

แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง

(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

ฉบับทบทวน เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

ริช

สำนักงานจังหวัดอ่างทอง

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด

โทร./โทรสาร. ๐-๓๕๖๑-๔๙๑๒

มท. ๑๑๓/๒๓

คำนำ

แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ฉบับทบทวน กรกฎาคม ๒๕๖๐ ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปเพื่อการพัฒนา ภายใต้สภาวะแวดล้อมความต้องการเชิงพื้นที่ และการประเมินผลแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทองในระยะที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๐) ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย การวิเคราะห์ สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์ตำแหน่งยุทธศาสตร์ของจังหวัดอ่างทอง (Positioning Strategy) เป้าหมายการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) และทิศทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ และ ๑๔ และ แผนปฏิบัติการชุดโครงการ

ทั้งนี้ จังหวัดอ่างทองขอขอบคุณหัวหน้าส่วนราชการ ประธานหอการค้าจังหวัด ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ประธานชมรมธนาคารจังหวัด ประธานสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัด คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจจังหวัด ผู้แทนภาคประชาสังคม และทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ได้กรุณาเสียสละเวลาในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาจังหวัดอ่างทองในระยะ ๔ ปี ต่อไป

ตราประจำจังหวัดอ่างทอง

ตราประจำจังหวัดอ่างทอง คือ รูปอ่างทอง ในอ่างมีรวงข้าวและใบข้าว

รูปอ่างทอง ในอ่างมีรวงข้าวและใบข้าว หมายถึง จังหวัดอ่างทองเป็นที่ราบลุ่ม มีลักษณะเป็นแอ่งรับน้ำ ภูมิประเทศเหมาะแก่การเพาะปลูก ดวงตราของจังหวัดจึงเป็น รูปอ่างสีทอง ซึ่งหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ของจังหวัด และในอ่างมีรวงข้าวและใบข้าว ซึ่งหมายถึงการทำนา อาชีพหลักของคนในภูมิภาคนี้

คำขวัญประจำจังหวัดอ่างทอง

คำขวัญประจำจังหวัด เป็นคำขวัญที่แต่งขึ้นเพื่อบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ ความภาคภูมิใจ และความโดดเด่นที่มีอยู่ในจังหวัด โดยจังหวัดอ่างทองได้แต่งคำขวัญประจำจังหวัดว่า

“พระสมเด็จเกษไชโย หลวงพ่อโตองค์ใหญ่ วีรไทยใจกล้า
ตุ๊กตาชาววัง โด่งดังจักสาน ถิ่นฐานทำกลองเมืองสองพระนอน”

ต้นไม้ประจำจังหวัดอ่างทอง

ต้นไม้ประจำจังหวัด

มะพลับ (ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Diospyros malabarica* (Desr.) Kostel) เป็น ต้นไม้ยืนต้นขนาดกลางใบเดี่ยวที่อยู่ในวงศ์ Ebenaceae ซึ่งอยู่ในวงศ์เดียวกับต้นตะโก ต้นมะพลับนั้นมีดอกขนาดเล็กและก็มีผล ที่ค่อนข้างกลม แต่ถ้าสุกแล้วสามารถกินได้มี รสชาติอร่อย ต้นมะพลับนอกจากมีผลที่กินได้แล้วยังมีคุณค่าในทางสมุนไพรสูงมากด้วย

มะพลับเป็นไม้มงคลชนิดหนึ่งของคนไทย กำหนดปลูกไว้ทางทิศใต้ เชื่อกันว่าการ ปลูกต้นมะพลับในบริเวณบ้านจะทำให้ร่ำรวยยิ่งขึ้น

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

๑.๑ สภาพทั่วไปและสถานการณ์การพัฒนา

๑.ความเป็นมา

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์สมัยทวารวดีได้มีผู้คนเข้ามาอยู่อาศัยตั้งถิ่นฐานเป็นเมืองแล้ว แต่เป็นเมืองไม่ใหญ่โตหลักฐานที่ยังเหลืออยู่ในปัจจุบันก็คือ คูเมืองที่บ้านคูเมือง ตำบลห้วยไผ่อำเภอแสวงหาซึ่งนายบาศ เชอสีเอ นักโบราณคดีชาวฝรั่งเศสและเจ้าหน้าที่กรมศิลปากร สํารวจพบและสันนิษฐานว่า

าเป็นเมืองโบราณ สมัยทวารวดี ปัจจุบันนี้บ้านคูเมืองอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอแสวงหาไปทางทิศเหนือ ๔ กิโลเมตร และสมัยสุโขทัยก็เข้าใจว่ามีคนเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัยเช่นกันสันนิษฐานได้จากวัดร้าง ซึ่งมีอยู่หลายวัด แสดงว่าสร้างในสมัยสุโขทัย ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาระยะต้น ๆ สันนิษฐานว่าอ่างทอง คงเป็นชานเมืองของกรุงศรีอยุธยา เพิ่งจะยกฐานะเป็นเมืองมีชื่อว่า“แขวงเมืองวิเศษชัยชาญ” เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๑๒๗ โดยในพระราชพงศาวดารได้กล่าวถึง ชื่อเมืองวิเศษชัยชาญ เป็นครั้งแรกว่าสมเด็จพระนเรศวร เมื่อครั้งยังทรงเป็นมหาอุปราชและสมเด็จพระเอกาทศรถ ได้เสด็จยกกองทัพไปรบกับพระยาพระสมิ ที่เมืองสุพรรณบุรี พระองค์ได้เสด็จโดยทางเรือจากกรุงศรีอยุธยา ไปทำพิธีเหยียบชิงชัยภูมิพื้นไม้ข่มนามที่ตำบลลุมพลี แล้วเสด็จไปประทับที่แขวงเมืองวิเศษชัยชาญอันเป็นที่ชุมพล จึงสันนิษฐานว่า เมืองวิเศษชัยชาญ ได้ตั้งเป็นเมืองในแผ่นดินพระมหาธรรมราชา ตัวเมืองวิเศษชัยชาญ สมัยตั้งอยู่ทางลำนํ้าน้อย ซึ่งเป็นที่ตั้งของ ที่ว่าการอำเภอวิเศษชัยชาญในปัจจุบัน แต่อยู่ทางทิศเหนือ ของที่ว่าการอำเภอวิเศษชัยชาญไปประมาณ ๓ กิโลเมตร หมู่บ้านตรงนั้นปัจจุบันยังเรียกว่า“บ้านจวน” แสดงว่าเป็นที่ตั้งจวนเจ้าเมืองเดิม ต่อมาในสมัยกรุงธนบุรี ได้ย้ายที่ตั้งเมืองมาตั้งอยู่ที่ตำบลบ้านแห ตรงวัดไชยสงคราม (วัดกระเซา) ฝั่งขวาหรือฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาในท้องที่อำเภอเมืองอ่างทองปัจจุบัน แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าย้ายมาแต่ พ.ศ.ใด และได้ตั้งชื่อใหม่เป็น “เมืองอ่างทอง”ส่วนเมืองวิเศษชัยชาญยังคงเป็นเมืองอยู่ตลอดมาจนถึง พ.ศ. ๒๔๓๙ จึงลดลงเป็นอำเภอเรียกว่า อำเภอไผ่จำศีล ภายหลังเป็นชื่อเป็นอำเภอวิเศษชัยชาญ จนถึงปัจจุบันนี้

ต่อมาสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๙ ก็ย้ายตัวเมืองอีกครั้งหนึ่ง จากตำบลบ้านแหมาตั้งอยู่ที่ตำบลบางแก้ว ท้องที่อำเภอเมืองอ่างทองฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาจนถึงปัจจุบันนี้ เมืองอ่างทองในสมัยกรุงศรีอยุธยาเคยเป็นสนามรบระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพพม่าหลายครั้ง เฉพาะการรบครั้งสำคัญๆ มีดังนี้เมื่อพ.ศ.๒๑๒๘ พระเจ้าเชียงใหม่ยกกองทัพมาตั้งอยู่ที่บ้านสระเกศ แขวงเมืองวิเศษชัยชาญสมเด็จพระนเรศวรกับพระเอกาทศรถยกกองทัพ ไปถึงตำบลป่าโมก ก็พบทหารพม่าซึ่งส่งมาเที่ยวรังแกราษฎรทางเมืองวิเศษชัยชาญ จึงได้เข้าโจมตีจนทหารพม่าถอยไป พระเจ้าเชียงใหม่จึงจัดกองทัพยกลงมา สมเด็จพระนเรศวร จึงดำรัสสั่งให้ พระราชมนูคุมกองทัพขึ้นไปลาดตระเวน กองทัพพระราชมนูไปปะทะกับกองทัพพม่าที่บ้าน บางแก้วสมเด็จพระนเรศวรเสด็จขึ้นไปถึงบ้านแห จึงดำรัสให้ข้าหลวงขึ้นไปสั่งให้พระราชมนูให้ทำเป็นล่าทัพถอยกลับมาแล้วพระองค์กับพระอนุชา ก็จะโอบล้อมรุกไล่ทัพพม่าแตกทั้งทัพหน้าและทัพหลวง จนถึงที่ตั้งทัพพระเจ้าเชียงใหม่ที่บ้านสระเกศกองทัพพระเจ้าเชียงใหม่จึงแตกพ่ายกลับไป ปัจจุบันบ้านสระเกศ เปลี่ยนเป็น ตำบลไชยภูมิ ขึ้นอยู่กับอำเภอไชโย สำหรับบ้านแห และบ้านบางแก้ว ก็เป็นตำบลของอำเภอเมืองอ่างทองปัจจุบัน พ.ศ. ๒๑๓๐ คราว พระเจ้ากรุงหงสาวดียกกองทัพมาล้อมกรุงศรีอยุธยาทหารไทยได้เอาปืนใหญ่ลงเรือสำเภาขึ้นไประดมยิงค่ายหลวงพระเจ้าหงสาวดี จนพระเจ้าหงสาวดีทนไม่ไหวต้องรีบ

ถอยทัพหลวงกลับขึ้นไปตั้งที่ป่าโมก สมเด็จพระนเรศวร กับสมเด็จพระเอกาทศรถก็เสด็จโดยขบวนทัพเรือตามตีกองทัพหลวงของพระเจ้าหงสาวดี ไปจนถึงป่าโมก จนพม่าแตกพ่ายถอยทัพกลับไป (ป่าโมกที่กล่าวนี้ ปัจจุบันเป็นอำเภอป่าโมกจังหวัดอ่างทอง)

เนื่องจากจังหวัดอ่างทองสมัยกรุงศรีอยุธยาเคยเป็นยุทธภูมิระหว่างทหารไทยกับทหารพม่าหลายครั้งจึงมีบรรพบุรุษของชาวจังหวัดอ่างทอง ได้สร้างวีรกรรมอันกล้าหาญในการรบกับพม่าที่สมควรยกย่องเชิดชูเป็น “วีรชนของชาวจังหวัดอ่างทอง” ก็คือ นายดอก ชาวบ้านกรับ และนายทองแก้ว ชาวบ้านโพธิ์ทะเล แห่งแขวงเมืองวิเศษชัยชาญทั้งสองได้ไปร่วมกับผู้รักชาติ ชาวไทยอีก ๔๐๐ คนเศษ สู้รบกับพม่าอยู่ที่ค่ายบางระจัน ซึ่งสมัยนั้นอยู่ในแขวงเมืองวิเศษชัยชาญ(ปัจจุบันคือ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี) วีรกรรมอันกล้าหาญชาญชัยของนักรบไทยค่ายบางระจันสมัยนั้นเป็นที่ประทับใจ และภาคภูมิใจอยู่ในหัวใจของคนไทยทุกคนตลอดจนทุกวันนี้ประชาชนชาวจังหวัดอ่างทองจึงพร้อมใจกันสร้างอนุสาวรีย์เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่นายดอกแก้วและนายทองแก้วไว้ที่บริเวณวัดวิเศษชัยชาญอำเภอวิเศษชัยชาญโดยมีสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมารเสด็จพระราชดำเนินมาทรงกระทำพิธีเปิดอนุสาวรีย์ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๒๐

สำหรับประวัติคำว่า “อ่างทอง” พระยาโบราณราชธานินทร์ (พร เดชคุปต์) สมุหเทศาภิบาลมณฑล – อยุธยา สันนิษฐานว่ามาจากชื่อ “บางทองคำ” และแม่น้ำประจำท้องซึ่งอยู่บริเวณที่ตึกศาลากลางจังหวัดในปัจจุบัน แต่ก็มีผู้สันนิษฐานอีกว่า น่าจะเป็นเพราะเมืองอยู่ที่ลุ่ม มีลักษณะคล้ายอ่าง และเป็นอู้น้ำอู่น้ำ ซึ่งในสมัยโบราณถือกันว่าดินแดนใด ถ้าอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร ก็เปรียบเสมือนเป็นชุมทรัพย์เป็นเมืองเงิน เมืองทอง การตั้งชื่อเมืองอ่างทอง น่าจะมาจากลักษณะพื้นที่และความอุดมสมบูรณ์

๒. ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑ ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดจังหวัดอ่างทอง ตั้งอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดอ่างทอง สิงห์บุรี ลพบุรีและชัยนาท ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๑๐๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับอำเภอค่ายบางระจันอำเภอกำแพงแสนอำเภอบางแพไรจังหวัดสิงห์บุรี
ทิศตะวันออก	ติดกับอำเภอบางปะหันอำเภอมหาราช อำเภอบ้านแพรกจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอกำแพงจังหวัดลพบุรี
ทิศใต้	ติดกับอำเภอผักไห่อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดกับอำเภอมืองสุพรรณบุรีอำเภอสรีประจันต์ อำเภอสามชูกอำเภอดำเนินนางบวชจังหวัดสุพรรณบุรี

มีพื้นที่ของจังหวัดประมาณ ๙๖๘.๓๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๐๕,๒๓๒.๕๐ ไร่

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่างไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำนาข้าว ทำไร่ และทำสวน มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ๒ สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย

ส่วนแม่น้ำน้อยเป็นแม่น้ำที่แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยา ผ่านจังหวัดอ่างทองจาก ทิศตะวันออก ไปทิศใต้ ไหลผ่านจังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี และผ่านเข้าเขตจังหวัดอ่างทองที่ตำบลลองครักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง ไหลผ่านอำเภอ

วิเศษชัยชาญ แล้วไหลออกจากจังหวัดอ่างทองที่ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ แล้วเข้าสู่พื้นที่อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดอ่างทองประมาณ ๕๐ กิโลเมตร นอกจากนี้ยังพบว่า จังหวัดอ่างทองยังมีคลองธรรมชาติ และคลองที่ได้ทำการขุดขึ้น อีกหลายสายเชื่อมโยงระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยา และ แม่น้ำน้อย เพื่อการเกษตร และ อุปโภคบริโภค รวมถึงเพื่อการระบายน้ำ

๒.๔ สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดอ่างทองมีลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบฝนเมืองร้อนเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมบกลมทะเล และมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทำให้สามารถแบ่งฤดูกาลออกได้ ๓ ฤดู คือ

(๑) ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนที่มีคุณสมบัติเย็นและแห้งจะ แผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทยในช่วงนี้ แต่เนื่องจากจังหวัดอ่างทองอยู่ในภาคกลาง อิทธิพลของบริเวณความกดอากาศ สูงจากประเทศจีนที่แผ่ลงมาปกคลุมในช่วงฤดูหนาวจะช้ากว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีอากาศ หนาวเย็นช้ากว่าสองภาคดังกล่าว โดยเริ่มมีอากาศหนาวเย็นประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน เป็นต้นไป ซึ่งอากาศหนาวที่สุด จะอยู่ระหว่างเดือนธันวาคม และมกราคม

(๒) ฤดูร้อน เริ่มเมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือสิ้นสุดลง คือประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างจากลมมรสุม ลมที่พัดปกคลุมจะเปลี่ยนเป็นลมใต้หรือลมตะวันออกเฉียงใต้ และจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อนปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป และมีฝนตกฟ้าคะนองได้เป็นบางแห่ง โดยจะมีอากาศร้อนจัดในเดือนเมษายน

(๓) ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียง ใต้พัดปกคลุมประเทศไทย ร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องฝนที่พัดผ่านบริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมา พาดผ่านบริเวณภาคกลางและภาคเหนือเป็นลำดับ ในระยะนี้ทำให้มีฝนตกชุกขึ้นตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป เดือนกันยายน เป็นเดือนที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปีและเป็นช่วงที่มีความชื้นสูง

ตารางที่ ๑ อุณหภูมิ ความกดอากาศ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณฝน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ปี	อุณหภูมิ		ความกดอากาศเฉลี่ย	ความชื้นสัมพัทธ์		ปริมาณฝน	จำนวนวัน	ปริมาณฝน	วันที่ปริมาณฝน
	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด		เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด		ที่ฝนตก	สูงสุด	สูงสุด
๒๕๕๔	๓๒.๙	๒๔.๒	๑๐๐๘.๔	๘๗.๗	๕๕.๘	๑๒๗๐.๖	๑๑๗	๑๑๕.๒	๕ ตุลาคม
๒๕๕๕	๓๓.๙	๒๕.๐	๑๐๐๘.๒	๙๐.๙	๕๖.๙	๑,๐๕๘	๑๐๗	๘๐.๕	๒๓ กันยายน
๒๕๕๖	๓๓.๘	๒๔.๕	๑๐๐๘.๙	๘๔.๐	๕๑.๐	๑,๑๒๖	๙๕	๗๔.๔	๑๑ กันยายน
๒๕๕๗	๓๔.๒	๒๔.๕	๑๐๐๙.๕	๘๗.๐	๔๙.๗	๙๑๔	๙๖	๙๐.๗	๑๔ กันยายน
๒๕๕๘	๓๔.๗	๒๔.๙	๙๙๙.๑	๘๗.๗	๔๙.๓	๑,๑๘๕	๑๐๐	๑๑๗.๙	๒ ตุลาคม
๒๕๕๙	๓๔.๖	๒๐.๙	๒๙.๗	๙๕.๓	๓๔.๙	๖๔๖.๒	๕๗	๖๔๖.๒	๒ มิถุนายน

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

๒.๕ การใช้ที่ดิน

จังหวัดอ่างทองมีพื้นที่ประมาณ ๙๖๘.๓๓๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๐๕,๒๓๒.๕๐ ไร่
จำแนกการใช้ประโยชน์ ดังนี้

ตารางที่ ๒ การใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกตามรายอำเภอ

หน่วย:ไร่

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด	การเกษตร	ที่อยู่อาศัย	แหล่งน้ำ
เมืองอ่างทอง	๖๔,๒๗๙	๕๒,๘๓๑	๑๐,๙๗๒	๔๗๖
ไชโย	๔๕,๒๐๔	๒๗,๑๗๗	๑๗,๗๘๒	๒๔๕
ป่าโมก	๕๐,๕๓๔	๑๘,๐๘๘	๓๒,๒๘๓	๑๖๓
โพธิ์ทอง	๑๓๗,๑๓๔	๑๒๕,๕๒๖	๑๐,๔๗๗	๑,๑๓๐
แสวงหา	๑๑๓,๓๓๘	๗๗,๑๑๒	๓๕,๕๓๒	๖๙๔
วิเศษชัยชาญ	๑๔๐,๔๓๙	๑๑๓,๓๓๓	๒๖,๐๘๕	๑,๐๒๑
สามโก้	๕๔,๓๐๖	๔๓,๗๙๐	๑๐,๑๒๑	๓๙๔
รวม	๖๐๕,๒๓๓	๔๕๗,๘๕๗	๑๔๓,๒๕๓	๔,๑๒๓

ที่มา : สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

๒.๕.๑ การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม

จังหวัดอ่างทอง มีพื้นที่ทั้งหมด ๖๐๕,๒๓๒.๕๐ ไร่ เป็นแหล่งเพาะปลูกพืชที่สำคัญของประเทศ
โดยจังหวัดอ่างทองเป็น ๑ ใน ๗ จังหวัดที่ไม่มีพื้นที่ป่าไม้หรือป่าสงวนแห่งชาติ ปี ๒๕๕๘ จังหวัดอ่างทองมีพื้นที่
การเกษตร ๔๕๘,๖๙๘ ไร่ ร้อยละ ๗๕.๗๙ ของพื้นที่ทั้งหมดโดยจำแนกดังนี้

ตารางที่ ๓ การใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดอ่างทองพ.ศ. ๒๕๔๙- ๒๕๕๘

หน่วย:ไร่

ปี	เนื้อที่ทั้งหมด	การเกษตร	นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	สวนผักไม้ดอก /ไม้ประดับ	การเกษตรอื่นๆ	นอก การเกษตร
๒๕๔๙	๖๐๕,๒๓๓	๔๑๘,๘๓๔	๓๓๙,๑๙๐	๑๐,๑๒๙	๓๙,๖๔๕	๒๐,๕๐๓	๙,๓๖๗	๑๘๖,๓๙๙
๒๕๕๐	๖๐๕,๒๓๓	๔๑๔,๖๕๙	๓๓๕,๘๐๙	๑๐,๐๒๘	๓๙,๒๕๐	๒๐,๒๙๘	๙,๒๗๔	๑๙๐,๕๗๔
๒๕๕๑	๖๐๕,๒๓๓	๔๑๑,๔๙๖	๓๓๓,๒๔๘	๙,๙๕๒	๓๘,๙๕๐	๒๐,๑๔๔	๙,๒๐๓	๑๙๓,๗๓๗
๒๕๕๒	๖๐๕,๒๓๓	๓๙๖,๗๐๐	๓๒๑,๒๖๕	๙,๕๙๔	๓๗,๕๕๐	๑๙,๔๑๙	๘,๘๗๒	๒๐๘,๕๓๓
๒๕๕๓	๖๐๕,๒๓๓	๔๒๒,๗๔๐	๓๔๒,๓๕๔	๑๐,๒๒๓	๔๐,๐๑๕	๒๐,๖๙๔	๙,๔๕๔	๑๘๒,๔๙๓
๒๕๕๔	๖๐๕,๒๓๓	๔๒๒,๗๔๐	๓๔๒,๓๕๔	๑๐,๒๒๓	๔๐,๐๑๕	๒๐,๖๙๔	๙,๔๕๔	๑๘๒,๔๙๓
๒๕๕๕	๖๐๕,๒๓๓	๔๒๔,๕๗๒	๓๔๓,๘๓๗	๑๐,๒๖๘	๔๐,๑๘๘	๒๐,๗๘๔	๙,๔๙๕	๑๘๐,๖๖๑
๒๕๕๖	๖๐๕,๒๓๓	๔๘๑,๒๕๕	๓๘๙,๗๔๒	๑๑,๖๓๙	๔๕,๕๕๓	๒๓,๕๕๘	๑๐,๗๖๓	๑๒๓,๙๗๘
๒๕๕๗	๖๐๕,๒๓๓	๔๗๐,๓๖๔	๓๘๐,๙๒๒	๑๑,๓๗๕	๔๔,๕๒๓	๒๓,๐๒๕	๑๐,๕๑๙	๑๓๔,๘๖๙
๒๕๕๘	๖๐๕,๒๓๓	๔๕๘,๕๖๘	๓๗๑,๓๗๐	๑๑,๐๙๐	๔๓,๔๐๖	๒๒,๔๔๘	๑๐,๒๕๖	๑๔๖,๖๖๕
๒๕๕๙	๖๐๕,๒๓๓	๔๕๗,๘๕๗	๓๖๘,๙๑๕	๑๔,๒๔๗	๔๓,๑๓๙	๑๒,๒๕๔	๑๙,๓๐๒	๑๔๗,๓๗๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

ตารางที่ ๔ การใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตรจำแนกตามรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๐

หน่วย:ไร่

อำเภอ	ทางการเกษตร	นาข้าว	พืชไร่	สวนผักไม้ดอก/ ไม้ประดับ	ใช้ประโยชน์ทาง การเกษตรอื่นๆ
เมืองอ่างทอง	๕๒,๘๓๑	๔๔,๑๑๐	๕๓๑	๕,๐๔๐	๒,๓๔๑
ไชโย	๒๗,๑๗๗	๒๒,๐๗๖	๔๗	๒,๘๙๑	๑,๔๐๔
ป่าโมก	๑๘,๐๘๘	๘,๗๙๕	๕,๒๗๑	๓,๔๒๙	๓๑๑
โพธิ์ทอง	๑๒๕,๕๒๖	๙๔,๕๐๑	๘,๓๙๘	๙,๘๐๖	๓,๖๗๗
แสวงหา	๗๗,๑๑๒	๕๙,๕๕๓	-	๑๑,๔๗๗	๒,๕๘๓
วิเศษชัยชาญ	๑๑๓,๓๓๓	๑๐๒,๖๐๓	-	๖,๔๖๗	๖๓๐
สามโก้	๔๓,๗๙๐	๓๗,๒๗๘	-	๔,๐๒๙	๑,๓๐๗
รวม	๔๕๗,๘๕๗	๓๖๘,๙๑๕	๑๔,๒๔๗	๔๓,๑๓๙	๑๒,๒๕๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

๒.๕.๒ พื้นที่ป่าไม้

สภาพทั่วไปของจังหวัดอ่างทอง เป็นพื้นที่ที่ใช้เพื่อการเกษตรมาตั้งแต่ดั้งเดิม พื้นที่ทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครองทั้งสิ้น จำแนกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนและของส่วนราชการต่าง ๆ จึงไม่มีพื้นที่ที่เป็นป่าไม้ สวนรุกขชาติ อุทยาน วนอุทยานแต่อย่างใด

๓. ข้อมูลการปกครอง/ประชากร

๓.๑ เขตการปกครอง

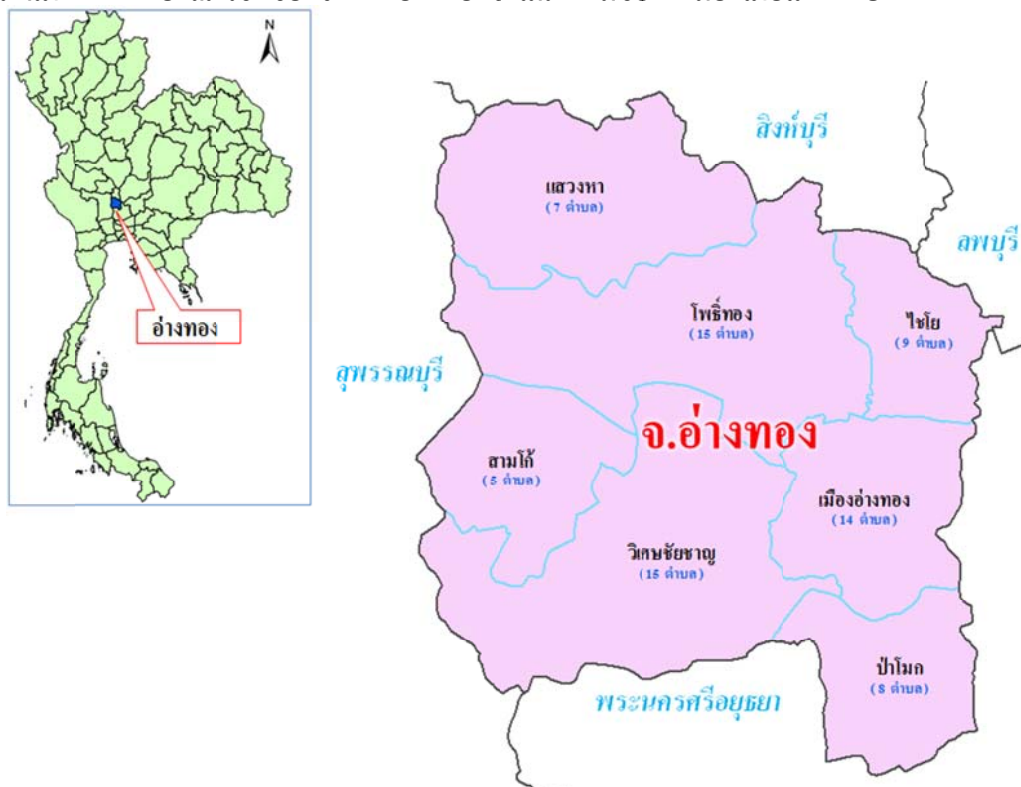
แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ๗๓ ตำบล ๕๑๓ หมู่บ้าน มีราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๓๒ ส่วนราชการ ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอวิเศษชัยชาญ และอำเภอสามโก้ ราชการบริหารส่วนกลาง ประกอบด้วย ๓๗ ส่วนราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๑ หน่วยงาน และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๐ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๔๓ แห่ง

ตารางที่ ๕ ลักษณะของเขตการปกครองและพื้นที่จำแนกตามอำเภอพ.ศ. ๒๕๖๐

อำเภอ	พื้นที่	ลักษณะของเขตการปกครอง			
	(ตร.กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.
เมืองอ่างทอง	๑๐๒.๘๔๖	๑๔	๘๑	๓	๘
ไชโย	๗๒.๓๒๖	๙	๕๑	๒	๓
ป่าโมก	๘๐.๘๕๔	๘	๔๗	๑	๖
โพธิ์ทอง	๒๑๙.๔๑๔	๑๕	๑๑๐	๕	๙
แสวงหา	๑๘๑.๓๔๑	๗	๖๑	๒	๖
วิเศษชัยชาญ	๒๒๔.๗๐๒	๑๕	๑๒๖	๗	๙
สามโก้	๘๖.๘๘๙	๕	๓๗	๑	๒
รวม	๙๖๘.๓๗๒	๗๓	๕๑๓	๒๑	๔๓

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง , ๒๕๖๐

แผนภาพที่ ๒ อาณาเขตของจังหวัดอ่างทองจำแนกตามของตามอำเภอและตำบล

๓.๒ จำนวนครัวเรือน

จังหวัดอ่างทอง มีประชากร ๒๘๒,๔๐๔ คน เป็นชาย ๑๓๕,๔๑๓ คน เป็นหญิง ๑๔๖,๙๙๑ คน และมีจำนวนครัวเรือน ๙๖,๕๒๖ ครัวเรือน โดยมีขนาดของครัวเรือนประมาณ ๒.๙๓ คนต่อครัวเรือน และโครงสร้างของครัวเรือนมีลักษณะครัวเรือนเดี่ยว ซึ่งพิจารณาได้จากความสัมพันธ์ลักษณะการอยู่อาศัยของครัวเรือน คือ การที่บุคคลที่อยู่และกินร่วมกันในสถานที่อยู่อาศัยเดียวกัน กล่าวคือ ถ้าบุคคลที่อยู่และกินร่วมกันมีเฉพาะรุ่น พ่อแม่ กับรุ่นลูกที่ยังไม่แต่งงาน ก็จัดเป็น ครัวเรือนเดี่ยว (ครัวเรือน ๒ รุ่น) ถ้ามีทั้งรุ่นปู่ย่า/ตายาย รุ่นพ่อแม่ และรุ่นลูก/รุ่นหลานด้วย ก็จัดเป็น ครัวเรือนขยาย (ครัวเรือน ๓ รุ่น หรือมากกว่า)

ตารางที่ ๖ ลักษณะของประชากรและขนาดของครัวเรือนจำแนกตามอำเภอพ.ศ. ๒๕๖๐

อำเภอ	ขนาดของครัวเรือน	ลักษณะของประชากรและครัวเรือน			
		รวม	ชาย	หญิง	ครัวเรือน
เมืองอ่างทอง	๒.๕๕	๕๖,๕๕๘	๒๖,๙๘๑	๒๙,๕๗๗	๒๒,๑๘๗
ไชโย	๓.๒๓	๒๒,๘๙๕	๑๐,๙๙๐	๑๑,๙๐๕	๗,๐๙๘
ป่าโมก	๒.๘๗	๒๘,๔๓๘	๑๓,๖๔๖	๑๔,๗๙๒	๙,๙๐๓
โพธิ์ทอง	๒.๙๙	๕๓,๘๔๑	๒๕,๗๐๑	๒๘,๑๔๐	๑๗,๙๙๒
แสวงหา	๓.๒๖	๓๔,๘๕๘	๑๖,๙๘๕	๑๗,๘๗๓	๑๐,๗๐๑
วิเศษชัยชาญ	๒.๙๓	๖๖,๔๘๘	๓๑,๙๐๒	๓๔,๕๘๖	๒๒,๖๕๘
สามโก้	๓.๒๓	๑๙,๓๒๖	๙,๒๐๘	๑๐,๑๑๘	๕,๘๘๗
รวม	๒.๙๓	๒๘๒,๔๐๔	๑๓๕,๔๑๓	๑๔๖,๙๙๑	๙๖,๕๒๖

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

ตารางที่ ๗ จำนวนประชากร และพื้นที่จำแนกตามสัดส่วนของความหนาแน่นเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๙

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน) ^{๒/}	ความหนาแน่น (คน/ ตร.กม.)	พื้นที่ (ตร.กม.)
เมืองอ่างทอง	๕๖,๕๕๘	๕๕๐	๑๐๒.๘๔๖
ไชโย	๒๒,๘๘๕	๓๑๗	๗๒.๓๒๖
ป่าโมก	๒๘,๔๓๘	๓๕๒	๘๐.๘๕๔
โพธิ์ทอง	๕๓,๘๔๑	๒๔๖	๒๑๙.๔๑๔
แสวงหา	๓๔,๘๕๘	๑๙๒	๑๘๑.๓๔๑
วิเศษชัยชาญ	๖๖,๔๘๘	๒๙๖	๒๒๔.๗๐๒
สามโก้	๑๙,๓๒๖	๒๒๓	๘๖.๘๘๙
รวม	๒๘๒,๔๐๔	๕๕๐	๙๖๘.๓๗๒

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐
จำนวนประชากร^{๒/} : ไม่รวมประชากรแฝง

พิจารณา จำนวนประชากรในแต่ละอำเภอต่อพื้นที่ ๑ ตารางกิโลเมตร เป็นรายอำเภอ พบว่า อำเภอเมืองอ่างทอง มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด เท่ากับ ๕๕๐ (คน/ ตร.กม.) รองลงมาอำเภอป่าโมก มีจำนวนขนาดของความหนาแน่น เท่ากับ ๓๕๒ (คน/ ตร.กม.) อำเภอไชโย ประชากรหนาแน่น เท่ากับ ๓๑๗ (คน/ ตร.กม.) อันดับถัดมาอำเภอวิเศษชัยชาญ มีความหนาแน่น ประชากรเท่ากับ ๒๙๖ (คน/ ตร.กม.) อำเภอโพธิ์ทองและอำเภอสามโก้ มีขนาดความหนาแน่นของประชากรที่ใกล้เคียงกัน เท่ากับ ๒๔๖ และ ๒๒๓ (คน/ ตร.กม.) ตามลำดับ โดยอำเภอที่มีขนาดของความหนาแน่นน้อยที่สุดคืออำเภอแสวงหา มีความหนาแน่นของประชากร เท่ากับ ๑๙๒ (คน/ ตร.กม.)

๔. ข้อมูลเศรษฐกิจ

๔.๑ โครงสร้างเศรษฐกิจ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จังหวัดอ่างทอง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial product : GPP) ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๒๗,๕๐๒ ล้านบาท

ตารางที่ ๘ ร้อยละของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสาขาการผลิต ๓ อันดับแรก พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘

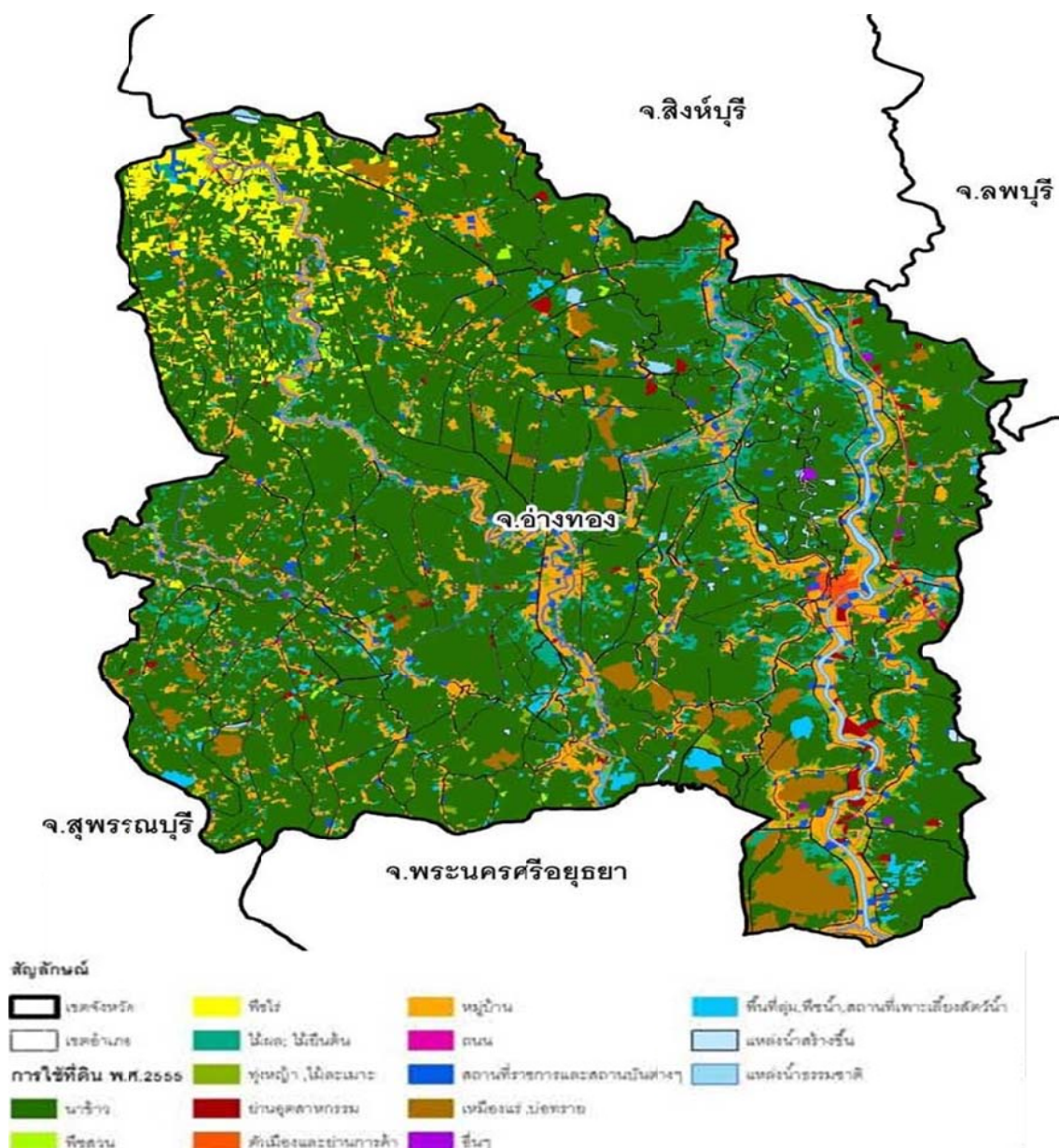
สาขาการผลิต	หน่วย: พันล้านบาท					
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
ภาคเกษตร	๖,๓๙๗	๕,๑๒๔	๖,๕๘๓	๒๕.๓๑	๒๑.๙๕	๑๕.๖๔
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๖,๑๕๐	๔,๘๗๙	๖,๓๕๘	๒๔.๓๓	๒๐.๙๑	๑๔.๔๙
ภาคนอกเกษตร	๑๘,๘๘๓	๑๘,๒๑๔	๒๐,๙๑๙	๗๔.๖๙	๗๘.๐๕	๘๔.๓๖
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑,๑๕๓	๑,๒๕๔	๑,๑๙๙	๔.๕๖	๕.๓๗	๘.๒๙
อุตสาหกรรม	๔,๖๖๑	๓,๘๐๓	๕,๑๘๒	๑๘.๔๔	๑๖.๓๐	๒๐.๐๓
การขายส่ง การขายปลีก	๓,๖๔๖	๓,๗๙๗	๓,๖๑๓	๑๔.๔๒	๑๖.๒๗	๑๒.๗๕
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๒๕,๒๘๐	๒๓,๓๓๘	๒๗,๕๐๒	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดมาจากภาคการเกษตร ผลผลิตหลัก ได้แก่ ข้าว ไม้ผลและไม้ยืนต้น และนอกภาคการเกษตร คือ อุตสาหกรรม และการขายส่งขายปลีก โดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมาจากภาคการเกษตร ๖,๕๘๓ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๔ และนอกภาคการเกษตร ๒๐,๙๑๙ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๔.๓๖

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด ๓ อันดับแรก ได้แก่ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม ๕,๑๘๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๓ รองลงมา สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้มูลค่า ๖,๓๕๘ ล้านบาท คิดเป็น

ร้อยละ ๑๔.๔๙ อันดับถัดมา สาขาการขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมรถยนต์ ๓,๖๑๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๕ ตามลำดับ

แผนภาพที่ ๓ อาณาเขตของจังหวัดอ่างทองจำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์ของที่ดิน

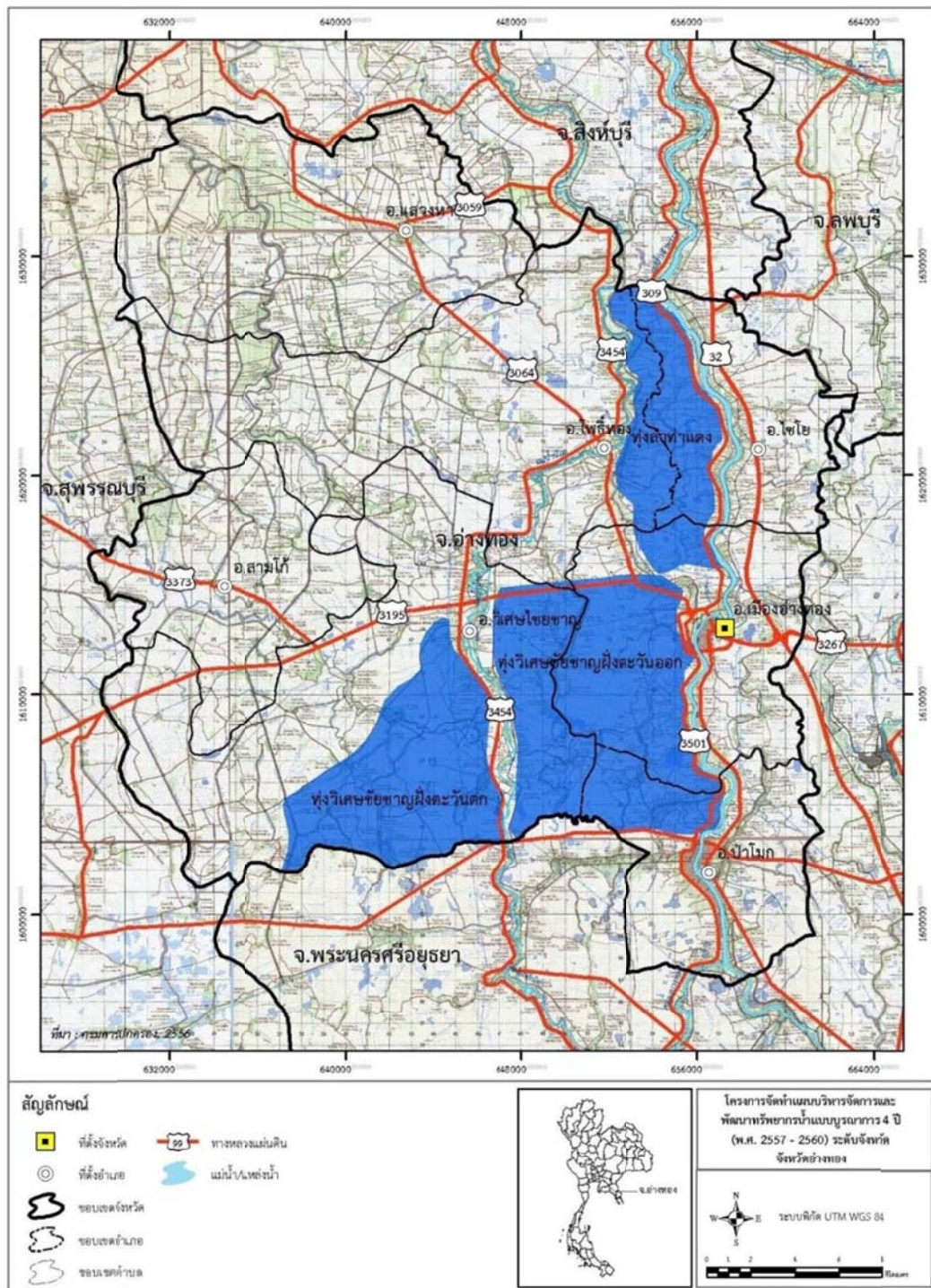

นอกจากนี้เมื่อรายละเอียดของข้อมูลเชิงพื้นที่ พบว่า สาขาการผลิตอุตสาหกรรมไม่ใช่ตัวแปรที่แท้จริงในผลิตภัณฑ์โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทอง ซึ่งการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในที่ดินของจังหวัดนั้น พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร กว่า ร้อยละ ๖๐ ของพื้นที่จังหวัด ทำนาปลูกข้าว ทำไร่ ทำสวน และทำไร่นาสวนผสม พื้นที่ทำการปลูกข้าว ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอวิเศษชัยชาญอำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอแสวงหา คิดเป็นพื้นที่ ๑๗๑.๕๙ ตารางกิโลเมตร ๑๓๘.๘๒ ตารางกิโลเมตร และ ๑๐๖.๔๓ ตารางกิโลเมตร ตามลำดับ รองลงมาได้แก่พื้นที่หมู่บ้านคิดเป็นพื้นที่ ๑๐๓.๒๙ ตารางกิโลเมตรหรือคิดเป็นพื้นที่ร้อยละ ๑๐.๘๗ ของพื้นที่จังหวัดหากนับรวมพื้นที่ตัว

เมืองและย่านการค้าไปด้วยก็จะมีพื้นที่ชุมชนทั้งสิ้น ๑๐๔.๕๘ ตารางกิโลเมตรโดยส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอวิเศษชัยชาญและ
อำเภอเมืองอ่างทอง คิดเป็นพื้นที่ ๒๕.๔๔ ตารางกิโลเมตร และ ๒๐.๕๑ ตารางกิโลเมตรตามลำดับ

ดังนั้น พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดอ่างทอง ได้แก่ ข้าว มะม่วง และ พืชผัก เช่น มะเขือพวง ข่า พริก
ขี้หนู กระเพรา ฯลฯ รวมถึง บ่อปลา ขนาดใหญ่ ๓ แห่ง คือทุ่งลำท่าแดงและทุ่งวิเศษชัยชาญฝั่งตะวันตก-ออก

แผนภาพที่ ๔ อาณาเขตของจังหวัดอ่างทองจำแนกตามลักษณะการบริหารจัดการน้ำ

๔.๒ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

เมื่อพิจารณาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และรายได้เฉลี่ยต่อคน ดังนี้ (ตารางที่๙)

ตารางที่ ๙ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจำแนกเป็นรายปี ๒๕๔๘ -๒๕๕๘p

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) หน่วย:ล้านบาท	รายได้เฉลี่ย / คน / ปี หน่วย:บาท
๒๕๔๘	๕๗,๓๐๘	๑๕,๓๕๓
๒๕๔๙	๖๐,๒๐๓	๑๖,๐๐๗
๒๕๕๐	๖๕,๖๑๖	๑๗,๓๐๖
๒๕๕๑	๖๙,๒๔๐	๑๘,๑๐๗
๒๕๕๒r	๗๙,๘๓๔	๒๐,๖๔๒
๒๕๕๓r	๗๗,๖๐๘	๑๙,๙๒๖
๒๕๕๔r	๗๒,๐๑๗	๑๘,๓๐๘
๒๕๕๕r	๘๐,๘๓๔	๒๐,๖๓๐
๒๕๕๖r	๑๐๗,๒๙๖	๒๗,๕๐๒
๒๕๕๗r	๙๘,๓๒๐	๒๕,๒๘๐
๒๕๕๘p	๙๐,๔๘๗	๒๓,๓๓๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐

ทั้งนี้ในการพิจารณาข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product) นั้น มีข้อจำกัดคือ ข้อมูลปี ๒๕๕๒ -๒๕๕๗ มีการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง(r = revised) และ ปี ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลค่ารายปี (p= preliminary) ที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น

แผนภูมิที่ ๑ เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน พ.ศ. ๒๕๔๗ – ๒๕๕๘

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากรายละเอียดของข้อมูลกล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดอ่างทอง ภาคการเกษตร ในปี ๒๕๕๘ ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๖,๕๘๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๔ ของผลผลิตทั้งหมดรวมของจังหวัด โดยมีมูลค่าลดลงจากปี ๒๕๕๗ ร้อยละ ๖.๓๑ เป็นผลสืบเนื่องจากเกษตรกรประสบปัญหาภัยแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร ประกอบกับรัฐบาลณรงค์ให้งดทำนาปรังส่งผลให้ปริมาณผลผลิตข้าวลดลง และ เกษตรกรของจังหวัดอ่างทองสามารถปลูกข้าวได้ ๒ ปี ๕ รอบ ส่งผลให้ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดอ่างทองภาคการเกษตรอยู่ในช่วงขาลง ๓ ปีต่อเนื่อง ทั้งนี้ภาคการเกษตร ในปี ๒๕๕๗ ผลผลิตทั้งหมดรวม ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๕,๑๒๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๙๕ ของผลผลิตทั้งหมดรวมของจังหวัด โดยมีมูลค่าลดลงจากปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๓.๓๖

ตารางที่ ๑๐ ร้อยละของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

หน่วย: ล้านบาท

สาขาการผลิต	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
ภาคเกษตร	๖,๕๘๓	๖,๓๘๗	๕,๑๒๔	๖,๕๘๓	๒๕.๓๑	๒๑.๙๕	๑๕.๖๔
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๖,๓๕๘	๖,๑๕๐	๔,๘๗๙	๖,๓๕๘	๒๔.๓๓	๒๐.๙๑	๑๔.๔๙
การประมง	๒๒๕	๒๓๗	๒๔๕	๒๒๕	๐.๙๘	๑.๐๕	๑.๑๕
ภาคนอกเกษตร	๒๐,๙๑๙	๑๘,๘๘๓	๑๘,๒๑๔	๒๐,๙๑๙	๗๔.๖๙	๗๘.๐๕	๘๔.๓๖
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑,๑๙๙	๑,๑๕๓	๑,๒๕๔	๑,๑๙๙	๔.๕๖	๕.๓๗	๘.๒๙
อุตสาหกรรม	๕,๑๘๒	๔,๖๖๑	๓,๘๐๓	๕,๑๘๒	๑๘.๔๔	๑๖.๓๐	๒๐.๐๓
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	๕๑๐	๕๓๒	๖๐๗	๕๑๐	๒.๑๑	๒.๖๐	๒.๕๙
การก่อสร้าง	๒,๒๙๐	๗๙๗	๘๕๓	๒,๒๙๐	๓.๑๕	๓.๖๖	๔.๒๕
การขายส่ง การขายปลีก	๓,๖๑๓	๓,๖๔๖	๓,๗๙๗	๓,๖๑๓	๑๔.๔๒	๑๖.๒๗	๑๒.๗๕
โรงแรมและภัตตาคาร	๑๙	๒๑	๒๕	๑๙	๐.๐๘	๐.๑๑	๐.๑๔
การขนส่ง และการคมนาคม	๑,๒๑๑	๑,๒๓๐	๑,๒๑๐	๑,๒๑๑	๔.๘๗	๕.๑๙	๕.๕๖
ตัวกลางทางการเงิน	๑,๒๙๙	๑,๔๓๙	๑,๕๗๓	๑,๒๙๙	๕.๖๙	๖.๗๔	๘.๐๓
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	๙๒๖	๘๔๓	๖๗๕	๙๒๖	๓.๓๔	๒.๘๙	๓.๑๒
การบริหารราชการแผ่นดิน	๑,๕๔๑	๑,๓๑๖	๑,๐๕๘	๑,๕๔๑	๕.๒๐	๔.๕๓	๕.๑๓
การศึกษา	๑,๙๗๐	๒,๐๑๓	๒,๐๔๙	๑,๙๗๐	๗.๙๖	๘.๗๘	๘.๒๔
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๗๒๐	๗๗๑	๘๕๕	๗๒๐	๓.๐๕	๓.๖๖	๔.๑๕
การให้บริการชุมชน	๓๔๐	๓๕๙	๓๕๒	๓๔๐	๑.๔๒	๑.๕๑	๑.๕๙
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๑๐๑	๑๐๑	๑๐๔	๑๐๑	๐.๔๐	๐.๔๔	๐.๔๙
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๒๗,๕๐๒	๒๕,๒๘๐	๒๓,๓๓๘	๒๗,๕๐๒	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) , ๒๕๖๐

๔.๓ ภาวะเศรษฐกิจจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๖๐

เศรษฐกิจจังหวัดอ่างทองในปี ๒๕๖๐ คาดการณ์ว่าขยายตัวจากปี ๒๕๕๙ โดยปัจจัยที่มีผลทำให้เศรษฐกิจจังหวัดอ่างทองในปีนี้อาจขยายตัวมีผลมาจากการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตร การใช้สารชีวภัณฑ์เกษตร และการส่งเสริมให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเพื่อการผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาด ด้านอุปทาน ภาคเกษตร คือ เกษตรกรสามารถลดต้นทุนในการผลิตสินค้าสินค้าเกษตร และด้านอุปสงค์ ได้แก่ นโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัด ด้วยการรณรงค์การลดการใช้สารเคมี ในระบบการผลิตสินค้าเกษตร สร้างแบรนด์ “อ่างทองครัวกรุงเทพฯ” จัดกิจกรรม ส่งเสริมการขาย ปูรังและสาธิตการทำอาหารจากผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดอ่างทอง

ด้านอุปทาน (Supply) คาดว่าขยายตัว เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ พิจารณาจากต้นทุนการผลิตสินค้าที่เปลี่ยนแปลงลดลง และราคาสินค้าเกษตรที่ไม่สูง ทำให้คำสั่งซื้อสินค้าเกษตรของจังหวัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น **ภาคบริการและการท่องเที่ยว** คาดว่าขยายตัว เนื่องจากมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และมีการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม และสะอาด ปลอดภัย เพื่อสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น

ด้านอุปสงค์ (Demand) คาดว่าขยายตัว เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ พิจารณาจาก **ด้านการใช้จ่ายภาครัฐ** คาดว่าขยายตัวเนื่องจากนโยบายของภาครัฐ เพื่อการแก้ไขปัญหาสำคัญ และจำเป็นเร่งด่วน หรือปัญหาที่เกิดขึ้นตามความต้องการของพื้นที่ ควบคู่กับแนวทางของประชาธิรัฐ กระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการเบิกจ่ายภายใต้โครงการไทยเข้มแข็ง (งบ ๖๐ เพิ่มเติม) ก่อให้เกิดเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดเพิ่มขึ้น

เสถียรภาพเศรษฐกิจ (Stability) ภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๕๙ คาดว่าขยายตัว **ด้านการจ้างงาน** คาดว่าขยายตัวเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัด

๕. ลักษณะทางสังคม

๕.๑ การศึกษา

การศึกษานับว่าเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สำคัญเพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์จังหวัดอ่างทอง ที่เป็นรูปธรรมเพื่อเชื่อมโยงการจำเป็นต้องปฏิบัติงานทุกระดับให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน จังหวัดอ่างทอง มีสถานศึกษา แยกตามสังกัด ปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีดังนี้

ตารางที่ ๑๑ จำนวนสถานศึกษา ครู และนักเรียน จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๕๙

สังกัด	จำนวน		
	สถานศึกษา (แห่ง)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)
๑. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๑๙๔	๑,๙๒๙	๓๒,๔๒๓
๒. สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๑๕๗	๒๔๑	๔,๒๑๒
๓. กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	๙	๒๕๐	๓,๗๑๕
๔. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔	๑๓๒	๙๐๘
รวม	๓๖๔	๒,๕๕๒	๔๑,๒๕๘

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอ่างทอง,๒๕๖๐

ตารางที่ ๑๒ อัตราส่วนนักเรียนต่อห้องเรียน จำแนกตามสังกัดและอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๙

อำเภอ	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน			สำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน			กรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น			อื่นๆ ^{๑/}		
	นักเรียน	ห้อง	ห้อง:นร.	นักเรียน	ห้อง	ห้อง:นร.	นักเรียน	ห้อง	ห้อง:นร.	นักเรียน	ห้อง	ห้อง:นร.
เมืองอ่างทอง	๑๑,๒๗๒	๓๙๘	๑:๒๙	๖๒๖	๑๙	๑:๓๓	๒,๖๕๔	๙	๑:๒๙๕	๕๖๓	๒๒	๑:๒๖
ไชโย	๒,๐๗๓	๑๕๕	๑:๑๔	-	-	-	-	-	-	๓๑๒	๑๒	๑:๒๖
ป่าโมก	๒,๑๒๙	๑๒๑	๑:๑๘	๑,๙๕๘	๙๐	๑:๒๒	๑,๐๖๑	๖๕	๑:๑๒	-	-	-
โพธิ์ทอง	๕,๑๐๙	๓๕๖	๑:๑๕	-	-	-	-	-	-	๓๓	๘	๑:๕
แสวงหา	๓,๖๐๖	๒๑๖	๑:๑๖	-	-	-	-	-	-	-	-	-
วิเศษชัยชาญ	๖,๔๕๙	๓๘๖	๑:๑๗	๑๐๖	๗๐	๑:๒๔	-	-	-	-	-	-
สามโก้	๑,๗๗๕	๑๐๘	๑:๑๗	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๓๒,๔๒๓	๑,๗๓๖	๑:๑๘	๔,๒๑๒	๑๗๙	๑:๒๔	๓,๗๑๕	๗๔	๑:๕๐	๙๐๘	๔๒	๑:๒๑

หมายเหตุ: ๑/ รวมกรรมการศาสนา วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง และโรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ ๑๓ จำนวนและร้อยละของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำแนกตามขนาด
ปีการศึกษา ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙

ขนาดโรงเรียน	ปีการศึกษา					
	๒๕๕๗		๒๕๕๘		๒๕๕๙	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขนาดที่ ๑ (นร. ๐ - ๑๒๐ คน)	๑๐๐	๖๕.๓๖	๑๐๑	๖๖.๔๕	๑๐๑	๖๖.๔๕
ขนาดที่ ๒ (นร. ๑๒๑ - ๒๐๐ คน)	๓๑	๒๐.๒๖	๓๒	๒๑.๐๕	๓๒	๒๑.๐๕
ขนาดที่ ๓ (นร. ๒๐๑ - ๓๐๐ คน)	๑๔	๙.๑๕	๑๒	๗.๘๙	๑๒	๗.๘๙
ขนาดที่ ๔ (นร. ๓๐๑ - ๔๙๙ คน)	๕	๓.๒๗	๔	๒.๖๓	๔	๒.๖๓
ขนาดที่ ๕ (นร. ๕๐๐ - ๑,๔๙๙ คน)	๒	๑.๓๑	๒	๑.๓๒	๒	๑.๓๒
ขนาดที่ ๖ (นร. ๑,๕๐๐ - ๒,๔๙๙ คน)	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ขนาดที่ ๗ (นร. ๒,๕๐๐ คนขึ้นไป)	๑	๐.๖๕	๑	๐.๖๖	๑	๐.๖๖
รวม	๑๕๓	๑๐๐.๐	๑๕๒	๑๐๐.๐	๑๕๒	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง, ๒๕๖๐

๕.๒ การสาธารณสุข

จังหวัดอ่างทองมีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ คือ โรงพยาบาลทั่วไปขนาด ๓๒๖ เตียง จำนวน ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๖ แห่ง โดยแบ่งเป็นโรงพยาบาล ๙๐ เตียง ๑ แห่ง ๖๐ เตียง ๒ แห่ง และ ๓๐ เตียง ๓ แห่ง รวมจำนวนเตียงทั้งสิ้น ๖๐๔ เตียง และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๗๖ แห่ง

ตารางที่ ๑๔ จำนวนสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐและจำนวนเตียง

โรงพยาบาล	จำนวนเตียง	จำนวน รพ.สต.		
		ทั่วไป	ขนาดใหญ่	รวม
รพ.อ่างทอง	๓๒๔	๑๑	๒	๑๓
รพ.ไชโย	๓๐	๙	-	๙
รพ.ป่าโมก	๖๐	๙	๑	๑๐
รพ.โพธิ์ทอง	๖๐	๑๕	๒	๑๗
รพ.แสวงหา	๓๐	๕	๒	๗
รพ.วิเศษชัยชาญ	๙๐	๑๓	๒	๑๕
รพ.สามโก้	๓๐	๔	๑	๕
รวม	๖๒๔	๖๖	๑๐	๗๖

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

ตารางที่ ๑๕ จำนวนประชากร สถานบริการสาธารณสุข และเตียงจำแนกตามอำเภอและสัดส่วน

อำเภอ	จำนวนประชากรและพื้นที่		ลักษณะทั่วไปของสถานพยาบาล		
	ตำบล	ประชากร	ทั่วไป/ขนาดใหญ่	เตียง	เตียง:ประชากร
เมืองอ่างทอง	๑๔	๕๖,๕๕๘	๑๓	๓๒๔	๑:๑๗๕
ไชโย	๙	๒๒,๘๙๕	๙	๓๐	๑:๗๖๔
ป่าโมก	๘	๒๘,๔๓๘	๑๐	๖๐	๑:๔๗๔
โพธิ์ทอง	๑๕	๕๓,๘๔๑	๑๗	๖๐	๑:๘๙๗
แสวงหา	๗	๓๔,๘๕๘	๗	๓๐	๑:๑,๑๖๑
วิเศษชัยชาญ	๑๕	๖๖,๔๘๘	๑๕	๙๐	๑:๗๓๙
สามโก้	๕	๑๙,๓๒๖	๕	๓๐	๑:๖๔๕
รวม	๗๓	๒๘๒,๔๐๔	๗๖	๖๒๔	๑:๔๕๓

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

ตารางที่ ๑๖ จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ จำแนกตามสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ

สถานบริการสาธารณสุข	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาล
สสจ.อ่างทอง(แพทย์ใช้ทุนปี ๑)	๑๒	-	-	-
สสจ.อ่างทอง(บริหาร)	๒	๑	๖	-
รพท.อ่างทอง	๓๑	๙	๑๗	๓๕๒
รพช.วิเศษชัยชาญ	๑๒	๗	๘	๘๘
รพช.โพธิ์ทอง	๗	๔	๕	๕๘
รพช.ป่าโมก	๕	๔	๔	๕๓
รพช.แสวงหา	๕	๒	๔	๔๕
รพช.ไชโย	๔	๒	๓	๓๔
รพช.สามโก้	๓	๒	๓	๓๔
รวม	๘๑	๓๑	๕๐	๖๖๔

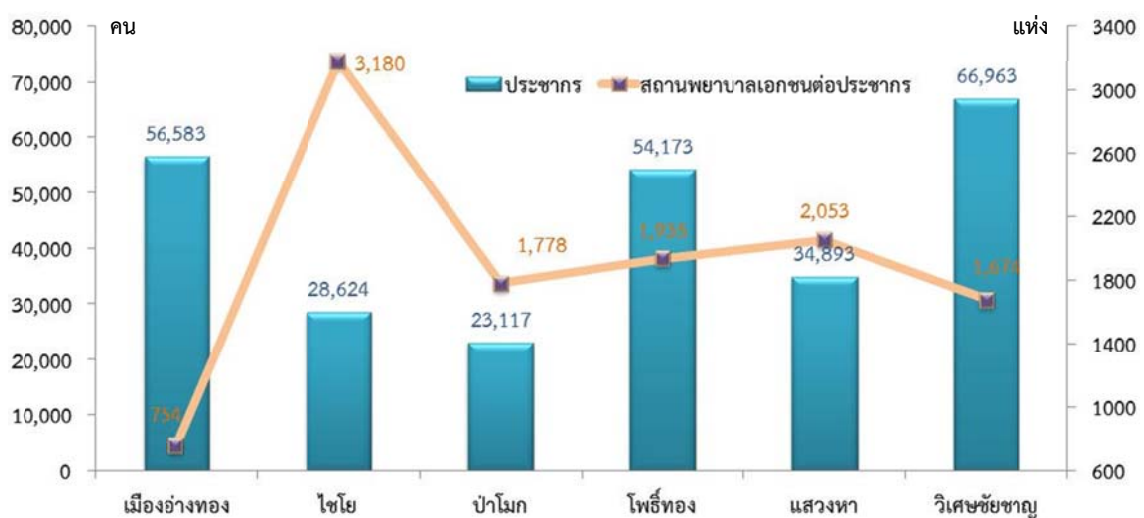
ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

ตารางที่ ๑๗ จำนวนประชากร บุคลากรในสายงานสาธารณสุขภาครัฐจำแนกตามอำเภอและสัดส่วน

อำเภอ	ประชากร	แพทย์	พยาบาล	แพทย์:ประชากร	พยาบาล:ประชากร
เมืองอ่างทอง	๕๖,๕๕๘	๕๕	๓๕๒	๑:๑,๐๒๙	๑:๑๖๑
ไชโย	๒๒,๘๙๕	๑๒	๘๘	๑:๑,๙๐๘	๑:๒๖๑
ป่าโมก	๒๘,๔๓๘	๗	๕๘	๑:๔,๐๖๓	๑:๔๙๑
โพธิ์ทอง	๕๓,๘๔๑	๕	๕๓	๑:๑๐,๗๖๘	๑:๑,๐๑๕
แสวงหา	๓๔,๘๕๘	๕	๔๕	๑:๑,๙๗๒	๑:๗๗๕
วิเศษชัยชาญ	๖๖,๔๘๘	๔	๓๔	๑:๑,๖๖๒	๑:๑,๙๕๖
สามโก้	๑๙,๓๒๖	๓	๓๔	๑:๖,๔๕๒	๑:๕๖๙
รวม	๒๘๒,๔๐๔	๙๑	๖๖๔	๑:๓๑๐๓	๑:๔๒๕

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

แผนภูมิที่ ๒ สัดส่วนของสถานพยาบาลเอกชนต่อประชากรจำแนกเป็นรายอำเภอ

๕.๓ โครงสร้างพื้นฐาน

๕.๓.๑ ระบบประปา

จังหวัดอ่างทองมีการผลิตน้ำประปาโดยการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน ๓ เขต ๑ สาขา ดังนี้

- ๑) เขตจำหน่ายน้ำอำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอโพธิ์ทอง
- ๒) เขตจำหน่ายน้ำในพื้นที่อำเภอแสวงหา
- ๓) เขตจำหน่ายน้ำอำเภอป่าโมก
- ๔) สาขาวิเศษชัยชาญ

ตารางที่ ๑๘ จำนวนน้ำประปาที่ผลิตได้และกำลังการผลิตน้ำประปา จำแนกรายอำเภอ

อำเภอ	กำลังการผลิต (ลบ.ม.)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำนวนปริมาณน้ำ (ลบ.ม.)			ผู้ใช้น้ำ (ราย)
			ที่จำหน่าย แก่ผู้ใช้	สาธารณประโยชน์ และรั้วไหล	ที่ใช้ใน ระบบ	
เมือง	๑๐,๑๖๑,๖๐๐	๔,๗๗๐,๒๖๕	๒,๒๒๒,๐๖๑	๑,๘๑๗,๑๗๗	๗๓๑,๐๖๐	๘,๘๓๐
ไชโย	-	-	-	-	-	-
ป่าโมก	๑,๐๕๑,๒๐๐	๖๓๐,๓๗๐	๓๗๐,๑๐๔	๒๔๗,๖๖๓	๑๒,๖๐๓	๑,๖๔๒
โพธิ์ทอง	-	-	-	-	-	-
แสวงหา	๑,๐๕๑,๒๐๐	๓๔๑,๔๗๓	๑๕๓,๑๔๔	๑๖๗,๑๕๙	๒๑,๑๗๐	๙๐๓
วิเศษชัย	๒,๑๙๐,๐๐๐	๑,๒๒๖,๔๐๐	๑,๗๐๓,๒๗๗	๖๒๓,๑๓๐	๗๖,๓๓๘	๕,๐๘๙
สามโก้	-	-	-	-	-	-
รวม	๑๔,๔๕๔,๐๐๐	๖,๙๖๘,๕๐๘	๔,๔๔๘,๕๘๖	๒,๘๕๕,๐๙๖	๘๔๑,๑๗๑	๑๖,๕๖๔

ที่มา: การประปาจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

ทั้งนี้สามารถพิจารณาแหล่งผลิตน้ำ และกำลังการผลิต ได้ดังนี้

- ๑) เขตจำหน่ายน้ำอำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอโพธิ์ทอง ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำเจ้าพระยา มีกำลังผลิตน้ำประปาขนาด ๑๐,๑๖๑,๖๐๐ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้บริการ จำนวน ๘,๘๓๐ ครัวเรือน
- ๒) เขตจำหน่ายน้ำในพื้นที่อำเภอแสวงหา ใช้แหล่งน้ำดิบจากบ่อบาดาล มีกำลังการผลิตน้ำประปาขนาด ๑,๐๕๑,๒๐๐ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๙๐๓ ครัวเรือน
- ๓) เขตจำหน่ายน้ำอำเภอป่าโมก ใช้แหล่งน้ำดิบจากบ่อบาดาล มีกำลังการผลิตน้ำประปาขนาด ๑,๐๕๑,๒๐๐ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๑,๖๔๒ ครัวเรือน
- ๔) การประปาส่วนภูมิภาคสาขาวิเศษชัยชาญ ใช้แหล่งน้ำดิบจากบ่อบาดาล และคลองขุน มีกำลังการผลิตน้ำประปาขนาด ๒,๑๙๐,๐๐๐ ลบ.ม./ช.ม. มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๕,๐๘๙ ครัวเรือน

ตารางที่ ๑๙ ปริมาณน้ำที่ผลิตและจำหน่ายแก่ผู้ใช้น้ำ จำแนกรายอำเภอ

อำเภอ	๒๕๕๗			๒๕๕๘			๒๕๕๙		
	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำหน่ายแก่ ผู้ใช้	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำหน่ายแก่ ผู้ใช้	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	จำหน่ายแก่ ผู้ใช้	ผู้ใช้น้ำ (ราย)
เมือง	๒,๖๑๕,๘๖๖	๒,๐๘๑,๘๔๕	๘,๓๑๑	๒,๘๑๙,๐๓๑	๒,๕๙๓,๑๒๘	๘,๔๘๓	๔,๗๗๐,๒๖๕	๒,๒๒๒,๐๖๑	๘,๘๓๐
ไชโย	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ป่าโมก	๔๕๗,๑๑๕	๓๕๗,๘๑๙	๑,๕๓๓	๔๕๗,๖๔๑	๔๔๙,๙๓๔	๑,๕๕๕	๖๓๐,๓๗๐	๓๗๐,๑๐๔	๑,๖๔๒
โพธิ์ทอง	-	-	-	-	-	-	-	-	-
แสวงหา	๒๒๔,๘๓๖	๑๕๐,๒๘๕	๘๗๒	๒๐๘,๖๖๐	๒๐๓,๓๙๑	๘๗๗	๓๔๑,๔๗๓	๑๕๓,๑๔๔	๙๐๓
วิเศษฯ	๑,๒๙๙,๒๘๓	๘๑๔,๔๓๙	๔,๘๒๐	๑๑๔,๙๙๐	๗๖,๐๘๕	๕,๐๘๐	๑,๒๒๖,๔๐๐	๑,๗๐๓,๒๗๗	๕,๐๘๙
สามโก้	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๔,๕๕๗,๑๔๐	๓,๔๐๔,๓๘๘	๑,๕๓๖	๓,๖๐๐,๓๒๒	๓,๓๒๒,๕๓๘	๑๕,๙๙๕	๖,๙๖๘,๕๐๘	๔,๔๔๘,๕๘๖	๑๖,๔๖๔

ที่มา: การประปาจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

๕.๓.๒ โทรศัพท์

จังหวัดอ่างทอง มีอัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากรร้อยละ ๒๔.๖๘ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ ๒๓.๔๐) ในปี ๒๕๕๘ มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ที่เปิดให้บริการ ๒๑,๐๐๐ เลขหมาย และมีการเปิดให้บริการอินเทอร์เน็ต ๗,๗๙๕ เลขหมาย

ตารางที่ ๒๐ บริการเลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่าจำแนกตามประเภทของผู้เช่า พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

รายการ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
เลขหมายโทรศัพท์ที่มีผู้เช่า	๑๙,๓๔๐	๑๗,๕๔๒	๑๕,๗๑๑	๑๔,๙๒๐	๑๕,๑๔๔
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๑๕,๗๓๗	๑๔,๖๓๘	๑๓,๔๖๓	๑๒,๑๑๓	๑๑,๒๕๒
ธุรกิจ	๑,๑๖๖	๑,๒๒๐	๑,๒๒๙	๑,๒๒๗	๑,๒๔๐
บ้านพัก	๑๒,๒๐๓	๑๐,๙๑๓	๙,๗๔๒	๘,๓๙๙	๗,๕๒๕
ราชการ	๑,๑๑๒	๑,๐๙๔	๑,๐๘๗	๑,๐๘๑	๑,๐๙๐
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔	๑๕๔
โทรศัพท์สาธารณะ ^{๑/}	๑,๑๐๒	๑,๒๕๑	๑,๒๔๗	๑,๒๔๗	๑,๒๓๖
ไม่ระบุ/ไม่ทราบ	-	๖	๔	๕	๗
บริษัท สัมปทาน	๓,๖๐๓	๒,๙๐๔	๒,๒๔๘	๒,๘๐๗	๓,๘๙๒

ที่มา: บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

๑/ หมายถึง แสดงข้อมูลเฉพาะ ที่ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ดำเนินการเองไม่รวมที่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เช่าตู้/เครื่องและที่ให้สิทธิแก่ กสท.

ตารางที่ ๒๑ บริการเลขหมายโทรศัพท์ของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

รายการ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
เลขหมายโทรศัพท์ที่มี	๓๑,๓๗๗	๓๑,๔๔๓	๓๑,๒๘๔	๓๑,๐๐๐	๓๐,๙๘๔
บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)	๒๑,๗๑๔	๒๑,๗๖๓	๒๑,๖๐๔	๒๑,๓๒๐	๒๑,๓๐๔
บริษัท สัมปทาน	๙,๖๖๓	๙,๖๘๐	๙,๖๘๐	๙,๖๘๐	๙,๖๘๐

ที่มา: บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

๒/หมายถึง ประกอบด้วยเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ และสาธารณะ

ตารางที่ ๒๒ จำนวนประชากรที่มี เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

ปี	โทรศัพท์		คอมพิวเตอร์		การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
๒๕๕๖	๑๙๓,๙๓๘	๖๖,๘๙๐	๙๑,๖๖๗	๑๖๙,๑๖๑	๖๖,๗๘๑	๑๙๔,๐๔๗
๒๕๕๗	๑๘๒,๒๐๓	๕๙,๐๒๕	๑๕๔,๑๙๘	๖๘,๒๐๖	๑๗๓,๐๒๒	๑๕๔,๑๙๘
๒๕๕๘	๑๘๔,๑๙๒	๕๗,๗๙๔	๗๑,๗๙๓	๑๗๐,๒๐๓	๗๙,๕๒๕	๑๖๒,๔๖๑
๒๕๕๙	๑๘๗,๔๐๙	๕๕,๒๙๓	๗๑,๑๙๓	๑๗๑,๕๐๙	๑๐๔,๕๘๖	๑๓๘,๑๑๖

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

ตารางที่ ๒๓ จำนวนประชากรที่ใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

ปี	คอมพิวเตอร์		อินเทอร์เน็ต		โทรศัพท์มือถือ	
	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้
๒๕๕๖	๙๑,๖๖๗	๑๖๙,๑๖๑	๖๖,๗๘๑	๑๙๔,๐๔๗	๑๙๓,๙๓๘	๖๖,๘๙๐
๒๕๕๗	๘๗,๐๓๐	๑๕๔,๑๙๘	๖๘,๒๐๖	๑๗๓,๐๒๒	๑๘๒,๒๐๓	๒๙,๐๒๕
๒๕๕๘	๗๑,๗๙๓	๑๗๐,๒๐๓	๗๙,๕๒๕	๑๖๒,๔๖๑	๑๘๔,๑๙๒	๕๗,๗๙๔
๒๕๕๙	๗๑,๑๙๓	๑๗๑,๕๐๙	๑๐๔,๕๘๖	๑๓๘,๑๑๖	๑๘๗,๔๐๙	๕๕,๒๙๓

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

๕.๓.๓ การไปรษณีย์

จังหวัดอ่างทองมี บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด จำนวน ๗ แห่ง ตั้งกระจายให้บริการแก่ประชาชนอยู่ทั่วทุกอำเภอ ครอบคลุมทั่วทั้งพื้นที่ในจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ ๒๔ การให้บริการไปรษณีย์จำแนกตามอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙

อำเภอ	ที่ทำการ	๒๕๕๘			๒๕๕๙		
		รูปแบบไปรษณีย์ภัณฑ์			รูปแบบไปรษณีย์ภัณฑ์		
		ธรรมดา	พัสดุ	บริการพิเศษ	ธรรมดา	พัสดุ	บริการพิเศษ
เมืองอ่างทอง	๑	๕๕๘,๒๕๖	๗,๕๖๘	๒๓๓,๔๑๕	๕๗๗,๓๒๒	๕,๕๙๓	๒๖๔,๑๐๔
ไชโย	๑	๑๘,๕๒๔	๒,๓๖๕	๕๒,๘๗๔	๓๓,๕๕๘	๑,๖๗๔	๕๒,๗๒๓
ป่าโมก	๑	๕๒,๑๔๓	๕,๗๘๔	๖๖,๘๗๔	๑๗๐,๑๐๔	๖,๖๖๒	๗๗,๐๗๑
โพธิ์ทอง	๑	๖๔,๘๕๑	๔,๓๘๕	๔๖,๗๑๓	๕๖,๔๑๔	๔,๓๑๑	๕๗,๔๘๕
แสวงหา	๑	๑๑๘,๖๕๔	๒,๕๔๑	๒๙,๖๗๒	๑๐๖,๖๖๓	๒,๓๖๕	๓๕,๗๖๐
วิเศษชัยชาญ	๑	๒๔๒,๙๙๖	๓,๕๕๗	๑๑๒,๔๗๔	๒๔๕,๑๙๔	๕,๐๙๒	๑๒๙,๓๐๙
สามโก้	๑	๑๓,๕๒๐	๑,๐๐๒	๔๑,๑๓๓	๑๘,๑๘๕	๑,๒๔๒	๖๙,๖๕๘
รวม	๗	๑,๑๑๘,๙๔๔	๒๗,๒๐๒	๕๘๓,๑๕๕	๒,๒๐๗,๔๓๐	๒๖,๙๓๙	๖๘๖,๑๑๐

ที่มา: ที่ทำการไปรษณีย์จังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

๕.๓.๔ การไฟฟ้า

ตารางที่ ๒๕ จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้และอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๘

อำเภอ	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม	สถานที่ราชการและสาธารณะ	อื่นๆ
เมืองอ่างทอง	๒๒,๒๐๕	๒๓๐.๑	๔๒.๒	๑๗๙.๘	๗.๓	๐.๘
ไชโย	๘,๐๖๐	๔๑.๐	๑๔.๓	๒๔.๙	๑.๒	๐.๖
ป่าโมก	๘,๙๔๒	๕๒.๕	๑๗.๑	๓๓.๓	๑.๖	๐.๕
โพธิ์ทอง	๑๓,๗๗๗	๔๖.๓	๒๑.๘	๒๒.๐	๒.๓	๐.๒
แสวงหา	๘,๘๘๗	๒๙.๑	๑๓.๔	๑๔.๔	๑.๒	๐.๑
วิเศษชัยชาญ	๑๗,๒๒๗	๕๗.๙	๓๑.๔	๒๓.๔	๒.๙	๐.๒
สามโก้	๑๐,๓๙๘	๒๗.๔	๑๕.๙	๑๐.๕	๐.๙	๐.๑
รวม	๘๙,๔๙๖	๔๘๔.๓	๑๕๖.๑	๓๐๘.๓	๑๗.๔	๒.๕

ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

จังหวัดอ่างทองมีจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน ๘๙,๔๙๖ ครัวเรือน ร้อยละ ๙๙.๙๕แยกเป็นอำเภอเมืองอ่างทอง จำนวน ๒๒,๒๐๕ ครัวเรือน อำเภอไชโย ๘,๐๖๐ ครัวเรือน อำเภอป่าโมก ๘,๙๔๒ ครัวเรือนอำเภอโพธิ์ทอง ๑๓,๗๗๗ ครัวเรือนอำเภอแสวงหา ๘,๘๘๗ ครัวเรือน อำเภอวิเศษชัยชาญ ๑๗,๒๒๗ ครัวเรือนอำเภอสามโก้ ๑๐,๓๙๘ ครัวเรือน

ตารางที่ ๒๖ จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า จำแนกตามประเภทผู้ใช้ พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘

ปี	จำนวน ผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและ อุตสาหกรรม	สถานที่ราชการ และสาธารณะ	อื่นๆ
๒๕๕๔	๘๓,๗๒๘	๒๗.๒๗	๑๐.๔๘	๑๕.๐๒	๑.๖๐	๐.๐๘
๒๕๕๕	๘๕,๖๐๕	๓๘.๔๓	๑๘.๖๙	๑๙.๐๒	๐.๔๓	๐.๒๙
๒๕๕๖	๘๗,๔๙๒	๔๓.๔๘	๑๕.๒๓	๒๖.๒๒	๑.๒๓	๓.๑๐
๒๕๕๗	๘๙,๔๙๖	๔๘.๓๐	๑๕.๐๙	๓๐.๘๐	๑.๔๐	๒.๕๐
๒๕๕๘	๘๙,๔๙๖	๔๘.๓๐	๑๕.๐๙	๓๐.๘๐	๑.๔๐	๒.๕๐

ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

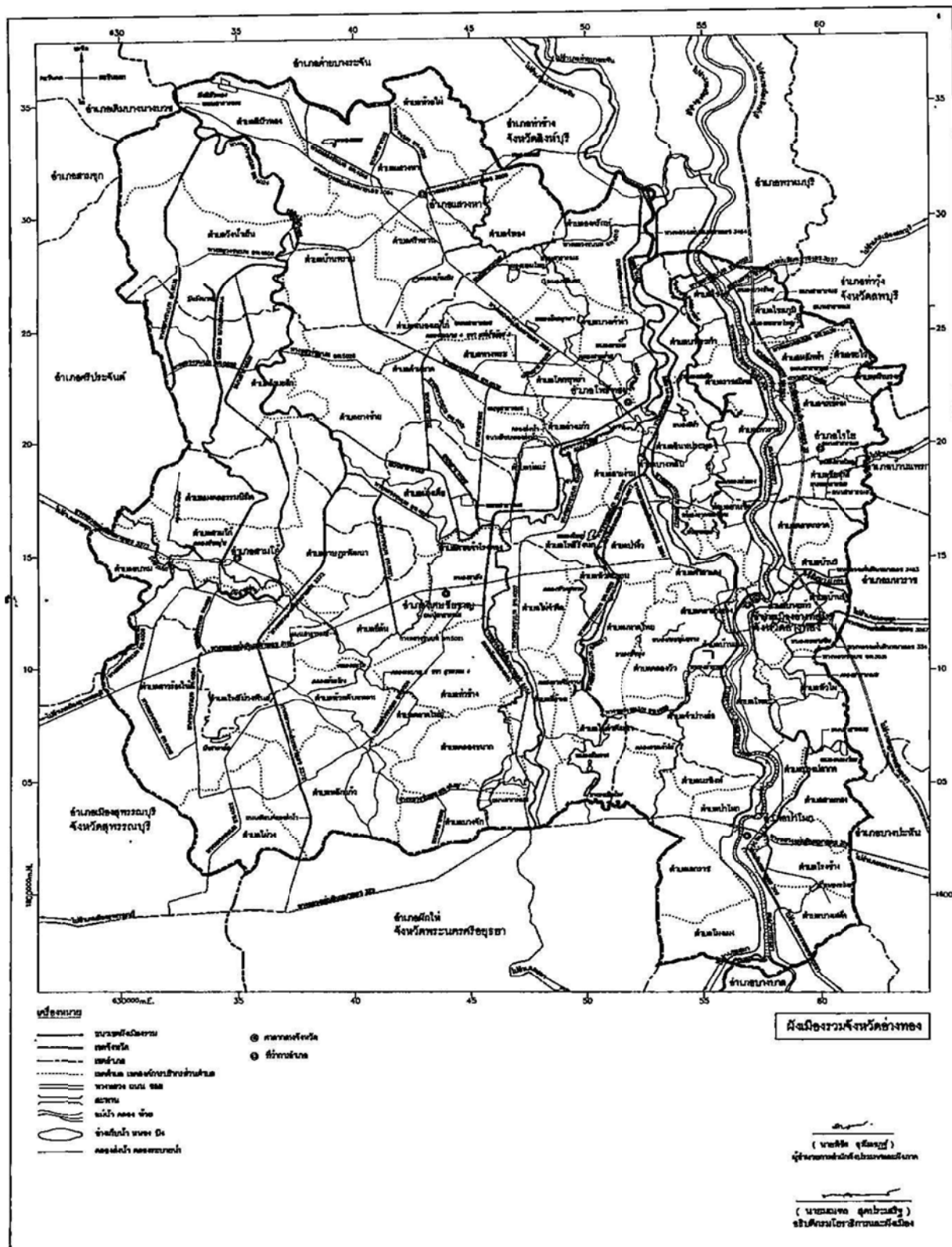
๕.๓.๕ การคมนาคม

เดินทางโดยรถยนต์ ได้ ๓ เส้นทาง โดยเส้นทางที่ ๑ เส้นทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) จากกรุงเทพมหานคร แยกเข้าเส้นทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (บางปะอิน-พยุหะคีรี) ผ่านอำเภอบางปะอิน-บางปะหัน-อยุธยา-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๐๕ กิโลเมตร เป็นระยะทางที่ใกล้ที่สุด

เส้นทางที่ ๒ เส้นทางตัดใหม่ข้ามสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า-ตลิ่งชัน เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ (บางบัวทอง-ชัยนาท) ผ่านจังหวัดนนทบุรี-ปทุมธานี-อยุธยา-สุพรรณบุรี-อ่างทอง รวมระยะทางประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๓ เส้นทางกรุงเทพมหานคร-ปทุมธานี ผ่านอำเภอปากเกร็ด เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑๑ ผ่านอำเภอบางไทร-อำเภอสนา-อยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๙ (วังน้อย-สิงห์บุรี) เข้าอำเภอป่าโมก-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๔๐ กิโลเมตร

แผนภาพที่ ๕ แผนที่ผังเมืองรวมจังหวัดอ่างทองจำแนกตามตำบลและอำเภอ

๖.ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

๖.๑ ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินจังหวัดอ่างทองพบว่ามีดินอยู่ทั้งหมด ๑๐ ชุดดิน มีเนื้อที่ประมาณ ๖๐๑,๑๐๙ ไร่ หรือ ๙๙.๓๑๙ เพอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ทั้งหมด และเป็นพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๑ ประเภท มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๑๒๒ ไร่ หรือ ๐.๖๘๑ เพอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ทั้งหมด

ตารางที่ ๒๗ จำนวนชุดดินในพื้นที่จำแนกตามเนื้อที่ของจังหวัดอ่างทอง

ลำดับที่	ชื่อชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	พื้นที่ (ตร.กม.)
๑	ชุดดินอยุธยา	๒๐,๒๐๘.๗๑	๓๒.๓๓๓๙๔
๒	ชุดดินบางเลน	๓๐๙๘๗.๙	๔๙.๕๘๐๖๕
๓	ชุดดินบางเขน	๒๕๐๐๘.๒๑	๔๐.๐๑๓๑๓
๔	ชุดดินเชียงใหม่	๖๒๗๔๔.๔๕	๑๐๐.๓๙๑๑
๕	ชุดดินชัยนาท	๕๙๑๖๑.๔๘	๙๔.๖๕๘๓๖
๖	ชุดดินกำแพงแสน	๘๐๓๗.๔๘๘	๑๒.๘๕๙๙๘
๗	ชุดดินนครปฐม	๘๘๔๓๖.๕๗	๑๔๑.๔๙๘๕
๘	ชุดดินสรรพยา	๒๕๕๒๒.๖๕	๔๐.๘๓๖๒๕
๙	ชุดดินสระบุรี	๒๔.๒๐๙๓	๐.๐๓๘๗๓๕
๑๐	ชุดดินสิงห์บุรี	๒๘๐๙๗๙.๒	๔๔๙.๕๖๖๗
๑๑	แหล่งน้ำ	๔๑๒๑.๖๓๓	๖.๕๙๔๖๑๓
รวม		๖๐๕๒๓๒.๕	๙๖๘.๓๗๒

ที่มา: พัฒนาที่ดินจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

๖.๒ ทรัพยากรน้ำ จังหวัดอ่างทองมีแหล่งน้ำ ดังนี้

๖.๒.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติของจังหวัดอ่างทอง ประกอบแม่น้ำและลำคลอง หนอง บึง โดยจังหวัดอ่างทองมีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน ๒ สาย ได้แก่

๑. แม่น้ำเจ้าพระยา เข้าสู่จังหวัดอ่างทองที่ อำเภอลำลูกเกด แล้วไหลจากทิศเหนือไปทิศใต้ โดยผ่านอำเภอมโนรมย์ อำเภอบางบาล เป็นระยะทางยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร แต่ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการเกษตรได้ ใช้เพียงเพื่อการอุปโภคและบริโภคเท่านั้น

๒. แม่น้ำน้อย เป็นลำน้ำธรรมชาติ รับน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาเหนือเขื่อนเจ้าพระยาไหลผ่านพื้นที่จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี เข้าสู่จังหวัดอ่างทอง ที่ตำบลล่องครักษ์ อำเภอบางบาล อำเภอบางซ้าย รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดอ่างทอง ประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ถือเป็นแหล่งน้ำสำคัญเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค ในเขตอำเภอบางบาล และอำเภอบางซ้าย เนื่องจากสามารถควบคุมระดับน้ำให้อยู่เต็มฝั่งพร้อมที่จะนำน้ำมาสู่พื้นที่การเกษตรได้โดยสะดวก

นอกจากนี้ ยังมี แหล่งน้ำธรรมชาติ ประเภท ห้วย หนอง คลอง สระ และบึง มีอยู่กระจัด กระจายทั่วไป ซึ่งมีจำนวน แหล่งน้ำธรรมชาติ ดังนี้

๑. มีห้วย	จำนวน	๗	แห่ง
๒. มีหนอง	จำนวน	๗๖	แห่ง
๓. มีคลอง	จำนวน	๖๒	แห่ง
๔. มีสระ	จำนวน	๘๗	แห่ง
๕. มีบึง	จำนวน	๒๘	แห่ง

๖.๒.๒ แหล่งน้ำชลประทาน

สำหรับแหล่งน้ำชลประทานของจังหวัดอ่างทองนั้น พบว่า ครอบคลุมทั้ง ๗ อำเภอ รายละเอียดดังนี้

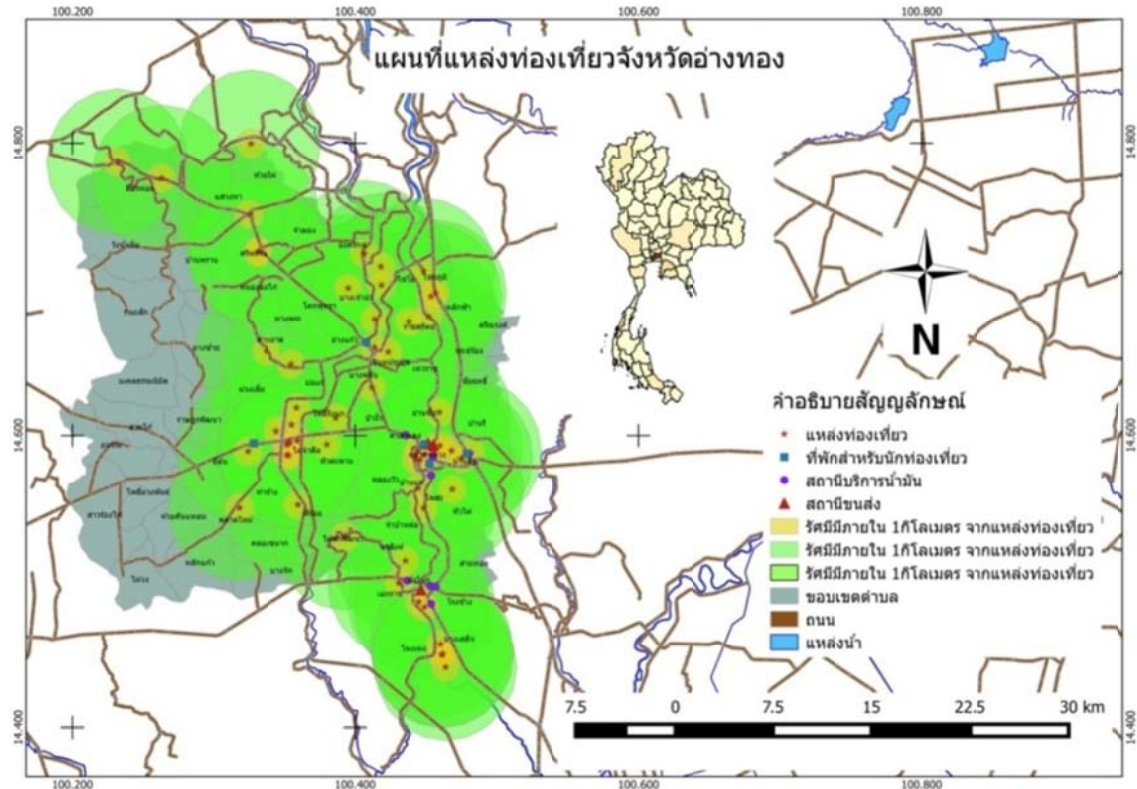
ตารางที่ ๒๘ จำนวนโครงการชลประทานในพื้นที่จำแนกตามอำเภอ

ลำดับที่	อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	โครงการชลประทานในพื้นที่
๑	เมืองอ่างทอง	๑๐๒.๘๔๖	ยางมณี, มหาราช
๒	ไชโย	๗๒.๓๒๖	ยางมณี, มหาราช
๓	ป่าโมก	๘๐.๘๕๔	ยางมณี, มหาราช, ผักไห้
๔	วิเศษชัยชาญ	๒๒๔.๗๐๒	ชั้นสูตร, ยางมณี
๕	โพธิ์ทอง	๒๑๙.๔๑๔	ชั้นสูตร, ยางมณี
๖	แสวงหา	๑๘๑.๓๔๑	ชั้นสูตร
๗	สามโก้	๘๖.๘๘๙	ชั้นสูตร, สามชุก
รวม		๙๖๘.๓๗๒	ครอบคลุม ๕ โครงการ

ที่มา: ชลประทานจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

๗. ข้อมูลการท่องเที่ยว

แผนที่ ๖ แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองจำแนกตามแหล่งบริการนักท่องเที่ยวรัศมี ๑ กิโลเมตร

๗.๑ แหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน

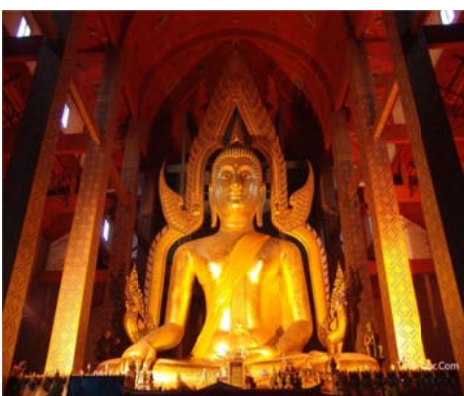
วัดไชโยวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ตำบลไชโย อำเภอไชโย เป็นที่ประดิษฐานพระมหาพุทธพิมพ์ หรือที่เรียกว่า “หลวงพ่อโต” เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง ๘ วา ๖ นิ้ว สูง ๑๑ วา ๑ ศอก ๗ นิ้ว พระวิหาร มีรูปทรงแปลกตา ด้านนอกมีรูปทวารบาลลายรดน้ำเป็นรูปเสี้ยววงจรรอบๆ เสาวิหารด้านหน้าหลังพระวิหารมีขนาดใหญ่โตมาก ภายในพระอุโบสถผนังทุกด้านมีภาพจิตรกรรมฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นเรื่องพุทธประวัติที่วิจิตรงดงาม นอกจากนี้ ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ประชาชนรู้จักวัดนี้เป็นอย่างดี ได้แก่ “พระสมเด็จเกษไชโย” พระเครื่องที่สร้างโดยสมเด็จพะพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ซึ่งเปี่ยมไปด้วยพุทธคุณนานัปการ

วัดขุนอินทประมูล ตั้งอยู่ที่ตำบลอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทอง เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยมีความยาว ๕๐ เมตร เดิมพระพุทธรูปไสยาสน์ประดิษฐานอยู่ในวิหาร แต่ต่อมาหักพังหมดเหลือแต่เสาจึงมองดูคล้ายประดิษฐานบนโคกดิน ชาวบ้านจึงเรียกว่า “โคกพระนอน” ด้านหน้าพระประธานเป็นลานกว้าง ด้านปลายพระบาทเป็นกลุ่มกุฏิสร้างขึ้นใหม่ ทางลานด้านตะวันตกถัดจากถนนเป็นอาคารโบราณตั้งอยู่บนเนินสูง บนเนินมีซากวิหารที่เหลือแต่นั่งก่อก่ออิฐและเจดีย์เล็ก ๆ ๒ องค์ สันนิษฐานว่าสร้างสมัยอยุธยาตอนปลาย

วัดป่าโมกวรวิหาร มีพระวิหารพระพุทธรูปไสยาสน์ เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมอยุธยาตอนปลายโดยแท้มีรูปทรงหลังคาเป็นฐานวิหารอ่อนโค้งรูปสำเภา ไม่สูงมากนักเป็นหลังคาลาด ๒ ชั้น ต่อด้วยปีกนกด้านละ ๒ แถบ มี ๙ ห้อง เจาะช่องหน้าต่างด้านละ ๗ บาน ด้านหน้าเจาะเป็นประตูทางเข้าประตูเขียนลายรดน้ำลายพุ่มทรงข้าวบิณฑ์ก้านแย่งยอดพระพุทธรูปไสยาสน์ก่อด้วยอิฐปูนปั้นลงรักปิดทองทั้งองค์ นอนตะแคงขวาแบบสี่หาไสยา มีความยาวจากพระเมาลีถึงพระบาท ๒๒ เมตร พระเศียรหนุนพระเขนยรูปทรงกระบอก ๓ ใบลดหลั่นกันจากใหญ่ขึ้นไปหาเล็กแล้วคลุมด้วยผ้าทิพย์จัดเป็นผ้าทิพย์ที่มีลวดลายวิจิตรงดงามที่สุด

วัดสี่ร้อย ตั้งอยู่ที่ตำบลสี่ร้อย อำเภอวิเศษชัยชาญ ภายในบริเวณวัดมีพระพุทธรูปปางพระปาลิไลยก์องค์ใหญ่อยู่กลางแจ้ง สร้างเมื่อปีพ.ศ. ๒๔๕๒ องค์พระทำด้วยปูน มีหน้าตักกว้าง ๖ เมตร สูง ๒๑ เมตร อยู่ด้านหน้าพระอุโบสถและเจดีย์สี่เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสองเป็นศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อดำวัดสี่ร้อย” หรือ “หลวงพ่อร้องไห้”

วัดต้นสน ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทองเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสมเด็จพะศรีเมืองทอง หน้าตักกว้าง ๖ วา ๓ ศอก ๙ นิ้ว สูง ๙ วา ๒ ศอก ๑๙ นิ้ว ปิดทองคำแท้ทั้งองค์ มีโบสถ์ศิลปะอยุธยา ประดิษฐานหลวงพ่อดำพระพุทธรูปศิลปะสมัยอยุธยาอายุกว่าร้อยปี วิหารพระพุทธรูปชินราช ประดิษฐานพระพุทธรูปชินราช (จำลอง) และมีสมเด็จพะศรีเมืองทองเงิน พระพุทธรูปปางมารวิชัยองค์ใหญ่ ประดิษฐานอยู่กลางแจ้งบริเวณประตูทางเข้าวัด

วัดเขียน ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญภายในพระอุโบสถมีภาพฝาผนังสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายสันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสกุลเมืองวิเศษชัยชาญ

วัดท่าสุทธาวาส ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอป่าโมก เป็นวัดที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงรับไว้ในพระอุปถัมภ์เป็นสถานที่ประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเอกาทศรถและเป็นสถานที่ตั้งพลับพลาที่ประทับกลางน้ำภายในพระอุโบสถมีภาพพระหัตถ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นอกจากนี้สถานที่ส่วนหนึ่งใช้เป็นศูนย์ตุ๊กตาชาววัง

วัดม่วง ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลห้วยตะพาน อำเภอวิเศษชัยชาญ เป็นที่ประดิษฐานของ “พระพุทธรูปหาวมินทร์ศากยมุนี ศรีวิเศษชัยชาญ” ขนาดหน้าตักกว้าง ๖๒ เมตร สูง ๙๓ เมตร พุทธลักษณะงดงามสีทองอร่าม ใช้เวลาก่อสร้างทั้งสิ้นถึง ๑๖ ปี โบสถ์วัดม่วงมีความวิจิตรงดงามล้อมรอบด้วยกลีบบัวปูนปั้นที่สวยงามและใหญ่ที่สุดในโลก ภายในมีภาพจิตรกรรมเกี่ยวกับประวัติพระพุทธเจ้า บริเวณรอบ ๆ วัดมีรูปปูนปั้นพระอรหันต์ เทพเจ้าต่าง ๆ ทั้งจีนและพราหมณ์ มีการจำลองเมืองนรก-สวรรค์ และเหตุการณ์สำคัญของค่ายบางระจัน

พระตำหนักคำหยาด ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง เจ้าฟ้าอุทุมพรเป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๓๑๐ ทรงใช้เป็นสถานที่ประทับขณะทรงผนวช

วัดจันทรังษีตั้งอยู่ในตำบลหัวไผ่อำเภอเมืองอ่างทอง ภายในวัด มีวิหารจัตุรมุขมียอดบุษบกกลาง ๕ ชั้น สูง ๔๘ เมตร กว้าง ๒๔ เมตร ยาว ๓๓ เมตร มีสถาปัตยกรรมอันวิจิตรงดงาม ภายในประดิษฐานรูปหล่อหลวงพ่อดาวัดปากน้ำ (หลวงพ่อด จันทสโร) หล่อด้วยโลหะองค์ใหญ่ที่สุดในโลก มีขนาดหน้าตักกว้าง ๖ เมตร ๙ นิ้ว สูง ๙ เมตร ๙ นิ้ว

วัดอ่างทองวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นตรีมีพระอุโบสถทรงงดงาม มีพระเจดีย์ทรงระฆังประดับด้วยไม้สักงดงามเป็นระเบียบ ซึ่งล้วนเป็นสถาปัตยกรรมสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ตั้งอยู่ใกล้กับศาลากลางจังหวัดอ่างทอง

วัดบ้านพรานอยู่ในท้องที่ตำบลบ้านพราน อำเภอแสวงหา เป็นวัดเก่าแก่มีพระพุทธรูปศิลาแลง ประดิษฐานไว้ในวิหาร ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อไกรทอง” มีความศักดิ์สิทธิ์ สามารถคุ้มภัยผู้สักการะ

วัดสระเกษตั้งอยู่ที่ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโยเดิมมีนามว่า “วัดเสาธงหิน” เป็นวัดที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ สมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ได้กรีธาทัพขับไล่ข้าศึกได้ชัยชนะ แล้วได้พักทัพที่วัดเสาธงหิน ได้สร้างน้ำสระเกษที่วัดนี้ จึงเรียกว่า “วัดสระเกษ”

๑.๒ ประเด็นความต้องการในพื้นที่

๑.สรุปผลการสำรวจความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดอ่างทอง ได้ทำการรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเดือดร้อน และความต้องการให้ภาครัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขหรือบรรเทาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ในระดับพื้นที่ (Project Base) ตามแนวทางของ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วยการมอบหมายให้สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทองได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมทั้งได้นำผลที่ได้จากการสำรวจมาประมวลค่าทางสถิติและวิเคราะห์ สภาพปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการที่อยากจะให้แก้ไขและพัฒนาจำแนกตาม (Area Base) ในระดับจังหวัด เป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑. ประชาชน ๒. ผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ กลุ่มตัวอย่างและคาบระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยที่ทำการปกครองอำเภอ ร่วมกับ สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง จำแนกกลุ่มของผู้ตอบคำถาม เป็น ๒ กลุ่ม กำหนดให้ขนาดความคลาดเคลื่อนจากการเลือกตัวอย่างไม่เกิน ๑๐% ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ซึ่งจำแนก เป็น ๒ กลุ่ม จำนวนผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน ตัวอย่างทั้งสิ้น ๕๘๕ ราย และ จำนวนประชากรตัวอย่างทั้งสิ้น ๑,๔๖๐ ราย โดยแบ่งเป็นอำเภอละ ๑๒๕ รายระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม - ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ตารางที่ ๒๙ จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานะทางสังคมและอำเภอ

อำเภอ	สถานะทางสังคมของผู้ตอบสัมภาษณ์		
	รวม	ผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน	ประชาชน
เมืองอ่างทอง	๒๒๒	๙๗	๑๒๕
ไชโย	๑๘๕	๖๐	๑๒๕
ป่าโมก	๑๗๘	๕๓	๑๒๕
โพธิ์ทอง	๒๔๙	๑๒๔	๑๒๕
แสวงหา	๑๙๕	๗๐	๑๒๕
วิเศษชัยชาญ	๒๖๓	๑๓๘	๑๒๕
สามโก้	๑๖๘	๔๓	๑๒๕
รวม	๒,๐๔๕	๕๘๕	๑,๔๖๐

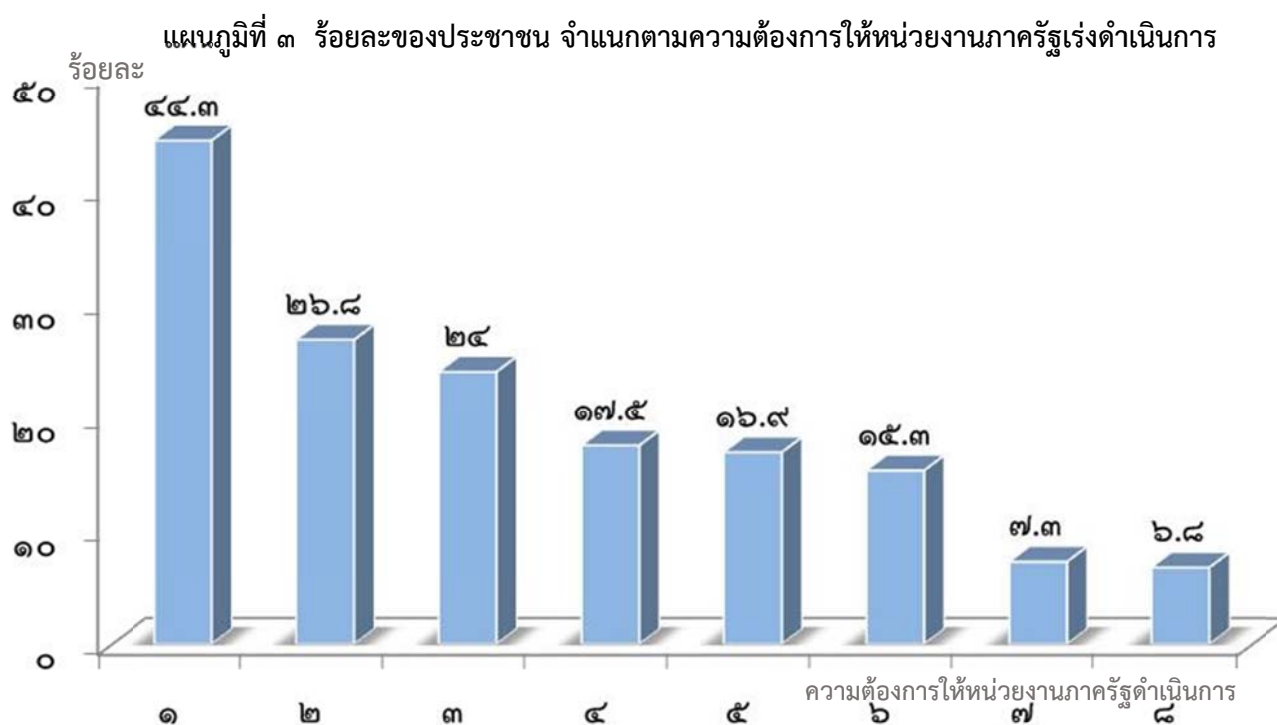
๑.๒ การประมวลผลและนำเสนอข้อมูล

สำหรับขั้นตอนการประมวลผลนั้น สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทองจะผู้ตรวจแบบ และประมวลผลด้วยภายในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙ และนำเสนอผล ระดับจังหวัด ในรูปของร้อยละ สามารถสรุป ผลจากการสำรวจได้ ดังนี้

ความต้องการของประชาชน ในรอบปีที่ผ่านมา

จากการสำรวจความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน ในจังหวัดอ่างทองพบว่าประชาชนผู้ตอบสัมภาษณ์มีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการในเรื่องต่างๆ โดยประเด็นที่ประชาชนมี

ความต้องการมากที่สุดคือเรื่องปัญหาเศรษฐกิจ/แก้ไขปัญหาการค้าพืชผลเกษตรตกต่ำ/พยุราคาราคาพืชผลการเกษตร เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ของ มีอาชีพเกษตรกรกรรม และมีทัศนคติปลูกพืชเชิงเดี่ยว จึงมีสินค้าเกษตรออกสู่ตลาด เป็นจำนวนมาก และไม่มีสิทธิกำหนดราคาทำให้ การกำหนดราคา ขึ้นอยู่กับพ่อค้าคนกลางหรือนายทุน เป็นเหตุให้เกิดปัญหาเกษตรกรมีหนี้สินล้นพ้นตัว จึงต้องการหน่วยงานภาครัฐควรเข้ามาช่วยในการพยุราคาราคาสินค้าเกษตรและปราบปรามผู้มีอิทธิพล

นอกจากนี้การที่ภาครัฐกำหนดนโยบายด้านการเกษตรนั้น ภาครัฐจำเป็นต้องพิจารณาศักยภาพของพื้นที่เพาะปลูก องค์ความรู้ของเกษตรกร หรือปัจจัยอื่นๆก่อนที่จะส่งเสริมการเพาะปลูก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ซึ่งมีตัวอย่างจากนโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP แต่กลับพบว่า ราคาจำหน่ายของสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ไม่ได้แตกต่าง จากสินค้าเกษตรที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐาน ทำให้เกษตรกร ต้องการให้จัดหาแหล่งจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัยเฉพาะแยกออกจากตลาดที่จำหน่ายสินค้าเกษตรที่ใช้สารเคมี เพื่อให้ผู้บริโภคเห็นความแตกต่างของสินค้า สำหรับความต้องการด้านสังคม ผลกระทบจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ เกิดปัญหาการว่างงาน และปัญหายาเสพติด

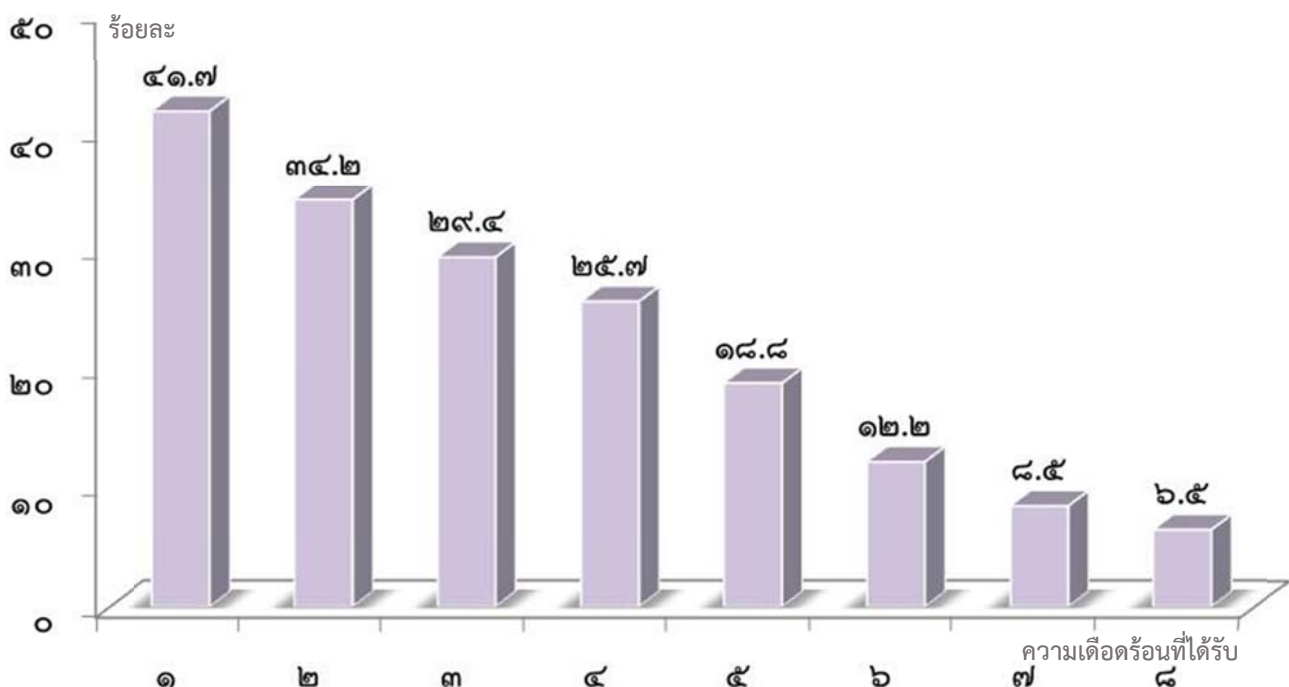
ตารางที่ ๓๐ ร้อยละของประชาชน จำแนกตามความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเร่งดำเนินการ

ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการ	ร้อยละ
๑. ปัญหาเศรษฐกิจ/แก้ไขปัญหาการค้าพืชผลเกษตรตกต่ำ/ปัญหาราคาพืชผล	๔๔.๓
๒. จัดหาแหล่งจำหน่ายสินค้าทางการเกษตรปลอดภัยเฉพาะ	๒๖.๘
๓. กำหนดนโยบายด้านการเกษตรให้ตรงกับความต้องการของพื้นที่	๒๔.๐
๔. ปราบปรามยาเสพติด	๑๗.๕
๕. แก้ปัญหาการว่างงาน/ฝึกอบรมให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	๑๖.๙
๖. ผู้สูงอายุติดบ้านติดเตียง	๑๕.๓
๗. จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๗.๓
๘. แก้ไขปัญหาความยากจนปราบปรามผู้มีอิทธิพลและนายทุน	๖.๘

ความเดือดร้อนที่ชุมชน/หมู่บ้านได้รับในรอบปีที่ผ่านมา

จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒,๐๔๕ ราย พบว่าในรอบปีที่ผ่านมา ประสบกับความเดือดร้อนจากการขายผลผลิตทางการเกษตรได้ราคาต่ำ ร้อยละ ๔๑.๗ ถึงแม้ว่าจังหวัดอ่างทองจะได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อส่งเสริมการขาย “ครัวกรุงเทพ” แต่กลับพบว่า เกษตรกรที่ได้ยกระดับมาเป็นผู้ประกอบการนั้น ยังขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการผลผลิตสินค้าเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ ๓๔.๒ นอกจากนี้ยังพบว่า เกษตรกรมีทัศนคติเกี่ยวกับการเพาะปลูกว่า “ปุ๋ยเคมี” ก็คืออาหารพืชที่สังเคราะห์เพื่อใช้สนองความต้องการของพืชทำให้ได้ผลผลิตจำนวนมาก เกษตรกรจึงได้รับความเดือดร้อนจากปุ๋ย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง ร้อยละ ๒๙.๔

แผนภูมิ ๔ ร้อยละของประชาชน จำแนกตามความเดือดร้อนที่ได้รับในรอบปีที่ผ่านมา

ตารางที่ ๓๑ ร้อยละของประชาชน จำแนกตามความเดือดร้อนที่ได้รับในรอบปีที่ผ่านมา

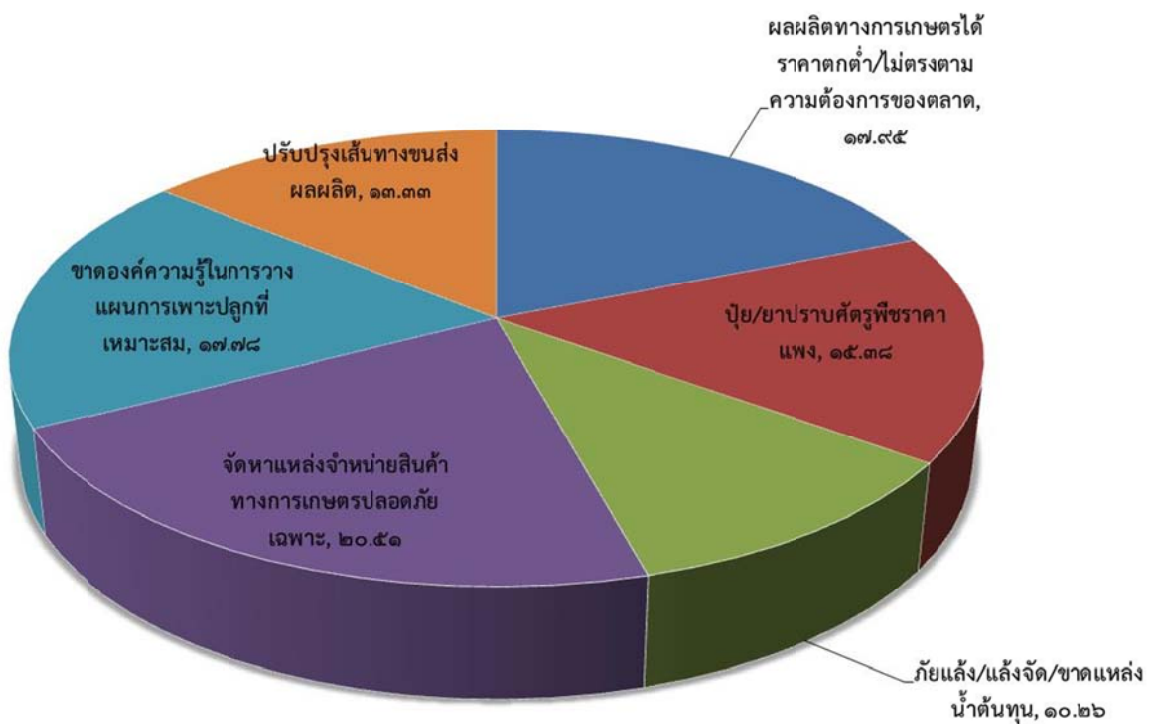
ความเดือดร้อนที่ได้รับ	ร้อยละ
๑. ผลผลิตทางการเกษตรได้ราคาตกต่ำ/ไม่ตรงตามความต้องการของตลาด	๔๑.๗
๒. ขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการผลผลิตสินค้าเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน	๓๔.๒
๓. ปุ๋ย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๒๙.๔
๔. สถานการณ์ยาเสพติดในหมู่บ้านชุมชน	๒๕.๗
๕. ตกงานไม่มีงานทำ /ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑๘.๘
๖. ภัยแล้ง/แล้งจัด/ขาดแหล่งน้ำต้นทุน	๑๒.๒
๗. พ่อค้าคนกลาง /ไม่มีอำนาจต่อรองทางการตลาด/ปัญหาหนี้สิน	๘.๕
๘. สูงอายุอยู่ตามลำพัง/มีภาระต้องเลี้ยงหลาน ที่อยู่อาศัยชำรุดทรุดโทรม	๖.๕

ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือหมู่บ้าน/ชุมชน

จากการพิจารณาลักษณะของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ จำแนกตามประเด็น ของความต้องการให้หน่วยงาน ภาครัฐเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือ ๓ ด้าน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านเศรษฐกิจ เรียงตามลำดับความสำคัญ ๓ ลำดับแรก คือ ลำดับที่ ๑ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการในการ จัดหาแหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยโดยเฉพาะ ร้อยละ ๒๐.๕๑ รองลง ระบุว่า สินค้าทางการเกษตรที่ผลิตนั้นจำหน่าย ได้ใน และไม่ตรงตามความต้องการของตลาด ร้อยละ ๑๗.๙๕ และอันดับ๓ ต้องการให้ภาครัฐเข้ามาช่วยวางแผนการ เพาะปลูกสินค้าการเกษตร ร้อยละ ๑๗.๗๘

แผนภูมิที่ ๕ ร้อยละของประชาชนผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามประเด็นความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐช่วยเหลือ หมู่บ้าน/ชุมชนด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่
อำเภอเมืองอ่างทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ราคาขายผลผลิตทางการเกษตรต่ำ	๑.จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตร ๒.ประกันราคาพืชผลทางการเกษตร	หมู่ที่ ๑ - ๒ ตำบลบ้านรี หมู่ที่ ๔, ๖ ตำบลบ้านอิฐ
๒.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูกที่ระบบตรงตามความต้องการของตลาด	๑.จัดอบรมเพื่อการวางแผนเพาะปลูก ๒.จัดโซนนิ่งการเพาะปลูกสินค้าเกษตรด้านพืช ๓.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๔ - ๗ ตำบลจำปาหล่อ หมู่ที่ ๓ - ๔ ตำบลตลาดกรวด หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลศาลาแดง หมู่ที่ ๑ - ๒ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ที่ ๔ - ๒ ตำบลย่านซื่อ
๓.จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑.พัฒนาแหล่งน้ำให้เป็นแก้มลิงชนมครก ๒.ขุดลอกคลอง	หมู่ที่ ๒ ตำบลศาลาแดง หมู่ที่ ๗ ตำบลศาลาแดง
๔.ปุ๋ย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๑.จัดหาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืชราคาต่ำ ๒.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ ๓.ควบคุมราคาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืช	หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านอิฐ
๕.ขาดองค์ความรู้ในการบริหารสินค้าและการตลาด	๑.ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการรวมกลุ่ม ๒.พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เครือข่ายการเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน/SME	หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ที่ ๑ - ๕ ตำบลย่านซื่อ
๖.ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	๑.ซ่อมแซมเส้นทาง	หมู่ที่ ๓ ตำบลศาลาแดง
๗.จัดหาเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑.จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	ชุมชนบางแก้ว ชุมชนตลาดหลวง หมู่ที่ ๗ - ๘ ตำบลโพสะ หมู่ ๕ ตำบลหัวไผ่ หมู่ที่ ๒ , ๔ , ๕ , ๙ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ ๕ , ๖ ตำบลมหาไทย
๘.แหล่งจำหน่ายสินค้าการเกษตร	๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ภายในอันเกิดจากชุมชนจนกลายเป็น “ตลาดนัดชุมชน”	หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองวัว

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอเมืองอ่างทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๙.มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น ปัญหา ยังไม่มีผลิตภัณฑ์ชุมชน ของตำบลที่โดดเด่น	๑.พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในชุมชน ๒.รวมผู้ผลิตกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๓.ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยการ สร้างความแตกต่าง รูปแบบ บรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า	ชุมชนตลาดหลวง ชุมชนบางแก้ว ตำบลโพสะ ตำบลหัวไผ่ ตำบลบ้านอิฐ
๑๐.ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน	๑.ฝึกอบรมตามความต้องการของพื้นที่	ชุมชนตลาดหลวง ชุมชนบางแก้ว
๑๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๑.ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณ แหล่งท่องเที่ยว	หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๓ ตำบลโพสะ

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอไชโย

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ราคาขายผลผลิตทางการเกษตร	๑.จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตร ๒.ประกันราคาพืชผลทางการเกษตร	หมู่ที่ ๑ - ๔ และ ๖ ตำบลเทวราช หมู่ที่ ๑ - ๒ และ ๗ ตำบลราชสถิตย์
๒.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูก ที่ระบบตรงตามความต้องการของ ตลาด	๑.จัดอบรมเพื่อการวางแผนเพาะปลูก ๒.รณรงค์ให้เพาะปลูกแบบผสมผสาน/ พืชทางเลือก ๓.จัดโซนนิ่งการเพาะปลูกสินค้าเกษตร ๔.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๑ - ๓ ตำบลชะไว หมู่ที่ ๒ ตำบลตรีนรงค์ หมู่ที่ ๑ - ๓ ตำบลชัยฤทธิ์ หมู่ที่ ๓ - ๗ ตำบลไชโยภูมิ หมู่ที่ ๒ ตำบลหลักฟ้า
๓.จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑.ขุดลอกคลอง	หมู่ที่ ๑ ตำบลจรเข้ร้อง
๔.ป่วย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๑.จัดหาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืชราคาต่ำ ๒.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ ๓.ควบคุมราคาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืช	หมู่ที่ ๑ - ๓ ตำบลชะไว หมู่ที่ ๒ ตำบลตรีนรงค์ หมู่ที่ ๑ - ๓ ตำบลชะไว

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอไชโย

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๕.ขาดองค์ความรู้ในการบริหาร สินค้าและการตลาด	๑.ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการรวมกลุ่ม ๒.พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เครือข่ายการเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน/SME	หมู่ที่ ๑ – ๔ และ ๖ ตำบลเทวราช หมู่ที่ ๑ ตำบลชะโงก
๖.ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิต ทางการเกษตร	๑.ซ่อมแซมเส้นทาง	หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลชะโงก
๗.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูก พืชทางเลือก/พืชใช้น้ำน้อย	๑.พิจารณาลักษณะดินก่อนการเพาะปลูก ๒.อบรมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ๓.จัดโซนนิ่งการเพาะปลูกสินค้าเกษตร ๔.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลชะโงก หมู่ที่ ๒ ตำบลตรีนรงค์ หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลชัยฤทธิ์
๘.จัดหาเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑.จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	หมู่ที่ ๒ ตำบลตรีนรงค์
๙.แหล่งจำหน่ายสินค้า	๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้ ผลิตภัณฑ์ภายในอันเกิดจากชุมชน จนกลายเป็น “ตลาดนัดชุมชน”	หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลไชโย
๑๐.มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น	๑.พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในชุมชน ๒.รวมผู้ผลิตกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๓.ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยการ สร้างความแตกต่าง รูปแบบ บรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า	ตำบลชะโงก ตำบลตรีนรงค์ ตำบลไชยภูมิ ตำบลหลักฟ้า
๑๑.ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน	๑.ฝึกอบรมตามความต้องการของพื้นที่ ๒.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ	หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลชัยฤทธิ์
๑๒.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๑.จัดทำป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ๒.ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณ แหล่งท่องเที่ยว	หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลไชโย หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลไชโย

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอป่าโมก

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ราคาขายผลผลิตทางการเกษตร	๑.จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตร ๒.ประกันราคาพืชผลทางการเกษตร	หมู่ที่ ๕ - ๖ ตำบลเอกราช หมู่ที่ ๒ - ๕ และ ๗ - ๘ ตำบลสายทอง
๒.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูกที่ระบบตรงตามความต้องการของตลาด	๑.จัดอบรมเพื่อการวางแผนเพาะปลูก ๒.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๑ - ๕ และ ๘ ตำบลโรงช้าง หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลนรสิงห์ หมู่ที่ ๒ - ๓ ตำบลบางเสด็จ หมู่ที่ ๓ - ๔ ตำบลโผงเผง หมู่ที่ ๕ ตำบลโรงช้าง
๓.จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑.ขุดลอกคลอง	หมู่ที่ ๒, ๔ และ ๖ ตำบลสายทอง
๔.ป่วย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๑.จัดหาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืชราคาต่ำ ๒.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ ๓.ควบคุมราคาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืช	หมู่ที่ ๓ - ๔ ตำบลบางเสด็จ
๕.ขาดองค์ความรู้ในการบริหารสินค้าและการตลาด	๑.ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการรวมกลุ่ม ๒.พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เครือข่ายการเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน/SME	หมู่ที่ ๕ - ๖ ตำบลเอกราช หมู่ที่ ๒ - ๕ และ ๗ - ๘ ตำบลสายทอง หมู่ที่ ๑ - ๕ และ ๘ ตำบลโรงช้าง
๖.ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	๑.ซ่อมแซมเส้นทาง	หมู่ที่ ๓ - ๔ ตำบลโผงเผง หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลนรสิงห์
๗.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูกพืชทางเลือก/พืชใช้น้ำน้อย	๑.พิจารณาลักษณะดินก่อนการเพาะปลูก ๒.อบรมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ๓.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	ตำบลโรงช้าง ตำบลโผงเผง
๘.จัดหาเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑.จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	บางปลากด
๙.แหล่งจำหน่ายสินค้า	๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ภายในอันเกิดจากชุมชนจนกลายเป็น “ตลาดนัดชุมชน”	ตำบลเอกราช หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบางเสด็จ

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอป่าโมก

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑๐.มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น	๑.พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในชุมชน ๒.รวมผู้ผลิตกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๓.ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยการ สร้างความแตกต่าง รูปแบบ บรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า	ตำบลเอกราช ตำบลบางเสด็จ
๑๑.ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน	๑.ฝึกอบรมตามความต้องการของพื้นที่ ๒.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ	หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบางเสด็จ
๑๒.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๑.จัดทำป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ๒.ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณ แหล่งท่องเที่ยว	หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบางเสด็จ หมู่ที่ ๑, ๓ และ ๗ ตำบลนารสิงห์ ตำบลเอกราช ตำบลบางเสด็จ

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอโพธิ์ทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ราคาขายผลผลิตทางการเกษตร	๑.จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตร ๒.ประกันราคาพืชผลทางการเกษตร	หมู่ที่ ๒, ๔ และ ๕ ตำบลอรัญญิก หมู่ที่ ๔ และ ๕ ตำบลยางซาย
๒.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูก ที่ระบบตรงตามความต้องการของ ตลาด	๑.จัดอบรมเพื่อการวางแผนเพาะปลูก ๒.รณรงค์ให้เพาะปลูกแบบผสมผสาน/ พืชทางเลือก ๓.จัดโซนนิ่งการเพาะปลูกสินค้าเกษตร ๔.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๔ - ๕ และ ๗ - ๘ ตำบลยาง หมู่ที่ ๕ และ ๗ ตำบลคำหยาด หมู่ที่ ๑๒ ตำบลบ่อแร่
๓.จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑.ขุดเจาะแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๒.พัฒนาแหล่งน้ำให้เป็นแก้มลิงชนมครก ๓.ขุดลอกคลอง	หมู่ที่ ๒ ตำบลหนองแม่ไก่ หมู่ที่ ๔ - ๕ ตำบลอ่างแก้ว
๔.ป่วย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๑.จัดหาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืชราคาต่ำ ๒.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ ๓.ควบคุมราคาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืช	หมู่ที่ ๑ และ ๕ ตำบลบางพลับ หมู่ที่ ๕ และ ๖ ตำบลสามง่าม หมู่ที่ ๑ และ ๕ ตำบลบางเจ้าฉ่า

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอโพธิ์ทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๕.ขาดองค์ความรู้ในการบริหาร สินค้าและการตลาด	๑.ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการรวมกลุ่ม ๒.พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เครือข่ายการเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน/SME	หมู่ที่ ๔ และ ๗ ตำบลทางพระ หมู่ที่ ๔ - ๕ ตำบลอ่างแก้ว
๖.ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิต ทางการเกษตร	๑.ซ่อมแซมเส้นทาง	หมู่ที่ ๔ - ๕ ตำบลอ่างแก้ว
๗.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูก พืชทางเลือก/พืชใช้น้ำน้อย	๑.พิจารณาลักษณะดินก่อนการเพาะปลูก ๒.อบรมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร	หมู่ที่ ๖ ตำบลอินประมูล หมู่ที่ ๒ ตำบลโพธิ์รังนก
๘.จัดหาเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑.จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	หมู่ที่ ๔ ตำบลอ่างแก้ว
๙.แหล่งจำหน่ายสินค้า	๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้ ผลิตภัณฑ์ปัจจัยภายในอันเกิดจากชุมชน จนกลายเป็น “ตลาดนัดชุมชน”	หมู่ที่ ๑ ตำบลอินประมูล
๑๐.มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น	๑.พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในชุมชน ๒.รวมผู้ผลิตกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๓.ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยการ สร้างความแตกต่าง รูปแบบ บรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า	ตำบลทางพระ ตำบลสามง่าม ตำบลบ่อแร่ ตำบลยางซ้าย
๑๑.ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน	๑.ฝึกอบรมตามความต้องการของพื้นที่ ๒.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ	หมู่ที่ ๔ และ ๗ ตำบลทางพระ หมู่ที่ ๔ - ๕ ตำบลอ่างแก้ว
๑๒.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๑.จัดทำป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ๒.ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณ แหล่งท่องเที่ยว	ตำบลบางเจ้าฉ่า ตำบลอินประมูล

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอแสวงหา

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ราคาขายผลผลิตทางการเกษตร	๑.จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตร ๒.ประกันราคาพืชผลทางการเกษตร	หมู่ที่ ๑ - ๔ และ ๗ ตำบลบ้านพราน หมู่ที่ ๑ และ ๘ ตำบลวังน้ำเย็น
๒.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูกที่ระบบตรงตามความต้องการของตลาด	๑.จัดอบรมเพื่อการวางแผนเพาะปลูก	หมู่ที่ ๑ , ๓ , ๖ และ ๘ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๑๑ และ ๑๓ ตำบลแสวงหา
๓.จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑.ขุดลอกคลอง	หมู่ที่ ๓, ๗ และ ๘ ตำบลแสวงหา หมู่ที่ ๓ ตำบลจำลอง
๔.ป่วย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ , ๓ , ๖ และ ๘ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๑๑ และ ๑๓ ตำบลแสวงหา
๕.ขาดองค์ความรู้ในการบริหารสินค้าและการตลาด	๑.ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการรวมกลุ่ม	หมู่ที่ ๑ , ๓ , ๖ และ ๘ ตำบลสีบัวทอง
๖.ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	๑.ซ่อมแซมเส้นทาง	หมู่ที่ ๑ , ๓ , ๖ และ ๘ ตำบลสีบัวทอง
๗.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูกพืชทางเลือก/พืชใช้น้ำน้อย	๑.อบรมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ๒.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๑ , ๓ , ๖ และ ๘ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๑๑ และ ๑๓ ตำบลแสวงหา หมู่ที่ ๑ - ๒ ตำบลบ้านพราน
๘.จัดหาเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑.จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	หมู่ที่ ๑ - ๔ และ ๗ ตำบลบ้านพราน
๙.แหล่งจำหน่ายสินค้า	๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ภายในอันเกิดจากชุมชนจนกลายเป็น “ตลาดนัดชุมชน”	ตำบลสีบัวทอง

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอแสงหา

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑๐.มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น	๑.พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในชุมชน ๒.รวมผู้ผลิตกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๓.ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยการ สร้างความแตกต่าง รูปแบบ บรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า	ตำบลวังน้ำเย็น ตำบลบ้านพราน
๑๑.ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน	๑.ฝึกอาชีพตามความต้องการของพื้นที่ ๒.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ	หมู่ที่ ๑, ๓, ๖ และ ๘ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๑๑ และ ๑๓ ตำบลแสงหา
๑๒.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๑.จัดทำป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ๒.ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณ แหล่งท่องเที่ยว	หมู่ที่ ๑, ๒ ตำบลสีบัวทอง ตำบลสีบัวทอง

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอวิเศษชัยชาญ

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ราคาขายผลผลิตทางการเกษตร	๑.จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตร ๒.ประกันราคาพืชผลทางการเกษตร	หมู่ที่ ๑ ตำบลบางจัก หมู่ที่ ๑ และ ๙ ตำบลยี่ล้น
๒.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูก ที่ระบบตรงตามความต้องการของ ตลาด	๑.จัดอบรมเพื่อการวางแผนเพาะปลูก ๒.รณรงค์ให้เพาะปลูกแบบผสมผสาน/ พืชทางเลือก	หมู่ที่ ๑, ๕ และ ๘ ตำบลไผ่ดำพัฒนา หมู่ที่ ๘, ๙, ๑๐ และ ๑๑ ตำบลม่วง
๓.จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๓.ขุดลอกคลอง	หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๔.ป่วย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๑.จัดหาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืชราคาต่ำ ๒.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ ๓.ควบคุมราคาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืช	หมู่ที่ ๑ ตำบลบางจัก หมู่ที่ ๑ และ ๙ ตำบลยี่ล้น หมู่ที่ ๑ และ ๘ ตำบลศาลเจ้าโรง

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอวิเศษชัยชาญ

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๕.ขาดองค์ความรู้ในการบริหาร สินค้าและการตลาด	๑.ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการรวมกลุ่ม ๒.พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เครือข่ายการเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน/SME	หมู่ที่ ๑,๕ และ ๘ ตำบลท่าช้าง หมู่ที่ ๕, ๖ และ ๘ ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑,๕ และ ๘ ตำบลไผ่คำพัฒนา
๖.ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิต ทางการเกษตร	๑.ซ่อมแซมเส้นทาง	หมู่ที่ ๔, ๖ และ ๙ ตำบลคลองขนาก
๗.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูก พืชทางเลือก/พืชใช้น้ำน้อย	๑.พิจารณาลักษณะดินก่อนการเพาะปลูก ๒.อบรมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ๓.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๑ ตำบลบางจัก หมู่ที่ ๑ และ ๙ ตำบลยี่ล้น หมู่ที่ ๑ และ ๘ ตำบลศาลเจ้าโรง หมู่ที่ ๑,๕ และ ๘ ตำบลไผ่คำพัฒนา
๘.จัดหาเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑.จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	หมู่ที่ ๘,๙, ๑๐ และ ๑๑ ตำบลม่วง
๙.แหล่งจำหน่ายสินค้า	๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้ ผลิตภัณฑ์ปัจจัยภายในอันเกิดจากชุมชน จนกลายเป็น “ตลาดนัดชุมชน”	ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๑๐.มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น	๑.พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในชุมชน ๒.รวมผู้ผลิตกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๓.ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยการ สร้างความแตกต่าง รูปแบบ บรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า	หมู่ที่ ๑, ๒ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง หมู่ที่ ๑ และ ๙ ตำบลยี่ล้น หมู่ที่ ๑,๕, ๖ และ ๘ ตำบลไผ่จำศีล
๑๑.ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน	๑.ฝึกอบรมตามความต้องการของพื้นที่ ๒.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ	หมู่ที่ ๑,๕, ๖ และ ๘ ตำบลไผ่
๑๒.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๑.จัดทำป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ๒.ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณ แหล่งท่องเที่ยว	ตำบลไผ่คำพัฒนา ตำบลศาลเจ้าโรงทอง ตำบลศาลเจ้าโรงทอง

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอสามโก้

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ราคาขายผลผลิตทางการเกษตร	๑.จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตร ๒.ประกันราคาพืชผลทางการเกษตร	หมู่ที่ ๓ ,๕ และ ๖ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๒ ,๓ และ ๔ ตำบลราษฎร์พัฒนา
๒.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูกที่ระบบตรงตามความต้องการของตลาด	๑.จัดอบรมเพื่อการวางแผนเพาะปลูก ๒.รณรงค์ให้เพาะปลูกแบบผสมผสาน/พืชทางเลือก ๓.จัดโซนนิ่งการเพาะปลูกสินค้าเกษตร ๔.ศึกษาดูงานใน-นอกพื้นที่	หมู่ที่ ๑ ,๒ และ ๔ ตำบลบวม หมู่ที่ ๓ และ ๕ ตำบลมงคลธรรมนิมิตร หมู่ที่ ๔ ,๕ และ ๖ ตำบลโพธิ์ม่วงพันธ์
๓.จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	๑.ขุดเจาะแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ๒.ขุดลอกคลอง	หมู่ที่ ๖ และ ๘ ตำบลมงคลธรรมนิมิตร หมู่ที่ ๑ ตำบลราษฎร์พัฒนา หมู่ที่ ๗ ตำบลโพธิ์ม่วงพันธ์
๔.ป่วย/ยาปราบศัตรูพืชราคาแพง	๑.จัดหาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืชราคาต่ำ ๒.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ ๓.ควบคุมราคาปุ๋ย / ยาปราบศัตรูพืช	หมู่ที่ ๕ ,๖ และ ๙ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๒ ,๓ และ ๔ ตำบลราษฎร์พัฒนา
๕.ขาดองค์ความรู้ในการบริหารสินค้าและการตลาด	๑.ให้ความรู้แก่เกษตรกรในการรวมกลุ่ม ๒.พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ เครือข่ายการเกษตร/ผลิตภัณฑ์ชุมชน/SME	หมู่ที่ ๓ ,๕ และ ๖ ตำบลบวม หมู่ที่ ๓ และ ๕ ตำบลมงคลธรรมนิมิตร
๖.ปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	๑.ซ่อมแซมเส้นทาง	หมู่ที่ ๓ ,๕ และ ๖ ตำบลบวม
๗.ขาดองค์ความรู้ในการเพาะปลูกพืชทางเลือก/พืชใช้น้ำน้อย	๑.พิจารณาลักษณะดินก่อนการเพาะปลูก	หมู่ที่ ๕ ,๖ และ ๙ ตำบลสามโก้
๘.จัดหาเงินทุนในการประกอบอาชีพ	๑.จัดหาแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ	หมู่ที่ ๖ และ ๘ ตำบลมงคลธรรมนิมิตร
๙.แหล่งจำหน่ายสินค้า	๑.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ภายในอันเกิดจากชุมชนจนกลายเป็น “ตลาดนัดชุมชน”	ตำบลมงคลธรรมนิมิตร

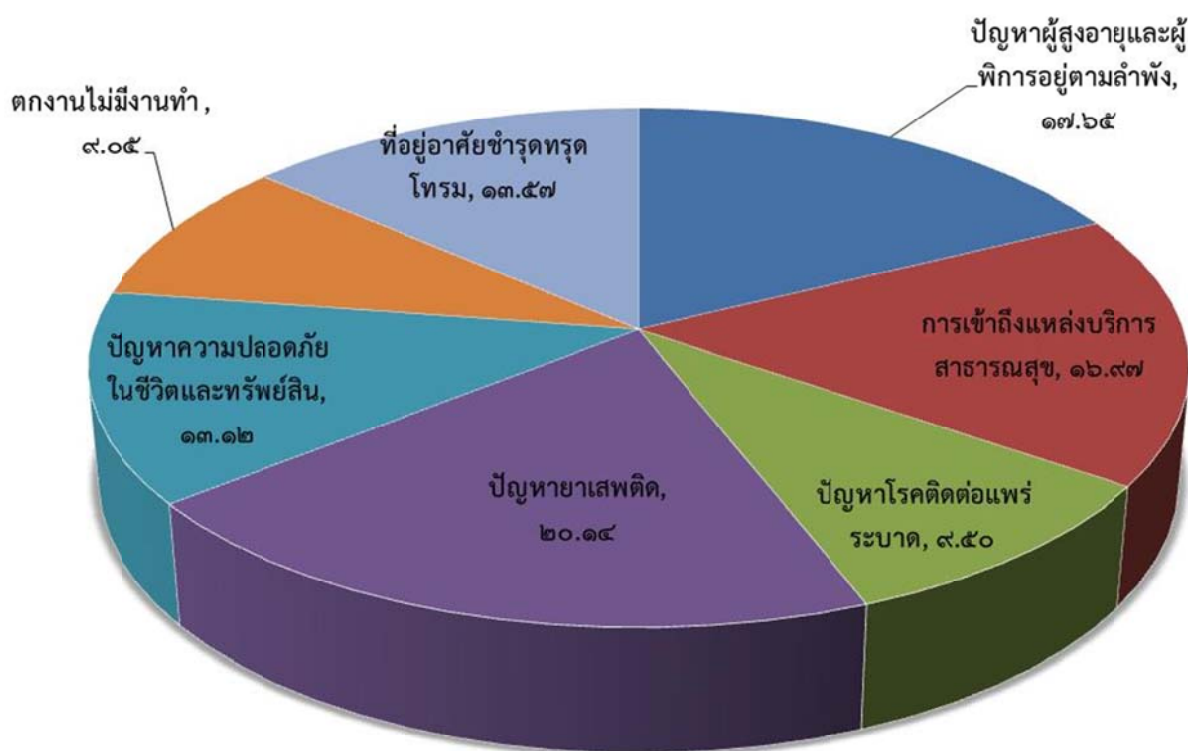

ตารางที่ ๓๒ ปัญหาและความต้องการด้านเศรษฐกิจของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอสามโก้

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑๐.มีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น	๑.พัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัตถุดิบในชุมชน ๒.รวมผู้ผลิตกลุ่มเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๓.ยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ด้วยการ สร้างความแตกต่าง รูปแบบ บรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า	หมู่ที่ ๓ ,๕ และ ๖ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๒ ,๓ และ ๔ ตำบลราษฎร์
๑๑.ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน	๑.ฝึกอบรมตามความต้องการของพื้นที่	หมู่ที่ ๖ ตำบลโพธิ์ม่วงพันธ์
๑๒.พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	๑.จัดทำป้ายบอกทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ๒.ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณ แหล่งท่องเที่ยว	ตำบลมงคลธรรมนิมิตร ตำบลอบทม

ด้านสังคม เรียงตามลำดับความสำคัญ ๓ ลำดับแรก คือ ลำดับที่ ๑ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาดูแลปัญหายาเสพติด ร้อยละ ๒๐.๑๔ โดยได้เสนอแนวทางการแก้ไข คือ แก้ไขปัญหาเสพติดด้วยการบูรณาการระหว่างภาครัฐกับประชาชน เพราะประชาชนยังไม่เข้าใจในแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐ จึงขาดการมีส่วนร่วมผนวกกับไม่กล้าเพราะกลัวตาย ลำดับที่ ๒ ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง ร้อยละ ๑๗.๖๕ เนื่องมาจากภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดต่ำลง เป็นผลให้ประชากรในจังหวัดอ่างทองมีชีวิตยืนยาวขึ้น ลักษณะเช่นนี้ทำให้โครงสร้างอายุของประชากรเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน ผู้สูงอายุส่วนหนึ่งจึงถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง ลำดับที่ ๓ ระบุว่า ยังเข้าไม่ถึงแหล่งบริการทางสาธารณสุข ร้อยละ ๑๖.๙๓ ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะ ขอความร่วมมือประชาชนให้ลงทะเบียนประวัติ เพื่อการเข้าถึงแหล่งบริการที่ครอบคลุม นั้น แต่ก็ยังพบว่า พบว่า จังหวัดอ่างทองยังขาดบุคลากรทางการแพทย์(เฉพาะทาง) จึงต้องส่งต่อไปยังสถานพยาบาลอื่น ทำให้ประสบปัญหาการส่งต่อที่ล่าช้า ทำให้ผู้ป่วยบางราย ไม่ได้รับการดูแลที่ทั่วถึง

แผนภูมิที่ ๖ ร้อยละของประชาชนผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามประเด็นความต้องการให้ช่วยเหลือด้านสังคม

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่

อำเภอเมืองอ่างทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ทางเลือก (อาชีวะ เทคนิค และการพัฒนาอาชีพระยะสั้น)	๑. จัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา กับผู้ประกอบการให้เข้าใจในแนวทางการสร้างงาน - สร้างรายได้ ให้แก่เยาวชน	หมู่ที่ ๑ - ๒ ตำบลป่าจั่ว หมู่ที่ ๔, ๖ ตำบลบ้านอิฐ
๒.ทุนการศึกษาสำหรับเด็กเรียนดี	๑.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	หมู่ที่ ๓ - ๔ ตำบลตลาดกรวด หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลศาลาแดง หมู่ที่ ๑ - ๒ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ที่ ๔ - ๖ ตำบลย่านซื่อ
๓.ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับครัวเรือนยากจนและผู้ยากไร้	๑.จัดตั้งกองทุนเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	หมู่ที่ ๒ ตำบลศาลาแดง หมู่ที่ ๔ ตำบลย่านซื่อ
๔.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งบริการสาธารณสุข	๑.เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมสาธารณสุขเคลื่อนที่ชุมชน ๒.รณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพอย่างถูกวิธี เช่น กิจกรรมตรวจสุขภาพประจำปีเคลื่อนที่ตามชุมชน ๓.สนับสนุนอุปกรณ์ออกกำลังกายในชุมชน	หมู่ที่ ๗ ตำบลศาลาแดง หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านอิฐ
๕.ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการ	๑.จัดหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ให้แก่ญาติ/ผู้ดูแล/ อาสาสมัครเพื่อการดูแลอย่างถูกวิธี ๒.จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น เตียง เครื่องดูดเสมหะ รถเข็น สำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อให้ยืม ๓.ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุและผู้พิการ ๔.สร้างงาน - สร้างรายได้ ให้แก่ผู้สูงอายุและผู้พิการ	หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ที่ ๑ - ๕ ตำบลย่านซื่อ หมู่ที่ ๓ ตำบลศาลาแดง หมู่ที่ ๑ ตำบลโพสะ ชุมชนบางแก้ว ชุมชนตลาดหลวง
๖.ปัญหาสุขภาพของประชาชน - ระบบประปา	๑.จัดหาระบบน้ำประปา ที่ได้มาตรฐานของกรมทรัพยากรฯ	หมู่ ๕ ตำบลหัวไผ่ หมู่ที่ ๒ , ๔ , ๕ , ๙ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ ๕ , ๖ ตำบลมหาธาตุ
๗.ปัญหาโรคติดต่อแพร่ระบาด - โรคไข้เลือดออก - โรคไข้หวัด	๑. รณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองวัว

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

อำเภอเมืองอ่างทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๘.ปัญหายาเสพติด - ยาเสพติดในสถานศึกษา - ในสถานประกอบการ - ในสถานที่ราชการ - ในชุมชน	๑. จัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา กับผู้ปกครองให้เข้าใจในแนวทางการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา ๒. จัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการ ให้เข้าใจในแนวทางการป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการ ๓. จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณทางแยกต่างๆ ๔. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด ในสถานศึกษา สถานประกอบการ สถานที่ราชการ และชุมชน	หมู่ที่ ๔ – ๗ ตำบลศาลาแดง หมู่ที่ ๔ – ๗ ตำบลโพสะ หมู่ที่ ๔ – ๗ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ที่ ๒ ตำบลศาลาแดง
๙.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑. อบรมรณรงค์ระเบียบวินัยทางจราจรสวมหมวกนิรภัยระหว่างขับขี่ ๒. จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณทางแยกต่างๆ ๓. ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณจุดเสี่ยง และทางแยกต่างๆ ๔. ซ่อมแซมผิวการจราจร สัญญาณไฟฟ้ทาง ป้ายบอกทาง ป้ายระวัง คันส่ดุดตีเส้นแบ่งเขตบนถนน เพื่อลดปัญหาอุบัติเหตุทางถนน ๕. ขยายเขตติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อลดเหตุที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ตลาดหลวง ตำบลป่าจ้ว ตำบลตลาดหลวง ตำบลโพสะ ตำบลบ้านแห ตำบลศาลาแดง ตำบลศาลาแดง ตำบลย่านซื่อ ตำบลตลาดกรด

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่ อำเภอไชโย
๑. ทุนการศึกษาสำหรับเด็กเรียนดี	๑. จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒. จัดหาอาชีพเสริมสร้างงาน - สร้างรายได้ CHR ในสถานประกอบการของชุมชน	หมู่ที่ ๑ ตำบลจรเข้ร้อง หมู่ที่ ๑ ตำบลไชยภูมิ หมู่ที่ ๑ ตำบลชัยฤทธิ์ หมู่ที่ ๑ ตำบลเทวราช
๒. ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับครัวเรือนยากจนและผู้ยากไร้	๑. จัดตั้งกองทุนเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	หมู่ที่ ๑ – ๖ ตำบลราชสถิตย์ หมู่ที่ ๑ – ๕ และ ๗ ตำบลไชโย

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)
อำเภอไชโย

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๓.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งบริการ สาธารณสุข	๑.เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมสาธารณสุขเคลื่อนที่ชุมชน ๒.รณรงค์สร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพอย่างถูกวิธี เช่น กิจกรรมตรวจสุขภาพประจำปีเคลื่อนที่ตามชุมชน	หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะโงก หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลหลักฟ้า หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะโงก หมู่ที่ ๒ ตำบลตรีนรงค์
๔.ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการ	๑.จัดหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ให้แก่ญาติ/ผู้ดูแล/ อาสาสมัครเพื่อการดูแลอย่างถูกวิธี ๒.จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น เตียง เครื่องดูดเสมหะ รถเข็น สำหรับ ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อให้ยืม ๓.ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุและผู้พิการ ๔.สร้างงาน - สร้างรายได้ ให้แก่ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะโงก หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลหลักฟ้า หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะโงก หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะโงก หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลหลักฟ้า หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะโงก หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะโงก
๕.ปัญหาสุขภาพของประชาชน - ระบบประปา	๑.จัดหาระบบน้ำประปา ที่ได้มาตรฐาน ของกรมทรัพยากรฯ	หมู่ที่ ๓ ตำบลไชโย
๖.ปัญหาโรคติดต่อแพร่ระบาด - โรคไข้เลือดออก - โรคไข้หวัด	๑. รณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	หมู่ที่ ๓ – ๔ และ ๖ ตำบลราชสถิตย์
๗.ปัญหายาเสพติด - ยาเสพติดในสถานศึกษา - ในสถานประกอบการ - ในสถานที่ราชการ - ในชุมชน	๑.จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณ ทางแยกต่างๆ	หมู่ที่ ๖ ตำบลเทวราช หมู่ที่ ๓ ตำบลไชโย
๘.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๑.ซ่อมแซมผิวการจราจร สัญญาณไฟ ๒.ขยายเขตติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อลดเหตุที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	หมู่ที่ ๒ – ๕ ตำบลชัยฤทธิ์ หมู่ที่ ๓ ตำบลไชโย

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

อำเภอป่าโมก

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ทุนการศึกษาสำหรับเด็กเรียนดี	๑.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒.จัดหาอาชีพเสริมสร้างงาน - สร้างรายได้	หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลบางปลากรด
๒.ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับครัวเรือนยากจนและผู้ยากไร้	๑.จัดตั้งกองทุนเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลบางปลากรด
๓.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งบริการสาธารณสุข	๑.เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมสาธารณสุขเคลื่อนที่ชุมชน	หมู่ที่ ๕ - ๘ ตำบลป่าโมก หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลบางปลากรด
๔.ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการ	๑.จัดหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการให้แก่ญาติ/ผู้ดูแล/ อาสาสมัครเพื่อการดูแลอย่างถูกวิธี ๒.จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น เตียง เครื่องดูดเสมหะ รถเข็น สำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อให้ ๓.ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุและผู้พิการ ๔.สร้างงาน - สร้างรายได้ ให้แก่ผู้สูงอายุและผู้พิการ	หมู่ที่ ๕ - ๘ ตำบลป่าโมก หมู่ที่ ๗ - ๘ ตำบลสายทอง หมู่ที่ ๑ - ๕ ตำบลโรงช้าง หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลนรสิงห์ หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลบางปลากรด
๕.ปัญหาโรคติดต่อแพร่ระบาด - โรคไข้เลือดออก - โรคไข้หวัด	๑. รณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	หมู่ที่ ๓ ตำบลสายทอง
๖.ปัญหายาเสพติด - ยาเสพติดในสถานศึกษา - ในสถานประกอบการ - ในสถานที่ราชการ - ในชุมชน -	๑.จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณทางแยกต่างๆ	หมู่ที่ ๒ - ๕ ตำบลสายทอง หมู่ที่ ๗ ตำบลนรสิงห์
๗.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑.ซ่อมแซมผิวการจราจร สัญญาณไฟ ๒.ขยายเขตติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะเพื่อลดเหตุที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลนรสิงห์ หมู่ที่ ๑ ตำบลบางเสด็จ หมู่ที่ ๑ - ๑๐ ตำบลโผงเผง หมู่ที่ ๑ - ๓ และ ๕ ตำบลเอกราช

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

อำเภอโพธิ์ทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ทุนการศึกษาสำหรับเด็กเรียนดี	๑.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒.จัดหาอาชีพเสริมสร้างงาน - สร้างรายได้ CHR ในสถานประกอบการของชุมชน	หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลอ่างแก้ว
๒.ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ให้กับครัวเรือนยากจนและผู้ยากไร้	๑.จัดตั้งกองทุนเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลอินทประมูล หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลอ่างแก้ว
๓.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งบริการ สาธารณสุข	๑.เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมสาธารณสุขเคลื่อนที่ชุมชน	หมู่ที่ ๑ - ๑๒ ตำบลรามะสัก
๔.ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการ	๑.จัดหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ให้แก่ญาติ/ผู้ดูแล/ อาสาสมัครเพื่อการดูแล อย่างถูกวิธี	หมู่ที่ ๑ - ๑๒ ตำบลรามะสัก หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลยางซ้าย หมู่ที่ ๑ - ๘ ตำบลบางเจ้าฉ่า
๕.ปัญหาโรคติดต่อแพร่ระบาด - โรคไข้เลือดออก - โรคไข้หวัด	๑. รณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	หมู่ที่ ๑ - ๗ ตำบลโคกพุทรา หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลบางพลับ หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลหนองแม่ไก่ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลยางซ้าย หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลอ่างแก้ว
๖.ปัญหายาเสพติด - ยาเสพติดในสถานศึกษา - ในสถานประกอบการ - ในสถานที่ราชการ - ในชุมชน	๑.จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณ ทางแยกต่างๆ	เทศบาลตำบลอ่างแก้ว เทศบาลตำบลม่วงคัน เทศบาลตำบลอินทประมูล
๗.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๑.ซ่อมแซมผิวการจราจร สัญญาณไฟ ถนนคอนกรีต ๒.ขยายเขตติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อลดเหตุที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	เทศบาลตำบลอ่างแก้ว เทศบาลตำบลม่วงคัน เทศบาลตำบลอินทประมูล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลยางซ้าย หมู่ที่ ๗ ตำบลบางเจ้าฉ่า หมู่ที่ ๑ - ๑๒ ตำบลรามะสัก หมู่ที่ ๑ ตำบลทางพระ หมู่ที่ ๒ - ๖ ตำบลสามง่าม หมู่ที่ ๑ - ๙ ตำบลคำหยาด

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

อำเภอแสวงหา

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ทุนการศึกษาสำหรับเด็กเรียนดี	๑.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒.จัดหาอาชีพเสริมสร้างงาน - สร้างรายได้ CHR ในสถานประกอบการของชุมชน	หมู่ที่ ๑ ตำบลแสวงหา หมู่ที่ ๔ ตำบลศรีพราน
๒.ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ให้กับครัวเรือนยากจนและผู้ยากไร้	๑.จัดตั้งกองทุนเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลวังน้ำเย็น
๓.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งบริการ สาธารณสุข	๑.เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมสาธารณสุขเคลื่อนที่ชุมชน	หมู่ที่ ๑ ตำบลแสวงหา หมู่ที่ ๙ ตำบลวังน้ำเย็น
๔.ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการ	๑.จัดหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ให้แก่ญาติ/ผู้ดูแล/ อาสาสมัครเพื่อการดูแล อย่างถูกวิธี ๒.จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น เตียง เครื่องดูดเสมหะ รถเข็น สำหรับ ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อให้ ๓.ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุและผู้พิการ ๔.สร้างงาน - สร้างรายได้ ให้แก่ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	หมู่ที่ ๖ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๖ ตำบลราษฎรพัฒนา หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลวังน้ำเย็น หมู่ที่ ๖ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๔ ตำบลวังน้ำเย็น หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลวังน้ำเย็น หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลวังน้ำเย็น
๕.ปัญหาโรคไม่ติดต่อติดต่อ - เบาหวาน - ความดัน	๑. รณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลวังน้ำเย็น
๖.ปัญหายาเสพติด	๑.จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณ ทางแยกต่างๆ	เทศบาลตำบลแสวงหา เทศบาลตำบลสีบัวทอง
๗.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๑.ซ่อมแซมผิวการจราจร สัญญาณไฟ ถนนคอนกรีต ๒.ขยายเขตติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อลดเหตุที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	หมู่ที่ ๒ - ๔ ตำบลวังน้ำเย็น หมู่ที่ ๖ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๖ ตำบลราษฎรพัฒนา

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

อำเภอพิเศษชัยชาญ		
ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ทุนการศึกษาสำหรับเด็กเรียนดี	๑.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒.จัดหาอาชีพเสริมสร้างงาน - สร้างรายได้ CHR ในสถานประกอบการของชุมชน	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๒.ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ให้กับครัวเรือนยากจนและผู้ยากไร้	๑.จัดตั้งกองทุนเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	เทศบาล ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๓.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งบริการ สาธารณสุข	๑.เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมสาธารณสุขเคลื่อนที่ชุมชน	เทศบาล ตำบลท่าช้าง
๔.ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการ	๑.จัดหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ให้แก่ญาติ/ผู้ดูแล/ อาสาสมัครเพื่อการดูแล อย่างถูกวิธี ๒.จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น เตียง เครื่องดูดเสมหะ รถเข็น สำหรับ ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อให้ยืม ๓.สร้างงาน - สร้างรายได้ ให้แก่ผู้สูงอายุ และผู้พิการ	เทศบาล ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลหลักแก้ว หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลตลาดใหม่ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๕.ปัญหาโรคติดต่อแพร่ระบาด - โรคไข้เลือดออก - โรคไข้หวัด	๑. รณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับ สถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลไผ่จำศีล หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๖.ปัญหายาเสพติด	๑.จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณ ทางแยกต่างๆ	เทศบาล ตำบลท่าช้าง เทศบาล ตำบลบางจัก เทศบาล ตำบลไผ่จำศีล เทศบาล ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๗.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๑.ซ่อมแซมผิวการจราจร สัญญาณไฟ ๒.ขยายเขตติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อลดเหตุที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	เทศบาล ตำบลม่วงเตี้ย เทศบาล ตำบลสี่ร้อย เทศบาล ตำบลตลาดใหม่ เทศบาล ตำบลไผ่จำศีล

ตารางที่ ๓๓ ปัญหาและความต้องการด้านสังคมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

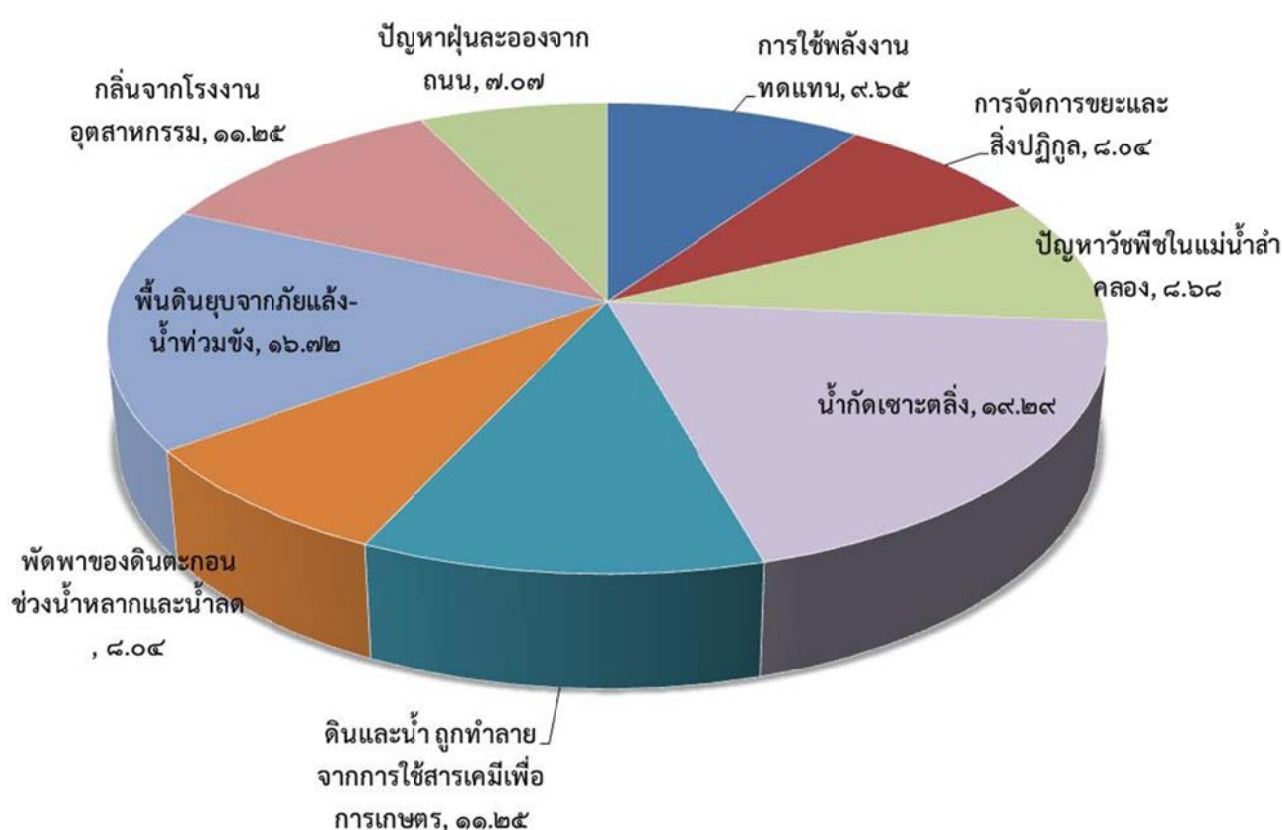
อำเภอสามโก้

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ทุนการศึกษาสำหรับเด็กเรียนดี	๑.จัดตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ๒.จัดหาอาชีพเสริมสร้างงาน - สร้างรายได้	หมู่ที่ ๑ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๑ ตำบลราษฎร์พัฒนา หมู่ที่ ๑ ตำบลลอบทม
๒.ปัญหาการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับครัวเรือนยากจนและผู้ยากไร้	๑.จัดตั้งกองทุนเพื่อการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลมงคลธรรมนิมิต
๓.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งบริการสาธารณสุข	๑.เพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมสาธารณสุขเคลื่อนที่ชุมชน	หมู่ที่ ๒ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๔ ตำบลราษฎร์พัฒนา
๔.ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการ	๑.จัดหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ ให้แก่ญาติ/ผู้ดูแล/ อาสาสมัครเพื่อการดูแลอย่างถูกวิธี ๒.จัดหาวัสดุครุภัณฑ์ทางการแพทย์ เช่น เตียง เครื่องดูดเสมหะ รถเข็น สำหรับผู้สูงอายุ และผู้พิการ เพื่อให้ยืม ๓.ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุและผู้พิการ ๔.สร้างงาน - สร้างรายได้ ให้แก่ผู้สูงอายุและผู้พิการ	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลโพธิ์ม่วงพันธ์ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลมงคลธรรมนิมิต หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๓ ตำบลราษฎร์พัฒนา หมู่ที่ ๒ ตำบลลอบทม หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลโพธิ์ม่วงพันธ์ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลมงคลธรรมนิมิต หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลราษฎร์พัฒนา
๕.ปัญหาโรคติดต่อติดต่อ - โรคเบาหวาน - โรคความดัน	๑. รณรงค์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลมงคลธรรมนิมิต
๖.ปัญหายาเสพติด	๑.จัดตั้งจุดตรวจประจำหมู่บ้านหรือบริเวณทางแยกต่างๆ	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลมงคลธรรมนิมิต เทศบาล ตำบลสามโก้ เทศบาล ตำบลราษฎร์พัฒนา เทศบาล ตำบลมงคลธรรมนิมิต
๗.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๑.ซ่อมแซมผิวการจราจร สัญญาณไฟ ๒.ขยายเขตติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ เพื่อลดเหตุที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสามโก้ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลราษฎร์พัฒนา หมู่ที่ ๔ ตำบลลอบทม หมู่ที่ ๔ ตำบลโพธิ์ม่วงพันธ์ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลมงคลธรรมนิมิต

ด้านสิ่งแวดล้อม เรียงตามลำดับความสำคัญ ๓ ลำดับแรก คือ ลำดับที่ ๑ ต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาซ่อมแซมตลิ่ง หรือกั้นน้ำ ร้อยละ ๑๙.๒๙ เนื่องจากจังหวัดอ่างทองเป็นพื้นที่ราบลุ่ม และมีแม่น้ำไหลผ่าน ฤดูฝน/ช่วงเวลาน้ำหลาก ชาวบ้านบริเวณริมฝั่งแม่น้ำจึงประสบปัญหา น้ำกัดเซาะตลิ่งเข้าท่วมบ้านเรือน ไร่นา รองลงมาระบุถึงผลกระทบจากน้ำท่วมขัง ทำให้พื้นดินบางส่วนยุบตัว ถนนทรุด เนื่องจากการขุดบ่อบาดาลในช่วงฤดูแล้ง ร้อยละ ๑๖.๗๒ ลำดับที่ ๓ ต้องการให้รัฐเข้ามาดูแล ดินและน้ำ ที่ได้รับผลกระทบจากสารเคมีทางการเกษตร และกลิ่นเหม็นจากโรงงานอุตสาหกรรม ที่จะพัดโชยมายังบ้านเรือน ตามกระแสลม ร้อยละ ๑๑.๒๕

แผนภูมิที่ ๗ ร้อยละของประชาชนผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามประเด็นความต้องการให้ช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่
อำเภอเมืองอ่างทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.การใช้พลังงานทดแทนเพื่อ การรักษาสิ่งแวดล้อม	๑.รณรงค์การใช้พลังงานในสถานศึกษา	หมู่ที่ ๑ - ๒ ตำบลบ้านรี หมู่ที่ ๔, ๖ ตำบลบ้านอิฐ
๒.การจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล	๑.รณรงค์การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ในเขตเทศบาล/อบต. สถานประกอบการ	หมู่ที่ ๔ - ๗ ตำบลจำปาหล่อ หมู่ที่ ๓ - ๔ ตำบลตลาดกรวด หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลศาลาแดง
๓.ปัญหามิวัชพืชจำนวนมาก	๑.รณรงค์การกำจัดผักตบชวาแบบไม่ใช้สาร เคมี คลองสวยน้ำใส	หมู่ที่ ๑ - ๒ ตำบลบ้านอิฐ หมู่ที่ ๔ - ๒ ตำบลย่านซื่อ หมู่ที่ ๓ - ๔ ตำบลตลาดกรวด หมู่ที่ ๔ - ๗ ตำบลจำปาหล่อ หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านแห
๔.น้ำกัดเซาะตลิ่งบริเวณแม่น้ำ เจ้าพระยา คลองบางตาแพน คลองบางแก้ว	ก่อสร้างพนังกั้นน้ำป้องกันตลิ่งพัง	ชุมชนบางแก้ว ชุมชนตลาดหลวง หมู่ที่ ๑ - ๘ ตำบลโพสะ
๕.ปัญหาฝุ่นละอองจากถนน		หมู่ที่ ๔ - ๗ ตำบลจำปาหล่อ
๖.ทรัพยากรทางธรรมชาติ ถูกทำลายจากการใช้สารเคมีเพื่อ การเกษตร ดิน น้ำ	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านแห หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลบ้านอิฐ
๗.ผลกระทบจากการตัดพาดของ ดินตะกอนช่วงน้ำหลาก -ลด ดินเค็ม	๑.รณรงค์ให้ใช้ล้งหน้าดินเพื่อปรับสภาพดิน งดใช้สารเคมี	หมู่ที่ ๑ - ๕ ตำบลย่านซื่อ หมู่ที่ ๓ ตำบลศาลาแดง
๘.ปัญหาพื้นดินยุบจากน้ำท่วมซ้ำ เป็นเวลานาน	สร้างทำนบกั้น กันการทรุดตัว	ชุมชนบางแก้ว ชุมชนตลาดหลวง หมู่ที่ ๑ - ๘ ตำบลโพสะ
๙.กลิ่นจากโรงงานอุตสาหกรรม		หมู่ที่ ๔ - ๗ ตำบลจำปาหล่อ หมู่ที่ ๖ ตำบลโพสะ

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่(ต่อ)

อำเภอไชโย

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.การจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล	๑.รณรงค์การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ในเขตเทศบาล/อบต. สถานประกอบการ	เทศบาลตำบลไชโย หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลชะไ้ว
๒.ปัญหามิวัชพืชจำนวนมาก	๑.รณรงค์การกำจัดผักตบชวาแบบไม่ใช้สาร เคมี คลองสวนน้ำใส	หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลไชโย หมู่ที่ ๖ ตำบลราชสถิตย์
๓.น้ำกัดเซาะตลิ่งบริเวณแม่น้ำ เจ้าพระยา	ก่อสร้างพนังกั้นน้ำป้องกันตลิ่งพัง	หมู่ที่ ๓ – ๔ และ ๖ ตำบลราชสถิตย์ หมู่ที่ ๒ – ๓ ตำบลไชโย หมู่ที่ ๑ ตำบลราชสถิตย์ หมู่ที่ ๖ ตำบลเทวราช
๔.ทรัพยากรทางธรรมชาติ ถูกทำลายจากการใช้สารเคมีเพื่อ การเกษตร ดิน น้ำ	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลชะไ้ว หมู่ที่ ๒ ตำบลตรีณรงค์ หมู่ที่ ๑ – ๓ ตำบลชัยฤทธิ์ หมู่ที่ ๓ – ๗ ตำบลไชยภูมิ หมู่ที่ ๒ ตำบลหลักฟ้า

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

อำเภอป่าโมก

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ปัญหามิวัชพืชจำนวนมาก	๑.รณรงค์การกำจัดผักตบชวาแบบไม่ใช้สาร เคมี คลองสวนน้ำใส	เทศบาลตำบลป่าโมก
๒.น้ำกัดเซาะตลิ่งบริเวณแม่น้ำ เจ้าพระยา	ก่อสร้างพนังกั้นน้ำป้องกันตลิ่งพัง	เทศบาลตำบลป่าโมก เทศบาลตำบลบางปลากรด หมู่ที่ ๕ – ๖ ตำบลเอกราช หมู่ที่ ๒ – ๕ และ ๗ – ๘ ตำบลสายทอง
๓.ทรัพยากรทางธรรมชาติ ถูกทำลายจากการใช้สารเคมีเพื่อ การเกษตร ดิน น้ำ	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ – ๕ และ ๘ ตำบลโรงช้าง
๔.ปัญหาพื้นดินยุบจากน้ำท่วมขัง เป็นเวลานาน	สร้างทำนบกั้น กันการทรุดตัว	หมู่ที่ ๓ – ๔ ตำบลโผงเผง เทศบาลตำบลป่าโมก

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

อำเภอเมืองโพธิ์ทอง

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.การใช้พลังงานทดแทนเพื่อ การรักษาสิ่งแวดล้อม	๑.รณรงค์การใช้พลังงานในสถานศึกษา	โรงเรียนจินตตามณี
๒.การจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล	๑.รณรงค์การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ในเขตเทศบาล/อบต. สถานประกอบการ	หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลอ่างแก้ว หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลอินทประมูล หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลบางพลับ
๓.ปัญหามีวัชพืชจำนวนมาก	๑.รณรงค์การกำจัดผักตบชวาแบบไม่ใช้สาร เคมี คลองสวายน้ำใส	หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลหนองแม่ไก่
๔.น้ำกัดเซาะตลิ่งบริเวณแม่น้ำ เจ้าพระยา แม่น้ำน้อย	ก่อสร้างพนังกั้นน้ำป้องกันตลิ่งพัง	หมู่ที่ ๑ - ๗ ตำบลบางระกำ หมู่ที่ ๑ - ๓ และ ๖ ตำบลโพธิ์รังนก หมู่ที่ ๑ - ๘ ตำบลองครักษ์ หมู่ที่ ๑ - ๗ ตำบลโคกพุทรา
๕.ทรัพยากรทางธรรมชาติ ถูกทำลายจากการใช้สารเคมีเพื่อ การเกษตร ดิน น้ำ	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลบ่อแร่ หมู่ที่ ๑ - ๖ ตำบลทางพระ หมู่ที่ ๒ - ๖ ตำบลสามง่าม หมู่ที่ ๑ - ๘ ตำบลบางเจ้าฉ่า หมู่ที่ ๑ - ๙ ตำบลคำหยาด หมู่ที่ ๒ - ๗ ตำบลอินทประมูล หมู่ที่ ๖ - ๗ ตำบลบางพลับ
๖.ปัญหาพื้นดินยุบจากภัยแล้ง	สร้างถนนคอนกรีต	หมู่ที่ ๔ , ๖, ๕ ตำบลไร่มะลัก
๗.ปัญหาพื้นดินยุบจากน้ำท่วมซ้ำ เป็นเวลานาน	สร้างท่อบกั้น กันการทรุดตัว	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลยางซ้าย

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

อำเภอเมืองแสวงหา

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.การใช้พลังงานทดแทนเพื่อ การรักษาสิ่งแวดล้อม	๑.รณรงค์การใช้พลังงานในสถานศึกษา	หมู่ที่ ๒ , ๕ ตำบลวังน้ำเย็น
๒.การจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล	๑.รณรงค์การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง ในเขตเทศบาล/อบต. สถานประกอบการ	เทศบาลตำบลแสวงหา

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

อำเภอเมืองแสวงหา

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๓.ปัญหามีวัชพืชจำนวนมาก	๑.รณรงค์การกำจัดผักตบชวาแบบไม่ใช้สารเคมี คลองสายนน้ำใส	หมู่ที่ ๒ , ๕ ตำบลวังน้ำเย็น
๔.น้ำกัดเซาะตลิ่งบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย	ก่อสร้างพนังกั้นน้ำป้องกันตลิ่งพัง	หมู่ที่ ๒ – ๕ ตำบลวังน้ำเย็น หมู่ที่ ๖ ตำบลสีบัวทอง
๕.ปัญหาฝุ่นละอองจากถนน		หมู่ที่ ๓ ตำบลวังน้ำเย็น หมู่ที่ ๑ – ๔ ตำบลศรีพราน
๖.ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลายจากการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร ดิน น้ำ	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ – ๔ ตำบลบ้านพราน
๗.ผลกระทบจากการตัดพาดของดินตะกอนช่วงน้ำหลาก –ลดดินเค็ม	๑.รณรงค์ให้ใช้ล้งหน้าดินเพื่อปรับสภาพดินงดใช้สารเคมี	หมู่ที่ ๑ – ๔ ตำบลสีบัวทอง
๘.ปัญหาพื้นดินยุบจากภัยแล้ง	สร้างถนนคอนกรีต	หมู่ที่ ๒ – ๕ ตำบลวังน้ำเย็น หมู่ที่ ๖ ตำบลสีบัวทอง หมู่ที่ ๒ – ๕ ตำบลวังน้ำเย็น

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

อำเภอวิเศษชัยชาญ

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.การใช้พลังงานทดแทนเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	๑.รณรงค์การใช้พลังงานในสถานศึกษา	หมู่ที่ ๑ ตำบลคลองขนาก หมู่ที่ ๑ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๒.การจัดการขยะและสิ่งปฏิกูล	๑.รณรงค์การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางในเขตเทศบาล/อบต. สถานประกอบการ	ในเขตเทศบาลตำบลตลาดใหม่ ในเขตเทศบาลตำบลศาลเจ้าโรงทอง
๓.ปัญหามีวัชพืชจำนวนมาก	๑.รณรงค์การกำจัดผักตบชวาแบบไม่ใช้สารเคมี คลองสายนน้ำใส	หมู่ที่ ๑ ตำบลหลักแก้ว หมู่ที่ ๑ ตำบลตลาดใหม่ หมู่ที่ ๑ – ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

อำเภอวิเศษชัยชาญ

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๔.น้ำกัดเซาะตลิ่งบริเวณแม่น้ำ แม่น้ำน้อย	ก่อสร้างพนังกั้นน้ำป้องกันตลิ่งพัง	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง หมู่ที่ ๖ ตำบลไผ่ดำพัฒนา หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสาวร้องไห้ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลท่าช้าง
๕.ปัญหาฝุ่นละอองจากถนน		หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลยี่ล้น หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลบางจัก
๖.ทรัพยากรทางธรรมชาติ ถูกทำลายจากการใช้สารเคมีเพื่อ การเกษตร ดิน น้ำ	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลห้วยคันแหล่น หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลคลองขนาก หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลไผ่วง หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลสี่ร้อย
๗.ผลกระทบจากการตัดพาดของ ดินตะกอนช่วงน้ำหลาก -ลด ดินเค็ม	๑.รณรงค์ให้ใช้ล้งหน้าดินเพื่อปรับสภาพดิน งดใช้สารเคมี	หมู่ที่ ๑๑ ตำบลม่วงเตี้ย หมู่ที่ ๒ ตำบลหัวตะพาน หมู่ที่ ๒ - ๓ ตำบลหลักแก้ว หมู่ที่ ๔ ตำบลตลาดใหม่
๘.ปัญหาพื้นดินยุบจากภัยแล้ง	สร้างทำนบกั้น กันการทรุดตัว	หมู่ที่ ๒ - ๓ ตำบลหลักแก้ว
๙.ปัญหาพื้นดินยุบจากน้ำท่วมขัง เป็นเวลานาน	สร้างทำนบกั้น กันการทรุดตัว	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง

ตารางที่ ๓๔ ปัญหาและความต้องการด้านสิ่งแวดล้อมของประชาชนและแนวทางการแก้ปัญหา จำแนกตามพื้นที่ (ต่อ)

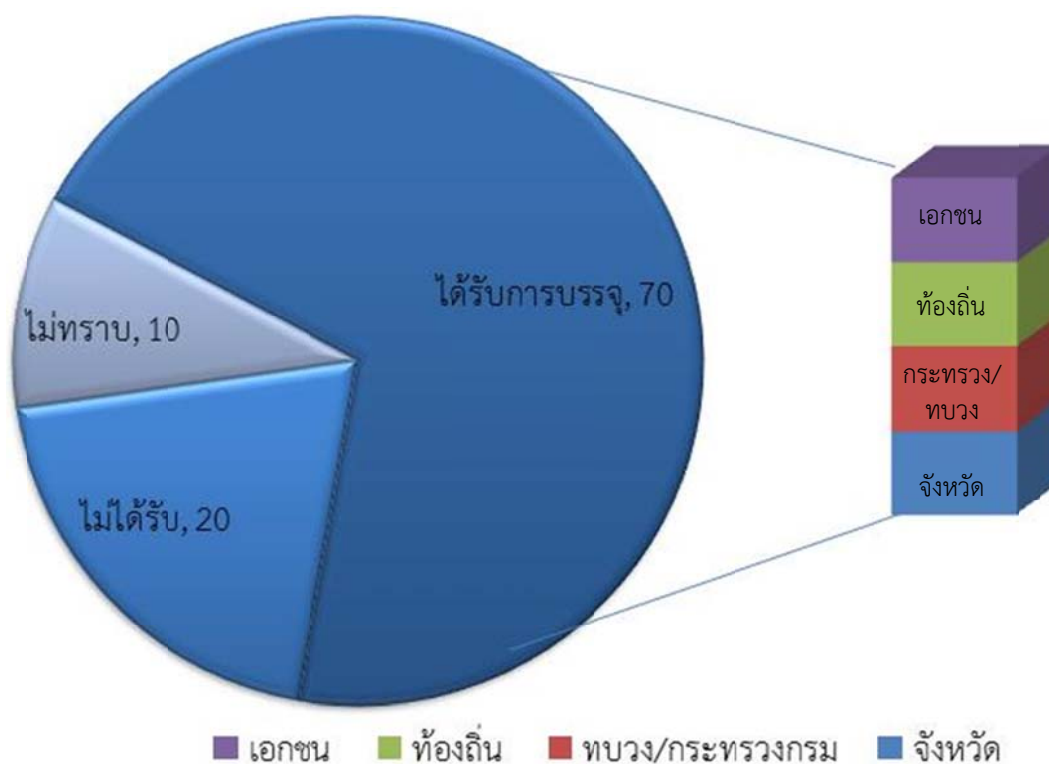
อำเภอสามโก้

ความต้องการ	แนวทางการแก้ปัญหา	ระบุพื้นที่
๑.ปัญหามิ่วพืชจำนวนมาก	๑.รณรงค์การกำจัดผักตบชวาแบบไม่ใช้สาร เคมี คลองสายนน้ำใส	หมู่ที่ ๑ ตำบลสามโก้
๒.ทรัพยากรทางธรรมชาติ ถูกทำลายจากการใช้สารเคมีเพื่อ การเกษตร ดิน น้ำ	๑.รณรงค์ให้ใช้สารชีวภัณฑ์/ชีวภาพ	หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลโพธิ์ม่วงพันธ์ หมู่ที่ ๑ - ๔ ตำบลมลงคลธรรมนิมิต
๓.ปัญหาพื้นดินยุบจากภัยแล้ง	สร้างทำนบกั้น กันการทรุดตัว	หมู่ที่ ๒ ตำบลราษฎร์พัฒนา

ความต้องการของผู้นำชุมชน/หมู่บ้าน ในรอบปีที่ผ่านมา

จากการสอบถามผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน ๕๘๕ รายพบว่าในรอบปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ทุกอำเภอ ประสบกับความเดือดร้อน ปัญหาทางเศรษฐกิจเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่รายได้ไม่เพียงพอค่าใช้จ่าย ต้องการให้พัฒนาฝีมือแรงงานเพื่ออาชีพเสริมตามความต้องการของตลาดแรงงาน (ส่วนใหญ่ประชาชนมีการรับงานมาทำที่บ้าน) และต้องการเงินลงทุนเพื่อไปประกอบอาชีพเสริมสร้างรายได้ให้กับครอบครัว รองลงมาประเด็นปัญหาเฉพาะอำเภอ เช่น อำเภอเมือง อำเภอไชโย ประสบกับความเดือดร้อนกับการบริหารจัดการขยะของนอกพื้นที่ เนื่องจากเทศบาลเมือง ต้องรับภาระในการกำจัดขยะ ทั้งจังหวัดอ่างทอง และสถานที่ตั้งอยู่ในตำบลเทวราช อำเภอไชโย อำเภอแสวงหา อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย ประสบกับปัญหาประชาชนขาดความตระหนักในการแก้ไขปัญหาเสพติด ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนอย่างแท้จริง

แผนภูมิ๘ ร้อยละผู้นำชุมชนที่ทราบเกี่ยวกับการนำปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนเข้าสู่แผนปฏิบัติการ

และเมื่อสอบถามเกี่ยวกับแผนการแก้ไข สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน พบว่า ส่วนใหญ่ภาครัฐได้นำสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นไปบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาของส่วนราชการต่างๆ ซึ่งอาจจะมีข้อจำกัดตามความจำเป็นเร่งด่วน ความสอดคล้องของนโยบายภาครัฐ และงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

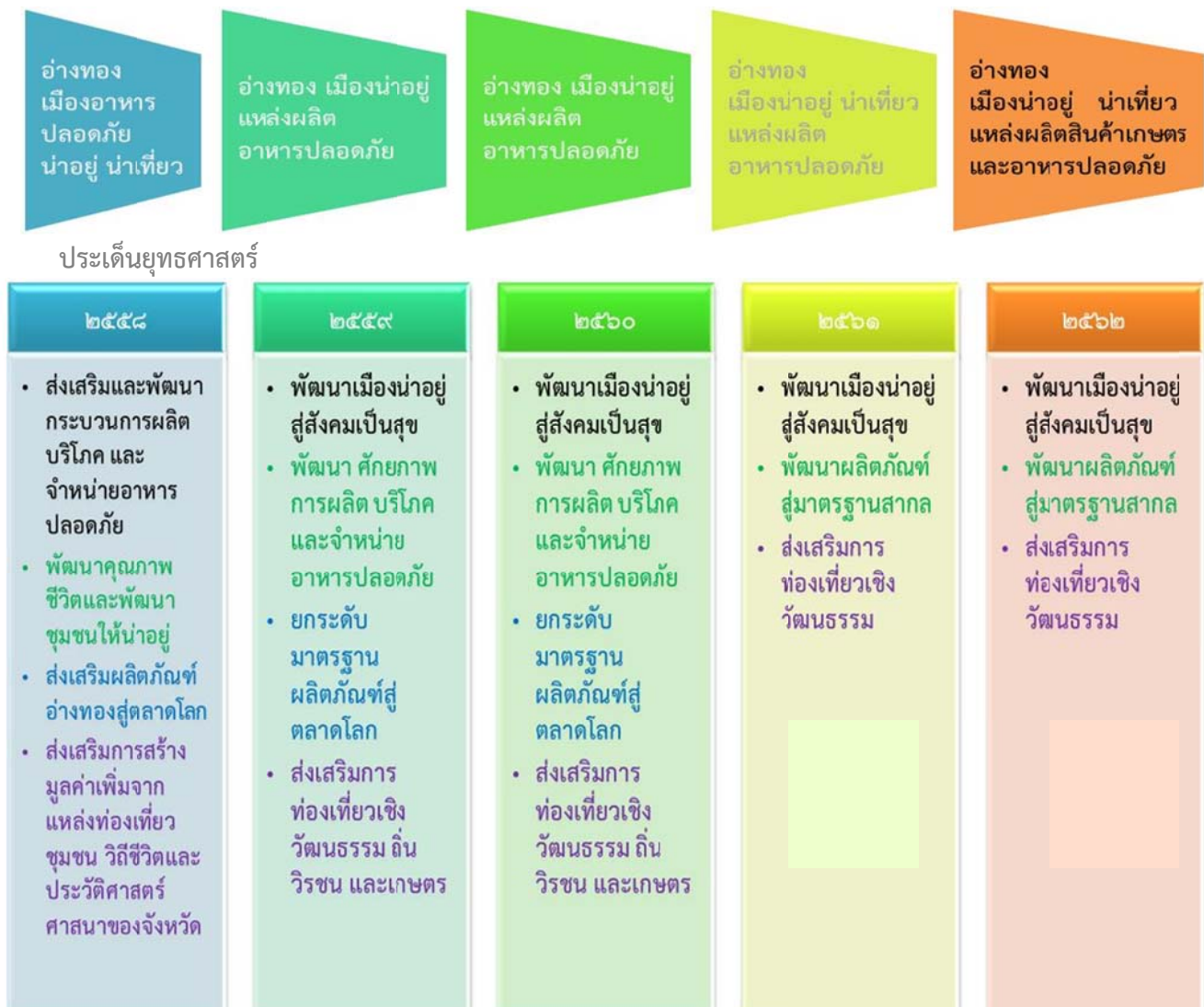

๑.๓ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

๑ ประเมินแผนพัฒนาปี ๒๕๕๘-๒๕๖๒

มีการทบทวนปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อพัฒนาคุณภาพของแผนเป็นประจำปี

วิสัยทัศน์

แผนภาพ ๗ แนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทองเป็นรายปี

๒ สรุปผลสัมฤทธิ์ต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ตามแผนพัฒนาจังหวัด

ตามที่แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๕๗ -๒๕๖๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “อ่างทองเมืองน่าอยู่ แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย”และกำหนดเป้าประสงค์รวมไว้ ๕ ประเด็น คือ

๑. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นเมืองน่าอยู่
๒. สินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยเป็นไปตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับ
๓. ผลผลิตของชุมชนได้รับการเพิ่มศักยภาพ สามารถแข่งขันสู่ตลาดโลก
๔. การท่องเที่ยวได้รับการบริหารจัดการและสร้างรายได้อย่างยั่งยืน
๕. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ

จากผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดทั้งในส่วนของตัวชี้วัดเป้าประสงค์รวม และตัวชี้วัดตามเป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์ดังกล่าวนั้น เมื่อการดำเนินงานครบ ๔ ปี พบว่าบางตัวชี้วัดไม่สามารถวัดผลการดำเนินงานได้ และบางตัวชี้วัดสามารถวัดได้ถึงปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ ทั้งนี้สามารถสะท้อน ผลการดำเนินงานของจังหวัดอ่างทองสามารถเดินทางไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดได้ ดังนี้

๑. “อ่างทองเมืองน่าอยู่”เพื่อพัฒนาประชาชนให้ประชาชนของจังหวัดอ่างทองมีความมั่นคง คือ ความอยู่รอด การดำเนินชีวิตประจำวันและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีลักษณะ ๔ ประการ ได้แก่

๑. ความมั่นคงของมนุษย์เป็นเรื่องที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง(People-centered)
๒. ความมั่นคงของมนุษย์เป็นปัญหาสากล (Universal concern)
- ๓.องค์ประกอบของความมั่นคงของมนุษย์นั้นเกี่ยวพันกัน(Interdependent of States)
- ๔.ความมั่นคงของมนุษย์เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นได้ง่ายหากมีการป้องกันล่วงหน้า (Early prevention)

พบว่าตัวชี้วัดไม่สามารถวัดผลการดำเนินงานได้ เนื่องจากดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ (Composite Human Security Index : CHSI) ไม่มีการวัดผลหลังปี ๒๕๕๖ แต่ยังพบว่า มีตัวชี้วัดที่สะท้อนสังคม ประเด็นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้านชีวิตการงาน เช่นร้อยละที่ลดลงของจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจร, ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนในจังหวัดไม่มีผู้ผลิต/ผู้ขายยาเสพติด และมีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ต่อประชากร ๑,๐๐๐ และร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแรงงานนอกระบบ เป็นต้น ผลการดำเนินงานส่วนใหญ่มีแนวโน้มดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นดังกล่าวยังคงเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดที่จะต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขต่อไป นอกจากนี้ ด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมที่จังหวัดเห็นว่าสะท้อนไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีของคนในสังคม ได้แก่ ตัวชี้วัดปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำในแม่น้ำสายหลักนั้น แม้เจ้าพระยาและแม่น้ำน้อยแนวโน้มดี แต่ทั้งนี้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นปัญหาที่จังหวัดอ่างทองจำเป็นต้องเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง

๒. การเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

ในส่วนของการเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย จะเห็นได้ว่าจังหวัดอ่างทองยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้ เนื่องจากตัวชี้วัดสำคัญที่สะท้อนเป้าหมายนี้ คือ ตัวชี้วัดร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์ม ที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP เทียบกับจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจรับรองจากกระทรวงเกษตรฯ ซึ่งเป็นตัวชี้วัดหลักที่สะท้อนเป้าประสงค์ผลผลิตสินค้าเกษตรมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน โดยประเมินผลในผลผลิตสินค้าเกษตรหลัก ๓ ชนิด คือ ข้าว เกษตร(ด้านพืช) และสินค้าปศุสัตว์ ปรากฏว่า ผลการดำเนินงานยังไม่สะท้อนการเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพได้มาตรฐานมากนัก ดังนั้น ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดระยะต่อไปจังหวัดจะให้ความสำคัญกับจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ต้องผ่านการตรวจรับรอง เทียบกับจำนวนแปลง/ฟาร์มที่มีทั้งหมดในจังหวัดให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างควมยั่งยืนในการดำเนินการดังกล่าวโดยการให้เกษตรกรที่เป็นเจ้าของแปลงสินค้าเกษตรที่เคยผ่านการตรวจรับรองแล้วดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้แปลงสินค้าเกษตรผ่านการรับรองตลอดไปแม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนปัจจัยจากภาครัฐแล้วก็ตาม

๓. การใช้ย้งงบประมาณ

๓.๑. จำนวนงบประมาณเพื่อบริหารงานจังหวัดฯ ปี ๒๕๕๙

จังหวัดอ่างทอง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑๓ โครงการ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๓ โครงการ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนโครงการ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้รับงบประมาณทั้งสิ้น ๑๔๖,๗๖๐,๐๐๐ บาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น ๑๓๗,๒๗๗,๘๗๓.๘๐ บาท มีเงินเหลือจ่าย ๘๘๐,๙๙๐.๒๐ บาท

ตารางที่ ๓๕ จำนวนงบประมาณเพื่อบริหารงานจังหวัดฯ จำแนกตามผลการเบิกจ่าย และโครงการ พ.ศ. ๒๕๕๙

หน่วย : บาท

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร	ประเภทรายจ่าย		ผลการเบิกจ่าย		เหลือจ่าย
			ลงทุน	ดำเนินงาน	เบิกจ่ายแล้ว	ร้อยละ	
รวมทั้งสิ้น		๑๔๖,๗๖๐,๐๐๐	๑๑๒,๓๙๘,๑๗๖	๓๔,๓๖๑,๘๒๔	๑๓๗,๒๗๗,๘๗๓.๘๐	๙๓.๕๔	๘๘๐,๙๙๐.๒๐
๑	โครงการพัฒนา โครงสร้างของ	๙๒,๘๖๐,๖๗๖	๙๒,๘๖๐,๖๗๖		๙๒,๒๗๓,๘๓๓.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๘๖,๘๔๓
๒	โครงการบริหารจัดการ น้ำแบบบูรณาการ	๑๑,๔๗๕,๙๐๐	๑๑,๔๗๕,๙๐๐		๕,๑๒๒,๗๑๐	๔๔.๖๔	-
๓	โครงการพัฒนา ปัจจัยพื้นฐาน ในการท่องเที่ยว	๒,๒๔๘,๐๐๐	๒,๒๔๘,๐๐๐		-	๐.๐๐	-
๔	โครงการส่งเสริม กิจกรรมการท่องเที่ยว สานสัมพันธ์ วัฒนธรรมประเพณี วีรชน วิถีเกษตร	๔,๕๙๕,๑๕๐	๖๗๐,๑๐๐	๓,๙๒๕,๐๕๐	๔,๕๙๕,๐๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๕๐
๕	โครงการพัฒนา ความสามารถของ เกษตรกร วิสาหกิจ ชุมชนและ ผู้ประกอบการ	๙๑๒,๗๑๐	๖๑๕,๐๐๐	๒๙๗,๗๑๐	๘๖๒,๗๑๐	๑๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐
๖	โครงการส่งเสริมการ จำหน่ายสินค้าเกษตร ให้ได้มาตรฐาน	๓,๘๙๕,๐๐๐		๓,๘๙๕,๐๐๐	๓,๘๙๑,๖๗๕.๙๕	๑๐๐.๐๐	๓,๓๒๔.๐๕
๗	โครงการพัฒนาขีด ความสามารถในการ แข่งขันเพื่อการส่งออก	๑,๙๖๕,๓๐๐		๑,๙๖๕,๓๐๐	๑,๙๖๑,๓๐๐	๑๐๐.๐๐	๔,๐๐๐

ตารางที่ ๓๕ จำนวนงบประมาณเพื่อการบริหารงานจังหวัดฯ จำแนกตามผลการเบิกจ่าย และโครงการ พ.ศ. ๒๕๕๙(ต่อ)

หน่วย : บาท

ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร	ประเภทรายจ่าย		ผลการเบิกจ่าย		เหลือจ่าย
			ลงทุน	ดำเนินงาน	เบิกจ่ายแล้ว	ร้อยละ	
รวมทั้งสิ้น		๑๔๖,๗๖๐,๐๐๐	๑๑๒,๓๙๘,๑๗๖	๓๔,๓๖๑,๘๒๔	๑๓๗,๒๗๗,๘๗๓.๘๐	๙๓.๕๔	๘๘๐,๙๙๐.๒๐
๘	โครงการยกระดับ ผลิตภัณฑ์ของ อ่างทองสู่ตลาดโลก	๑,๔๐๐,๐๐๐		๑,๔๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐	-
๙	โครงการส่งเสริม การตลาดเพื่อการ ส่งออก	๑,๖๑๕,๐๐๐		๑,๖๑๕,๐๐๐	๑,๖๑๕,๐๐๐	๑๐๐.๐๐	-
๑๐	โครงการส่งเสริมการ ผลิตอาหารปลอดภัย	๒,๖๕๙,๙๙๐	๕๔๓,๐๐๐	๒,๑๑๖,๙๙๐	๒,๖๕๙,๙๙๐	๑๐๐.๐๐	-
๑๑	โครงการส่งเสริม อาชีพสร้างโอกาส สร้างรายได้ของ ประชาชน	๕,๘๓๙,๕๔๑	๓,๕๑๗,๕๐๐	๒,๓๒๒,๐๔๑	๕,๖๑๒,๘๘๖	๑๐๐.๐๐	๒๒๖,๖๕๕
๑๒	โครงการเสริมสร้าง ความมั่นคงและ ปลอดภัยในชีวิต และ ทรัพย์สิน	๗,๗๘๖,๖๓๓		๗,๗๘๖,๖๓๓	๗,๗๗๖,๖๗๑.๓๙	๑๐๐.๐๐	๑๐,๐๑๕.๖๑
๑๓	โครงการปรับปรุง สภาพแวดล้อมของ ชุมชน	๓๙๔,๑๐๐		๓๙๔,๑๐๐	๓๙๔,๑๐๐	๑๐๐.๐๐	-

๓.๒ จำนวนงบประมาณเพื่อการบริหารงานจังหวัดฯ ปี ๒๕๖๐

จังหวัดอ่างทอง ได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๑๓ โครงการ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๓ โครงการ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนโครงการ ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้รับงบประมาณทั้งสิ้น ๑๘๔,๗๘๘,๓๐๐ บาท เบิกจ่ายทั้งสิ้น ๑๗๐,๑๖๓,๘๔๕.๗๑ บาท มีเงินเหลือจ่าย ๑๓,๐๕๔,๔๑๐.๒๐ บาท

ตารางที่ ๓๖ จำนวนงบประมาณเพื่อการบริหารงานจังหวัดฯ จำแนกตามผลการเบิกจ่าย และโครงการ พ.ศ. ๒๕๖๐

หน่วย : บาท

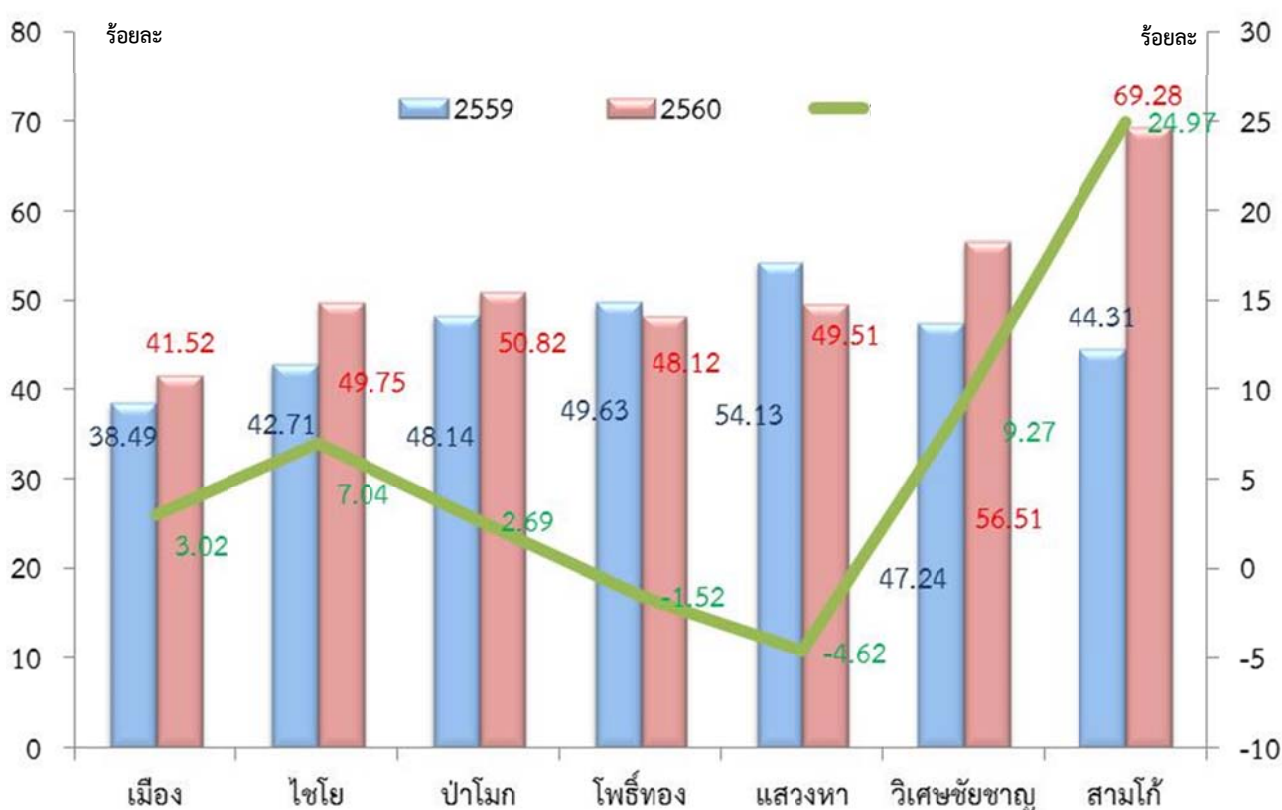
ลำดับ ที่	โครงการ	งบประมาณ ที่ได้รับจัดสรร	ประเภทรายจ่าย		ผลการเบิกจ่าย		เหลือจ่าย
			ลงทุน	ดำเนินงาน	เบิกจ่ายแล้ว	ร้อยละ	
	รวมทั้งสิ้น	๑๘๔,๗๘๘,๓๐๐.๐๐	๑๓๕,๙๓๓,๙๙๔.๓๒	๔๘,๘๕๔,๓๐๕.๖๘	๑๗๐,๑๖๓,๘๔๕.๗๑	๙๒.๘๗	๑๓,๐๕๔,๔๑๐.๐๐
๑	โครงการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ของประชาชน	๘๑,๓๙๖,๓๙๙.๐๐	๘๑,๓๙๖,๓๙๙.๐๐	-	๘๑,๒๙๙,๔๗๗.๐๐	๑๐๐.๐๐	
๒	โครงการส่งเสริม อาชีพสร้างโอกาส สร้างรายได้ ของประชาชน	๑๖,๔๓๖,๕๓๗.๐๒	๔,๓๘๖,๐๐๐.๐๐	๑๒,๐๕๐,๕๓๗.๐๒	๑๖,๓๓๔,๙๙๖.๔๒	๑๐๐.๐๐	
๓	โครงการเสริมสร้าง ความมั่นคงและ ความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน	๖,๓๒๕,๕๐๐.๐๐	-	๖,๓๒๕,๕๐๐.๐๐	๖,๒๔๗,๐๘๓.๒๐	๑๐๐.๐๐	
๔	โครงการบริหารจัดการ น้ำแบบบูรณาการ	๔๐,๑๖๓,๓๑๖.๗๐	๔๐,๑๖๓,๓๑๖.๗๐	-	๓๒,๖๙๑,๘๑๖.๗๐	๘๑.๔๐	๗,๔๗๑,๕๐๐.๐๐
๕	โครงการส่งเสริม การปรับปรุงสภาพ แวดล้อมของชุมชน	๓๗๐,๕๐๐.๐๐	-	๓๗๐,๕๐๐.๐๐	๓๗๐,๕๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	
๖	โครงการบริหาร การจัดการที่ดีแบบ บูรณาการและป้องกัน ปราบปรามการทุจริต	๓,๙๗๘,๓๐๐.๐๐	๒,๖๓๐,๐๐๐.๐๐	๑,๓๔๘,๓๐๐.๐๐	๓,๙๗๘,๒๙๙.๒๓	๑๐๐.๐๐	
๗	โครงการส่งเสริมการ ผลิตอาหารปลอดภัย	๖,๒๗๗,๙๘๐.๐๐	-	๖,๒๗๗,๙๘๐.๐๐	๔,๒๖๔,๕๖๔.๕๐	๖๗.๙๓	๑,๓๗๓,๔๑๕.๕๐
๘	โครงการยกระดับผลิต ภัณฑ์ตามมาตรฐาน การส่งออก	๕,๗๖๕,๒๐๐.๐๐	๓๗๕,๐๐๐.๐๐	๕,๓๙๐,๒๐๐.๐๐	๒,๗๘๒,๓๖๙.๐๐	๔๘.๒๖	๒,๕๕๐,๐๐๐.๐๐
๙	โครงการส่งเสริมการ เชิงวัฒนธรรม ถิ่นวีรชน และการเกษตร	๕,๔๒๓,๗๘๘.๖๖	-	๕,๔๒๓,๗๘๘.๖๖	๕,๔๒๓,๗๘๘.๖๖	๑๐๐.๐๐	

๔. ข้อมูลสรุปผลการดำเนินการตามแผนฯ ที่ผ่านมา

จากการที่จังหวัดอ่างทองได้มอบหมายให้สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง ดำเนินการสำรวจสถานการณ์การแพร่ระบาด ยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ **เพื่อใช้ข้อมูลภาคประชาชน** ในการติดตามสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเช่น ระดับปัญหาการแพร่ระบาด แหล่งแพร่ระบาด/สาเหตุของปัญหา ยาเสพติด โดยเฉพาะ **ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของจังหวัดอ่างทอง** ตลอดจนข้อเสนอแนะ ที่จะนำมาใช้ในการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในแต่ละช่วงเวลา โดยการสัมภาษณ์ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดอ่างทอง ด้วยวิธีการสำรวจด้วยตัวอย่างตามหลักวิชาการสถิติระยะเวลา ๑๒ เดือน ระหว่างเดือนตุลาคม ๒๕๕๙- กันยายน ๒๕๖๐ จากตัวอย่างทั้งสิ้น ๓,๔๘๑ ราย ซึ่งผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้

แผนภูมิที่ ๙ เปรียบเทียบร้อยละของผู้ตอบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

จำแนกเป็นรายอำเภอ ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ และสาเหตุของปัญหา

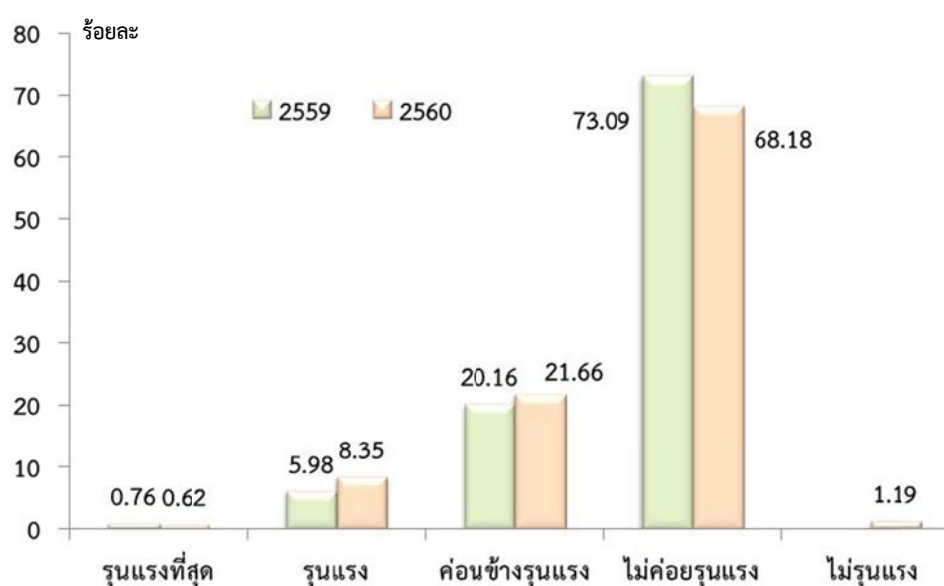
พิจารณาลักษณะของข้อมูลปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ระหว่างปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ พบว่า มีปัญหาการแพร่ระบาดยาเสพติด ร้อยละ ๔๕.๙๓ และ ๕๐.๙๕ ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕.๐๑

เมื่อพิจารณาสาเหตุของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดเป็นรายอำเภอ พบว่า เกือบทุกอำเภอที่ผู้ตอบสัมภาษณ์ ระบุว่ายังมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ โดยพื้นที่ยังคงมีปัญหามากที่สุดอำเภอสามโก้ ร้อยละ ๒๔.๙๗ รองลงมา อำเภอวิเศษชัยชาญ ร้อยละ ๙.๒๗ อันดับถัดมา อำเภอไชโย ร้อยละ ๗.๐๔ และปัญหาการแพร่ระบาดในอำเภอเมืองและอำเภอป่าโมกในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ ๓.๐๒ และ ๒.๙๖ มีเพียง ๒ อำเภอในจังหวัด

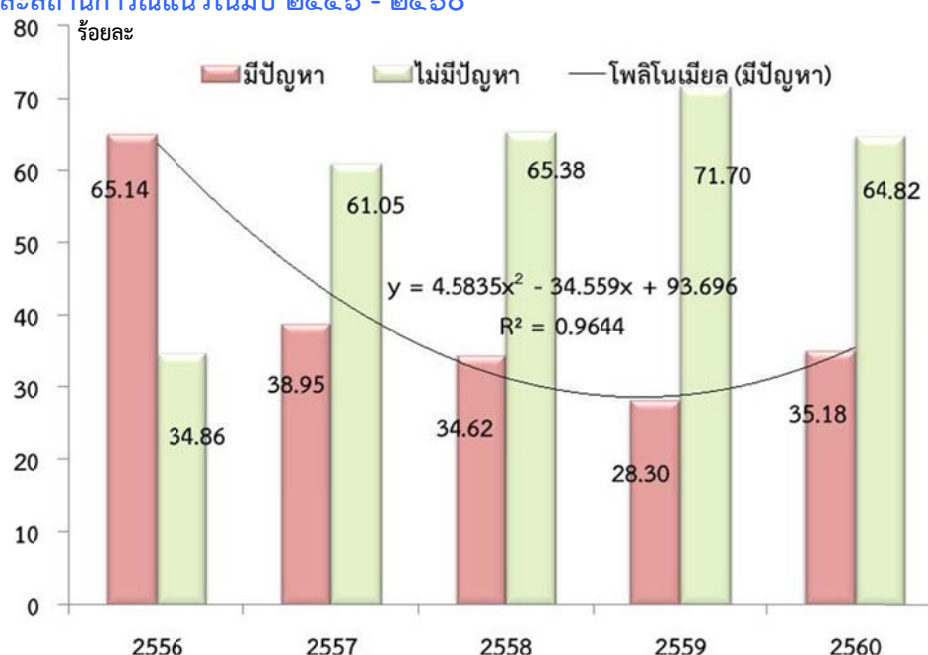
อ่างทองที่ผู้ตอบสัมภาษณ์ ระบุว่ายังปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ลดลงจากปีที่ผ่านมา คืออำเภอแสวงหา และอำเภอโพธิ์ทอง ร้อยละ ๔.๖๒ และ ๑.๕๒ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาลักษณะของข้อมูลจากผู้ตอบสัมภาษณ์ ได้ระบุถึงระดับของความรุนแรงของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ซึ่งจะพิจารณาเฉพาะระดับของความรุนแรง – รุนแรงที่สุด ในปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๖.๗๔ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๘.๙๗ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๒.๒๓ (แผนภูมิที่ ๔)

แผนภูมิที่ ๑๐ ร้อยละของผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามระดับความรุนแรง ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐

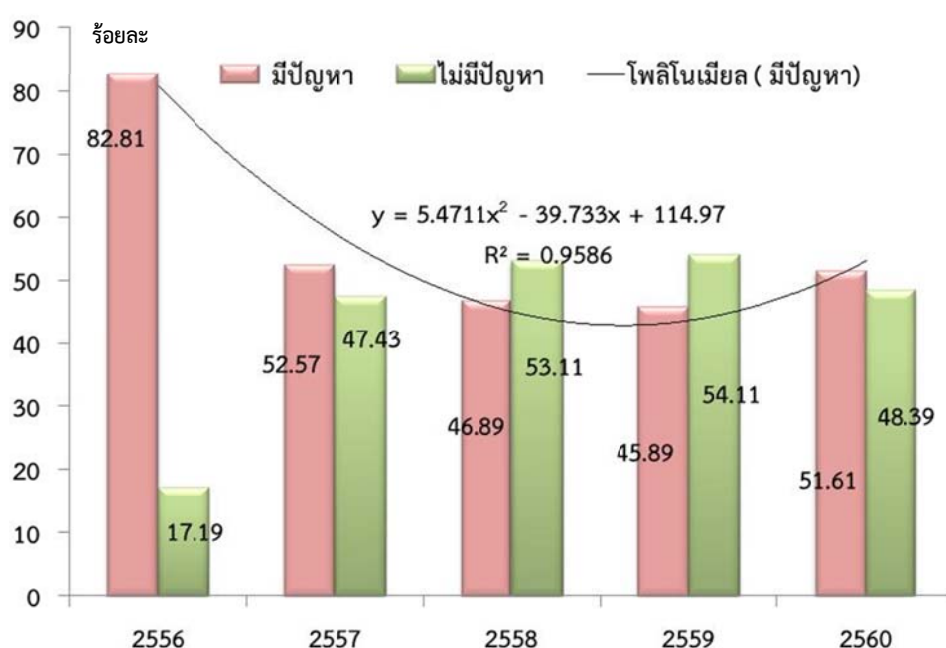

แผนภูมิที่ ๑๑ ร้อยละของผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามปัญหาการแพร่ระบาดของกลุ่มผู้ค้าและสถานการณั้แนวโน้มปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐

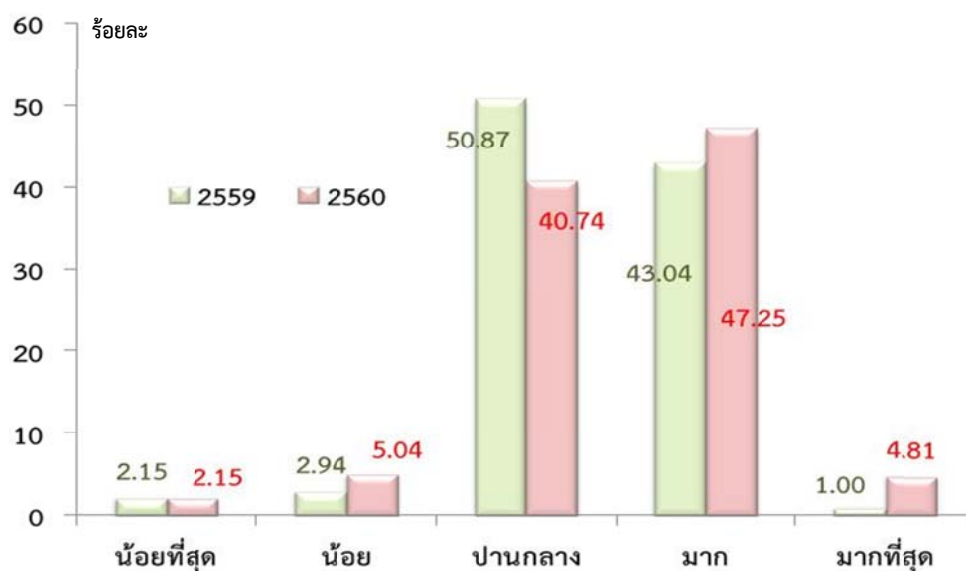
เมื่อสอบถามผู้ตอบสัมภาษณ์ ถึงสถานการณ์ยาเสพติดในกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด ระหว่าง ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ ระบุถึงสถานการณ์ของผู้ค้ายาเสพติด ปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๖๕.๑๔ ปี ๒๕๕๗ ร้อยละ ๓๘.๙๕ ปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๓๔.๖๒ ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๒๘.๓๐ ผลการพิจารณาสถานการณ์ของผู้ค้ายาเสพติดในจังหวัดอ่างทองลดลงอย่างต่อเนื่อง และปี ๒๕๖๐ ผู้ตอบสัมภาษณ์ระบุถึงสถานการณ์ของผู้ค้ายาเสพติด ร้อยละ ๓๕.๑๘ พิจารณาสถานการณ์ของผู้ค้ายาเสพติดขยับตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๖.๘๘ เนื่องมาจากสภาวะแวดล้อมทั้ง เศรษฐกิจ สังคม ในปัจจุบันในเขตพื้นที่ของภาค ๑ และ จังหวัดอ่างทอง มีปัจจัยที่เอื้อที่หลากหลายทั้ง อาทิเช่น เป็นศูนย์กลางคมนาคม สามารถหาซื้อยาเสพติดได้ง่าย ยามีราคาถูก และ มีคนลำเลียงยาเพราะค่าครองชีพที่ไม่สูง

แผนภูมิที่ ๑๒ ร้อยละของผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามปัญหาการแพร่ระบาดของกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติด และสถานการณ์แนวโน้มปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐

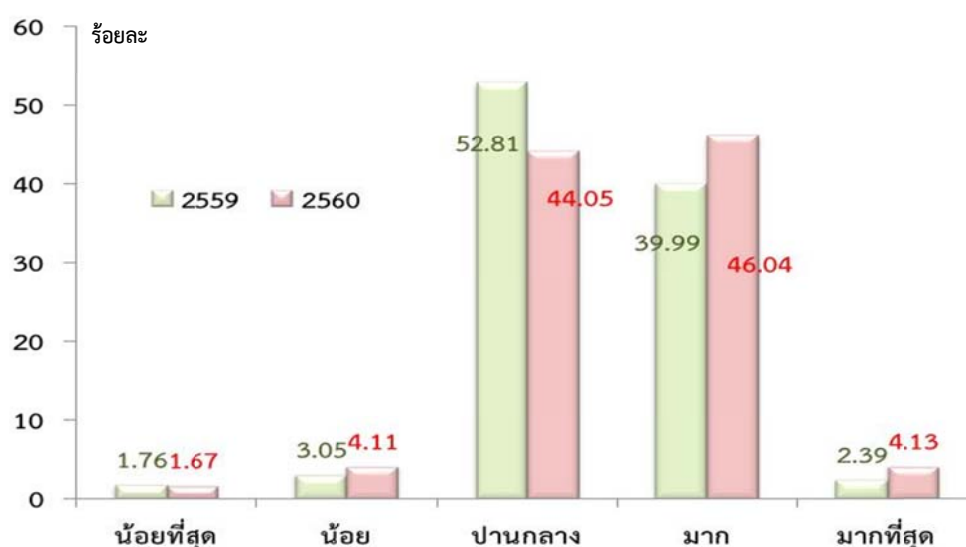
นอกจากนี้เมื่อพิจารณาลักษณะของข้อมูลที่ได้ ระบุถึงสถานการณ์ยาเสพติดในกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ระหว่าง ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ ระบุถึงสถานการณ์ของผู้ค้ายาเสพติด ปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๘๒.๘๑ ปี ๒๕๕๗ ร้อยละ ๕๒.๕๗ พิจารณาสถานการณ์ของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดขยับตัวลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๓๐.๒๔ และสถานการณ์ของผู้เสพ/ผู้ติดยา ปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๔๖.๘๙ ปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๔๕.๘๙ สถานการณ์ของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดขยับตัวลดลงเล็กน้อยร้อยละ ๑.๐ และ ปี ๒๕๖๐ ผู้ตอบสัมภาษณ์ระบุถึงสถานการณ์ของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดร้อยละ ๕๑.๖๑ พิจารณาสถานการณ์ของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดขยับตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๕.๗๒ เนื่องมาจากสัดส่วนในกลุ่มผู้ค้าที่เพิ่มสูงขึ้น ก่อให้เกิดกลุ่มผู้เสพ การที่มีผู้เกี่ยวข้องรายใหม่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สาเหตุจากปัจจัยต่างๆ ทั้งภาวะการว่างงาน การมีค่านิยมที่พึงเพื่อรักษาความสะดวกสบาย เป็นต้น

แผนภูมิที่ ๑๓ ร้อยละของผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามระดับความเชื่อมั่นในการป้องกัน แก้ไข และปราบปรามปัญหาเสพยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๙ และ พ.ศ. ๒๕๖๐

เมื่อสอบถามผู้ตอบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความเชื่อมั่นในแนวทางการป้องกัน แก้ไข และปราบปรามยาเสพติด ใน ปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ พบว่าผู้ตอบสัมภาษณ์ ระบุถึงระดับความเชื่อมั่นในแนวทางการป้องกัน แก้ไข และปราบปรามยาเสพติด ปี ๒๕๕๙ ในระดับ มาก – มากที่สุด ร้อยละ ๔๔.๐ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๕๒.๐๗ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๘.๐๓ ระดับปานกลางใน ปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ร้อยละ ๕๐.๘๗ และ ๔๐.๗๔ ตามลำดับ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๐.๑๓ และ ซึ่งจะพิจารณาความความเชื่อมั่นในระดับน้อย – น้อยที่สุดที่สุด ในปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๕.๑๐ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๗.๑๙ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๒.๒๓ (แผนภูมิที่ ๖)

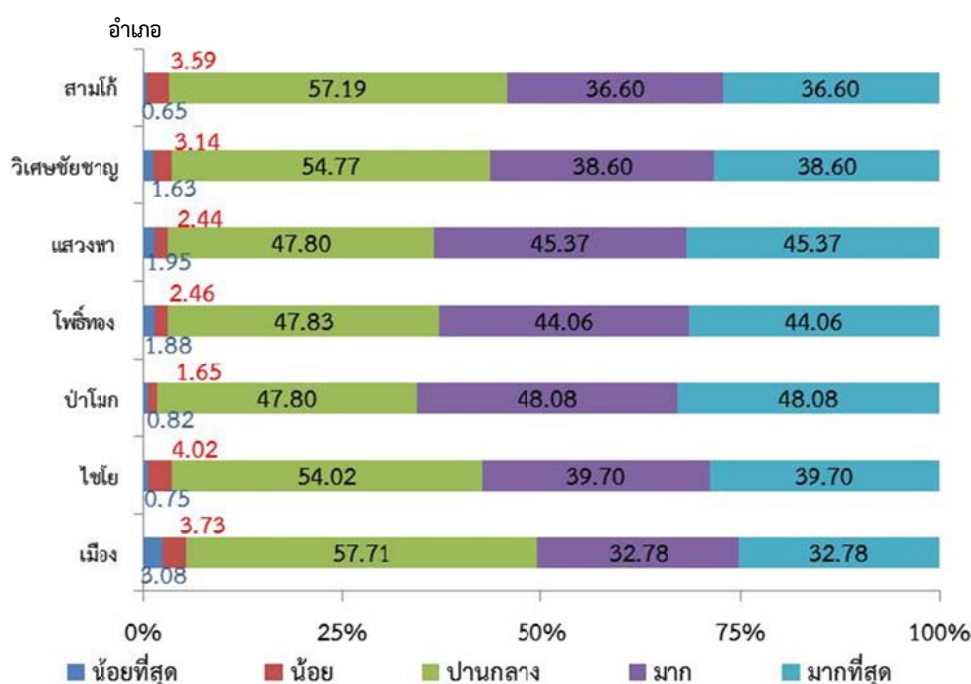
แผนภูมิที่ ๑๔ ร้อยละของผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามระดับความพึงพอใจ ในแนวทางการป้องกัน แก้ไข และปราบปรามปัญหาเสพยาเสพติดในภาพรวมของจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๙ และ พ.ศ. ๒๕๖๐

เมื่อสอบถามผู้ตอบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับความพึงพอใจในแนวทางการบริหารจัดการป้องกัน แก้ไข และปราบปรามยาเสพติด ในภาพรวมของจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ พบว่าผู้ตอบสัมภาษณ์ ระบุถึงระดับ

ความพึงพอใจในแนวทางการบริการจัดการป้องกัน แก้ไข และปราบปรามยาเสพติดของจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๕๙ ในระดับมาก - มากที่สุด ร้อยละ ๔๒.๓๘ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๕๐.๑๗ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๗.๗๙ ระดับปานกลาง ในปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๖๐ ร้อยละ ๕๒.๘๑ และ ๔๔.๐๕ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๘.๗๖ และ ซึ่ง จะพิจารณาความพึงพอใจในระดับน้อย - น้อยที่สุด ในปี ๒๕๕๙ ร้อยละ ๔.๘๑ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๕.๗๘ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๐.๙๗ (แผนภูมิที่ ๘)

แผนภูมิที่ ๑๕ ร้อยละของผู้ตอบสัมภาษณ์จำแนกตามระดับความพึงพอใจ ในแนวทางการป้องกัน แก้ไข และปราบปรามปัญหาเสพติดเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๐

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในแนวทางการบริหารจัดการ ป้องกัน แก้ไข และปราบปรามยาเสพติดของผู้ตอบ สัมภาษณ์ เป็นรายอำเภอ พบว่า ผู้ตอบสัมภาษณ์ระดับความพึงพอใจในแนวทางการบริหารจัดการ ป้องกัน แก้ไข และปราบปรามยาเสพติด ของอำเภอป่าโมก มากที่สุดร้อยละ ๔๘.๐๘ รองลงมา อำเภอแสวงหาและ อำเภอโพธิ์ทอง ระดับความพึงพอใจในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ ๔๕.๓๗ และ ๔๔.๐๖ ตามลำดับ อันดับถัดมา อำเภอไชย้อยร้อยละ ๓๙.๗๐ อำเภอวิเศษชัยชาญ ร้อยละ ๓๘.๖๐ ส่วนอำเภอสามโก้ ร้อยละ ๓๖.๖๐ และอำเภอเมืองร้อยละ ๓๒.๗๘

นอกจากนี้จังหวัดอ่างทองได้มอบหมายให้สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง ดำเนินการรวบรวมผลและสำรวจ การจัดกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร และผู้ประกอบการ OTOP ได้มีสถานที่ จำหน่ายสินค้า สามารถจำหน่ายได้ในราคาที่เพิ่มรายได้ให้กับประชาชนที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร และ ผู้ประกอบการ OTOP และการกระจายรายได้ ประชาชนได้ซื้อสินค้าราคาถูก มีความเหมาะสมกับสภาพใช้งาน ในชุมชน และสามารถลดรายจ่ายของครัวเรือนด้วยการการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนแบบยั่งยืนตามหลักวิชาการสถิติ และเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐกิจ) ปี ๒๕๕๙ ระยะเวลา ๑๒ เดือน สามารถสรุปผลการดำเนินงาน ได้ดังนี้

(๑) งานเกษตรและของดีเมืองอ่างทอง จัดที่วัดขุนอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทองระหว่างวันที่ ๖ - ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผู้ประกอบการอาชีพทางเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๒๐๑ ราย มีรายได้รวม ๑๔ ล้านบาทผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๓๐๔,๒๘๐ คน

(๒) งานของดีเมืองอ่างทองและกาชาดจังหวัด จัดที่บริเวณสนามหน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง ระหว่างวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ - ๖ มีนาคม ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผู้ประกอบการอาชีพทางการเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๒๐๐ ราย มีรายได้รวม ๑๕.๘ ล้านบาทผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๒๗๖,๐๐๐ คน

(๓) งานบุญใหญ่ อ่างทองเมืองวิเศษ จัดที่วัดม่วง อำเภอวิเศษชัยชาญ ระหว่างวันที่ ๖ - ๑๕ เมษายน ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผู้ประกอบการอาชีพทางการเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๑๖๐ ราย มีรายได้รวม ๕.๗ ล้านบาทผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๑๐๙,๗๙๖ คน

(๔) การจัดงาน “มหกรรมลิเกและการแสดงศิลปวัฒนธรรม” ณ วัดไชโยวรวิหาร ระหว่างวันที่ ๒๑ - ๒๔ เมษายน ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผลิตผลเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๑๖๐ ราย มีรายได้รวม ๑๑.๗ล้านบาทผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๑๗๕,๐๐๐ คน

(๕) งาน Expo ๒๐๑๖ จัดที่วัดขุนอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทอง ระหว่างวันที่ ๑๖ - ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผลิตผลเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๑๘๐ ราย มีรายได้รวม ๒๖.๖ ล้านบาทผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๒๐๑,๘๖๕ คน

(๖) งาน Consumer Fair จัดที่ เซ็นทรัลพลาซา จังหวัดอุดรธานี ระหว่างวันที่ ๒๔ - ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผลิตผลเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๓๐ ราย มีรายได้รวม ๒.๑ ล้านบาทผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๓๐,๐๐๐ คน

(๗) งานรำลึก ๑๑๐ ปีเสด็จประพาสต้นเมืองอ่างทองและมหรหรรพ์วัฒนธรรมพื้นบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น จัดที่บริเวณศาลากลางจังหวัดอ่างทอง ระหว่างวันที่ ๕ - ๙ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผลิตผลเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๑๙๐ ราย มีรายได้รวม ๓.๕ล้านบาทผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๑๐,๒๗๗ คน

(๘) งานมหรหรรพ์กลองนานาชาติ จัดที่หมู่บ้านทำกลอง ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ มีผู้ประกอบการ OTOP และผลิตผลเกษตรนำสินค้ามาจำหน่าย จำนวน ๑๒๘ ราย มีรายได้รวม ๓.๒ ล้านบาท ผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๑๙,๔๓๕ คน

(๙) จัดตลาดนัดชุมชนที่บริเวณสวนเฉลิมพระเกียรติ เนื้อที่ ๒ ไร่ ทุกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนจำนวน ๓ วัน มีร้านอาหารย้อนยุคและสินค้า OTOP มาจำหน่าย จำนวน ๓๕ ราย มีรายได้รวม ๓๕๐,๐๐๐ บาท/เดือนผู้มาเที่ยวงาน จำนวน ๓,๐๐๐ คนทั้งนี้ สินค้าที่จำหน่ายส่วนใหญ่เป็นอาหารปรุงสำเร็จทำให้ผู้มาเที่ยวชมตลาดเคลื่อนที่นิยมซื้อกลับไปบริโภคในครัวเรือน

ภาพรวมของปี ๒๕๕๙ พบว่ามีการจัดงานทั้งสิ้นจำนวน ๗ ครั้ง มีการกระจายรายได้โดยประมาณ ๒.๔ ล้านบาท และมีผู้เข้ามาจับจ่าย จำนวน ๖๗,๒๐๐ คนซึ่งมีแนวโน้มที่จะพัฒนาตลาดนัดเคลื่อนที่ดังกล่าว ด้วยการกำหนดระยะเวลาจำหน่ายสินค้าเพิ่มขึ้น จากทุกสัปดาห์สุดท้ายของเดือนเป็นทุกวัน ศุกร์ เสาร์-อาทิตย์ และให้มีการจำหน่ายสินค้าหลากหลายประเภทมากขึ้น

ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จ (Key Success Factor) คือ “ประชารัฐ”

(๑) กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมรองรับการจัดกิจกรรม

(๒) บูรณาการการทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากทุกภาคส่วน

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารงาน

(๔) กำหนดกรอบนโยบายในการบริหารที่ชัดเจนแบบยั่งยืน

(๕) สำรวจและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ดำเนินการให้เหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

ส่วนที่ ๒ ประเด็นการพัฒนา

๒.๑ บทวิเคราะห์ศักยภาพ

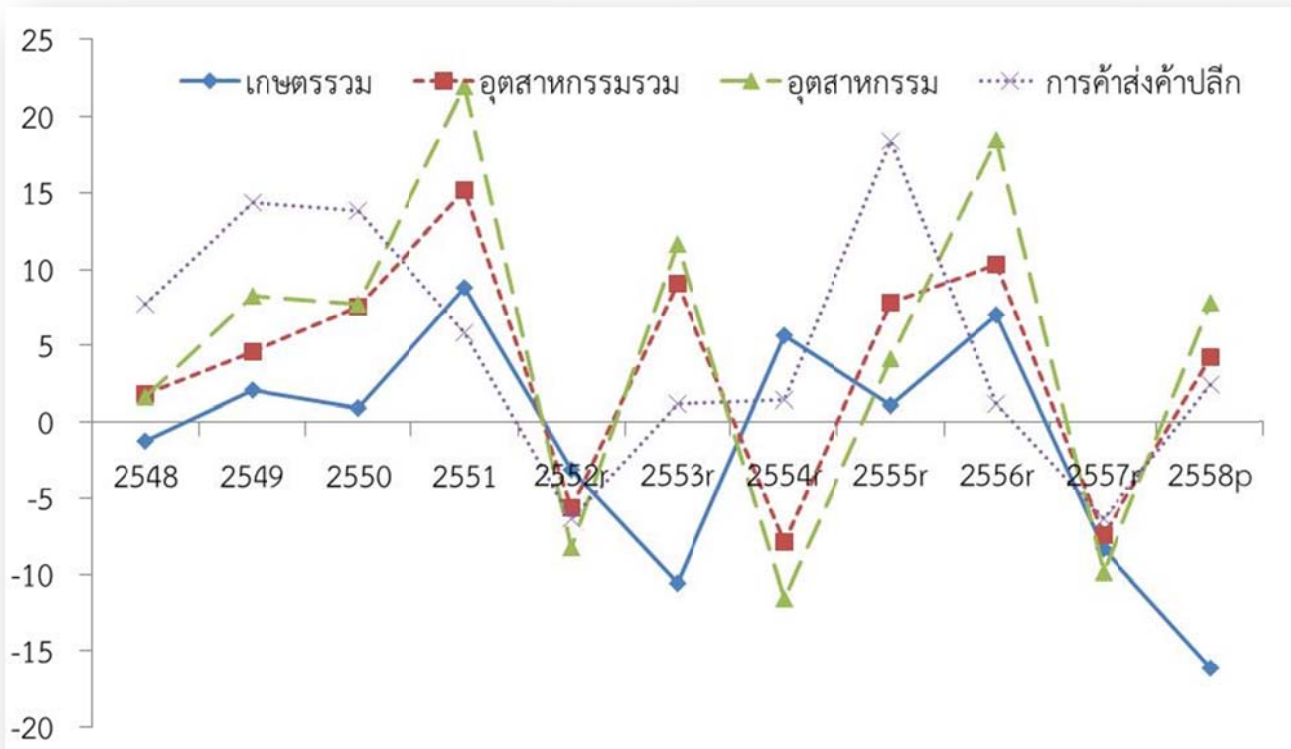
๒.๑.๑ สภาพเศรษฐกิจภาพรวม

๒.๑.๑.๑ สภาพเศรษฐกิจของภาคกลาง

พิจารณาจากผลิตภัณฑ์ภาค ปี ๒๕๕๘ ขยายตัวร้อยละ ๒.๖ ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับที่ลดลงร้อยละ ๗.๕ ในปี ๒๕๕๗เป็นผลจากการผลิตภาคนอกเกษตรที่ขยายตัวร้อยละ ๔.๒ จากที่ลดลงร้อยละ ๗.๔ ในปีก่อนหน้า ส่วนภาคเกษตรลดลงต่อเนื่องร้อยละ ๑๖.๑ จากที่ลดลงร้อยละ ๘.๓ ในปี ๒๕๕๗

การผลิตภาคเกษตร พบว่า ปี ๒๕๕๘ ลดลงร้อยละ ๑๖.๑ ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ ๘.๓ ในปี ๒๕๕๗ มีสาเหตุหลักจากภาวะภัยแล้ง ฝนที่ตกช้า และปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก ส่งผลให้ผลผลิตพืชหลักลดลง ได้แก่ การปลูกข้าวลดลงถึงร้อยละ ๓๒.๙ ต่อเนื่องจากปีก่อนหน้าที่ลดลงร้อยละ ๑๒.๗ รวมทั้งผลผลิตอ้อยที่ลดลงร้อยละ ๐.๘ใกล้เคียงกับที่ลดลงร้อยละ ๐.๙ ในปีก่อนหน้า ส่วนการเลี้ยงปศุสัตว์ยังขยายตัวร้อยละ ๔.๗ จากที่ขยายตัวร้อยละ ๔.๕ ในปี ๒๕๕๗เป็นการเพิ่มขึ้นของการผลิตนํ้านมดิบ การผลิตไก่เนื้อ และการผลิตสุกร สำหรับสาขาการประมงลดลงตามผลผลิตประมงน้ำจืดที่ลดลงร้อยละ ๑.๓ แต่ได้ปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับที่หดตัวร้อยละ ๒๐.๘ ในปี ๒๕๕๗

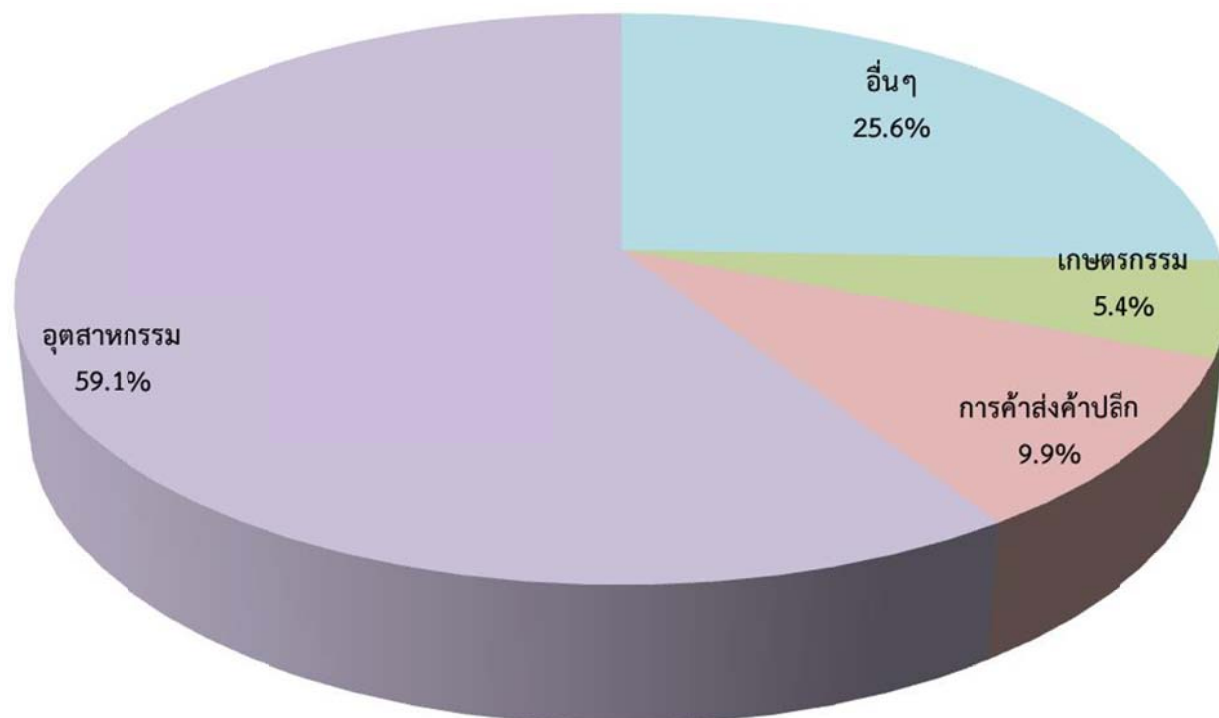
แผนภูมิที่ ๑๖ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาค GRP ภาคกลางจำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐

การผลิตภาคนอกเกษตรในปี ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒ เทียบกับที่ลดลงร้อยละ ๗.๔ ในปี ๒๕๕๗ เนื่องจากสาขาการผลิตหลักเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาขาอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๘ เร่งขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ ๙.๘ ในปี ๒๕๕๗ เป็นผลมาจากอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕.๖ ซึ่งมีการผลิตอยู่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้เพราะการขยายตัวในกลุ่มของรถยนต์นั่งโดยเฉพาะกลุ่มรถยนต์อีโคคาร์ (Eco Car) ที่ปรับตัวดีขึ้นจากการส่งออกไปยังตลาดกลุ่มประเทศยุโรป ประกอบกับการผลิตชิ้นส่วนและอะไหล่เริ่มขยายตัว รวมทั้งอุตสาหกรรมเครื่องดื่มขยายตัวร้อยละ ๑๐.๙ จากการผลิตสุราและเบียร์ที่ขยายตัวสูงตามความต้องการบริโภคภายในประเทศและนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น สำหรับอุตสาหกรรมที่ลดลง เช่น อุตสาหกรรมหมวดอาหาร เนื่องจากผลผลิตจากโรงสีข้าวลดลง และหมวดการผลิตอุปกรณ์และเครื่องมือทางวิทยุ โทรศัพท์และการสื่อสาร เป็นผลจากการผลิตโทรศัพท์ลดลงจากการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น สำหรับสาขาการผลิตที่สำคัญที่เพิ่มขึ้น เช่น สาขาการขนส่ง การขายปลีก ขยายตัวร้อยละ ๓.๐ จากความต้องการในประเทศที่ยังคงขยายตัวประกอบกับมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายของรัฐบาลในช่วงปลายปีที่ช่วยส่งเสริมการใช้จ่ายใช้สอย สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม ขยายตัวร้อยละ ๒.๖ จากการขนส่งสินค้าเพิ่มขึ้น เป็นต้น อย่างไรก็ตามสาขาที่การผลิตลดลง ได้แก่ สาขาบริหารราชการฯ สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา และสาขาการศึกษาลดลงร้อยละ ๑๑.๕ ร้อยละ ๘.๐ และร้อยละ ๙.๒ ตามลำดับ

แผนภูมิที่ ๑๗ โครงสร้างการกระจายรายได้ของผลิตภัณฑ์ภาค GRP ภาคกลาง จำแนกตามสาขาการผลิตที่สำคัญ

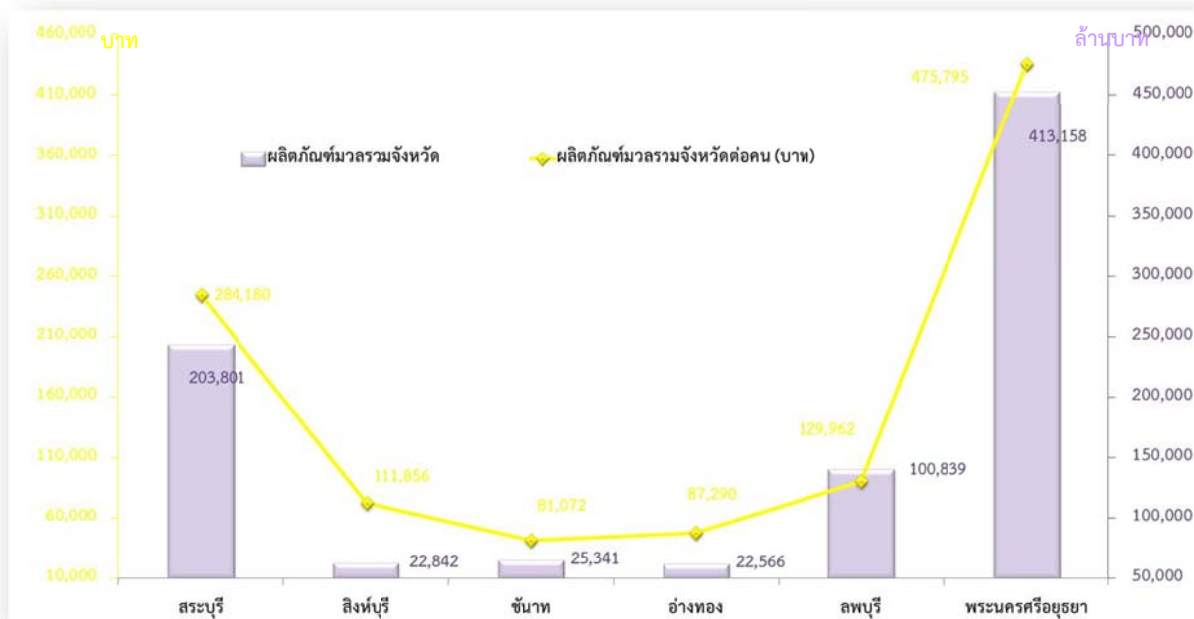
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐

ตารางที่ ๓๗ อัตราขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และโครงสร้างการกระจายรายได้
จำแนกตามจังหวัดในภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๕๘

จังหวัด	อัตราขยายตัวที่แท้จริง		โครงสร้าง ๓ ราคาประจำปี	
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๗	๒๕๕๘
๑. สระบุรี	-๐.๕	-๕.๓	๒๗.๙	๒๕.๘
๒. สิงห์บุรี	-๖.๙	-๗.๕	๓.๒	๒.๙
๓. ชัยนาท	-๘.๐	-๑๑.๒	๓.๘	๓.๒
๔. อ่างทอง	-๒.๙	-๓.๖	๓.๑	๒.๙
๕. ลพบุรี	-๒.๐	-๓.๘	๑๓.๕	๑๒.๘
๖. พระนครศรีอยุธยา	-๑๒.๘	๑๑.๒	๔๘.๕	๕๒.๔
รวมทั้งภาค	-๗.๕	๒.๖	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐

แผนภูมิที่ ๑๘ อัตราขยายตัวของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และรายได้เฉลี่ย/ต่อหัว/ต่อคนจำแนกตาม
จังหวัดในภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๕๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐

จากข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (GPP) ประจำปี ๒๕๕๘ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดอ่างทองชะลอตัวจากปีก่อน เนื่องจากการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกรรมภาคต่างประเทศทำให้การส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการขยายตัวขึ้นจากที่หดตัวในปีก่อน มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product) (GPP) เท่ากับ ๒๒,๕๖๖ ล้านบาท และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ ๘๗,๒๙๐ บาท เป็นอันดับที่ ๕ ของภาค และเป็น อันดับที่ ๔๓ ของประเทศ

ตารางที่ ๓๘ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPPper capita) ปี ๒๕๕๘ (บาทต่อปี)

อันดับที่	จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวล (ล้านบาท)	ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	ผลิตภัณฑ์มวลรวม ต่อคน (บาท)
อันดับที่ ๓๙	ระนอง	๒๓,๒๕๐	๒๕๔	๙๑,๔๕๒
อันดับที่ ๔๐	สุพรรณบุรี	๗๗,๖๖๗	๘๕๙	๙๐,๔๕๘
อันดับที่ ๔๑	ยะลา	๓๙,๘๙๘	๔๔๔	๘๘,๘๗๕
อันดับที่ ๔๒	ตาก	๔๕,๑๘๘	๕๑๐	๘๘,๖๘๐
อันดับที่ ๔๓	อ่างทอง	๒๒,๕๖๖	๒๕๙	๘๗,๒๙๐
อันดับที่ ๔๔	ลำปาง	๖๒,๒๑๔	๗๓๙	๘๔,๑๕๑
อันดับที่ ๔๕	อุทัยธานี	๒๔,๓๓๙	๒๙๓	๘๒,๙๕๒
อันดับที่ ๔๖	เชียงราย	๙๔,๔๑๐	๑,๑๕๔	๘๑,๘๓๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๐

๒.๑.๑.๒ สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองและแนวโน้มของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

แนวโน้มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด(GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมูลค่าเท่ากับ ๒๒,๕๖๖ ล้านบาท ลดลงจาก ๒๓,๓๓๙ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา หรือลดลงร้อยละ ๓.๑ สำหรับผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (Per Capita GPP) เท่ากับ ๘๗,๒๙๐ บาท ลดลงจาก ๙๐,๔๕๗ บาท ในปีที่ผ่านมาหรือลดลงร้อยละ ๓.๕

ตารางที่ ๓๙ ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ณ ราคาประจำปี และรายได้เฉลี่ยต่อคน

ปี	ผลิตภัณฑ์มวลรวม หน่วย : ล้านบาท	รายได้เฉลี่ย / คน / ปี หน่วย : บาท
๒๕๕๑	๒๐,๖๙๒	๗๙,๘๓๔
๒๕๕๒ ^r	๑๙,๙๒๖	๗๗,๖๐๘
๒๕๕๓ ^r	๑๘,๓๐๘	๗๒,๐๑๗
๒๕๕๔ ^r	๒๐,๖๓๐	๘๐,๘๓๔
๒๕๕๕ ^r	๒๗,๕๐๒	๑๐๗,๒๙๖
๒๕๕๖ ^r	๒๕,๒๘๐	๙๘,๓๒๐
๒๕๕๗ ^r	๒๓,๓๓๙	๙๐,๔๕๗
๒๕๕๘ ^p	๒๒,๕๖๖	๘๗,๒๙๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิที่ ๑๙ เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘

๒.๑.๒ สภาพเศรษฐกิจด้านการเกษตร

๒.๑.๒.๑ สภาพเศรษฐกิจด้านการเกษตรและสถานการณ์แนวโน้ม

แนวโน้มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตรจังหวัดอ่างทอง โดย ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ มีมูลค่าเท่ากับ ๖,๕๘๓ ล้านบาท โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ร้อยละ ๖.๓๒ ที่มีมูลค่าเท่ากับ ๕,๑๒๔ ล้านบาท

ตารางที่ ๔๐ ร้อยละของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จำแนกตาม ภาคเกษตรและสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

สาขาการผลิต	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
ภาคเกษตร	๖,๕๘๓	๖,๓๙๗	๕,๑๒๔	๖,๕๘๓	๒๕.๓๑	๒๑.๙๕	๑๕.๖๔
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๖,๓๕๘	๖,๑๕๐	๔,๘๗๙	๖,๓๕๘	๒๔.๓๓	๒๐.๙๑	๑๔.๔๙
การประมง	๒๒๕	๒๔๗	๒๔๕	๒๒๕	๐.๙๘	๑.๐๕	๑.๑๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาคงที่ สาขาเกษตร ของจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๕๘ หดตัวจากปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ร้อยละ -๑๘.๕๓ เนื่องจากสาขาการเกษตรซึ่งเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญหดตัว จากสถานการณ์ภัยแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการเกษตร ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตภาคการเกษตร โดยเฉพาะปริมาณข้าวลดลง

ตารางที่ ๔๑ อัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจำแนกตามภาคเกษตรและสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

สาขาการผลิต	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	อัตราการขยายตัว		
ภาคเกษตร	๒,๓๔๖	๒,๓๓๗	๒,๑๗๔	๑,๗๒๕	-๐.๓๙	-๗.๕๐	-๒๖.๐๓
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	๒,๒๐๙	๒,๑๙๗	๒,๐๕๖	๑,๖๑๑	-๐.๕๕	-๖.๘๖	-๒๗.๖๒
การประมง	๑๘๑	๑๔๙	๑๕๐	๑๑๔	๔.๒๓	-๒๖.๐๐	-๑.๓๕

ตารางที่ ๔๒ อัตราขยายตัวและโครงสร้างการกระจายรายได้ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจำแนกตามภาคเกษตรและสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	อัตราขยายตัวที่แท้จริง			โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
ภาคเกษตร	-๐.๓๙	-๗.๕๐	-๒๖.๐๓	๒๕.๓๑	๒๑.๙๕	๑๕.๖๔
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	-๐.๕๕	-๖.๘๖	-๒๗.๖๒	๒๔.๓๓	๒๐.๙๑	๑๔.๔๙
การประมง	๔.๒๓	-๒๖.๐๐	-๑.๓๕	๐.๙๘	๑.๐๕	๑.๑๕

สอดคล้องกับข้อมูลดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ ๑๓.๐ จากปริมาณผลผลิตที่ลดลงของสินค้าเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวนาปรัง และการเลี้ยงสัตว์น้ำในบ่อดินและการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ส่วนดัชนีราคาที่ได้มีการหดตัวร้อยละ ๓ ส่งผลให้ดัชนีรายได้ภาคเกษตรมีการหดตัวร้อยละ ๑๕.๖ ถึงแม้ว่าดัชนีภาคการเกษตรจะอยู่ในช่วงหดตัวแต่ก็มีทิศทางแนวโน้มภาคการเกษตรดีขึ้นจากที่ผ่านมา

แผนภูมิที่ ๒๐ อัตราการขยายตัวของดัชนี ผลผลิต ราคา และรายได้ของภาคการเกษตร ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗,๒๕๖๐

ดังนั้นเมื่อพิจารณาจาก การลักษณะของการใช้ประโยชน์จากที่ดิน สำหรับการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่เหมาะสมโดยมีข้อมูลอ้างอิงจากแผนที่ดินและชุดดินจังหวัดอ่างทอง จากกองสำรวจและจำแนกดิน การพัฒนาที่ดินพบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ถูกใช้ไปเพื่อการทำนาปลูกข้าว ทำไร่ ทำสวน และทำไร่สวนผสม(แผนภูมิที่ ๒๓)

แผนภูมิที่ ๒๑ เปรียบเทียบการใช้ประโยชน์ที่ดินภาคการเกษตร และนอกภาคการเกษตร พ.ศ. ๒๕๔๙- ๒๕๕๘

๒.๑.๒.๒ การเกษตรด้านพืช

(๑) ข้าว

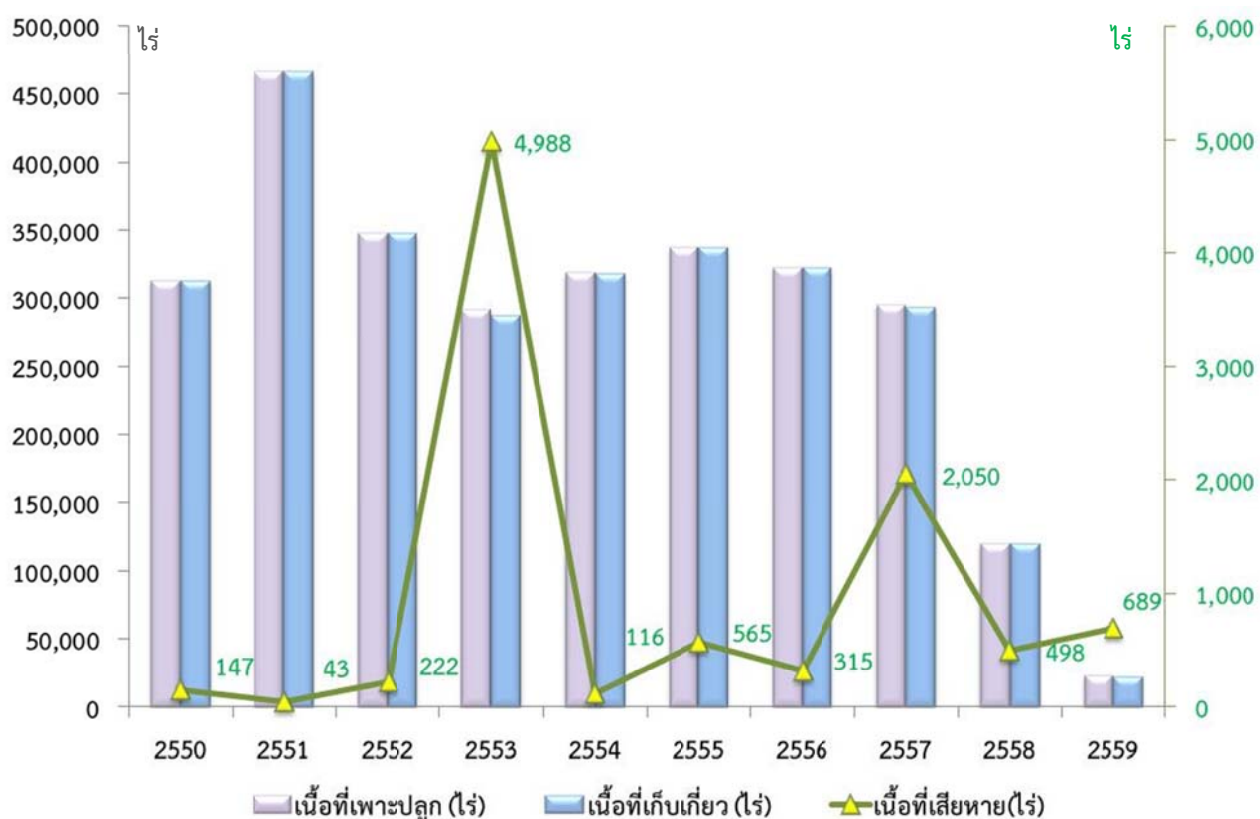
จังหวัดอ่างทองเป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศไทยและในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยามีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี ปี ๒๕๕๙/๒๕๖๐ จำนวน ๓๑๖,๔๑๐ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๗ ของพื้นที่การเกษตร พื้นที่ปลูกข้าว นาปรัง ๒๓,๔๔๓ ไร่ เกษตรกรสามารถปลูกได้ทั้งข้าวนาปีและข้าวนาปรัง การปลูกข้าวนาปี อาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติและน้ำชลประทาน ส่วนนาปรังเกษตรกรจะอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำชลประทานและแหล่งน้ำอื่น ๆ ทำให้เกษตรกรบางส่วนสามารถปลูกข้าวได้ ๒-๓ ครั้งต่อปี ในการจัดเก็บข้อมูลจะจำแนกข้าวนาปี และข้าวนาปรัง จากวันปลูก โดยข้าวนาปีคือข้าวที่ปลูกในช่วงวันที่ ๑ พฤษภาคม - ๓๑ ตุลาคม และข้าวนาปรังคือข้าวที่ปลูกในช่วงวันที่ ๑ พฤศจิกายน - ๓๐ เมษายนของปีถัดไป เป็นผลทำให้สถิติการเก็บข้อมูลการปลูกข้าวนาปีและปรังมีพื้นที่ไม่แน่นอนอันเกิดจากการเหลื่อมระยะเวลาของการปลูกและการเก็บเกี่ยวข้าวในแต่ละเดือนที่มีตลอดทั้งปี

ตารางที่ ๔๓ จำนวนพื้นที่ เพาะปลูก เก็บเกี่ยวและผลผลิต ของการทำนาข้าว เป็นรายปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๙

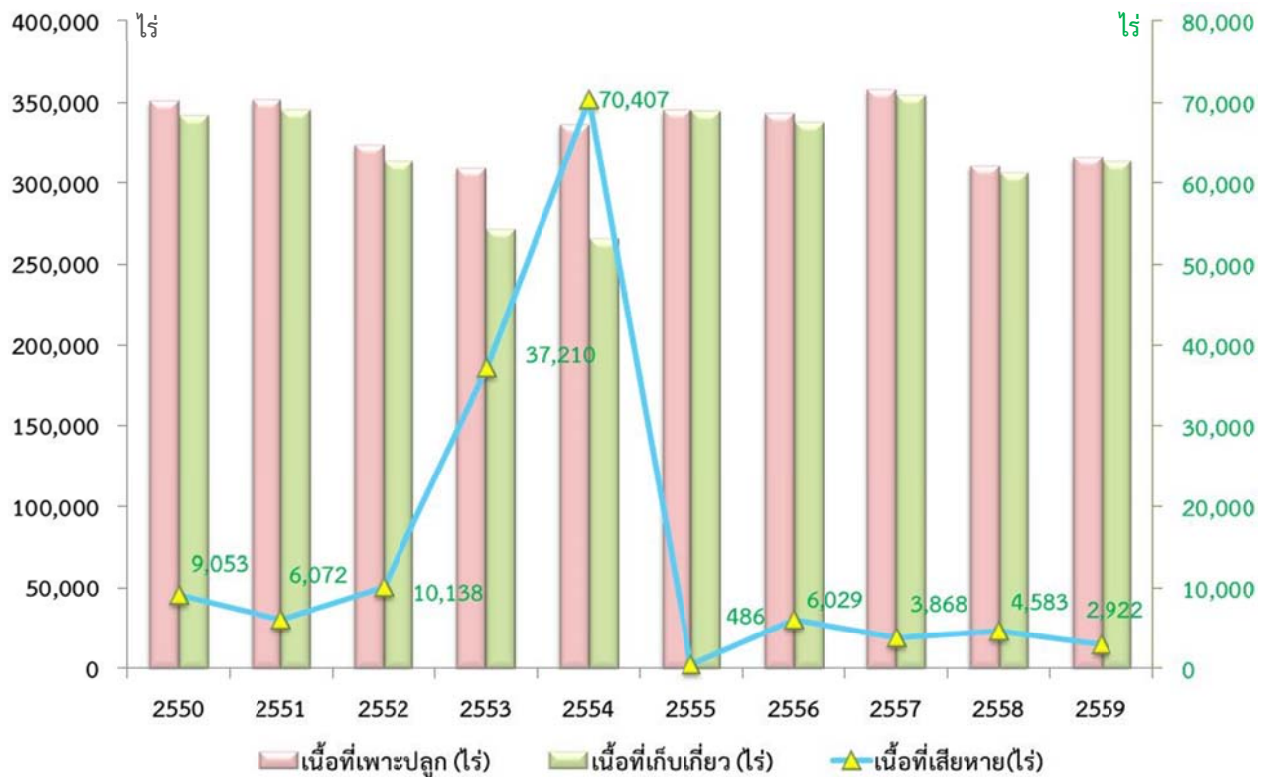
ปี	พื้นที่ปลูก(ไร่)		พื้นที่เก็บเกี่ยว(ไร่)		ผลผลิต(ตัน)		ผลผลิต(กก/ไร่)	
	นาปรัง	นาปี	นาปรัง	นาปี	นาปรัง	นาปี	นาปรัง	นาปี
๒๕๕๐	๓๑๓,๓๕๔	๓๕๑,๑๘๙	๓๑๓,๒๐๗	๓๔๒,๑๓๖	๒๒๐,๙๕๕	๒๒๗,๗๖๐	๗๐๕	๖๖๖
๒๕๕๑	๔๖๗,๐๓๑	๓๕๑,๙๒๗	๔๖๖,๙๘๘	๓๔๕,๘๕๕	๓๓๘,๓๖๑	๒๔๗,๗๙๖	๗๒๕	๗๑๖
๒๕๕๒	๓๔๘,๓๔๐	๓๒๓,๙๔๔	๓๔๘,๑๑๘	๓๑๓,๘๐๖	๒๕๖,๕๒๙	๒๑๙,๒๖๙	๗๓๗	๖๙๙
๒๕๕๓	๒๙๒,๘๒๖	๓๐๘,๙๗๕	๒๘๗,๘๓๘	๒๗๑,๗๖๕	๑๗๒,๑๓๔	๑๘๘,๑๖๖	๕๙๘	๖๙๒
๒๕๕๔	๓๑๙,๑๒๑	๓๓๖,๖๐๗	๓๑๙,๐๐๕	๒๖๖,๒๐๐	๒๒๑,๑๗๐	๑๘๔,๓๗๘	๖๙๓	๖๙๓
๒๕๕๕	๓๓๘,๑๘๖	๓๔๕,๖๐๖	๓๓๗,๖๒๑	๓๔๕,๑๒๐	๒๕๕,๔๘๖	๒๓๐,๗๕๔	๗๕๗	๖๖๙
๒๕๕๖	๓๒๓,๐๕๒	๓๔๓,๖๐๖	๓๒๒,๗๓๗	๓๓๗,๕๗๗	๒๒๗,๔๘๘	๒๒๕,๔๓๙	๗๐๕	๖๖๘
๒๕๕๗	๒๙๕,๙๐๓	๓๕๘,๒๔๒	๒๙๓,๘๕๓	๓๕๕,๓๗๔	๑๙๔,๒๓๒	๒๓๑,๗๘๑	๖๖๑	๖๕๔
๒๕๕๘	๑๒๐,๗๔๖	๓๑๐,๙๔๙	๑๒๐,๒๔๘	๓๐๖,๓๖๖	๗๖,๘๗๖	๑๙๙,๗๙๑	๖๓๙	๖๕๒
๒๕๕๙	๒๓,๔๔๓	๓๑๖,๔๑๐	๒๒,๗๕๔	๓๑๓,๔๘๘	๑๒,๘๒๔	๒๐๖,๓๖๔	๕๖๔	๖๕๘

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

แผนภูมิที่ ๒๒ เนื้อที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวข้าวนาปีและเนื้อที่เสียหาย พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๕๘

แผนภูมิที่ ๒๓ เนื้อที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวข้าวนาปรังและเนื้อที่เสียหาย พ.ศ. ๒๕๕๙- ๒๕๕๘

พิจารณาจากเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปี ข้าวนาปี และ ข้าวนาปรัง ของเกษตรกรทำนา ในจังหวัดอ่างทอง และศักยภาพการเพาะปลูกที่สามารถปลูกข้าวได้ ๒ ปี ๕ รอบ สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลตามสถานการณ์และช่วงระยะเวลา พบว่า เกษตรกรจะปลูกข้าวนาปี ระหว่างวันที่ ๑ พฤษภาคม - ๓๑ ตุลาคมของทุกปี (ตารางที่ ๔๔)

ตารางที่ ๔๔ จำนวนพื้นที่และผลผลิตของการเพาะปลูกข้าวนาปีจำแนกตามอำเภอ ปี ๒๕๖๐

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ ^{๒/}		จำนวนผลผลิตต่อไร่ ^{๒/}		มูลค่าจำหน่ายของเกษตรกร ^{๑/} บาท:กิโลกรัม
	ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	ปลูก กิโลกรัม	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	
เมือง	๒๐,๗๔๗	๒๐,๑๙๓	๖๔๙	๖๕๐	๖.๒๙
ไชโย	๑๖,๓๘๗	๑๖,๑๙๑	๖๖๓	๖๖๔	๕.๗๖
ป่าโมก	๔,๑๙๕	๓,๘๐๗	๖๘๗	๖๘๘	๕.๙๐
โพธิ์ทอง	๗๘,๐๘๕	๗๗,๖๒๗	๖๗๔	๖๗๕	๖.๐๖
แสวงหา	๖๒,๑๙๔	๖๑,๘๔๒	๕๙๓	๕๙๔	๖.๐๖
วิเศษชัยชาญ	๙๗,๔๑๙	๙๖,๔๔๕	๖๕๐	๖๕๑	๕.๗๖
สามโก้	๓๗,๓๘๓	๓๗,๓๘๓	๕๗๗	๕๘๐	๖.๔๖
รวม	๓๑๖,๔๑๐	๓๑๓,๔๘๘	๖๓๖	๖๓๘	๖.๔๖

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/}ระบบรายงานภาวะการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/}ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

นอกจากนี้เกษตรกรจะปลูกข้าวนาปรังระหว่างวันที่ ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน - ๓๐ เมษายน ของทุกปี หรือนาครั้งที่สอง หรือนานอกฤดู หรือนาน้ำตม คือการทำนาที่ไม่ได้อาศัยน้ำฝนจากธรรมชาติเป็นหลัก แต่อาศัยน้ำจาก ลำห้วย หนอง คลองบึง น้ำใต้ดิน หรือน้ำจากคลองชลประทาน พันธุ์ข้าวที่ปลูกเป็นพันธุ์ข้าวอายุสั้นหรือเกษตรกร เรียกว่า “ข้าวเบา” ไม่มีความไวต่อช่วงแสง กล่าวคือ ข้าวจะออกดอกติดรวงข้าวและเก็บเกี่ยวได้ตามอายุ ระยะเวลาการ เพาะปลูกและอายุการเก็บเกี่ยวน้อยกว่าข้าวนา(ตารางที่๔๕)

ตารางที่ ๔๕ จำนวนพื้นที่และผลผลิตของการเพาะปลูกข้าวนาปรังจำแนกตามอำเภอ ปี ๒๕๖๐

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ ^{๒/}		จำนวนผลผลิตต่อไร่ ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๑/} บาท:กิโลกรัม
	ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	ปลูก กิโลกรัม	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม:ไร่	
เมือง	๑,๑๗๙	๑,๑๔๑	๖๑๒	๖๒๙	๖.๖๒
ไชโย	๒,๙๔๐	๒,๘๗๕	๖๐๐	๖๐๗	๖.๖๒
ป่าโมก	๑,๙๗๕	๑,๙๖๗	๕๔๕	๖๐๑	๖.๖๒
โพธิ์ทอง	๔,๐๐๓	๓,๙๔๕	๖๔๖	๖๕๐	๖.๖๒
แสวงหา	๙,๐๓๒	๘,๗๘๙	๖๙๔	๖๙๘	๖.๖๒
วิเศษชัยชาญ	๓,๔๔๐	๓,๑๘๕	๖๔๓	๖๕๐	๖.๖๒
สามโก้	๘๗๔	๘๕๒	๖๗๕	๖๗๕	๖.๔๒
รวม	๒๓,๔๔๓	๒๒,๗๕๔	๖๕๒	๖๕๘	๖.๗๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานภาวะการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่๔๖จำนวนพื้นที่เพาะปลูกเก็บเกี่ยวและผลผลิต ของข้าวนาปีจำแนกตามสถานการณ์
แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

ปี	จำนวนพื้นที่ ^{๒/}		จำนวนผลผลิต ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๑/} บาท:กิโลกรัม	ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า
	ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	เฉลี่ย กิโลกรัม:ไร่		
๒๕๕๖	๓๔๓,๖๐๖	๓๓๗,๕๗๗	๒๒๕,๔๓๙	๖๖๘	๑๐.๖๒	-๑๐.๒๓
๒๕๕๗	๓๕๘,๒๔๒	๓๕๔,๓๗๔	๒๓๑,๗๘๑	๖๕๔	๖.๘๗	-๓๕.๓๑
๒๕๕๘	๓๑๐,๙๔๕	๓๐๖,๓๖๖	๑๙๙,๗๙๑	๖๕๒	๗.๒๖	๕.๖๘
๒๕๕๙	๓๑๖,๔๑๐	๓๑๓,๔๘๘	๒๐๖,๓๖๔	๖๕๘	๖.๗๒	-๗.๔๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานภาวะการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๔๗ จำนวนพื้นที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวและผลผลิต ของข้าวนาปรังจำแนกตามสถานการณ์
แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

ปี	จำนวนพื้นที่ ^{๒/}		จำนวนผลผลิต ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๓/} บาท:กิโลกรัม	ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า
	ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	เฉลี่ย กิโลกรัม:ไร่		
๒๕๕๖	๓๒๓,๐๕๒	๓๒๒,๗๓๗	๒๒๗,๔๙๘	๗๐๕	๖.๕๗	-๔๔.๙๗
๒๕๕๗	๒๙๕,๙๐๓	๒๙๓,๘๕๓	๑๙๔,๒๓๒	๖๖๑	๖.๙๓	๕.๔๘
๒๕๕๘	๑๒๐,๗๔๖	๑๒๐,๒๔๘	๗๖,๘๗๖	๖๓๙	๗.๐๒	๑.๓๐
๒๕๕๙	๒๓,๔๔๓	๒๒,๗๕๔	๑๒,๘๒๔	๕๖๔	๖.๔๖	-๗.๙๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานการการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๔๘ จำนวนต้นทุนการผลิตข้าวต่อไร่ จำแนกตามสถานการณ์แนวโน้ม ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

ปี	ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว หน่วย : บาท:ไร่	ร้อยละที่ลดลง ของต้นทุนการผลิตข้าว
๒๕๕๖	๕,๗๓๐	-๔.๑๘
๒๕๕๗	๔,๖๔๐	-๑๙.๐๒
๒๕๕๘	๔,๕๗๕	-๑.๔๐
๒๕๕๙	๓,๔๙๐	-๒๓.๗๒

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หากพิจารณาถึงต้นทุนในการผลิต/เพาะปลูกข้าวของเกษตรกรในจังหวัดอ่างทอง ต่อพื้นที่ ๑ไร่ จำแนกตาม
รายละเอียด พบว่า

๑. ค่าไถนา หรือการย่ำเทือก เป็นขั้นตอนการเตรียมดินสำหรับการหว่านข้าว ราคาจ้างอยู่ที่ไร่ละ ๒๕๐-๓๐๐ บาท แต่หากใช้รถไถหรือรถไถขนาดใหญ่ทำซึ่งใช้เวลารวดเร็วกว่า ราคาต่อไร่ก็จะอยู่ที่ ๔๐๐ บาท

๒. การลบน้ำดินให้เรียบเสมอกันหรือการลบน้ำเทือกก่อนการหว่าน ราคาจ้างอยู่ที่ไร่ละ ๒๕๐-๓๐๐ บาท

๓. เมล็ดพันธุ์ข้าวมีราคาแตกต่างกันตามสายพันธุ์ต่างๆ ซึ่งมีราคาประมาณ ๒๖ บาทต่อกิโลกรัม โดยพื้นที่
ขนาด ๑ ไร่จะใช้เมล็ดพันธุ์ประมาณ ๒๕-๓๐ กิโลกรัม คิดเป็นราคา ๖๕๐-๗๘๐ บาทต่อไร่

๔. ค่าจ้างหว่านเมล็ดพันธุ์ข้าว คือการจ้างคนมาหว่านเมล็ดพันธุ์ โดยราคาจะมีตั้งแต่ ๕๐-๑๐๐ บาทต่อไร่

๕. ปุ๋ยเคมี การปลูกข้าวต่อ ๑ ฤดูกาลจะให้ปุ๋ยเคมี ๒-๓ รอบ ให้อย่างต่ำครั้งละประมาณ ๒๕ กิโลกรัม (ครึ่ง
กระสอบ) ต่อไร่ โดยราคาปุ๋ยยูเรียปัจจุบันอยู่ที่ ๖๕๐-๗๐๐ บาทต่อกระสอบ เมื่อคิดเป็นต้นทุนต่อฤดูกาลจะอยู่
ประมาณ ๗๐๐-๑,๐๐๐ บาทต่อไร่

๖. ค่าจ้างหว่านปุ๋ยเคมี ราคาจ้างหว่านปุ๋ยในแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ระดับราคาจะอยู่ที่ ๕๐-๑๐๐ บาทต่อไร่
ซึ่งในหนึ่งฤดูกาลจะหว่าน ๒-๓ รอบ คิดเป็นต้นทุนประมาณ ๑๐๐-๓๐๐ บาท

๗. สารเคมี สารเคมีในที่นี้จะรวมทั้งยาคุมหญ้า ยาฆ่าหญ้า ยาป้องกันแมลง ยาฆ่าแมลง รวมถึงฮอร์โมนบำรุง
พืชด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วจะนำยาเหล่านี้ ๑ ขวดมาผสมน้ำในถังขนาด ๒๐๐ ลิตร ๑ ถัง ผิดได้ ๑๕ ไร่ ซึ่งสารเคมีเหล่านี้มี
ราคาแตกต่างกันมากตั้งแต่ ๑๕๐ บาท ไปจนถึงหลายร้อยบาทหรือเป็นพันบาทก็มี โดยในการปลูกข้าว ๑ ฤดูกาล

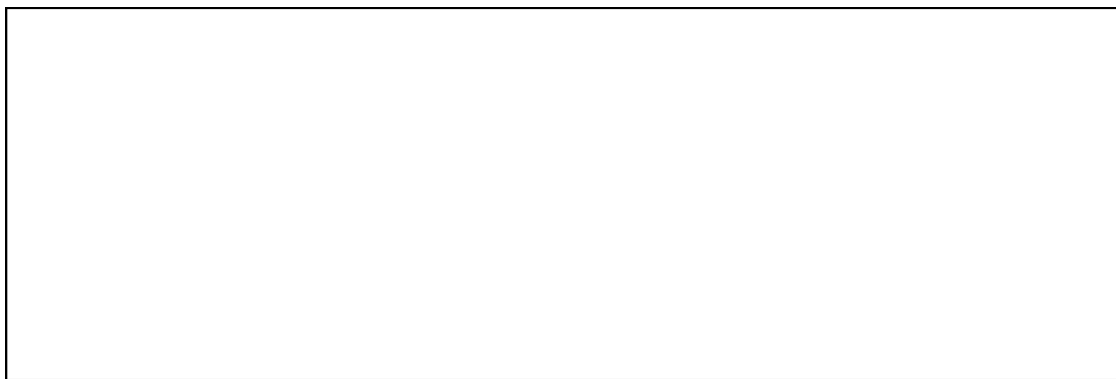
จะต้องฉีดสารเคมีเหล่านี้อย่างน้อย ๒-๓ ครั้ง และจะมากขึ้นไปอีกหากมีโรคพืชแมลงเข้ามารบกวน ในที่นี้จะขอให้ราคา กลางสารเคมีทุกชนิดเฉลี่ยต่อขวดอยู่ที่ ๕๐๐ บาท ตามคำบอกเล่าของชาวนาในจังหวัดพิจิตร และใช้สารเคมีอย่างต่ำ ๓ ชนิด คือ ยาคุมหญ้าฉีด ๑ รอบ ยาป้องกันแมลง ๒-๓ รอบ ฮอริโมนบำรุงต้นข้าวอีก ๒-๓ รอบ เมื่อคำนวณเป็นต้นทุน ต่อไร่จะได้ ๑๘๐-๒๐๐ บาท

๘. ค่าจ้างฉีดสารเคมี ราคาค่าจ้างฉีดสารเคมีจะอยู่ที่ประมาณ ๕๐ บาทต่อไร่ต่อรอบ ซึ่งปกติจะฉีดประมาณ ๔ ครั้งต่อฤดูกาล จึงคิดเป็นราคา ๒๐๐ บาทต่อไร่

๙. เก็บเกี่ยวข้าว เมื่อข้าวโตพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวก็ต้องจ้างรถเกี่ยว โดยราคาอยู่ที่ไร่ละ ๕๐๐ บาท นอกจากนี้ ยังมีค่าขนข้าวราคาเกี่ยวละ ๑๐๐ บาท หากผลผลิตต่อไร่คือ ๘๐ ถึง หรือ ๐.๘ เกวียน ราคาค่าขนข้าวจะอยู่ที่ ๘๐ บาทต่อไร่ เมื่อรวมต้นทุนในกระบวนการเก็บเกี่ยวจะมีราคาอยู่ที่ ๕๘๐ บาท (ถ้าผลผลิตต่อไร่สูงราคาก็จะมากขึ้น)

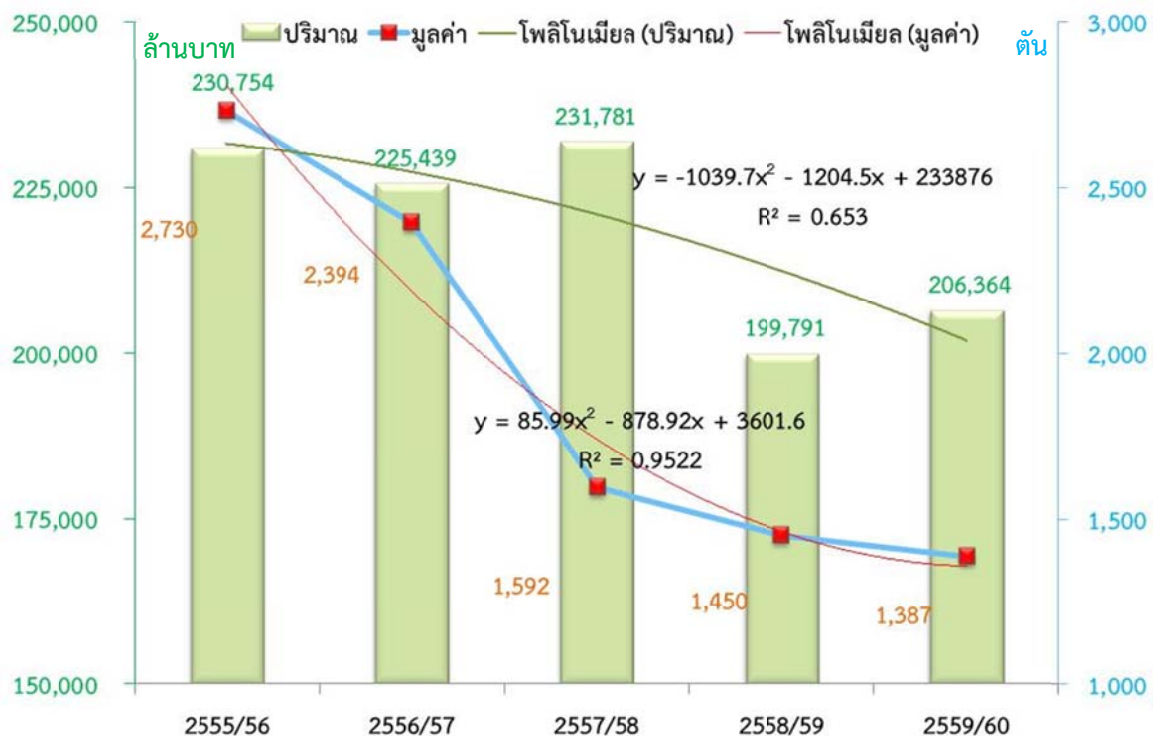
๑๐. น้ำมันเชื้อเพลิง การทำนามีความจำเป็นที่จะต้องสูบน้ำเข้านา ซึ่งมีค่าน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ไม่น้อย โดยปกติ แล้วจะสูบน้ำกันโดยเฉลี่ย ๑ ครั้งต่อ ๑๐ วัน เป็นอย่างน้อย ให้การปลูกข้าวต่อ ๑ ฤดูกาลอยู่ที่ ๑๒๐ วัน ฉะนั้น ในหนึ่ง ฤดูกาลจึงสูบน้ำเฉลี่ย ๑๐ ครั้ง (ตัดช่วงใกล้เก็บเกี่ยวที่ต้องปล่อยให้น้ำแห้ง) โดยเครื่องสูบน้ำจะกินน้ำมันในอัตรา ๒.๕ ลิตรต่อ ๑ ไร่ ราคาน้ำมันดีเซลอยู่ที่ลิตรละ ๓๐ บาท จะได้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นต้นทุนที่ประมาณ ๗๕๐ บาทต่อไร่

จากข้อมูลดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนำมาซึ่ง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการเพาะปลูกข้าวซึ่งต้องดำเนินการ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล การเพาะปลูกข้าวเป็นการกำหนดสมมติฐานความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีแนวโน้มกับ รายได้จากขายข้าวกับพื้นที่ปลูกข้าว และช่วงเวลาของการปลูกข้าว นาปี นาปรัง เพื่อตั้งสมการความสัมพันธ์การพัฒนา ศักยภาพด้านการเพาะปลูกข้าว $Y = F(X_1, X_2, X_3, \dots, X_n)$ ซึ่งพิจารณาข้อมูลเพื่อคำนวณหาความสัมพันธ์ของการ เพาะปลูกข้าว ภายใต้ข้อจำกัดข้อมูลเอกภาพ ระหว่างสำนักงานเกษตรจังหวัดและ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗ จัดทำ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ทำให้ได้สมการ และจัดทำกราฟแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล ได้ดังนี้

แผนภาพที่ ๘ สมการความสัมพันธ์ของข้อมูลเพาะปลูกข้าว

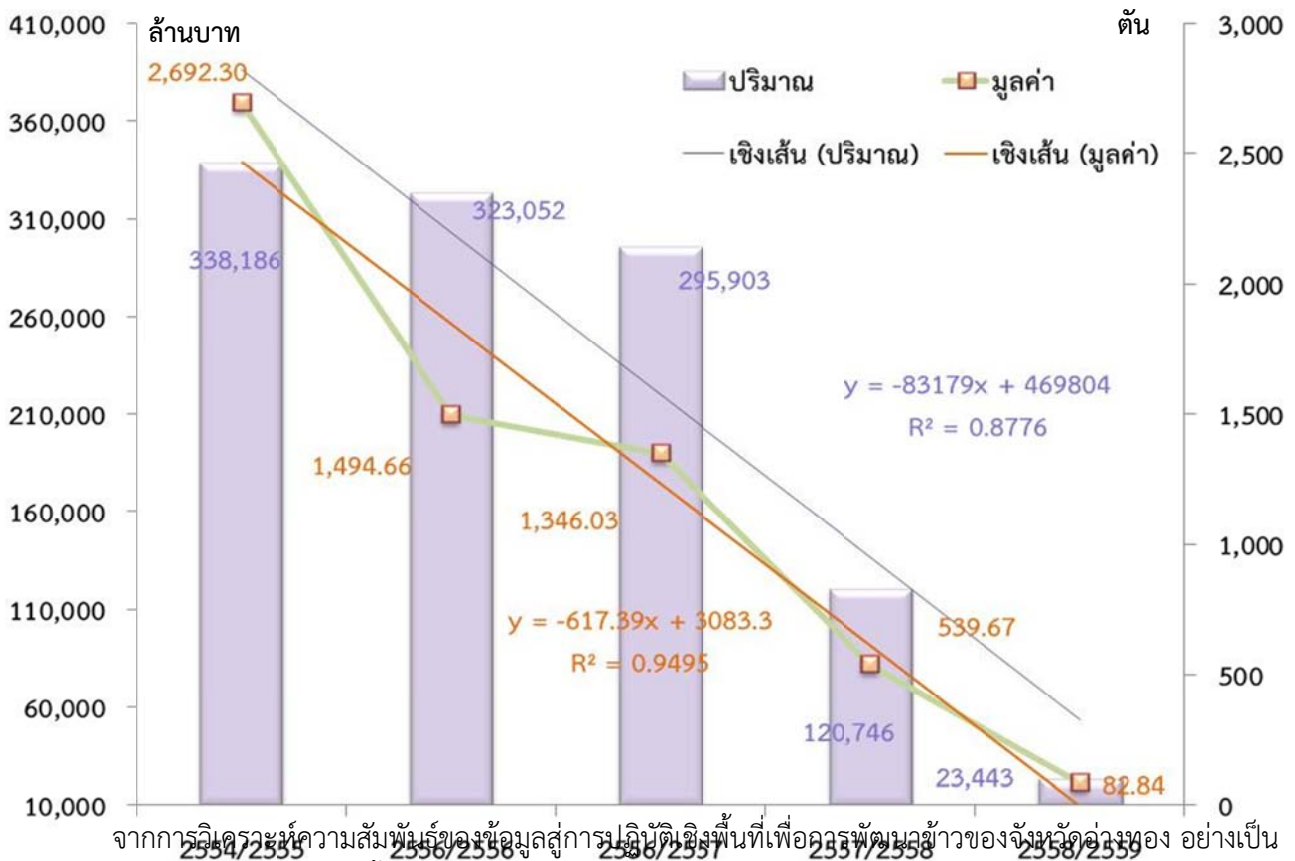
แผนภูมิที่ ๒๔ ความสัมพันธ์ของตัวแปรการเพิ่มศักยภาพด้านการเพาะปลูกข้าวนาปี พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

จากสมการรายได้ของการเพาะปลูกข้าวและปริมาณผลผลิตข้าว อธิบายแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตามกัน ที่มีแนวโน้มแปรผันตามกัน โดยสมการรายได้ของการเพาะปลูกข้าวนาปีทั้งจังหวัด $y = ๘๕.๙๙x^๒ - ๘๗๘.๙๒x + ๓๖๐๑.๖$ (x = ช่วงเวลา ปีที่๑, ปีที่๒, ปีที่๓, ..., ปีที่๓) กล่าวคือ ในการแทนค่า x สำหรับ ระยะเวลา ๑ปี หมายความว่า x จะมีค่าลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามอนุกรมเวลา หากพิจารณา หมายความว่า y คือ การเพิ่มศักยภาพด้านการเพาะปลูกข้าว ด้วยการลดต้นทุนการเพาะปลูกข้าวของเกษตรกรในจังหวัด ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการมีค่าเป็น $R^2 = ๐.๙๕๒๒$ หรือสรุปได้ว่า ปัจจุบันในการเพาะปลูกข้าวนาปีนั้น เกษตรกรผู้เพาะปลูกของจังหวัดยังไม่สามารถแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดจากตลาดข้าวของประเทศได้ พิจารณาจากราคาจำหน่ายข้าวของเกษตรกร เพื่อเพิ่มศักยภาพการเพาะปลูก จำเป็นต้องกำหนดพื้นที่เพาะปลูกตามศักยภาพของดินในแต่ละอำเภอ และชนิดของข้าวที่หลากหลาย ตามความต้องการของลูกค้ากลุ่มต่างๆ จะทำให้เกษตรกรผู้เพาะปลูกข้าวมีรายได้เพิ่มขึ้น

ในขณะที่สมการปริมาณความต้องการข้าวของผู้บริโภค $y = ๒๕๑๙๐x + ๔๖๓๖๖๔$ ($x = ๑, ๒, ๓, \dots, n$) กล่าวคือ กล่าวคือ ในการแทนค่า x สำหรับ ระยะเวลา ๑ปี หมายความว่า x จะมีค่า ลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามอนุกรมเวลา หากพิจารณา หมายความว่า y คือ การเพิ่มศักยภาพด้านการเพาะปลูกข้าว จากปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด ได้แก่ ราคา ความชื้นของข้าว คุณภาพนโยบายการส่งเสริมการขายช่องทางการจัดจำหน่ายมีความสัมพันธ์กับส่วนแบ่งทางการตลาดข้าว ทำให้ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการมีค่าเป็น บวก ๐.๒๐๓๙ทำให้จังหวัดอ่างทองต้องใช้ปริมาณข้าวที่มีอยู่แปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (แผนภูมิที่ ๒๕)

แผนภูมิที่ ๒๕ ความสัมพันธ์ของตัวแปรการเพิ่มศักยภาพด้านการเพาะปลูกข้าวนาปรัง พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๘

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาข้าวของจังหวัดอ่างทอง อย่างเป็นรูปธรรมสามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพของข้าวให้มีมาตรฐานข้าวที่เป็นที่ยอมรับในตลาดโลกทั้งคุณค่า และคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมข้าวไทย
๒. การเข้าสู่ตลาดใหม่ในการจำหน่ายสินค้าข้าว ซึ่งมีความหลากหลายทั้งชนิดและคุณภาพที่สอดคล้องกับความต้องการสินค้าของกลุ่มลูกค้าต่างๆ
๓. การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยีการเพิ่มมูลค่าผลผลิตจากข้าว เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม จากข้าว เช่น ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพและเครื่องสำอางที่มีมูลค่าสูง อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการต้องพัฒนาตราผลิตภัณฑ์ผ่านการรับรองคุณภาพและความปลอดภัย
๔. การเพิ่มช่องทางการขยายตลาด โดยการจัดงานแสดงสินค้า การจัดกิจกรรม Road Show ในตลาดใหม่ เพื่อประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์จากข้าว นอกจากนี้ ควรเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ด้านอื่นๆ เช่น ผ่านช่องทาง website โดยแสดงสินค้าที่ผ่านการรับรองตามมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภคและให้ผู้บริโภคทั่วโลกเข้าถึงสินค้ารับรู้ข้อมูลสินค้าโดยตรง
๕. แนวทางแก้ไขปัจจัยกระทบอื่นๆ เช่น สภาพภูมิอากาศ วิกฤตน้ำแล้งนั้น ได้วางแนวทางไว้ดังนี้
 - ๕.๑ ลดพื้นที่การปลูกข้าวนาปรังรอบที่ ๒ และให้เกษตรกรทำนาเริ่มทำการปลูกข้าวนาปีพร้อมกัน
 - ๕.๒ สนับสนุนให้เกษตรกรปลูกพืชทางเลือก เช่น พืชสวน พืชผัก เป็นต้น
 - ๕.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการ การบริหารจัดการสถานการณ์ภัยพิบัติต่างๆ ตรวจสอบดูแลพื้นที่เสี่ยงอย่าง

ต่อเนื่องร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เช่น เกิดที่ไหน และ อย่างไร โดยพร้อมที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหานั้ันอย่างทันทั่วทั้งที่

(๒) อ้อยโรงงาน

อ้อยโรงงาน ปลุกมากในเขตพื้นที่ราบสูงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่ จะปลุกอ้อยโรงงานมากเมื่อราคาดีเท่านั้น ดังนั้นพื้นที่ปลุกในแต่ละปีจึงมีจำนวนไม่แน่นอนนอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับราคาพืชไร่นิดอื่นประกอบด้วย พันธุ์ที่ใช้ปลุกส่วนใหญ่จะเป็นอ้อยโรงงานพันธุ์ลูกผสมเดี่ยว ซึ่งให้ผลผลิต ต่อไร่สูงและต้านทานโรคและแมลงได้ ปริมาณการผลิตลดลงมาโดยตลอด

ตารางที่ ๔๙ จำนวนพื้นที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวและผลผลิต ของอ้อยโรงงานจำแนกตามสถานการณ์
แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนพื้นที่ ^{๑/}		จำนวนผลผลิต ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๓/} บาท:กิโลกรัม	ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า
	ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	เฉลี่ย กิโลกรัม:ไร่		
๒๕๕๕	๑๖,๙๕๐	๑๖,๙๕๐	๕๑,๕๓๒	๓,๐๔๐	๑.๐๘	๑๓.๖๘
๒๕๕๖	๑๕,๓๗๑	๑๔,๓๗๘	๘๘,๔๒๒	๖,๑๔๑	๑.๐๕	-๒.๗๗
๒๕๕๗	๘,๘๘๖	๒,๘๔๘	๔๔,๒๕๖	๘,๘๘๖	๑.๑๗	๑๑.๔๒
๒๕๕๘	๑๑,๓๔๖	๑๐,๔๐๓	๗๔,๗๑๗	๗,๑๘๒	๑.๐๘	-๗.๖๘
๒๕๕๙	๑๕,๓๗๘	๕,๘๒๖	๑๕,๔๓๔	๒,๖๔๙	๑.๑๕	๖.๔๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานการการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

(๓) มันเทศ

ตารางที่ ๕๐ จำนวนพื้นที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวและผลผลิต ของมันเทศจำแนกตามสถานการณ์
แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนพื้นที่ ^{๑/}		จำนวนผลผลิต ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๓/} บาท:กิโลกรัม	ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า
	ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	เฉลี่ย กิโลกรัม:ไร่		
๒๕๕๕	๗๓	๓๓	๑๒๓,๐๐๐	๓,๗๒๗.๒๗	๑๖.๗๑	๕.๔๙
๒๕๕๖	๗๕	๔๐	๑๗๕,๐๐๐	๔,๓๗๕.๐๐	๑๒.๒๙	-๒๖.๔๕
๒๕๕๗	๑๕๕	๖๕	๒๙๕,๐๐๐	๔,๕๓๘.๔๖	๘.๗๖	-๒๘.๗๒
๒๕๕๘	๑๙๙	๑๔๔	๒๕๘,๐๐๐	๑,๗๙๑.๖๗	๑๑.๙๔	๓๖.๓๐
๒๕๕๙	๑๖๔	๕๒	๒๑๒,๐๐๐	๔,๐๗๖.๙๒	๑๖.๑๘	๓๕.๕๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานการการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

มันเทศปลุกมากในเขตพื้นที่ราบสูงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่ จะปลุกมันเทศ มากเมื่อราคาดีเท่านั้น ดังนั้นพื้นที่ปลุกในแต่ละปีจึงมีจำนวนไม่แน่นอนนอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับราคาพืชไร่นิดอื่นประกอบด้วย พันธุ์ที่ใช้ปลุกส่วนใหญ่จะเป็นมันเทศ พันธุ์ลูกผสมเดี่ยว ซึ่งให้ผลผลิต ต่อไร่สูงและต้านทานโรคและแมลงได้ ปริมาณการผลิตลดลงมาโดยตลอด

(๔) ถั่วเขียวผิวมัน

ถั่วเขียวผิวมัน ปลุกมากในเขตพื้นที่ราบสูงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่ จะปลุกถั่วเขียวผิวมัน มากเมื่อราคาดีเท่านั้น ดังนั้นพื้นที่ปลุกในแต่ละปีจึงมีจำนวนไม่แน่นอนนอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับราคาพืชไร่นิตอื่นประกอบด้วย พันธุ์ที่ใช้ปลุกส่วนใหญ่จะเป็นถั่วเขียวผิวมันพันธุ์ลูกผสมเดี่ยว ซึ่งให้ผลผลิต ต่อไร่สูงและต้านทานโรคและแมลงได้ ปริมาณการผลิตลดลงมาโดยตลอด

ตารางที่ ๕๑จำนวนพื้นที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวและผลผลิต ของถั่วเขียวผิวมันจำแนกตามสถานการณ์

แนวโน้ม ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนพื้นที่ ^{๒/}		จำนวนผลผลิต ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๑/} บาท:กิโลกรัม	ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า
	ปลุก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	เฉลี่ย กิโลกรัม:ไร่		
๒๕๕๗	๙๖๖	๕๓๑	๑๓,๐๕๕	๙๖๖	๕๓๑	-๒.๐๕
๒๕๕๘	๑,๐๓๑	๙๔๖	๒๔๘,๒๓๐	๑,๐๓๑	๙๔๖	๓.๐๘
๒๕๕๙	๑,๙๑๒	๑,๖๖๒	๓๑๘,๑๒๐	๑,๙๑๒	๑,๖๖๒	-๔๐.๙๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานการการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

(๕) มันสำปะหลังโรงงาน

มันสำปะหลังโรงงานปลุกมากในเขตพื้นที่ราบสูงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่ จะปลุกมันสำปะหลังโรงงาน มากเมื่อราคาดีเท่านั้น ดังนั้นพื้นที่ปลุกในแต่ละปีจึงมีจำนวนไม่แน่นอนนอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับราคาพืชไร่นิตอื่นประกอบด้วย พันธุ์ที่ใช้ปลุกส่วนใหญ่จะเป็นมันสำปะหลังโรงงาน พันธุ์ลูกผสมเดี่ยว ซึ่งให้ผลผลิต ต่อไร่สูงและต้านทานโรคและแมลงได้ ปริมาณการผลิตลดลงมาโดยตลอด

ตารางที่ ๕๒จำนวนพื้นที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวและผลผลิต ของมันสำปะหลังจำแนกตามสถานการณ์

แนวโน้ม ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนพื้นที่ ^{๒/}		จำนวนผลผลิต ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๑/} บาท:กิโลกรัม	ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า
	ปลุก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	เฉลี่ย กิโลกรัม:ไร่		
๒๕๕๗	๕๑	๓๔	๓๔,๐๐๐	๑,๐๐๐.๐๐	๒	-๑.๔๗
๒๕๕๘	๒๐๒	๗๙	๔๐๔,๐๐๐	๕,๑๑๓.๙๒	๒.๓๘	๑๙.๐๐
๒๕๕๙	๑๒๓	๑๐๖.๕	๒๙๙,๖๑๐	๒,๘๑๓.๒๔	๑.๖	-๓๒.๗๗

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานการการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

(๖) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ปลุกมากในเขตพื้นที่ราบสูงอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่ จะปลุกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์มากเมื่อราคาดีเท่านั้น ดังนั้นพื้นที่ปลุกในแต่ละปีจึงมีจำนวนไม่แน่นอนนอกจากนั้นยังขึ้นอยู่กับ

ราคาพืชไร่ชนิดอื่นประกอบด้วย พันธุ์ที่ใช้ปลูกส่วนใหญ่จะเป็นข้าวโพดพันธุ์ลูกผสมเดี่ยว ซึ่งให้ผลผลิต ต่อไร่สูงและ ด้านทานโรคและแมลงได้ ปริมาณการผลิตลดลงมาโดยตลอด

ตารางที่ ๕๓ จำนวนพื้นที่เพาะปลูก เก็บเกี่ยวและผลผลิต ของข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จำแนกตามสถานการณ์ แนวโน้ม ปี ๒๕๕๘- ๒๕๕๙

ปี	จำนวนพื้นที่ ^{๒/}		จำนวนผลผลิต ^{๒/}		มูลค่าจำหน่าย ของเกษตรกร ^{๓/} บาท:กิโลกรัม	ร้อยละ ที่เพิ่มขึ้นของมูลค่า
	ปลูก ไร่	เก็บเกี่ยว ไร่	เก็บเกี่ยว กิโลกรัม	เฉลี่ย กิโลกรัม:ไร่		
๒๕๕๘	๒๖๐	๒๖๐	๑๑๒,๐๐๐.๐๐	๔๓๐.๗๗	๖.๕	-๑.๕๑
๒๕๕๙	๕๓๘	๕๓๘	๑๙๐	๓๕๓	๖.๗	๓.๐๗

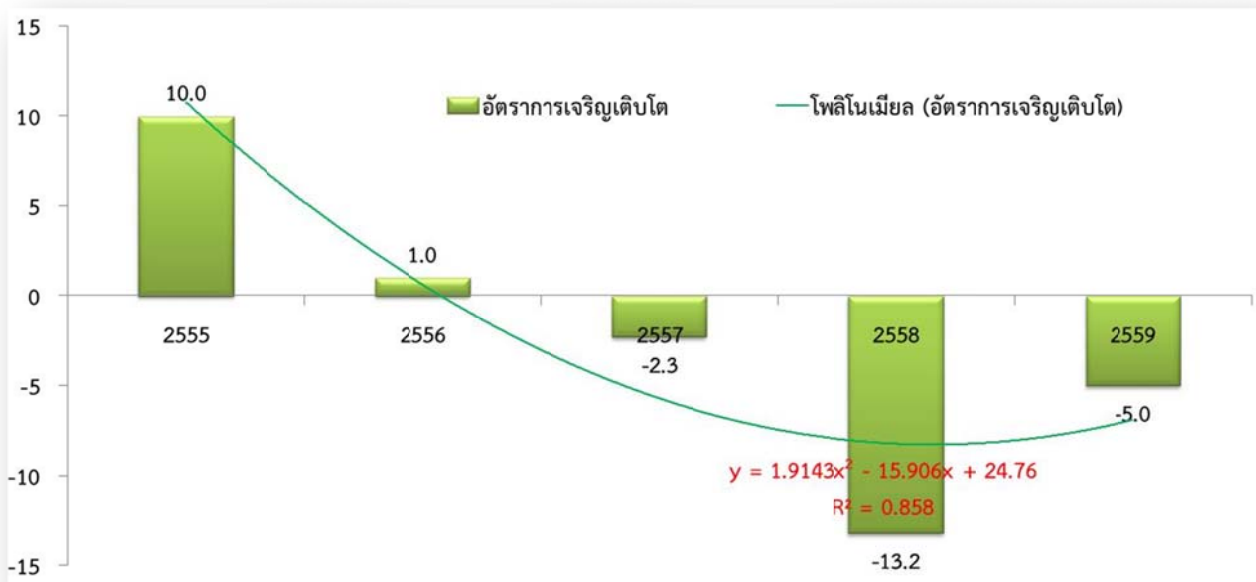
ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

หมายเหตุ ^{๑/} ระบบรายงานภาวะการผลิตพืชรายเดือน ^{๒/} ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจ

สินค้าเกษตร(ด้านพืช)

ปริมาณสินค้าเกษตรด้านพืชของปี ๒๕๕๙ มีการหดตัวเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ โดยดัชนีผลผลิตอยู่ที่ระดับ ๕๒.๗ ลดลงร้อยละ ๑๖.๕ ขณะที่ดัชนีราคาพืชที่เกษตรกรขายได้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๑๘.๑ ลดลงร้อยละ ๖.๕ ส่งผลให้ดัชนี รายได้ของสาขาพืช ลดลงมาอยู่ที่ระดับ ๖๒.๒ หรือลดลงร้อยละ ๒๒.๐

แผนภูมิที่ ๒๖ อัตราการเจริญเติบโตของสินค้าเกษตร(ด้านพืช)และสถานการณ์แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๙

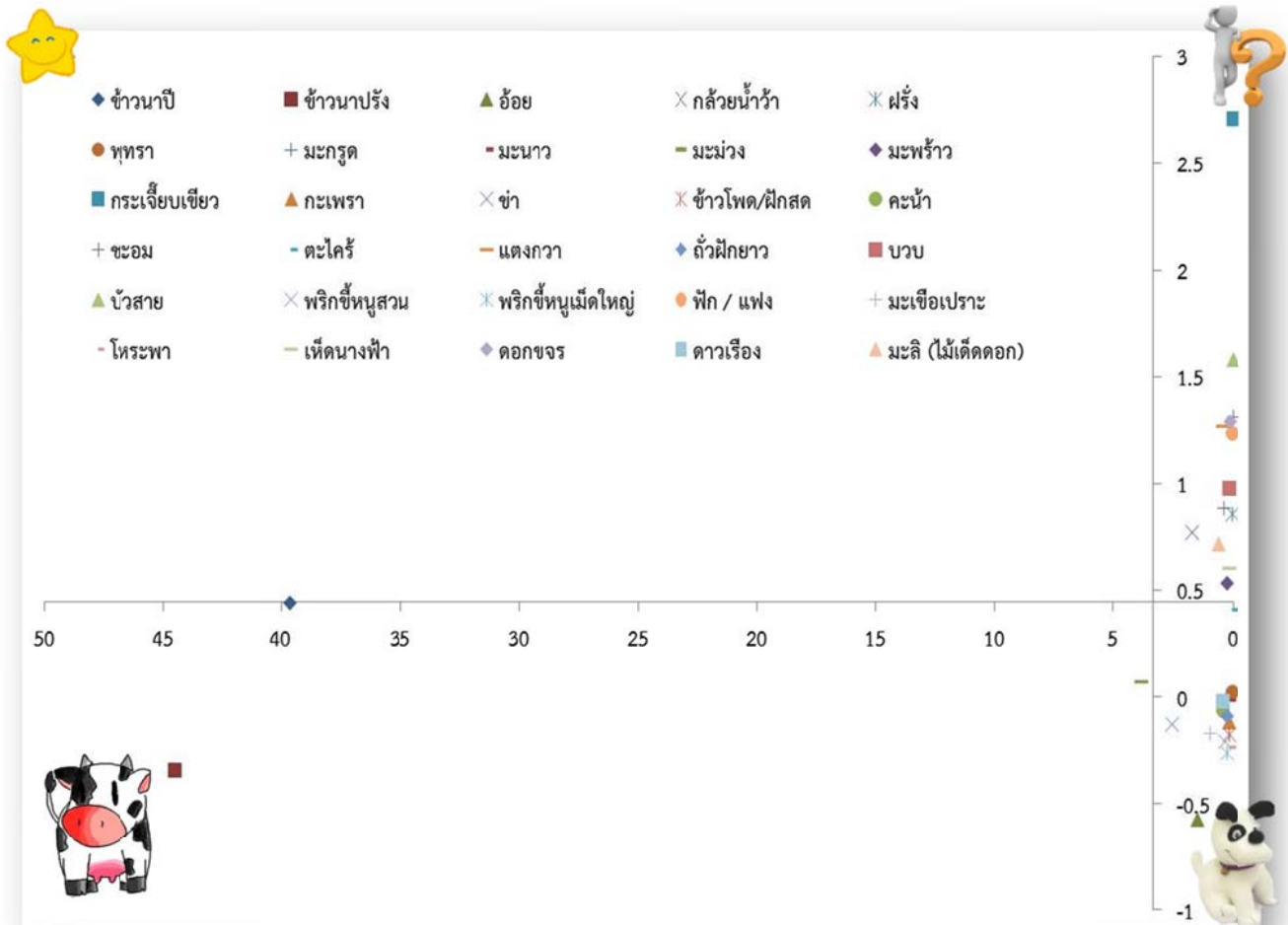
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

ตารางที่ ๕๔ จำนวนผลผลิตและมูลค่า ของสินค้าเกษตรด้านพืช ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙

ชนิดพืช	ปี 2557		ปี 2558		ปี 2559	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า
กระเจี๊ยบเขียว	23.98	0.50	73.08	1.12	1,975.61	35.40
กะเพรา	837.95	11.73	159.57	4.05	3,232.67	53.40
ข่า	4,672.44	100.92	4,706.85	138.19	45,764.71	918.04
ข้าวโพดฝักสด	633.47	8.96	302.50	5.90	3,979.25	66.65
ข้าวโพดหวาน	5.10	0.08	0.60	0.01	99.77	2.08
คะน้า	1,057.85	31.74	624.80	7.41	7,897.09	151.47
ชะอม	736.52	14.73	1,163.52	28.79	4,438.24	113.26
ตะไคร้	78.32	1.49	13.84	0.11	864.87	12.30
แตงกวา	688.47	13.77	1,710.20	31.16	9,845.81	154.97
ถั่วฝักยาว	651.41	17.39	363.64	11.32	4,358.55	116.55
ถั่วพู	0.60	0.01	38.10	0.84	48.82	0.86
บวบ	438.90	6.23	286.85	4.86	3,935.20	67.92
บวบสาย	28.98	0.36	82.41	0.71	423.42	3.96
ผักกวางตุ้ง	12.00	0.15	3.00	0.04	63.93	0.78
ผักบุ้งจีน	48.65	0.73	33.49	0.33	436.67	5.08
ผักบุ้งน้ำ	3.79	0.05	2.50	0.03	110.84	1.03
พริกขี้หนูสวน	413.94	20.28	235.29	9.48	1,831.42	61.52
พริกขี้หนูเม็ดใหญ่	587.03	16.14	157.83	13.42	2,105.22	92.63
ฟัก / แฝง	121.36	1.82	51.00	0.50	1,033.06	11.64
ฟักทอง	3.88	0.10	1.20	0.01	255.18	5.65
มะเขือเปราะ	1,423.85	65.05	1,627.03	18.52	12,771.61	197.96
แมงลัก	51.93	1.56	5.50	0.04	214.83	2.73
โหระพา	1,040.66	16.86	103.77	2.02	2,998.10	50.58
เห็ดฟาง	18.00	1.26	16.50	1.04	130.88	8.42
เห็ดนางฟ้า	251.95	8.47	139.70	6.98	1,250.80	64.10
เห็ดอื่นๆ	3.04	0.17	9.58	0.56	119.17	4.43
ดอกขจร	78.81	2.76	254.52	10.50	1,573.88	60.56
แค	127.08	2.29	182.28	3.20	1,496.57	24.47
ดาวเรือง	276.70	22.14	188.70	15.10	1,626.29	132.88
มะลิได้ตัดดอก	480.96	86.57	22.46	2.93	864.63	147.04

แผนภูมิที่ ๒๗ การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดอ่างทอง

จากการวิเคราะห์ BCG Matrix เพื่อวางแผนการขายสินค้าเกษตร วางกลยุทธ์ทางการตลาด และการสร้างแบรนด์ของจังหวัดอ่างทองนั้น จะพิจารณาจาก ๒ เกณฑ์ก็คือ อัตราการเติบโตของตลาด (Marketing Growth Rate) และส่วนแบ่งทางการตลาดสัมพันธ์ (Relative Market Share) สามารถสรุปได้ดังนี้

Star : ตลาดเติบโตสูง และมี Market Share สูง ควรขยายตลาด ลงทุนเพิ่ม เช่น ข้าวนาปี

Question marks : ความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูง แสดงว่ามีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เช่น พืชผัก ได้แก่ กระเจียบเขียว บัวสาย ขจร แตงกวา มะกรูด แฝง บวบ ชะอม เห็นนางฟ้า พืชยืนต้น ได้แก่ มะพร้าว ฝรั่ง และกล้วย ไม้ดอก ได้แก่ มะลิ

Cash cows : ธุรกิจที่ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอยู่ พืชผัก เช่น ข้าวนาปรัง และพืชยืนต้น คือมะม่วง

Dogs: ธุรกิจที่ไม่โตและมีจุดอ่อนเยอะ มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำเช่น พริกชี้หูเม็ดใหญ่ มะเขือเปราะ ตะไคร้ ข่า พืชไร่ เช่น ข้าวโพดฝักสด อ้อย พืชยืนต้น เช่น ทุพร และ มะนาว

ทั้งนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ได้พิจารณาถึงความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพในหมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบกับข้อมูลพื้นฐานแล้วจึงได้ ให้ความสำคัญในการพัฒนา “ด้านพืช” ผลิตภัณฑ์พืชที่มีศักยภาพ Market growth สูง แต่ Market Share ยังต่ำ เช่น กระเจียบเขียว เห็นนางฟ้า บัวสาย ขจร แตงกวา

มะกรูด แพง บวบ ชะอม กรมส่งเสริมการเกษตรได้วางโครงการส่งเสริมการปลูกตั้งแต่โครงการ รอบรู้กินได้ ผักสวนครัวพอเพียง จากนั้น กรมส่งเสริมการเกษตรก็วางแนวทางส่งเสริมตลาด ทั้งที่เกษตรกรจำหน่ายเอง หรือมารวมกลุ่มจำหน่าย แต่ก็พบอุปสรรค คือ พืชเหล่านี้ยังไม่มีมาตรฐาน ก็จึงวางมาตรการกำหนดมาตรฐานด้านพืช GAPรวมทั้งหาช่องทางการตลาด ดังนั้นเองจังหวัดอ่างทองจึงได้วางโครงการ กำหนดมาตรฐานด้านพืช GAP เพื่อให้พืชเหล่านี้มีคุณภาพเพิ่ม ควบคู่กับการจัดทำประชาสัมพันธ์การตลาดพืชผักของจังหวัดอ่างทอง ใน “โครงการอ่างทองครัวกรุงเทพฯ” เพื่อให้คนรู้จัก เพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด

หากพิจารณาถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์ ที่เติบโตแบบ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอย่าง ข้าวนาปรัง และ มะม่วง เนื่องจาก ผู้บริโภคส่วนมากรู้จักกันโดยทั่วไปว่า “อ่างทองสามารถปลูกข้าวได้ ๒ ปี ๕ รอบ” ข้าวนาปรัง ของจังหวัดอ่างทอง กรมส่งเสริมการเกษตรจึงวางแนวทางพัฒนา ด้านข้าว GAP เพื่อให้ข้าวของอ่างทองมีมาตรฐาน รักษาฐานเดิมของลูกค้า ดังนั้น จังหวัดอ่างทองได้วางโครงการควบคู่กันคือโครงการการสร้างแบรนด์ของจังหวัดอ่างทอง packaging ผลิตภัณฑ์ข้าว เพิ่มมูลค่าเพิ่มของสินค้า

นอกจากนี้ พบว่า ศักยภาพของผลิตภัณฑ์ ที่มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำ อย่าง ตะไคร้ ข่า และพริกขี้หนูสวน กรมส่งเสริมการเกษตรได้วางโครงการส่งเสริมการปลูกสวนครัวตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ประชาชนโดยทั่วไปนิยมปลูกไว้ จึงทำให้ Market growth ต่ำ แต่ทั้งนี้พบว่า พืชสวนครัวเหล่านี้มีจุดอ่อน คือ ตะไคร้เป็นพืชที่ไม่ชอบน้ำมาก พริกขี้หนูพองถึงหน้าหนาวจะผลัดใบไม่มีเม็ด หากพิจารณา ทางเลือกของผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างความแตกต่าง ด้วยการนำ ตะไคร้ ข่า และพริกขี้หนูสวนเมื่อนำมารวมกับ มะนาว และใบมะกรูด บรรจุใน packaging ที่เก็บได้นาน แบรินด์ “ผักปลอดภัย” สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า

๒.๑.๒.๓ การเกษตรด้านปศุสัตว์

ปศุสัตว์เป็นส่วนหนึ่งของภาคเกษตรที่สำคัญรองจากการปลูกพืช มีการเลี้ยงเพื่อการบริโภคเพื่อการใช้งาน และที่สำคัญคือในเชิงพาณิชย์ สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ไก่เนื้อไก่ไข่เป็ดไข่นกกระทา สุกร และโคเนื้อ การปริมาณการเลี้ยง และ ราคาจำหน่าย หน้าฟาร์ม มีแนวโน้มลดลงตามอุปสงค์ อุปทานของผู้บริโภค

ปริมาณผลผลิตปศุสัตว์ของปี ๒๕๕๙ ขยายตัวเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ โดยดัชนีผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๐๖ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๗ ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๖๙.๔ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๑ ส่งผลให้ ดัชนีรายได้สาขาปศุสัตว์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๘

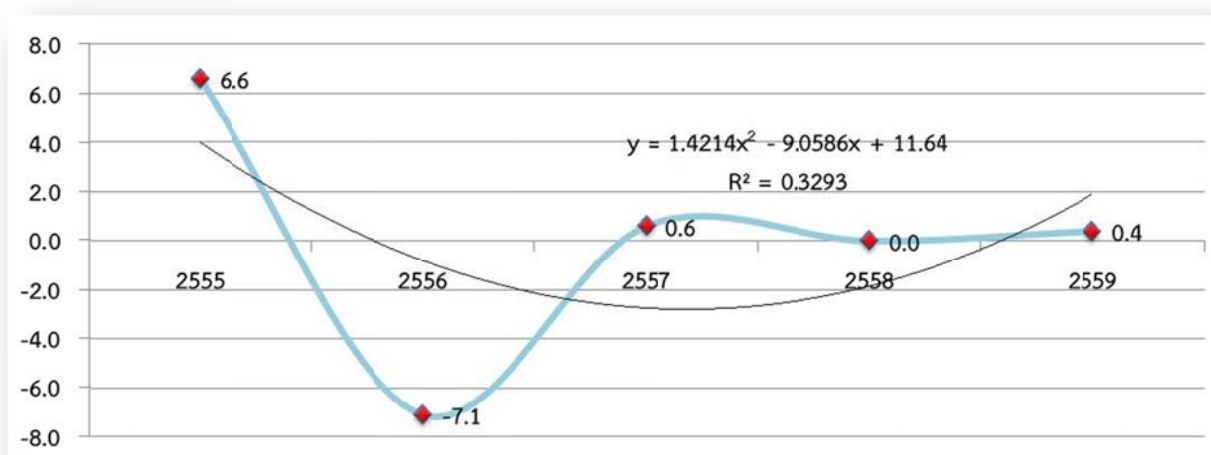
แผนภูมิที่ ๒๘ อัตราการขยายตัวของดัชนีผลผลิต ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้ สาขาปศุสัตว์

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

การผลิตสาขาปศุสัตว์ในปี ๒๕๕๙ ขยายตัวร้อยละ ๐.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสินค้าหลักทั้ง สุกร ไก่เนื้อ และไก่ไข่ มีผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๕ ๐.๑ และ ๐.๑ ตามลำดับ เนื่องจากการขยายการผลิตเพื่อรองรับความต้องการของ ตลาดทั้งภายในและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น แม้จะประสบกับอากาศที่ร้อนและแห้งแล้งบ้างแต่การเลี้ยงส่วนใหญ่เป็น ฟาร์ม มาตรฐาน ระบบปิด และเกษตรกรมีการจัดการคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ได้รับการส่งเสริมการเลี้ยงจากภาครัฐและ ภาคเอกชน เกษตรกรจึงปรับเปลี่ยนมาเลี้ยงปศุสัตว์กันเพิ่มมากขึ้น

แผนภูมิที่ ๒๙ อัตราการเจริญเติบโตของ สาขาปศุสัตว์และสถานการณ์แนวโน้ม

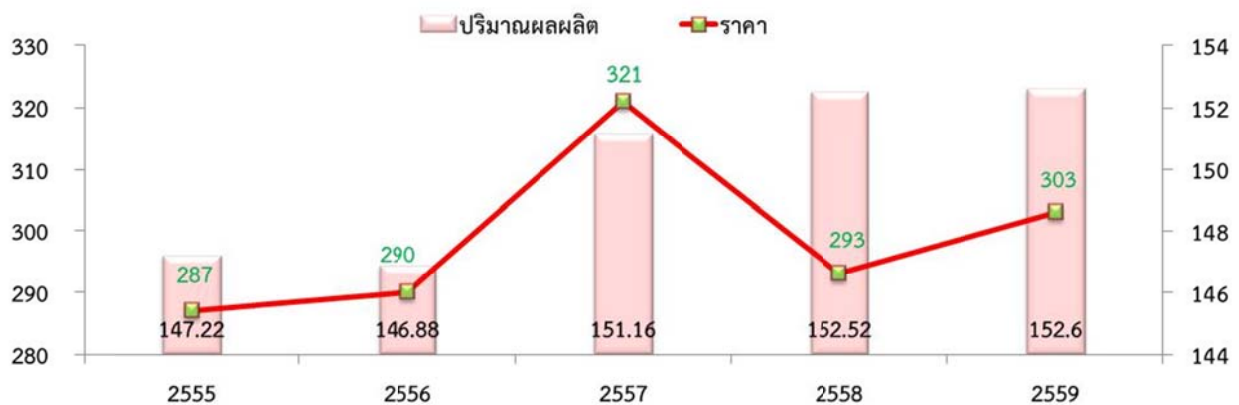

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

ไข่ไก่

ภาวะการผลิต ปริมาณการผลิตไข่ไก่ของปี ๒๕๕๙ เพิ่มขึ้นเมื่อ เทียบกับปี ๒๕๕๘ โดยเพิ่มขึ้นจาก ๑๕๒.๕๒ ล้านฟอง เป็น ๑๕๒.๖๐ ล้านฟอง หรือเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๑ เนื่องจาก ราคาไข่ไก่ ปี ๒๕๕๘ อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี จึงเป็น แรงจูงใจให้เกษตรกรขยายการเลี้ยงไก่ไข่เพิ่มมากขึ้น

ระดับราคา ในปี ๒๕๕๙ ราคาไข่ไก่ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย อยู่ที่ ๓๐๓ บาท/ร้อยฟอง เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่มีราคา เฉลี่ย ๒๙๓ บาท/ร้อยฟอง หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๔ เนื่องจากเกษตรกรผู้เลี้ยง และภาคเอกชนมีการวางแผนการผลิต ให้สอดคล้องกับความต้องการบริโภค รวมทั้งมีการรณรงค์ให้บริโภคไข่ไก่ ทำให้ความต้องการบริโภค ขยายตัวเพิ่มขึ้น ตารางที่ ๓๐ ปริมาณผลผลิตและมูลค่าการจำหน่ายไข่ไก่และสถานการณ์แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

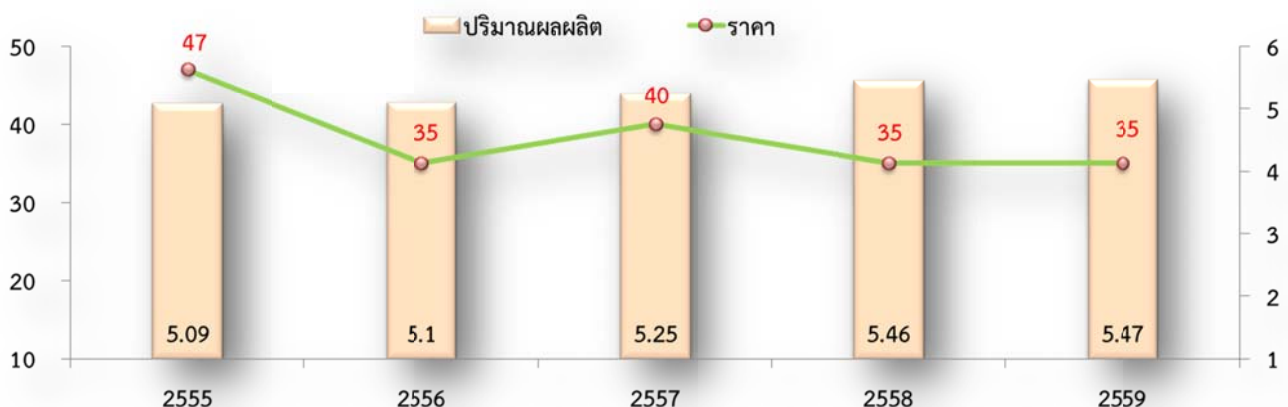
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

ไก่เนื้อ

ภาวะการผลิต การผลิตไก่เนื้อในปี ๒๕๕๙ มีปริมาณการผลิต ๕.๔๗ ล้านตัว ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่มีปริมาณการ ผลิต ๕.๔๖ ล้านตัวหรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑ เนื่องจากความต้องการ บริโภคของตลาดภายในและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น ทำ ให้ ผู้ประกอบการเพิ่มการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกษตรกรมีการพัฒนามาตรฐานการเลี้ยงการจัดการ ฟาร์ม

ระดับราคา ระดับราคาไก่เนื้อของปี ๒๕๕๙ ไก่เนื้อที่เกษตรกรขาย ได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๓๕ บาท ซึ่งมีราคาคงที่ เท่ากับปี ๒๕๕๘ เนื่องจากการผลิตไก่เนื้อใกล้เคียงกับปีที่ผ่านมา

ตารางที่ ๓๑ ปริมาณผลผลิตและมูลค่าการจำหน่ายไก่เนื้อและสถานการณ์แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

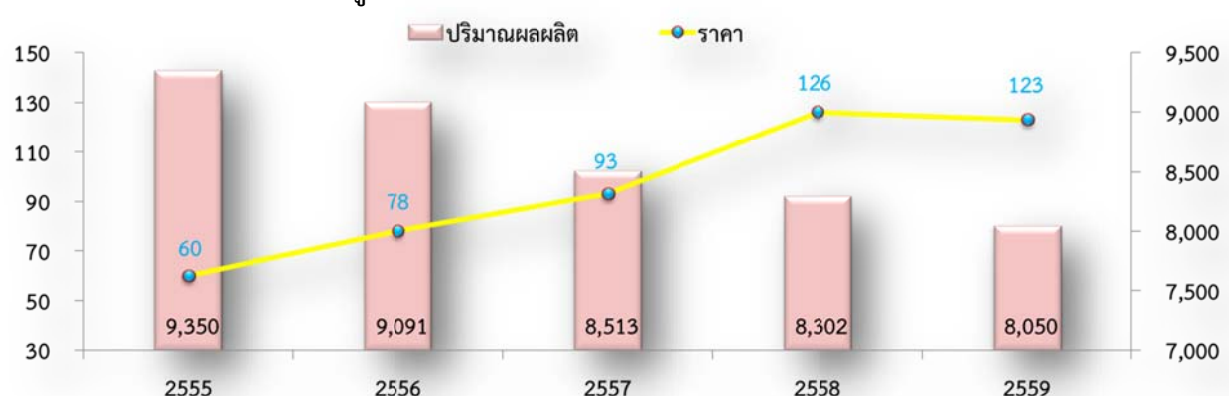
โคเนื้อ

ภาวะการผลิต การผลิตโคเนื้อในปี ๒๕๕๙ มีปริมาณการผลิต ๘,๐๕๐ ตัว ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๕๘ ที่มีปริมาณการผลิต ๘,๓๐๒ ตัว หรือลดลงร้อยละ ๓ สาเหตุมาจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ บางส่วนได้ขายโคเนื้อออกไปหรือเลิกเลี้ยง เนื่องจากข้อจำกัด ด้านพื้นที่เลี้ยงและเงินทุนในการซื้อแม่พันธุ์ซึ่งมีราคาสูง ส่งผลให้โคเนื้อที่มีจำนวนน้อยลงตามไปด้วย

ระดับราคา ในปี ๒๕๕๙ ราคาโคเนื้อ น้ำหนักประมาณ ๒๕๐ - ๓๐๐ กิโลกรัม/ตัว ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๒๓ บาท ลดลงร้อยละ ๒.๔ จากปี ๒๕๕๘ ที่มีราคากิโลกรัมละ ๑๒๖ บาท เนื่องจากความนิยมในการบริโภคเนื้อวัวลดลง

ตารางที่ ๓๒ ปริมาณผลผลิตและมูลค่าการจำหน่ายโคเนื้อและสถานการณ์แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

สุกร

ภาวะการผลิต การผลิต สุกร ของ ปี ๒๕๕๙ มีปริมาณ การผลิต ๑๓๘,๐๙๓ ตัว ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่มีปริมาณ การผลิต ๑๓๒,๒๐๑ ตัว หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๕ เนื่องจากแนวโน้มด้าน ความต้องการของตลาด จึงจูงใจให้เกษตรกร ขยายพื้นที่การ เลี้ยงเพิ่มขึ้น ประกอบกับเกษตรกรมีการควบคุมและการใช้ วัคซีนป้องกันการระบาดของโรค ส่งผลให้ จำนวนและปริมาณ การรอดชีวิตสุกรเพิ่มมากขึ้นจากปีที่ผ่านมา ทำให้ปริมาณการ ผลิตเพิ่มสูงขึ้น

ระดับราคา ในปี ๒๕๕๙ ราคาสุกรเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๖๘ บาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่มีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๖๕ บาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๖ เนื่องจากความต้องการของตลาดมีอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ ๓๓ ปริมาณผลผลิตและมูลค่าการจำหน่ายสุกรและสถานการณ์แนวโน้ม ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

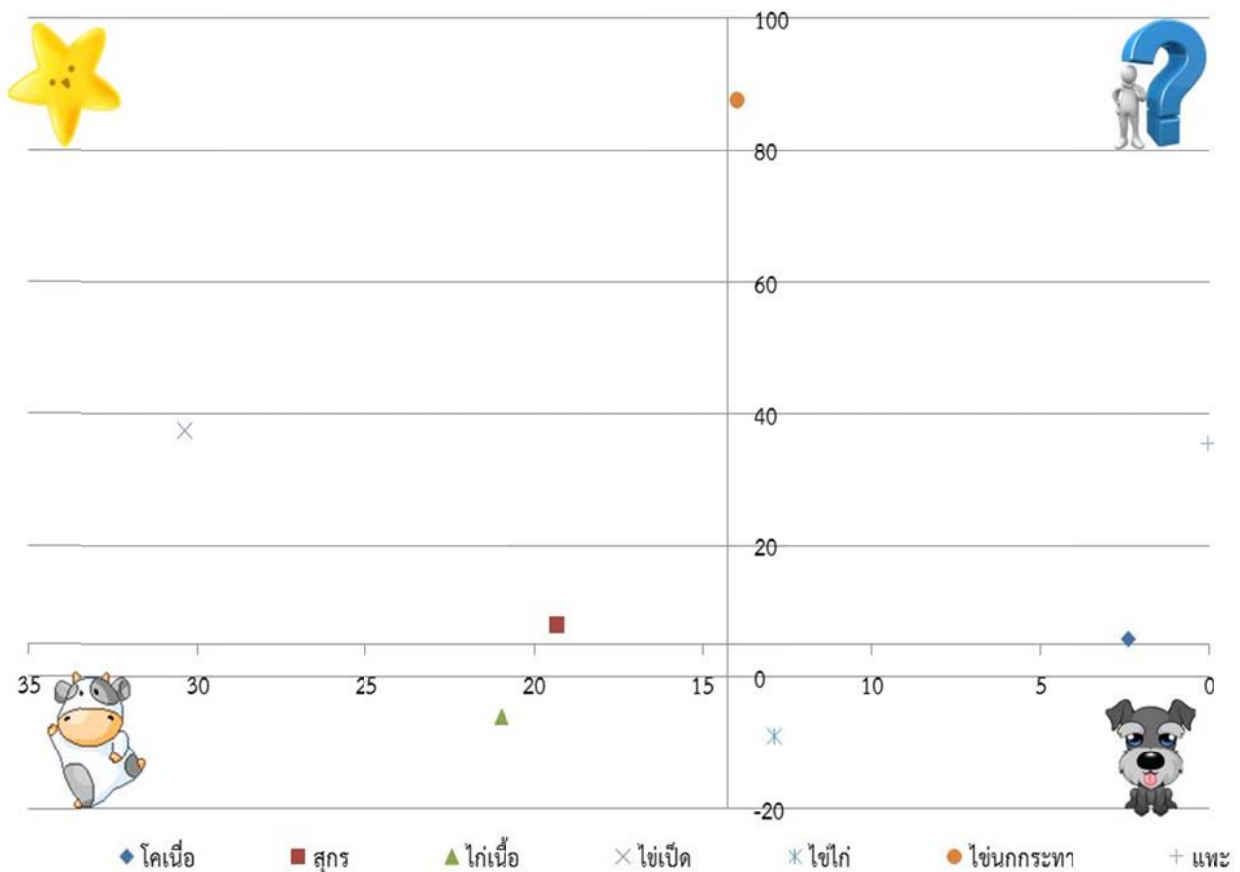
ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗, ๒๕๖๐

การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสาขาศุสสัตว์

การเลี้ยงสัตว์นับเป็นสาขาภาคเกษตรที่สำคัญรองจากการปลูกพืช มีการเลี้ยงเพื่อการบริโภค เพื่อการใช้งาน และที่สำคัญคือในเชิงพาณิชย์ สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ด ไช่นกกระทา สุกร และโคเนื้อ และจากข้อมูลด้านปศุสัตว์ย้อนหลัง ๓ ปี (ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙) การผลิตด้านปศุสัตว์มีแนวโน้มลดลงแต่ราคาผลผลิตมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นเล็กน้อย เช่น ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไช่นกกระทา สำหรับผลผลิตปศุสัตว์ด้านอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยตามภาวะราคาสินค้า

ภาวะการผลิตสาขาศุสสัตว์ ปี ๒๕๖๐ คาดว่ามีแนวโน้มขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๐.๕ -๑.๕ โดยปริมาณการผลิตปศุสัตว์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เนื่องจากขยายการผลิตเพื่อรองรับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น และมีการพัฒนาระบบการเลี้ยงและการบริหารจัดการฟาร์มที่ได้มาตรฐาน การดูแลเอาใจใส่ และการควบคุมเฝ้าระวังโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง **ด้านราคา** คาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์ดี

แผนภูมิที่ ๓๔ การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่มีศักยภาพของจังหวัดอ่างทอง

จากการวิเคราะห์ BCG Matrix เพื่อวางแผนการขยายสินค้าปศุสัตว์ วางกลยุทธ์ทางการตลาด นั้น จะพิจารณาจาก ๒ เกณฑ์ก็คือ อัตราการเติบโตของตลาด (Marketing Growth Rate) และส่วนแบ่งทางการตลาดสัมพัทธ์ (Relative Market Share) สามารถสรุปได้ดังนี้

Star : ตลาดเติบโตสูง และมี Market Share สูง ควรขยายตลาด ลงทุนเพิ่ม เช่น ไช่นกกระทา สุกร

Question marks : ความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูง แสดงว่ามีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เช่น แปะ ไข่เนื่อ

Cash cows : ธุรกิจที่ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอยู่ เช่น ไก่เนื้อ

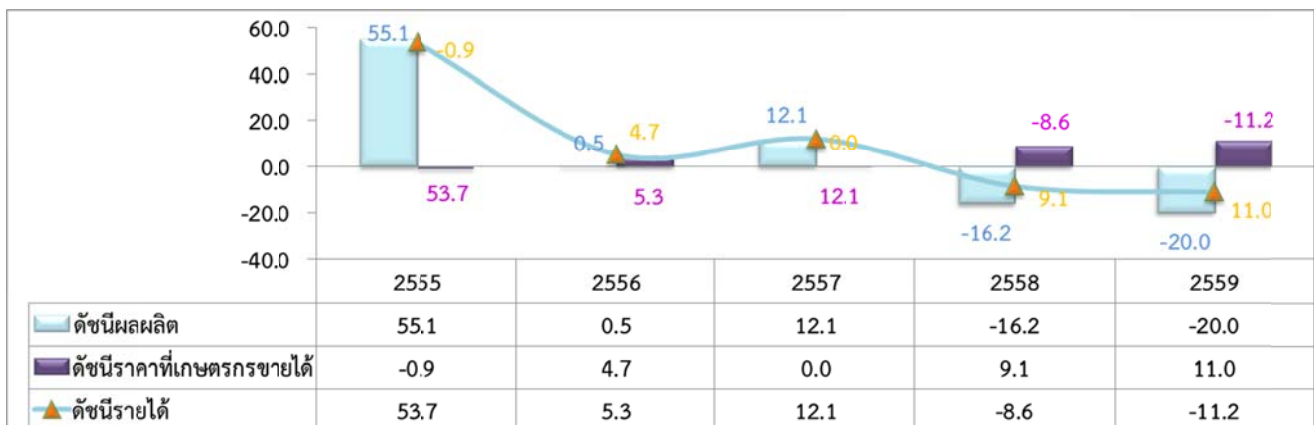
Dogs : ธุรกิจที่ไม่โตและมีจุดอ่อนเยอะ มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำเช่น ไก่ไข่

ทั้งนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ได้พิจารณาถึงความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบกับข้อมูลพื้นฐานแล้วจึงได้ ให้ความสำคัญในการพัฒนา “ด้านศักยภาพเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเลี้ยงแพะ และ เกษตรกรที่ประกอบอาชีพเลี้ยงนกกกระทา ” **เนื่องจากความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูง**และเพิ่มองค์ความรู้ในการเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐาน แปรรูปผลผลิตการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร

๒.๑.๒.๔ การเกษตรด้านประมง

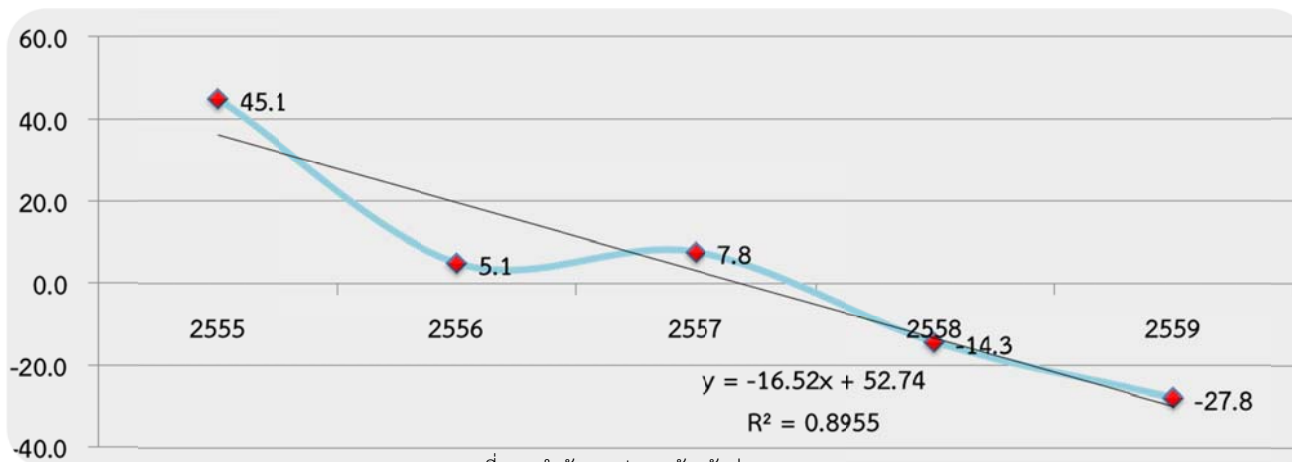
จากลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่างไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำนาข้าว ทำไร่ และทำสวน มีแม่น้ำ ๒ สาย ไหลผ่านคือ แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย รายได้ส่วนหนึ่งของประชากรจึงมาจาก การจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำทางธรรมชาติ และ จากการเพาะเลี้ยงจังหวัดอ่างทอง มีสภาพเป็นที่ราบลุ่มเหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกร เป็นการเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริม และเลี้ยงเพื่อการพาณิชย์ โดยมีรูปแบบการเลี้ยง ได้แก่ เลี้ยงในบ่อ เลี้ยงในร่องสวน เลี้ยงในนาข้าว เลี้ยงในกระชัง และเลี้ยงในบ่อซีเมนต์ผลผลิตประมงในปี ๒๕๕๙ ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘ โดยดัชนีผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๙๓.๒ ลดลงจาก ปี ๒๕๕๘ ร้อยละ ๒๐ ขณะที่ดัชนีราคาสินค้าประมงที่เกษตรกรขายได้โดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๕๑.๗ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรสาขาประมงลดลงร้อยละ ๑๑.๒

แผนภูมิที่ ๓๕ อัตราการขยายตัวของดัชนีผลผลิต ดัชนีราคาที่ได้เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้ สาขาประมง

ภาวะการผลิตสาขาประมงในปี ๒๕๕๙ หดตัวร้อยละ ๒๗.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ในช่วงครึ่งแรกของปีสภาพพื้นที่แห้งแล้ง ปริมาณน้ำในแหล่งน้ำต่าง ๆ ลดลงทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงปลาทั้งในบ่อดิน ในกระชัง ลดพื้นที่การเลี้ยง สัตว์น้ำลง หรือชะลอการเลี้ยงรวมถึงการจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติมีปริมาณลดลง ส่งผลให้ปี ๒๕๕๙ มีการผลิตลดลง ในส่วนของด้านราคานั้นเป็นผลมาจากปริมาณการผลิตที่ออกสู่ตลาดลดลง ส่งผลให้ราคาสัตว์น้ำขยับตัวสูงขึ้น

แผนภูมิที่ ๓๖ อัตราการเจริญเติบโตของ สาขาประมงและสถานการณ์แนวโน้ม

และเมื่อพิจารณาปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจืดจากการเพาะเลี้ยง และสัตว์น้ำจืดที่ผลิตได้ในธรรมชาติ ในปี ๒๕๕๙ รวมทั้งสิ้น ๒๙,๐๘๕,๕๓๐ กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า ๑,๔๖๙,๑๖๙,๖๓๐ บาท จำแนกเป็นปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจืดที่ผลิตได้จากการเพาะเลี้ยง จำนวน ๒๗,๔๘๑,๑๙๐ กิโลกรัม มูลค่า ๑,๔๑๗,๓๔๓,๘๘๐ บาท และปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจืดที่ผลิตได้ในธรรมชาติ จำนวน ๑,๖๐๔,๓๔๐ กิโลกรัม มูลค่า ๕๑,๘๒๕,๗๕๐ บาท

ตารางที่ ๕๕ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจืดที่ผลิตได้จากการเพาะเลี้ยงและธรรมชาติ ปี ๒๕๖๐

ชนิดสัตว์	จำนวนสัตว์น้ำจืด				รวม	
	เพาะเลี้ยง		ธรรมชาติ		ปริมาณ (ก.ก.)	มูลค่า (บาท)
	ปริมาณ (ก.ก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (ก.ก.)	มูลค่า (บาท)		
ปลาช่อน	3,340,500	254,788,000	111,840	8,666,605	3,452,340	263,454,605
ปลาดุก	5,215,400	219,406,800	91,630	3,054,040	5,307,030	222,460,840
ปลาหมอ	48,430	2,130,440	150,330	4,321,460	198,760	6,451,900
ปลาตะเพียน	435,940	10,800,360	228,570	4,114,230	664,860	14,914,590
ปลานิล	1,774,200	45,326,000	248,570	5,319,920	2,022,770	50,645,920
ปลาไน	66,500	1,518,650	60,320	1,931,435	126,820	3,450,085
ปลาสลิค	281,700	12,544,000	71,940	2,729,640	353,640	15,273,640
ปลาสร้อย-เทโพ	5,314,500	147,991,800	291,740	8,349,450	5,606,240	156,341,250
ปลาไหล	-	-	17,130	659,890	17,130	659,890
ปลาเบญจพรรณ	530,700	13,387,700	209,720	3,889,620	740,420	17,277,320
กุ้งก้ามกราม	-	-	29,840	4,987,050	29,840	4,987,050
ปลาหัวทิม	8,365,300	621,390,000	11,880	1,674,550	8,377,180	623,064,550
ตะพาบ	406,900	496,890	40,350	795,950	447,250	1,292,840
กบ	915,700	66,553,500	-	-	915,700	66,553,500
อีสง	785,420	21,009,740	40,130	1,331,910	825,550	22,341,650
รวม	27,481,190	1,417,343,880	1,604,340	51,825,750	29,085,530	1,469,169,630

ที่มา สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง , ๒๕๖๐

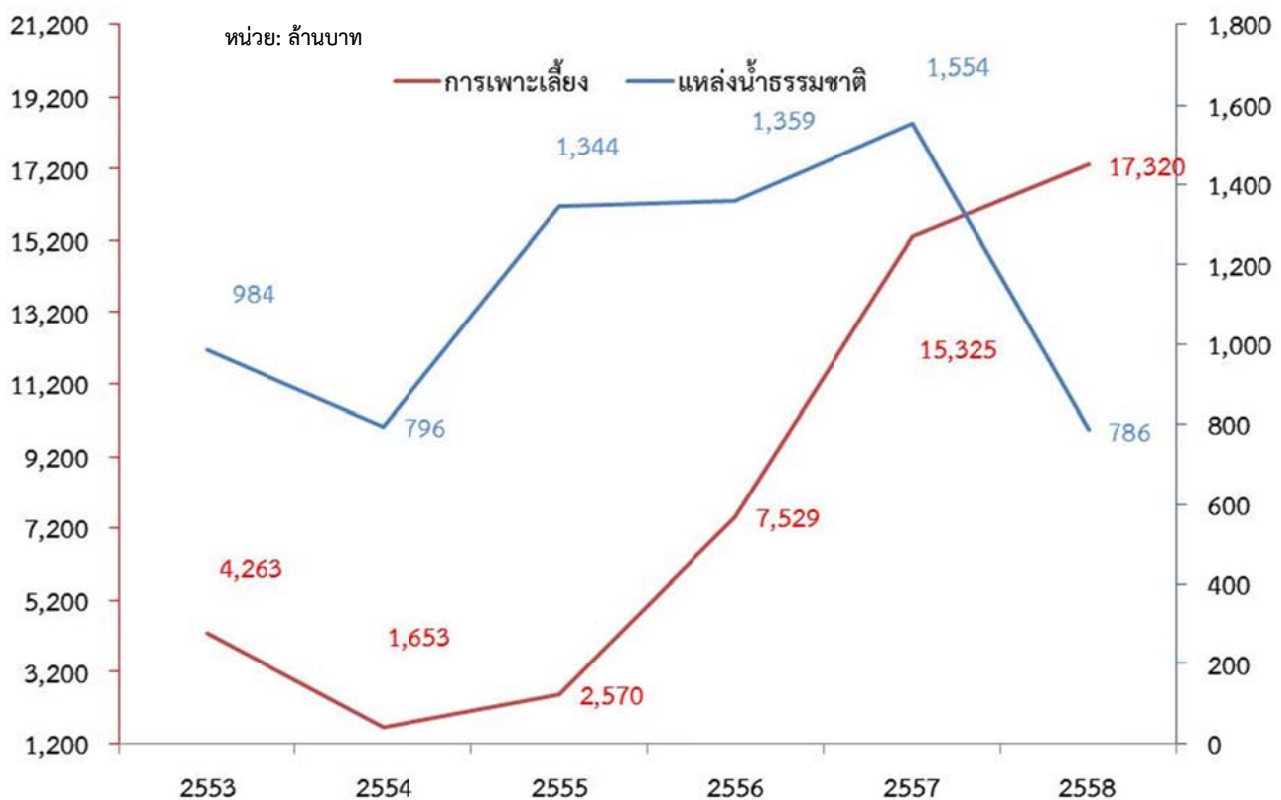
ตารางที่ ๕๖ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติและจากการเพาะเลี้ยง ปี ๒๕๕๙

หน่วย: บาท-กิโลกรัม

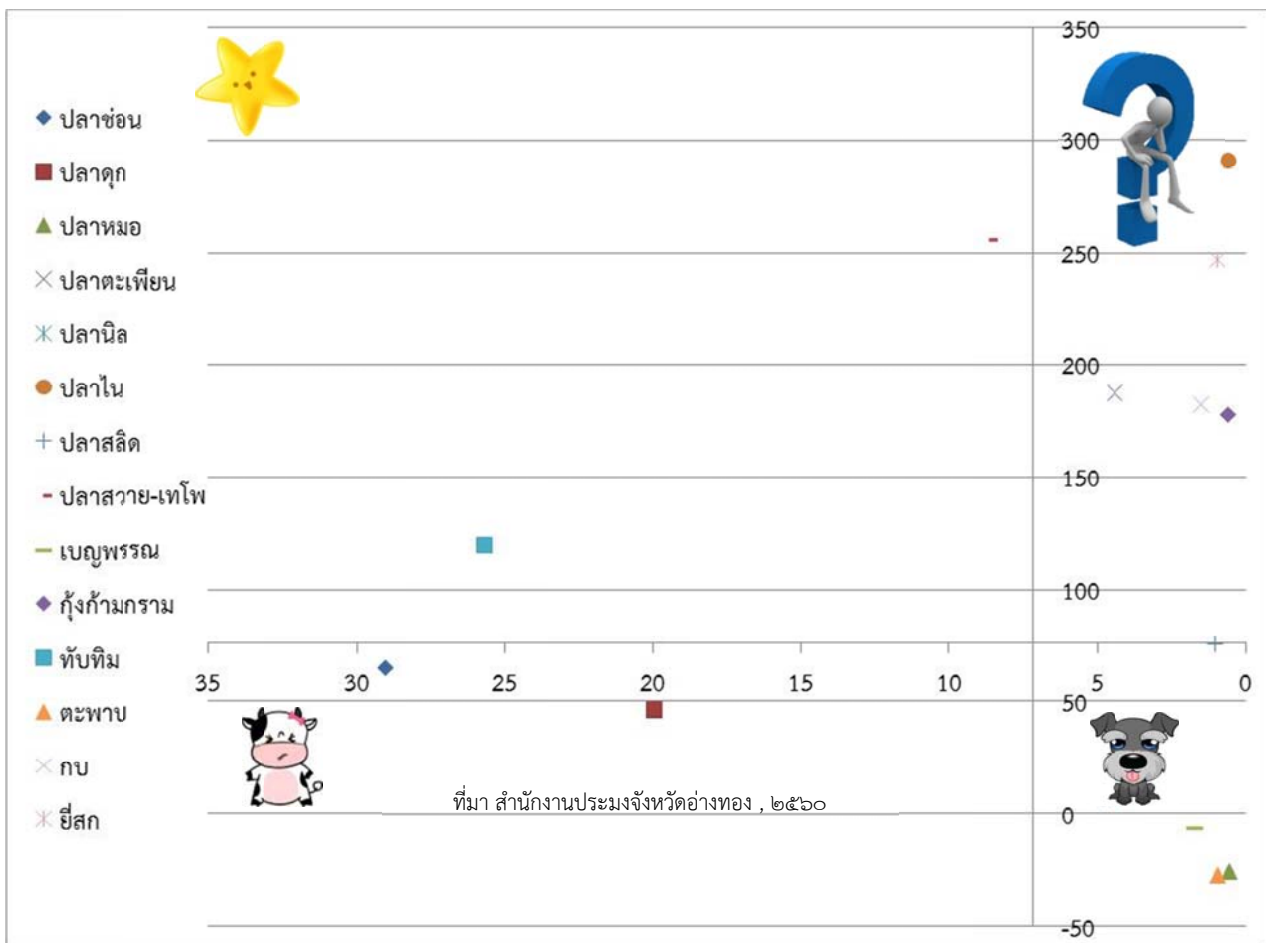
ชนิดสัตว์	แหล่งน้ำธรรมชาติ		การเพาะเลี้ยง		รวม	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ปลาช่อน	๓๖๘,๙๐๐	๒๘,๕๘๙,๗๕๐	๕,๕๑๓,๕๐๐	๔๑๙,๐๒๖,๐๐๐	๔๑๙,๐๒๖,๐๐๐	๓๔,๔๗๒,๑๕๐
ปลาดุก	๒๕๐,๖๐๐	๑๑,๘๖๓,๔๐๔	๖,๖๕๘,๐๐๐	๒๙๔,๖๑๖,๕๐๐	๒๙๔,๖๑๖,๕๐๐	๑๘,๗๗๒,๐๐๔
ปลาหมอ	๒๒๒,๕๐๐	๙,๒๕๘,๒๒๕	๗,๓๕๐๐	๓,๑๒๓,๗๕๐	๓,๑๒๓,๗๕๐	๙,๕๕๔,๒๒๕
ปลาตะเพียน	๓๕๒,๓๐๐	๙,๕๐๕,๐๕๔	๔๕๐,๗๕๐	๑๒,๗๑๕,๖๕๘	๑๒,๗๑๕,๖๕๘	๑๐,๓๐๘,๑๐๔
ปลานิล	๒๔๙,๐๐๐	๗,๑๐๖,๔๖๐	๑,๕๓๕,๑๐๐	๔๒,๒๓๐,๖๐๑	๔๒,๒๓๐,๖๐๑	๘,๘๙๐,๕๖๐
ปลาไน	๔๑,๙๐๐	๑,๔๓๗,๕๘๙	๓๕๖,๒๐๐	๙,๐๘๓,๑๐๐	๙,๐๘๓,๑๐๐	๑,๘๗๕,๖๘๙
ปลาสร้อย	๕๕,๒๕๐	๒,๗๑๖,๖๔๓	๓๒๕,๖๐๐	๑๕,๐๕๙,๐๐๐	๑๕,๐๕๙,๐๐๐	๓,๐๙๗,๔๔๓
ปลาสาหร่ายเทโพ	๕๐,๖๐๐	๑,๘๕๒,๙๗๒	๙,๕๖๓,๕๐๐	๒๖๘,๒๕๖,๑๗๕	๒๖๘,๒๕๖,๑๗๕	๑๑,๔๖๗,๐๗๒
ปลาเบญจพรรณ	๗๒,๖๐๐	๑,๗๖๗,๘๑๐	๕๘๒,๙๐๐	๑๓,๖๘๘,๑๕๐	๑๓,๖๘๘,๑๕๐	๒,๔๒๓,๓๑๐
กุ้งก้ามกราม	๑๖,๕๒๐	๓,๐๑๐,๑๐๙	๔๖,๕๐๐	๑๑,๔๒๒,๗๒๕	๑๑,๔๒๒,๗๒๕	๓,๐๗๓,๑๒๙
กุ้งฝอย	๖,๕๙๐	๖๕๔,๗๑๗	๗,๘๙๕,๘๐๐	๕๙๖,๑๓๒,๙๐๐	๕๙๖,๑๓๒,๙๐๐	๘,๕๕๗,๑๐๗
ตะพาบ	๗,๖๐๐	-	๕๓๘,๐๐๐	๕๓๘,๐๐๐	๕๓๘,๐๐๐	๕๕๕,๖๐๐
สัตว์น้ำอื่นๆ	๙,๙๕๐	๒๖๐,๑๙๓	๖,๑๔๓,๐๐๐	๖,๑๔๓,๐๐๐	๖,๑๔๓,๐๐๐	๖,๔๐๓,๑๙๓
รวม	๑,๗๑๑,๗๖๖	๗๘,๖๓๘,๔๑๙	๓๙,๖๘๒,๓๕๐	๔๑,๓๙๔,๑๑๖	๑,๖๙๒,๔๔๘,๐๘๙	๑๒๐,๐๓๒,๕๓๕

ที่มา สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง ,๒๕๖๐

แผนภูมิที่ ๓๗ เปรียบเทียบมูลค่าการจำหน่ายสัตว์น้ำ จำแนกตามแหล่งธรรมชาติและแหล่งเพาะเลี้ยง

แผนภูมิที่ ๓๘ การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ประมงที่มีศักยภาพของจังหวัดอ่างทอง

จากการวิเคราะห์ BCG Matrix เพื่อวางแผนการขยายสินค้าเกษตร วางกลยุทธ์ทางการตลาด และการสร้างแบรนด์ของจังหวัดอ่างทองนั้น จะพิจารณาจาก ๒ เกณฑ์ก็คือ อัตราการเติบโตของตลาด (Marketing Growth Rate) และส่วนแบ่งทางการตลาดสัมพัทธ์ (Relative Market Share) สามารถสรุปได้ดังนี้

Star : ตลาดเติบโตสูง และมี Market Share สูง ควรขยายตลาด ลงทุนเพิ่ม เช่น ปลาทับทิม ปลาสาหร่าย-เทโพ

Question marks : ความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูง แสดงว่ามีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เช่น ปลาไน ปลาสร้อย ตะเพียน กุ้งก้ามกราม และกบ

Cash cows : ธุรกิจที่ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอยู่ เช่น ปลาดุก ปลาช่อน

Dogs: ธุรกิจที่ไม่โตและมีจุดอ่อนเยอะ มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำเช่น ปลานิล ปลาเบญจพรรณ ตะพาบ และปลาหมอทั้งนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ได้พิจารณาถึงความต้องการของประชาชน เพื่อการพัฒนาศักยภาพในหมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบกับข้อมูลพื้นฐานแล้วจึงได้ ให้ความสำคัญในการพัฒนา “ด้านประมง” ผลิตภัณฑ์ประมงที่มีศักยภาพ Market growth สูง แต่ Market Share ยังต่ำเช่น ปลาไน ปลาสร้อย ตะเพียน กุ้งก้ามกราม และกบ กรมประมงได้วางโครงการที่จะส่งเสริมการเพาะเลี้ยง และ จังหวัดอ่างทองได้วางโครงการประชาสัมพันธ์การตลาดผลิตภัณฑ์ เพื่อให้คนรู้จัก เพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด นอกจากนี้ ผลิตภัณฑ์ประมงเติบโตสูง เหมาะแก่การขยายตลาดและลงทุนเพิ่มเช่น ปลาทับทิม ปลาสาหร่าย-เทโพ กรมประมงได้วางโครงการที่จะ

ส่งเสริมการเพาะเลี้ยง และส่งเสริมให้แปลง/ฟาร์มเพาะเลี้ยงได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP โดยที่จังหวัดอ่างทองได้วางโครงการควบคู่กันคือ พัฒนาผลิตภัณฑ์ประมงสู่มาตรฐานสากล คือจัดทำ**โครงการแปรรูปปลาสาวย-เทโพ**

๒.๑.๒.๕ การรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม

การรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม เป็นระบบหนึ่งที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้พัฒนาและส่งเสริมให้เป็นระบบมาตรฐานของชาติ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งเกษตรกร ผู้ผลิต ผู้บริโภค รวมถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ และการยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง ระบบนี้คือ “ระบบเกษตรที่ดีที่เหมาะสม” หรือ GAP (Good Agricultural Practices , Good Animal Practices , Good Aquatic Practices) ระบบนี้สามารถผลิตได้ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง แต่ พบว่า **จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรอง มาตรฐาน ลดลง** เป็นเพราะ ผู้ผลิต หรือเกษตรกร กับผู้บริโภค **ขาดความรู้ความเข้าใจ ในระบบมาตรฐาน (GAP)** จากข้อมูล สำมะโนการเกษตร พ.ศ. ๒๕๔๖, สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้แบ่งแนวทางการใช้สารเคมี และปัจจัยการผลิตทางการเกษตร เป็น ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย

กลุ่มเกษตรกรที่ทำการเกษตรโดยใช้สารชีวภัณฑ์จากธรรมชาติ กลุ่มนี้ไม่เน้นปริมาณ หรือผลตอบแทนจากผลิตผล ผลิตภาพการผลิตจึงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ กลุ่มนี้มีจำนวนครัวเรือนเกษตร ประมาณ ๕๔๙,๒๖๙ ครัวเรือน ลดลงจากปี ๒๕๓๖ ที่มีมากถึง ๘๔๕,๐๓๑ ครัวเรือน

กลุ่มที่สอง ใช้ปัจจัยการผลิตแบบผสมผสาน ระหว่างสารชีวภัณฑ์จากธรรมชาติ กับ ปุ๋ยเคมี/สารเคมี จำนวน ๑,๙๕๕,๑๖๘ ครัวเรือน ในปี ๒๕๓๖ ลดลงเหลือเพียง ๑,๗๐๔,๙๒๙ ครัวเรือน อาจจะเนื่องจากทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ปัจจัยการผลิตธรรมชาติมีน้อยลง หรือมีการใช้เศษซากพืชเพื่อเป็นพลังงานหรืออื่นๆ มากก็เป็นได้ เกษตรกรจึงหันไปใช้สารเคมีแทน

กลุ่มที่สามเป็นกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตพืชเศรษฐกิจเชิงพาณิชย์เน้นที่ปริมาณ หรือผลตอบแทนจากการผลิต จึงจำเป็นต้องปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ให้ผลเร็ว นิยมใช้ปุ๋ยและสารเคมีเป็นหลัก พบว่า ในปี ๒๕๓๖ มีจำนวนครัวเรือนเกษตรกร ๒,๕๔๒,๐๒๐ ครัวเรือน เพิ่มขึ้นเป็น ๓,๑๗๒,๔๙๒ ครัวเรือน

นอกจาก ข้อมูลที่ได้จากการทำ SWOT เมื่อ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐ พบว่าเกษตรกรของจังหวัดอ่างทอง บางส่วนยังมีทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยเคมี ว่า “ปุ๋ยเคมี” ก็คืออาหารพืชที่สังเคราะห์เพื่อใช้สนองความต้องการของพืช รวมถึงแผนการตลาด/ส่งเสริมการขายของผู้ผลิตปุ๋ยเคมี ที่มีการแจกของรางวัล **ทำให้การพัฒนามาตรฐานแปลง/ฟาร์มขาดประสิทธิภาพ** โดยจากการพัฒนามาตรฐานแปลง/ฟาร์มในจังหวัดอ่างทอง ในปี ๒๕๖๐ จำนวน ๓๒๙ ราย พบว่าเกษตรกร(ด้านพืช) ผ่านการรับรองมากที่สุด ๑๔๕ ราย รองลงมาเกษตรกร(การทำนาข้าว) จำนวน ๑๓๐ ราย อันดับถัดมาเกษตรกร (ด้านปศุสัตว์) จำนวน ๔๖ ราย และด้านประมง จำนวน ๘ ราย ลดลงจาก ปี ๒๕๕๙

ตารางที่ ๕๗ จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม				
	รวม	(ด้านพืช)	(การทำนาข้าว)	(ด้านปศุสัตว์)	(ด้านประมง)
๒๕๕๕	๘๔	-	๗๒	๑๒	-
๒๕๕๖	๑๒๒	๘	๘๐	๓๒	๒
๒๕๕๗	๕๓๐	๒๙๘	๑๙๓	๓๕	๔
๒๕๕๘	๓๓๒	๑๙๒	๙๙	๓๗	๔
๒๕๕๙	๔๙๔	๒๔๙	๑๕๑	๔๔	๕

ตารางที่ ๕๘ จำนวนเกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม จำแนกตามรายอำเภอ ๒๕๖๐

อำเภอ	เกษตรกร(ด้านพืช)	เกษตรกร(นาข้าว)	เกษตรกร(ปศุสัตว์)	เกษตรกร(ประมง)
เมือง	๔๑	๓๒	๔	-
ไชโย	๔	๑๓	๑๗	๑
ป่าโมก	๖	๑๓	๔	๗
โพธิ์ทอง	๑๗	๓๐	๙	-
แสวงหา	๑๔	๒๔	๕	-
วิเศษชัยชาญ	๗	๑๘	๖	-
สามโก้	๕๖	-	๑	-
รวม	๑๔๕	๑๓๐	๔๖	๘

๒.๑.๒.๖ สถาบันและองค์กรเกษตรกร

สหกรณ์ในจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งสิ้น ๘๒ แห่งประกอบด้วย สหกรณ์กลุ่มเกษตรกรจำนวน ๔๙ แห่ง สหกรณ์การเกษตรจำนวน ๑๗ แห่ง สหกรณ์ประมงจำนวน ๒ แห่งสหกรณ์บริการ จำนวน ๗ แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน ๖ แห่ง และสหกรณ์เครดิตยูเนียน จำนวน ๑ แห่ง

ตารางที่ ๕๙ จำนวนสหกรณ์จำแนกตามประเภทของสหกรณ์และอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๐

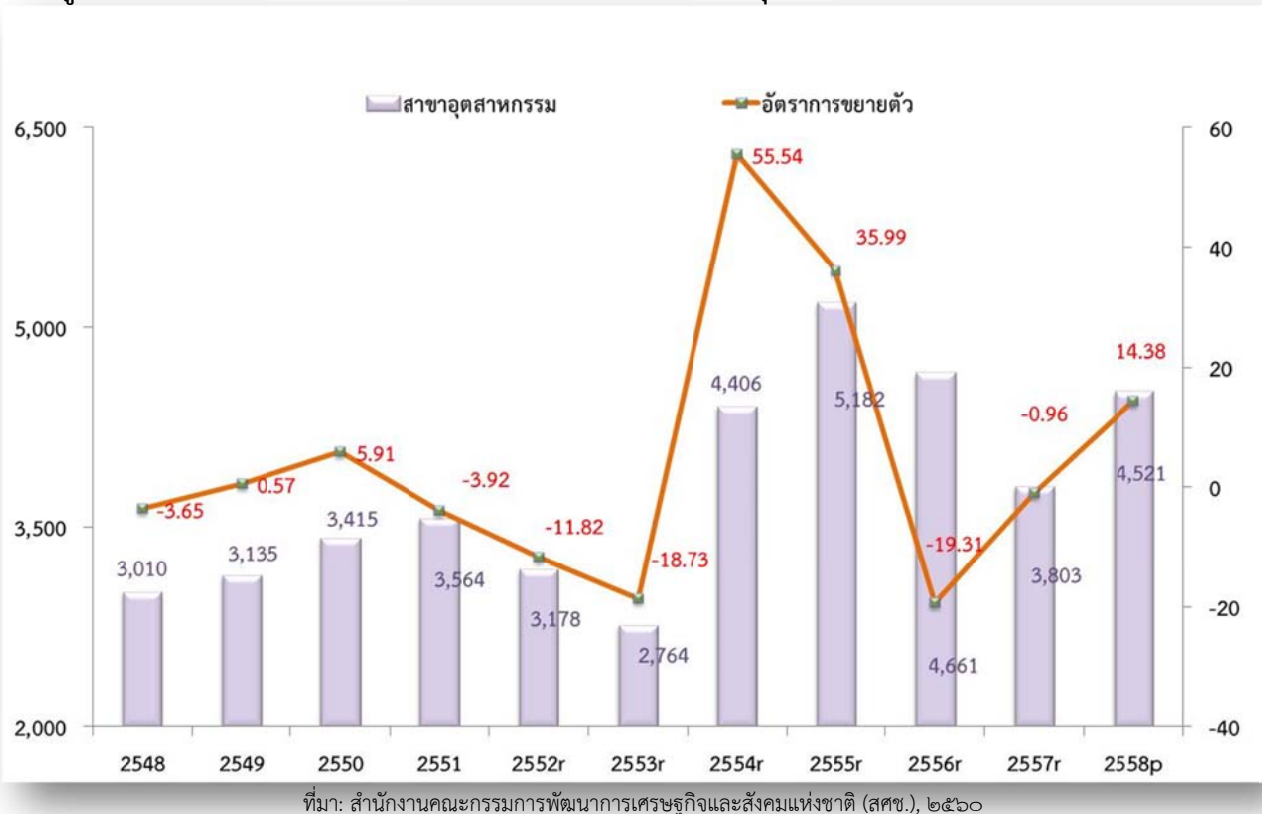
อำเภอ	รวม	ประเภทของสหกรณ์					
		กลุ่มเกษตรกร	เครดิตยูเนียน	การเกษตร	บริการ	ประมง	ออมทรัพย์
เมือง	๒๔	๘	-	๔	๖	-	๖
ไชโย	๑๐	๘	-	๒	-	-	-
ป่าโมก	๙	๖	-	๒	๑	-	-
โพธิ์ทอง	๑๑	๙	๑	๑	-	-	-
แสวงหา	๖	๔	-	๒	-	-	-
วิเศษชัยชาญ	๑๖	๑๐	-	๔	-	๒	-
สามโก้	๖	๔	-	๒	-	-	-
รวม	๘๒	๔๙	๑	๑๗	๗	๒	๖

๒.๑.๓ ด้านอุตสาหกรรม

แนวโน้มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ณ ราคาประจำปีสาขาอุตสาหกรรม ของจังหวัดอ่างทอง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมูลค่าเท่ากับ ๕,๑๘๒ ล้านบาท โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ร้อยละ ๖.๓๒ ที่มีมูลค่าเท่ากับ ๓,๘๐๓ ล้านบาท

พิจารณาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทอง พบว่า ภาคการผลิตสาขาอุตสาหกรรม มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๕๖

แผนภูมิที่ ๓๙ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘

ตารางที่ ๖๐ ร้อยละของโครงสร้างทางเศรษฐกิจ จำแนกตาม ภาคนอกเกษตรและสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

สาขาการผลิต	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
ภาคนอกเกษตร	๒๐,๙๑๙	๑๘,๘๘๓	๑๘,๒๑๔	๒๐,๙๑๙	๗๔.๖๙	๗๘.๐๕	๘๔.๓๖
อุตสาหกรรม	๕,๑๘๒	๔,๖๖๑	๓,๘๐๓	๕,๑๘๒	๑๘.๔๔	๑๖.๓๐	๒๐.๐๓
การขายส่ง การขายปลีก	๓,๖๑๓	๓,๖๔๖	๓,๗๙๗	๓,๖๑๓	๑๔.๔๒	๑๖.๒๗	๑๒.๗๕
การขนส่ง และการคมนาคม	๑,๒๑๑	๑,๒๓๐	๑,๒๑๐	๑,๒๑๑	๔.๘๗	๕.๑๙	๕.๕๖
ตัวกลางทางการเงิน	๑,๒๙๙	๑,๔๓๙	๑,๕๗๓	๑,๒๙๙	๕.๖๙	๖.๗๔	๘.๐๓
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๒๗,๕๐๒	๒๕,๒๘๐	๒๓,๓๓๘	๒๗,๕๐๒	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.), ๒๕๖๐

ตารางที่ ๖๑ ร้อยละของการกระจายรายได้จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

สาขาการผลิต	อัตราขยายตัวที่แท้จริง			โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
ภาคนอกเกษตร	-๑๖.๒๙	-๑.๕๖	๑.๑๗	๗๔.๖๙	๗๘.๐๕	๘๔.๓๖
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-๑๒.๕๐	๔.๓๗	๒๗.๕๐	๔.๕๖	๕.๓๗	๘.๒๙
อุตสาหกรรม	-๒๓.๙๓	-๐.๙๗	๑๒.๕๗	๑๘.๔๔	๑๖.๓๐	๒๐.๐๓
การไฟฟ้า แก๊สและการประปา	-๙.๒๓	๑๐.๕๖	-๑.๓๖	๒.๑๑	๒.๖๐	๒.๕๙
การก่อสร้าง	-๑๘๙.๙๔	๖.๑๒	๑๔.๗๕	๓.๑๕	๓.๖๖	๔.๒๕
การขายส่ง การขายปลีก	๐.๒๑	-๐.๖๗	-๓๔.๓๓	๑๔.๔๒	๑๖.๒๗	๑๒.๗๕
โรงแรมและภัตตาคาร	๕.๒๖	๑๓.๖๔	๑๘.๕๒	๐.๐๘	๐.๑๑	๐.๑๔
การขนส่ง และการคมนาคม	๐.๙๗	-๒.๐๙	-๖.๖๙	๔.๘๗	๕.๑๙	๕.๕๖
ตัวกลางทางการเงิน	๕.๔๐	๗.๑๘	๑๒.๙๙	๕.๖๙	๖.๗๔	๘.๐๓
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	-๙.๐๒	-๒๔.๔๐	๓.๓๙	๓.๓๔	๒.๘๙	๓.๑๒
การบริหารราชการแผ่นดิน	-๒๑.๘๖	-๒๘.๕๕	๕.๔๓	๕.๒๐	๔.๕๓	๕.๑๓
การศึกษา	-๑.๐๔	-๒.๙๔	-๑๖.๑๗	๗.๙๖	๘.๗๘	๘.๒๔
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๓.๓๔	๗.๐๗	๕.๕๔	๓.๐๕	๓.๖๖	๔.๑๕
การให้บริการชุมชน	๓.๔๙	-๔.๐๓	๓.๕๐	๑.๔๒	๑.๕๑	๑.๕๙
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	-๑๐.๓๙	-๘.๔๕	-๑.๔๓	๐.๔๐	๐.๔๔	๐.๔๙

เมื่อพิจารณาถึงการกระจายรายได้ตามสาขาการผลิตภาคนอกเกษตร พบว่า สาขาการผลิตที่มีการขยายตัวเพิ่มจากปี ๒๕๕๗ มากที่สุด ร้อยละ ๒๗.๗๙ ในสาขาการบริการอสังหาริมทรัพย์ เป็นการรองรับการขยายตัวทางของชุมชน เนื่องจากจังหวัดอ่างทอง มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำ ที่เหมาะสม เชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ สาขาที่มีการขยายตัวรองลงมา ร้อยละ ๒๓.๑๓ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สอดคล้องกันกับสาขาการบริการอสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากจังหวัดอ่างทองสภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะ การไหลพัดพาของตะกอนทับถมเป็นบ่อทรายขนาดใหญ่ถือเป็นทรัพยากรเหมืองแร่ที่สำคัญของจังหวัดอ่างทอง และอันดับมา ร้อยละ ๘.๖๓ สาขาการก่อสร้าง เป็นเป็นสาขาการผลิตที่แปรผันตามกัน ทั้งนี้ข้อจำกัดของการพิจารณาคืออัตราการขยายตัวของสาขาการบริหารราชการแผ่นดิน จะมีการขยายตัวเพิ่มจากปี ๒๕๕๗ ถึงร้อยละ ๓๓.๙๘ เป็นเพราะมาตรการกระตุ้นรายจ่ายภาครัฐที่เข้ามาสู่จังหวัดอ่างทอง

การลงทุนภาคอุตสาหกรรมในปี ๒๕๕๙ มีเงินลงทุนเท่ากับ ๗๔,๙๐๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ที่มีเงินลงทุน ๗๔,๗๘๖ ล้านบาท ในช่วงเดียวกัน เท่ากับ ๑๑๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๕

ตารางที่ ๖๒ สถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘

ปี	สถานประกอบการ	คนทำงาน	เงินทุน
๒๕๕๕	๔๖๔	๗,๘๓๐	๑๙,๑๖๗.๙๖
๒๕๕๖	๔๙๑	๘,๓๔๘	๒๑,๑๙๔.๓๗
๒๕๕๗	๔๕๒	๗,๖๙๘	๑๘,๒๕๔.๖๔
๒๕๕๘	๔๔๙	๗,๙๔๐	๑๘,๗๘๖.๗๑
๒๕๕๙	๔๓๖	๗,๙๘๘	๑๘,๙๐๕.๐๐

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๐

ตารางที่ ๖๓ จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘

ประเภทอุตสาหกรรม	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	อัตราการเปลี่ยนแปลง		
					๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
การเกษตร	๖๔	๕๙	๕๘	๕๕	-๘.๔๗	-	-๕.๑๗
อาหาร เครื่องดื่ม	๓๔	๓๒	๓๔	๓๔	-๖.๒๕	๕.๘๘	-
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง	๑๐	๑๒	๑๓	๑๓	๑๖.๖๗	๗.๖๙	-
ไม้ผลิตภัณฑ์จากไม้และเฟอร์นิเจอร์และเครื่อง	๖๑	๕๗	๕๗	๕๖	-๗.๐๒	-	-๑.๗๕
ผลิตภัณฑ์จากกระดาษและสิ่งพิมพ์	๖	๓	๓	๒	-	-	-
เคมี ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	-	-	-
ยาง พลาสติก	๒๕	๒๔	๒๓	๒๓	-๔.๑๗	-	-
โลหะ	๖๐	๕๕	๕๔	๕๑	-๙.๐๙	-	-๕.๕๖
โลหะ และ ผลิตภัณฑ์โลหะ	๓๐	๒๘	๒๘	๓๑	-๗.๑๔	-	-
เครื่องจักรกล และ ไฟฟ้า	๒๒	๒๒	๒๒	๒๒	-	-	-
อื่นๆ	๑๔๔	๑๒๕	๑๒๓	๑๑๖	-๑๓.๑๙	-	-๕.๖๙

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

จังหวัดอ่างทอง เป็นจังหวัดหนึ่งที่ รองรับการค้าขายตัวทางเศรษฐกิจจากเมืองหลวง จึงมีสถานไม่มากคือ จำนวน ๔๔๙ สถานประกอบการ ดังนั้นประชากรของจังหวัดอ่างทองจึงเดินทางไปประกอบอาชีพในบริเวณจังหวัดใกล้เคียง เช่น ออยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี ปทุมธานี เป็นต้น

ตารางที่ ๖๔ จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม เงินทุน และคนงาน เป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๙

อำเภอ	สถานประกอบการ	เงินทุน	จำนวนคนทำงาน		
			รวม	ชาย	หญิง
เมืองอ่างทอง	๑๐๒	๗,๐๒๕,๔๖๔,๖๖๗	๒,๓๔๗	๑,๗๑๖	๖๓
ไชโย	๒๖	๕๗,๗๘๙,๖๒๐,๐๐๐	๕๙๒	๔๕๗	๑๓
ป่าโมก	๑๐๓	๔,๘๒๒,๐๔๘,๒๑๔	๑,๘๘๓	๑,๔๑๐	๔๗
โพธิ์ทอง	๖๑	๒,๒๑๐,๓๓๙,๒๔๓	๑,๑๐๙	๗๘๓	๓๒
แสวงหา	๓๒	๓๗๖,๙๙๔,๖๐๐	๕๔๘	๒๑๒	๓๓
วิเศษชัยชาญ	๑๐๘	๒,๒๖๗,๐๓๔,๒๙๖	๑,๒๑๕	๘๘๘	๓๒
สามโก้	๑๗	๒๙๕,๒๑๑,๐๐๐	๒๔๖	๑๙๙	๔๗
รวม	๔๔๙	๗๔,๗๘๖,๗๑๒,๐๒๐	๗,๙๔๐	๕,๖๖๕	๒,๒๗๕

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

จังหวัดอ่างทอง ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พบว่า มีสถานประกอบการอุตสาหกรรม ๔๔๙ สถานประกอบการเงินทุนประมาณ ๗๔,๗๘๖ ล้านบาทการจ้างงานรวม ๗,๙๔๐ คน ชาย ๕,๖๖๕ คน หญิง ๒,๒๗๕ คน

นอกจากนี้ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนมากในจังหวัด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรมเกษตร จำนวน ๕๘ สถานประกอบการ รองมาประเภทอุตสาหกรรมโลหะ จำนวน ๕๔ สถานประกอบการ อันดับถัดมาอุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ จำนวน ๕๒ สถานประกอบการ

โรงงานในจังหวัดอ่างทองที่มีเงินลงทุนมากที่สุด ๑๐ อันดับแรก

๑. บริษัท สยาม พาร์บอยล์ไรซ์ จำกัด	เงินลงทุน	๕๒,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๒. บริษัท อ่างทอง เพาเวอร์ จำกัด	เงินลงทุน	๔,๖๖๘,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๓. บริษัท เมอร์รี่ไรซ์แลนด์ จำกัด	เงินลงทุน	๒,๐๔๒,๓๔๙,๙๐๐	ล้านบาท
๔. บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน)	เงินลงทุน	๑,๙๓๑,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๕. บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน)	เงินลงทุน	๑,๖๓๑,๘๕๖,๐๐๐	ล้านบาท
๖. บริษัท ไทยเรยอน จำกัด(มหาชน)	เงินลงทุน	๑,๔๐๘,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๗. บริษัท สยามโซล่า เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	เงินลงทุน	๗๕๕,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๘. บริษัท เค ที เอ็มเอส จี จำกัด	เงินลงทุน	๖๓๐,๗๓๗,๐๐๐	ล้านบาท
๙. บริษัท โรงสีทองชัยโย จำกัด	เงินลงทุน	๔๘๕,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๑๐. บริษัท นำรุ่ง เรยอน จำกัด	เงินลงทุน	๔๒๖,๘๖๕,๗๔๓	ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

สำหรับ ปี ๒๕๖๐ พบว่า จังหวัดอ่างทองมีจำนวนผู้มาลงทะเบียนคัดสรรผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๑๒๕ ราย และมีผลิตภัณฑ์ จำนวน ๒๒๒ ผลิตภัณฑ์ พบว่าส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายเดียว จำนวน ๗๕ ราย รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๔๙ ราย และ SMEs จำนวน ๑ ราย

ตารางที่ ๖๕ จำนวนผลิตภัณฑ์และผู้ลงทะเบียนคัดสรรจำแนกตามอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๐

อำเภอ	จำนวน		ประเภทของผู้เข้าร่วม (ราย)		
	ผลิตภัณฑ์ที่เข้าคัดสรร	ผู้ลงทะเบียน	กลุ่ม	ผู้ประกอบการ	SMEs
เมือง	๗๕	๓๕	๑๓	๒๒	-
ไชโย	๒๙	๑๖	๑๐	๖	-
ป่าโมก	๔๓	๑๕	๙	๖	-
โพธิ์ทอง	๑๗	๑๗	๘	๙	-
แสวงหา	๒๕	๑๓	๑	๑๑	๑
วิเศษชัยชาญ	๒๒	๑๙	๑	๑๘	-
สามโก้	๑๑	๑๐	๗	๓	-
รวม	๒๒๒	๑๒๕	๔๙	๗๕	๑

ในปี พ.ศ.๒๕๖๐ กลุ่มผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ ที่ขึ้นทะเบียนเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ผ่านการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ.๒๕๖๐ จำนวน ๗๗ ผลิตภัณฑ์ มีผลการคัดสรรฯ ดังนี้

ระดับ ๕	ดาว	จำนวน	๗	ผลิตภัณฑ์
ระดับ ๔	ดาว	จำนวน	๒๙	ผลิตภัณฑ์
ระดับ ๓	ดาว	จำนวน	๒๘	ผลิตภัณฑ์
ระดับ ๒	ดาว	จำนวน	๔	ผลิตภัณฑ์

ระดับ ๑ ดาว	จำนวน	๓	ผลิตภัณฑ์
อยู่ระหว่างรอผลการวิเคราะห์	จำนวน	๖	ผลิตภัณฑ์

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เฉพาะกลุ่มตามศักยภาพด้านการผลิต (Market Segmentation) โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาที่มีความชัดเจนเฉพาะกลุ่ม จำแนกได้ ๔ กลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการในปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๐ จำนวน ๗๙๖ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

กลุ่ม A ดาวเด่นสู่สากลมุ่งเน้นการเพิ่มโอกาสเข้าถึงตลาดเป้าหมาย โดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีคุณภาพสูง ผลิตได้จำนวนมากอย่างต่อเนื่อง มีจำนวน ๒๓ ผลิตภัณฑ์

กลุ่ม B อนุรักษ์สร้างคุณค่ามุ่งเน้นการสร้างคุณค่ามูลค่าเพิ่มในตลาดเฉพาะ โดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีคุณภาพสูง ผลิตน้อยชิ้น เพราะมีขั้นตอนกระบวนการ ผลิตที่ยากและซับซ้อน มีจำนวน ๙๓ ผลิตภัณฑ์

กลุ่ม C พัฒนาสู่สินค้าดาวเด่นมุ่งเน้นการเพิ่มคุณภาพควบคุม คุณภาพสินค้าให้คงที่และเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน โดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีคุณภาพปานกลาง ผลิต ได้จำนวนมาก มีจำนวน ๒๐๑ผลิตภัณฑ์

กลุ่ม D ปรับตัวสู่การพัฒนาหรือเอกลักษณ์มุ่งเน้นการศึกษาจุดเด่นจุดด้อยเพื่อพัฒนาทิศทาง หรือให้รับช่วงการผลิตโดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีการผลิตได้ง่าย ยังไม่มีการรับรองมาตรฐานจำนวน ๑๖๘ผลิตภัณฑ์

เพื่อการพัฒนาศักยภาพความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีความคุณภาพชีวิตที่ดีกระทรวงมหาดไทย โดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทองได้จัดประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ไว้ ๕ ประเภท คือ อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องแต่งกาย ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร พบว่า ปี ๒๕๕๔ จำหน่ายได้ ๔๙๑.๒ ล้านบาท ลดลงจากปีก่อนจำนวน ๑๔๔.๔ ล้านบาท ซึ่งเกิดจาก ปี ๒๕๕๔ เกิดสถานการณ์อุทกภัยทำให้ยอดขายจำหน่ายสินค้าลดลง จากนั้น ในปี ๒๕๕๕ มียอดขายจำหน่าย จำนวน ๖๙๔.๙ ล้านบาท ปี ๒๕๕๖มียอดขายจำหน่าย จำนวน ๖๑๕.๙๐ ล้านบาท ปี ๒๕๕๗ มียอดขายจำหน่าย จำนวน ๖๒๐.๒๗ ล้านบาท และปี๒๕๕๘ ยอดจำหน่ายสินค้า OTOP จำนวน ๗๙๖.๑๑ ล้านบาท ซึ่งเกิดจากปัจจัยสนับสนุนด้านการเพิ่มช่องทางการตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การคัดสรรสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย สำหรับยอดการจำหน่ายปี ๒๕๕๖ ลดลงจากปี ๒๕๕๕ จำนวน ๓๔ ล้านบาท เนื่องจากบางพื้นที่ของจังหวัดอ่างทองประสบอุทกภัย

ตารางที่ ๖๖ รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๕๓- ๒๕๕๙

หน่วย: ล้านบาท

ประเภทผลิตภัณฑ์	รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์					
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
อาหาร	๑๐๑.๕	๑๐๔.๕	๑๖๐.๒๐	๑๗๕.๙๕	๒๒๙.๘๖	๓๓๗.๐
เครื่องดื่ม	๔.๙	๒๔.๖	๒๔.๕๐	๒๐.๕๑	๒๘.๕๑	๔๑.๘
ผ้าเครื่องแต่งกาย	๑๗.๕	๑๘.๒	๔๒.๒๐	๓๔.๐๐	๕๘.๕๐	๘๕.๘
ของใช้ ของตกแต่งฯ	๓๔๗.๑	๔๘๕.๑	๓๗๓.๘๐	๓๖๕.๘๑	๔๓๙.๘๙	๖๔๔.๙
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	๒๐.๒	๑๗.๕	๑๕.๒๐	๒๔.๓๑	๓๙.๓๕	๕๗.๗
รวม	๔๙๑.๒	๖๙๔.๙	๖๑๕.๙	๖๒๐.๒๗	๗๙๖.๑๑	๑,๑๖๗.๑

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

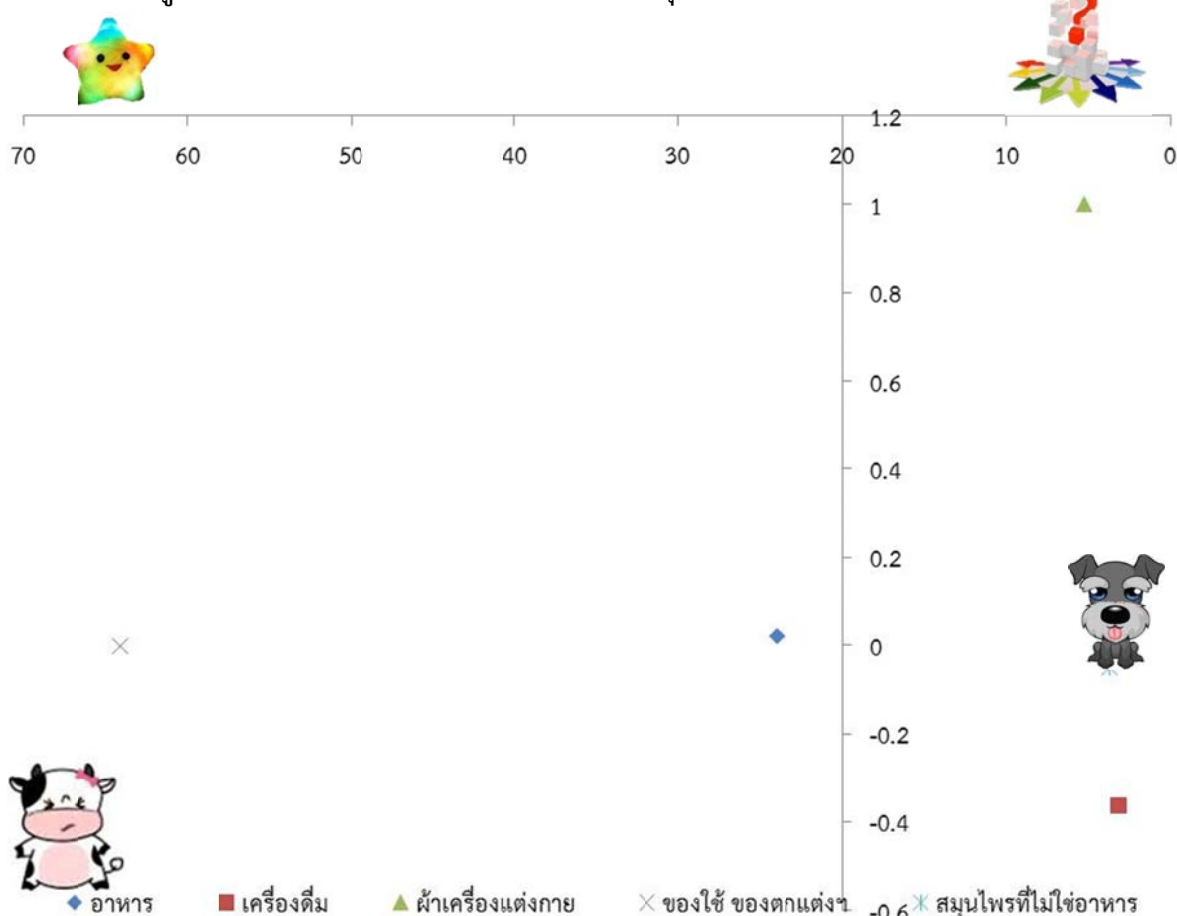
ตารางที่ ๖๗ จำนวนรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน จำแนกตามสถานการณ์แนวโน้ม ๒๕๕๓ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวน (ล้านบาท)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๒๕๕๔	๔๙๑,๒๐๐,๐๐๐	-๒๒.๗๒
๒๕๕๕	๖๔๙,๙๐๐,๐๐๐	๓๒.๓๑
๒๕๕๖	๖๑๕,๙๐๐,๐๐๐	-๕.๒๓
๒๕๕๗	๖๒๐,๒๗๐,๐๐๐	๐.๗๑
๒๕๕๘	๗๙๖,๑๑๐,๐๐๐	๒๘.๓๕
๒๕๕๙	๑,๑๖๗,๑๑๗,๒๑๘	๔๖.๖๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

สำหรับผลิตภัณฑ์เด่นจังหวัด : PSO (Provincial Star OTOP) ที่มีเอกลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีคุณค่าเป็นที่นิยม มีศักยภาพด้านการผลิต มีความสามารถด้านการตลาด โดยพิจารณาจากผู้บริโภคและการส่งเสริมจากหน่วยงานที่ร่วมกันเป็นภาคีการทำงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยกำหนดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาและส่งเสริมผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด ในการพัฒนาและส่งเสริมในด้านการผลิต การพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การตลาด และการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ตุ๊กตาชาววัง ผลิตภัณฑ์กลองผลิตภัณฑ์สมุนไพร ผลิตภัณฑ์จักสานจากไม้ไผ่ และผักตบชวา ฯลฯ

แผนภูมิที่ ๔๐ การวิเคราะห์ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีศักยภาพของจังหวัดอ่างทอง

จากการวิเคราะห์ BCG Matrix เพื่อวางแผนการขายผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOPวางกลยุทธ์ทางการตลาด นั้น จะพิจารณาจาก ๒ เกณฑ์ก็คือ อัตราการเติบโตของตลาด (Marketing Growth Rate) และส่วนแบ่งทางการตลาด สัมพันธ์ (Relative Market Share) สามารถสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOPพบว่ายังไม่มีประเภทของ ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ที่อยู่ใน ตลาดเติบโตสูง หรือมีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เนื่องจากรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่มีคู่แข่งหลายจังหวัด

Cash cows : ธุรกิจที่ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอยู่ คือ ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่อง แต่งกาย ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก และ อาหาร

Dogs: ธุรกิจที่ไม่โตและมีจุดอ่อนเยอะ มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำ คือ สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเครื่องดื่ม

ทั้งนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ได้พิจารณาถึงความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพ หมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบกับข้อมูลพื้นฐานแล้วจึงได้ ให้ความสำคัญในการพัฒนา “ปัจจัยพื้นฐานเพื่อการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ ประเภท สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเครื่องดื่ม ด้วย Invention and Product Improvements และการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ของผลิตภัณฑ์ประเภทแต่งกาย ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก และ อาหาร และเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐาน แปรรูปผลผลิตการเกษตร เพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มรายได้

๒.๑.๔ ด้านการท่องเที่ยวและบริการ

สถานการณ์ ของการเดินทางท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดอ่างทอง มีผู้เยี่ยมเยือนลดลงร้อยละ ๑๙.๒๔ ในจำนวนนี้ พบว่าผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย ลดลงร้อยละ ๑๙.๑๒ เป็นเพราะภาวะเศรษฐกิจ และชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๒.๒๔ สำหรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดอ่างทอง อาจจะเป็นผลมาจากการประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น รวมทั้งภาครัฐและเอกชน พยายามรณรงค์ให้มีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอโดยได้ ดำเนินการจัดโครงการท่องเที่ยวใกล้กรุงเทพฯ-ปทุมธานี-อยุธยา-อ่างทอง-นนทบุรี การจัดงานประเพณีสงกรานต์ อาทิ งานแข่งเรือพายประเพณีสงกรานต์ การละเล่นพื้นบ้าน ออกร้านจำหน่ายสินค้า OTOP เป็นต้น อีกทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยจะเดินทางมาท่องเที่ยวกราบไหว้มนัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาทิ วัดไชโยวรวิหาร วัดขุนอินทประมูล วัดม่วงละวัดป่าโมก เป็นต้น โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์

ในการเดินทางแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวจะมีระยะเวลาพำนักร้อยละ ๑.๖๔ วัน มีอัตราการเข้าพักเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะพักโรงแรม ร้อยละ ๕๓.๒๔ รองลงมา พักบ้านญาติ/บ้านเพื่อน ร้อยละ ๓๖.๓๔ อันดับถัดมาพักที่บังกะโลและรีสอร์ท ร้อยละ ๘.๖๘ นอกนั้นพักที่เกสต์เฮาส์ ร้อยละ ๑.๗๒

หากพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว ประมาณ ๑,๐๗๘.๗๙ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๗๗ มีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ๘๑๘.๓๖ ล้านบาท ส่วนนักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ ๖๙๕.๐๒ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๖๑ มีรายได้หมุนเวียนในแหล่งท่องเที่ยวทั้งสิ้น ๖๖๔.๙๗ล้านบาท ดังนั้นผู้เยี่ยมเยือนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ประมาณ ๗๑๐.๙๓ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๘๓ เมื่อรวมรายได้ในการเดินทางในจังหวัด มีจำนวนทั้งสิ้น ๙๐๕.๘๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๖๑ สำหรับสัดส่วนของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะจ่ายในหมวดค่าที่พัก รองลงมาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่ม และค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึก ตามลำดับ

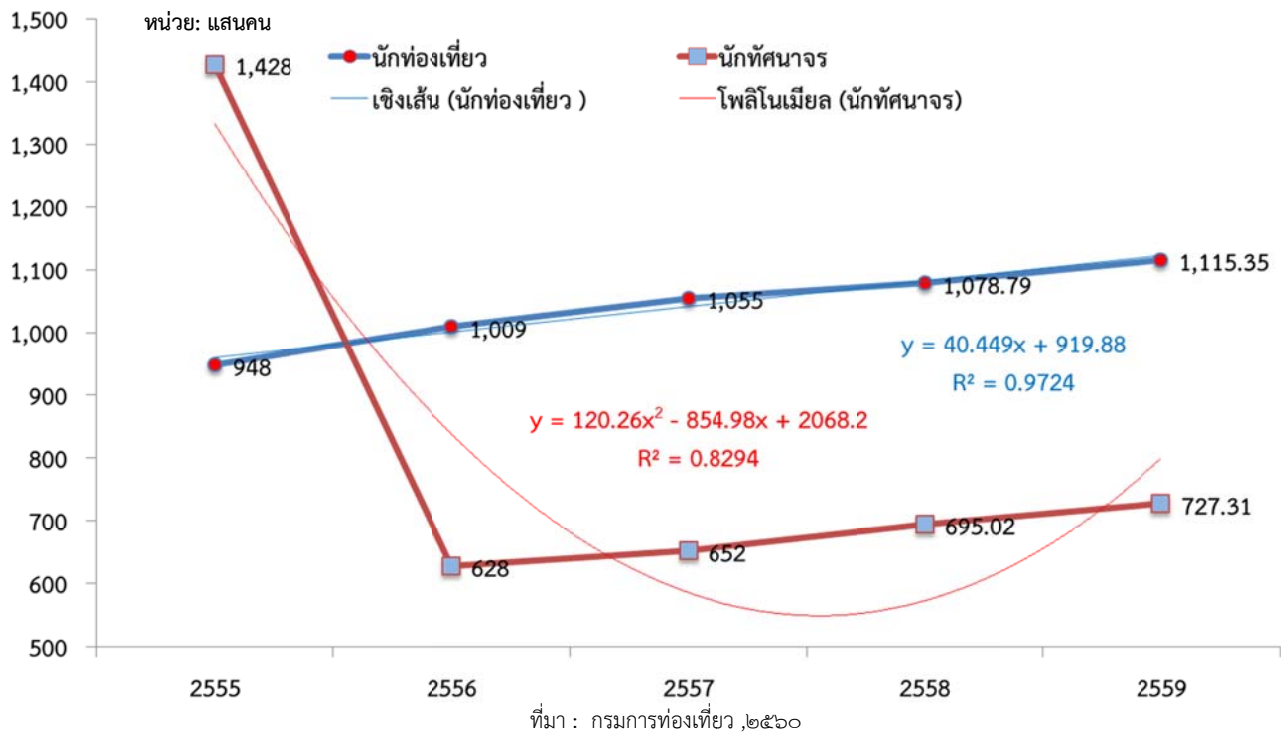
สำหรับสถานการณ์ด้านการพักแรม พบว่ามีจำนวนที่พักทั้งสิ้น ๑๒ แห่ง และมีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยร้อยละ ๖๓.๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๗๑ และระยะเวลาพำนักร้อยละ ๑.๔๓ วัน เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ตารางที่ ๖๘ เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยจำแนกตามค่าใช้จ่ายของผู้มาเยี่ยมเยือน พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘

ค่าใช้จ่ายหมวด	นักท่องเที่ยว			นักท่องเที่ยว			ผู้เยี่ยมเยือน		
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	Δ▽	๒๕๕๗	๒๕๕๘	Δ▽	๒๕๕๗	๒๕๕๘	Δ▽
ที่พัก	๒๗๓.๕๑	๒๗๓.๕๑	+ ๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐	+๐.๐๐	๑๕๗.๐๓	๑๕๕.๗๓	+๐.๘๓
อาหารและเครื่องดื่ม	๒๘๔.๖๑	๒๗๑.๒๙	+ ๔.๙๑	๒๒๔.๕๔	๒๑๔.๓๐	+๔.๗๘	๒๕๓.๗๔	๒๔๒.๘๐	+๔.๕๑
ซื้อสินค้าและของที่ระลึก	๒๒๑.๑๑	๒๑๒.๔๖	+ ๔.๐๗	๑๙๓.๘๓	๑๙๓.๘๓	+๔.๕๕	๒๑๑.๕๒	๒๐๓.๑๕	+๔.๒๑
ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	๑๑๘.๑๔	๑๑๒.๙๕	+ ๔.๕๙	๗๕.๖๙	๗๕.๖๙	+๕.๔๗	๙๘.๔๕	๙๔.๓๒	+๔.๓๘
ค่าบริการท่องเที่ยว									
ภายในจังหวัด	๕๙.๓๙	๕๗.๕๒	+ ๓.๒๕	๖๓.๗๗	๖๐.๓๙	+๕.๖๐	๖๑.๖๔	๕๘.๙๖	+๔.๕๕
ค่าพาหนะเดินทางในจังหวัด	๙๕.๗๕	๙๑.๓๗	+ ๔.๗๙	๙๐.๑๙	๘๖.๗๒	+๔.๐๐	๙๒.๙๐	๘๙.๐๔	+๔.๓๔
ค่าใช้จ่ายอื่นๆ	๖๒.๘๔	๕๙.๖๙	+ ๕.๒๘	๖๖.๕๓	๖๔.๐๙	+๓.๘๑	๖๔.๗๔	๖๑.๘๙	+๔.๖๐
ค่าใช้จ่าย/วัน/คน	๑,๑๑๕.๓๕	๑,๐๗๘.๗๙	+ ๓.๓๙	๗๒๗.๓๑	๖๙๕.๐๒	+๔.๖๕	๙๔๐.๐๒	๙๐๕.๘๙	+๓.๗๗

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว ,๒๕๖๐

แผนภูมิที่ ๔๑ การวิเคราะห์แนวโน้มจากค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

ความสัมพันธ์ของข้อมูล

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล ตามหมวดค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เป็นการกำหนดสมมติฐาน ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีแนวโน้มกับค่าใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว กับประเภทของนักท่องเที่ยว และหมวดการใช้จ่าย เพื่อตั้งสมการความสัมพันธ์การพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว กระตุ้นการใช้จ่ายเพื่อการท่องเที่ยว $Y = F(X_1, X_2, X_3, \dots, X_n)$ ซึ่งพิจารณาข้อมูลเพื่อคำนวณหาความสัมพันธ์ ทำให้ได้สมการ และจัดทำกราฟแสดงความสัมพันธ์ของ ข้อมูล ได้ดังนี้

แผนภาพที่ ๙ แสดงสมการความสัมพันธ์ของข้อมูลท่องเที่ยว

พิจารณาข้อมูลของการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในช่วงปี ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ ช่วงการท่องเที่ยว ขาขึ้น และ ขาลง ของจังหวัดอ่างทอง เพื่อดูแนวโน้มการใช้จ่าย และคำนวณเพื่อหาหมวดการใช้จ่ายที่เจริญเติบโตสูง และการกระตุ้นการ ใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว อธิบายแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตามกัน ที่มีแนวโน้มแปรผันตามกัน

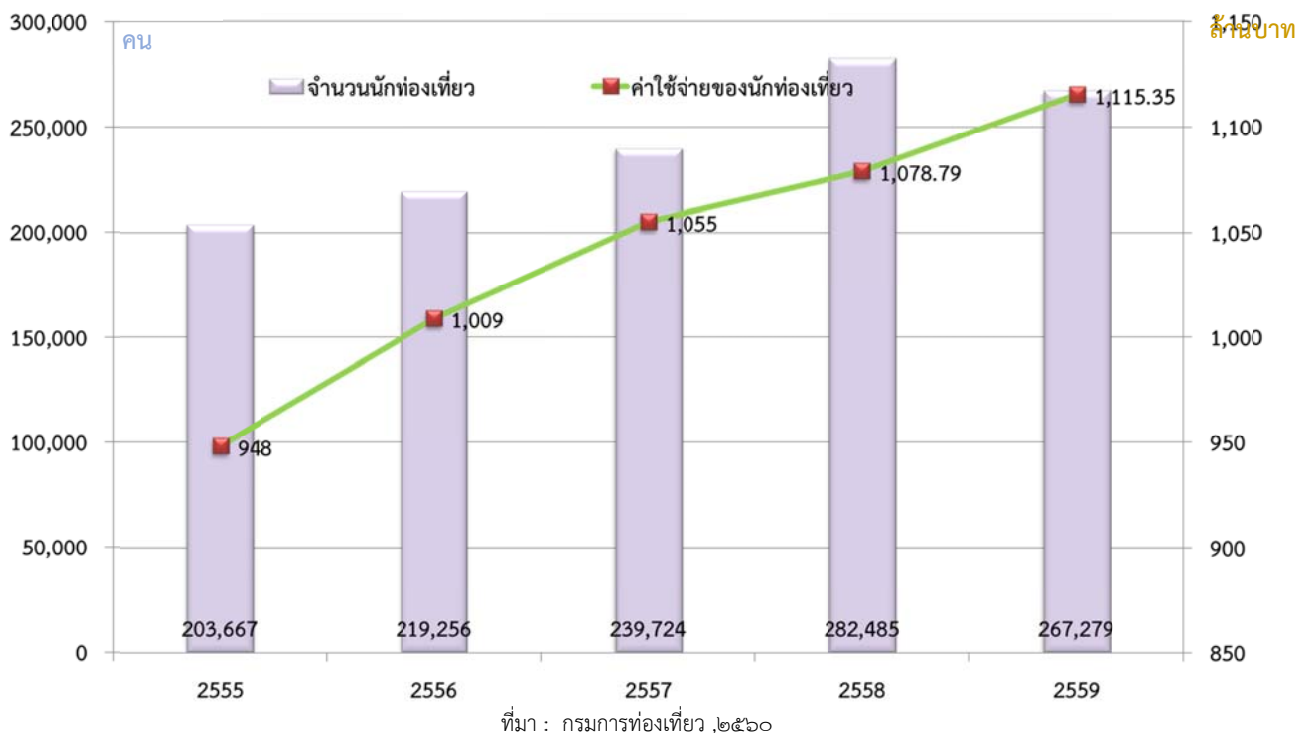
โดยที่ สมการค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว $y = ๔๐.๔๔๙x + ๙๑๙.๘๘$

และ สมการค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว $y = ๑๒๐.๒๖x^๒ - ๘๕๔.๙๘x + ๒๐๖๘.๒$

(x = ช่วงเวลา ๑ ปี, ๒ ปี, ๓ปี ,... ,ปีที่ n) กล่าวคือ ในการแทนค่า x สำหรับ ระยะเวลา ๑ปี หมายความว่า x จะมีค่า ลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามอนุกรมเวลา หากพิจารณา หมายความว่า y คือ การกระตุ้นการใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวทำให้ ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการมีค่าเป็น บวก คือ พร้อมที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายในหมวดการบริการท่องเที่ยว และค่าพาหนะใน การเดินทาง มากขึ้น หรือสรุปได้ว่า ใน**การกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว** คือการจัดกิจกรรม จัดงานประเพณี เรื่องเล่าในอดีตสอดคล้องกับวิถีความเป็นเมืองพุทธและการ เดินทางมาท่องเที่ยวกราบไหว้มนัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดที่ไม่ต่อเนื่องเกิน ๔ วัน จังหวัดอ่างทองอยู่ใกล้กรุงเทพฯ หากเป็นวันหยุดต่อเนื่องยาว นัก ทักฐานจรไม่นิยมมาเที่ยวจังหวัดอ่างทอง และการกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวคือการจัดกิจกรรม เรื่องเล่าใน อดีตสอดคล้องกับวิถีความเป็นเมืองพุทธและการ เดินทางมาท่องเที่ยวกราบไหว้มนัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ สวดมนต์ไหว้พระ พักค้างในวัด เสริมสร้าง ศิริมงคลในชีวิต เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

เมื่อพิจารณา แนวโน้มด้านการท่องเที่ยวพบว่า หากต้อง**การกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวที่ต้องพักค้าง** ต้องใช้แนวทาง เป็นโครงการที่จัดทำโดยกลุ่มจังหวัดที่จะ**เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของ อ่างทอง สิงห์บุรี ลพบุรี และชัยนาท เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด**

แผนภูมิที่ ๔๒ เปรียบเทียบจำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้และประมาณการแนวโน้ม พ.ศ. ๒๕๕๕- ๒๕๕๘

ตารางที่ ๖๙ สถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘

รายการ	๒๕๕๔	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
จำนวนสถานพักแรม (แห่ง)	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒	๑๒
จำนวนห้อง (ห้อง)	๕๑๘	๕๐๓	๔๕๑	๕๗๗	๔๐๓
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	๕๑๘,๒๙๓	๕๕๗,๒๓๘	๖๑๕,๖๐๔	๗๓๔,๐๕๘	๗๓๐,๕๐๒
ชาวไทย	๔๙๙,๒๔๗	๕๓๖,๒๙๐	๕๙๑,๙๓๕	๗๐๕,๑๒๕	๗๐๑,๒๗๗
ชาวต่างประเทศ	๑๙,๐๔๖	๒๐,๙๔๘	๒๓,๖๖๙	๒๘,๙๓๓	๒๙,๒๒๘
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{๑/}	๒๐๓,๖๖๗	๒๑๙,๒๕๖	๒๓๙,๗๒๔	๒๘๒,๔๘๕	๒๖๗,๒๗๙
ชาวไทย	๒๐๓,๒๐๒	๒๑๘,๕๙๒	๒๓๘,๙๙๖	๒๘๑,๖๒๑	๒๖๖,๔๙๕
ชาวต่างประเทศ	๔๖๕	๖๖๔	๗๒๘	๘๖๔	๗๘๔
จำนวนนักท่องเที่ยว ^{๒/}	๓๑๔,๖๒๖	๓๓๗,๙๘๒	๓๗๕,๘๘๐	๔๕๑,๕๗๓	๔๖๓,๒๒๓
ชาวไทย	๒๙๖,๐๔๕	๓๑๗,๖๙๘	๓๕๒,๙๓๙	๔๒๓,๕๐๔	๔๓๔,๗๘๒
ชาวต่างประเทศ	๑๘,๕๘๑	๒๐,๒๘๔	๒๒,๙๔๑	๒๘,๐๖๙	๒๘,๔๔๑
ระยะเวลาพักแรมเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	๑.๖๒	๑.๖๘	๑.๖๔	๑.๖๐	๑.๖๔
ชาวไทย	๑.๖๒	๑.๖๘	๑.๖๔	๑.๖๐	๑.๖๔
ชาวต่างประเทศ	๑.๖๔	๑.๗๔	๑.๕๓	๑.๔๑	๑.๓๕
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)					
ผู้เยี่ยมเยือน	๗๘๕	๘๒๗	๘๕๘	๙๐๕.๘๙	๙๔๐.๐๒
ชาวไทย	๗๘๑	๘๒๕.๓๔	๘๕๖.๘	๙๐๔.๖๓	๙๓๘.๗๔
ชาวต่างประเทศ	๙๐๔	๘๖๙	๘๘๗	๙๕๐.๔๒	๙๘๗.๕๕
นักท่องเที่ยว	๙๔๘	๑,๐๐๙	๑,๐๕๕	๑,๐๗๘.๗๙	๑,๑๑๕.๓๕
ชาวไทย	๙๔๘	๑,๐๐๗	๑,๐๕๔	๑,๑๑๕.๕๔	๑,๑๖๓.๙๔
ชาวต่างประเทศ	๑,๑๔๒	๑,๓๕๙	๑,๓๙๑	๑,๕๒๔.๒๕	๑,๕๕๓.๖๒
นักท่องเที่ยว	๑,๔๒๘	๖๒๘	๖๕๒	๖๙๕.๐๒	๗๒๗.๓๑
ชาวไทย	๕๔๖	๖๑๕	๖๓๘	๖๘๐.๒๒	๗๑๒.๓๘
ชาวต่างประเทศ	๘๘๒	๘๔๑	๘๖๒	๙๑๘.๑๐	๙๕๕.๖๗
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)					
ผู้เยี่ยมเยือน	๓๕๔	๕๘๔	๖๖๐	๘๑๘.๓๖	๘๔๗.๒๗
ชาวไทย	๓๕๓	๕๖๕	๖๓๘	๗๙๐.๗๔	๘๑๘.๔๓
ชาวต่างประเทศ	๑	๑๙	๒๑	๒๗.๖๒	๒๘.๘๔

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว ,๒๕๖๐

นักท่องเที่ยว^{๑/} : หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้นทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย ๑ คืน

นักท่องเที่ยว^{๒/} นักทัศนาจร หมายถึง ผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่พักค้างคืน

๒.๑.๕ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ใช้แนวทางการพัฒนา ๓ ส คือ สะอาด สงบ สวยงาม สามารถวัดได้จากผลสำเร็จในการดำเนินโครงการที่มีลักษณะเกี่ยวกับการส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมการป้องกันและควบคุมมลพิษ ตลอดจนโครงการด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การก่อสร้างถนน/การปรับปรุงผิวจราจร การปรับปรุง ภูมิทัศน์สถานที่ต่าง ๆ แก้ไขปัญหาการทรุดตัวของดิน ได้มีการจัดทำโครงการป้องกันการทรุดตัวของดิน โดยมีการสร้างเขื่อนคอนกรีต ซึ่งในแนวทางการพัฒนา ๓ ส คือ สะอาด สงบ สวยงาม จะเป็นตัวกลางที่เปลี่ยนทัศนคติของประชาชนทั้งประเทศ ให้รู้สึกว่าการเมืองอ่างทองน่าเที่ยว ส่งผลให้ รายได้จากการท่องเที่ยว ของจังหวัดอ่างทองสูงขึ้น

๒.๑.๕.๑ ทรัพยากรน้ำ

๑.) แหล่งน้ำธรรมชาติจังหวัดอ่างทองทำการกสิกรรมโดยอาศัยน้ำชลประทานเป็นหลักแต่การปลูกข้าวในฤดูนาปีน้ำฝนยังคงเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีความสำคัญสำหรับการเพาะปลูกโดยเฉพาะจังหวัดอ่างทอง

๒.) แหล่งน้ำผิวดิน ประกอบด้วยแม่น้ำลำคลองหนองบึงต่างๆ จังหวัดอ่างทองมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ๒ สายได้แก่

๑)แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านเข้าสู่จังหวัดอ่างทองตอนกลางของอำเภอไชโย ผ่านเข้าสู่อำเภอมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก ระยะทางประมาณ ๔๐ กิโลเมตร

๒)แม่น้ำน้อยแม่น้ำสายนี้แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยาที่จังหวัดสิงห์บุรีไหลผ่านเข้าสู่จังหวัดอ่างทองที่อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ และเข้าสู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่อำเภอผักไห่ ระยะทางประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

๓.) ระบบชลประทานและพื้นที่รับน้ำชลประทาน

แหล่งน้ำชลประทานซึ่งครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง จำนวน ๕๐๐,๐๕๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๒ ของพื้นที่ทั้งหมด มีโครงการชลประทานในเขตพื้นที่จังหวัดอ่างทอง จำนวน ๕ โครงการได้แก่

๑)โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายางมณี ครอบคลุมพื้นที่ชลประทาน ๑๔๘,๗๔๐ไร่คิดเป็นร้อยละ๒๖.๒๒ของพื้นที่จังหวัดมีพื้นที่รับผิตชอบ ตั้งแต่ตอนกลางของจังหวัดฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยาครอบคลุมพื้นที่ด้านเหนือถึงด้านใต้ในเขตอำเภอไชโยอำเภอโพธิ์ทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอป่าโมกและอำเภอเมืองอ่างทอง

๒) โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชลสูตรครอบคลุมพื้นที่ชลประทาน ๒๕๕,๙๐๐ไร่ คิดเป็นร้อยละ๔๒.๒๘ของพื้นที่จังหวัดพื้นที่รับผิตชอบตั้งแต่ตอนกลางไปทางด้านตะวันตกของจังหวัดยาวตลอดแนวเหนือใต้บริเวณอำเภอวิเศษชัยชาญอำเภอสามโก้ อำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอแสวงหา

๓) โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามหาราช มีพื้นที่ชลประทาน ๖๘,๖๕๕ไร่คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๔ของพื้นที่จังหวัด พื้นที่รับผิตชอบตั้งแต่ทิศตะวันออกของจังหวัดเริ่มตั้งแต่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาจนสุดเขตจังหวัดอ่างทองตามแนวเหนือใต้ครอบคลุมพื้นที่อำเภอเมืองอ่างทองอำเภอไชโย และอำเภอป่าโมก

๔)โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาผักไห่ มีพื้นที่ชลประทาน๑๐,๕๐๐ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๓ของพื้นที่จังหวัด พื้นที่รับผิตชอบตั้งแต่ทางทิศใต้ของจังหวัดด้านอำเภอป่าโมก

๕)โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาสามชุกมีพื้นที่ชลประทานน้อยที่สุด ๖,๒๖๐ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๓ของพื้นที่จังหวัด พื้นที่รับผิตชอบตั้งแต่ทิศตะวันตกของจังหวัดด้านอำเภอสามโก้

๒.๑.๕.๒ ทรัพยากรป่าไม้

สภาพทั่วไปของจังหวัดอ่างทอง เป็นพื้นที่ที่ใช้เพื่อการเกษตรมาตั้งแต่ดั้งเดิม พื้นที่ทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครองทั้งสิ้น จำแนกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนและของส่วนราชการต่าง ๆ จึงไม่มีพื้นที่ที่เป็นป่าไม้ สวนรุกขชาติ อุทยาน วนอุทยานแต่อย่างใด

๒.๑.๕.๓ มลพิษทางอากาศ

คุณภาพอากาศในจังหวัดอ่างทอง โดยการตรวจวัดค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM ๑๐) มีค่าเฉลี่ยที่ ๖๙.๘๐ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ไม่เกิน ๑๒๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๓๘) เรื่องกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป, ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ตารางที่ ๗๐ การวัดผลคุณภาพอากาศจำแนกเป็นรายปี พ.ศ .๒๕๕๔ – ๒๕๕๘

คุณภาพอากาศ	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	เฉลี่ย
ฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)	๖๕.๑	๓๙	๘๒.๓๙	๘๔.๔๓	๗๘.๐๙	๖๙.๘๐

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง

๒.๑.๕.๔ ขยะมูลฝอยชุมชน

จังหวัดอ่างทอง มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นประมาณ ๑๑๐,๑๐๔ ตันต่อปี หรือประมาณ ๓๐๒ ตันต่อวัน คิดเป็นอัตราการเกิดขยะมูลฝอยประมาณ ๑.๐๔ กิโลกรัม ต่อคนต่อวัน มีการเก็บขนไปกำจัดประมาณ ๕๒,๗๖๘ ตันต่อปี หรือประมาณ ๑๔๕ ตันต่อวัน

ตารางที่๗๑ ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองอ่างทอง

ปี	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้ามำกำจัด		รวม(ตัน)
	ขยะเทศบาลเมืองฯ(ตัน)	ขยะหน่วยงานอื่น(ตัน)	
๒๕๕๕	๘,๖๘๙	๖,๐๙๔	๑๔,๗๘๓
๒๕๕๖	๘,๐๑๙	๗,๘๔๕	๑๕,๘๖๔
๒๕๕๗	๘,๓๓๖	๑๓,๙๗๒	๒๒,๓๐๘
๒๕๕๘	๖,๑๑๙	๑๒,๖๕๑	๑๘,๗๗๐
๒๕๕๙	๔,๕๘๙	๙,๔๘๘	๑๔,๐๗๘

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง

๒.๑.๕.๕ คุณภาพน้ำ

การตรวจสอบคุณภาพน้ำแหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา จำนวน ๒ สถานี บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาหน้าศาลากลางจังหวัด ตำบลบางแก้ว อำเภอมืองอ่างทองบริเวณวัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอบำมอ และแม่น้ำน้อย จำนวน ๑ สถานี คือ บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำน้อย ตำบลอ่างแก้ว อำเภอโพธิ์ทองเก็บตัวอย่างทำการวิเคราะห์ทุก ๓ เดือน นอกจากนี้ ยังมีสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติที่ติดตั้งโดยกรมควบคุมมลพิษ สำหรับแม่น้ำเจ้าพระยา ๑ สถานี ตั้งอยู่ที่บริเวณหน้าวัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอบำมอ สามารถตรวจ

วิเคราะห์คุณภาพน้ำทุก ๓๐ นาที ผ่านระบบ Online ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำแม่น้ำสายหลักทั้ง ๒ สาย พบว่า แม่น้ำเจ้าพระยา ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO) เฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี เท่ากับ ๕.๘ และ ๔.๙ มิลลิกรัมต่อลิตร จัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้แม่น้ำน้อยปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO) เฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี เท่ากับ ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตรจัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้เช่นกัน

สำหรับแหล่งกำเนิดน้ำเสียในแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย มี ๔ แหล่ง ได้แก่ (๑) ชุมชน ร้อยละ ๗๓(๒) อุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๐(๓) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ร้อยละ ๙และ(๔) ปศุสัตว์ ร้อยละ ๘

๒๑.๖ ด้านความมั่นคง

๒.๑.๖.๑ ปัญหายาเสพติด

สถานการณ์ปัญหายาเสพติด สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดจังหวัดอ่างทอง อยู่ในระดับเบาบางและสถานการณ์ในภาพรวมยังทรงตัวแต่จะไม่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากในรอบปีที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการต่อผู้ค้าและผู้เสพอย่างต่อเนื่อง ปริมาณยาเข้าสู่ตลาดน้อยลง

ตารางที่ ๗๒จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมายในการป้องกันการแพร่ระบาดยาเสพติดจำแนกเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๘

ที่	อำเภอ	จำนวน	สถานะของหมู่บ้าน/ชุมชน			
			ไม่มีปัญหา	เบาบาง	ปานกลาง	รุนแรง
๑	เมือง	๘๑	๒๕	๑๙	๒๖	๑๑
๒	ไชโย	๕๑	๑	๓๔	๑๓	๓
๓	ป่าโมก	๔๗	๑	๒๒	๒๑	๓
๔	โพธิ์ทอง	๑๑๐	๕๖	๓๒	๒๐	๒
๕	แสวงหา	๖๑	๓	๔๗	๖	๕
๖	วิเศษชัยชาญ	๑๒๖	๓๗	๕๑	๓๐	๘
๗	สามโก้	๓๗	๙	๑๒	๑๔	๒
๘	ท.เมือง	๒๒	๒๐	๑	๑	-
๙	ท.ป่าโมก	๑๐	-	๕	๔	๑
	รวม	๕๔๕	๑๕๒	๒๒๓	๑๓๕	๓๕

ที่มา : ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดอ่างทอง,๒๕๕๙

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง

๑. ยังไม่พบแหล่งผลิตในพื้นที่
๒. ตัวยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุดได้แก่ ยาบ้า รองลงมาคือ กัญชา ไอซ์ กระเทียม และสารระเหย ตามลำดับ
๓. ผู้เสพยาเสพติดมีรายใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในกลุ่มเด็กและเยาวชน
๓. ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยถูกจับกุมคดียาเสพติดมาก่อน
๔. การลักลอบนำเข้ายาเสพติดทางชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้าสู่พื้นที่ตอนในมีเพิ่มมากขึ้น
๕. ควรมีการเฝ้าระวังในพื้นที่ ที่มีไร่อ้อย เนื่องจากมีข้อมูลว่ามักใช้เป็นแหล่งในการผลิตยาบ้า
๖. จังหวัดในพื้นที่ภาค ๑ มักเป็นแหล่งพักยา เพื่อรอการกระจายไปสู่กลุ่มลูกค้า

ปัจจัยที่เอื้อต่อการค้าและการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดอ่างทอง

๑. อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรง เช่น จังหวัดลพบุรี สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา และสุพรรณบุรี
๒. สภาพพื้นที่มีสถานศึกษา สถานประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรม จำนวนมาก โดยเฉพาะในพื้นที่ อ.เมือง อ่างทอง อ.วิเศษชัยชาญ อ.โพธิ์ทอง
๓. มีแรงงานแฝง เช่นแรงงานคนไทยมาจากทุกภูมิภาคและแรงงานต่างด้าวจากผลการจับกุมต่อเนื่อง
๔. มีผู้เสพยาเก่ากลับมาเสพยา และเกิดผู้เสพยาใหม่ขึ้นเป็นจำนวนมาก
๕. ความเจริญของเทคโนโลยี ทำให้สะดวกในการซื้อ ขายยาเสพติด

๒.๑.๖.๒ ปัญหาอาชญากรรม

คดีอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นในจังหวัดอ่างทอง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ ในภาพรวมเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๕๖ และลดลงในปี ๒๕๕๘ ในคดีที่เกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินคดีที่น่าสนใจ และคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายเนื่องจากการเพิ่มมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มความเข้มในการตรวจมากขึ้น มูลเหตุแห่งคดีส่วนใหญ่ ได้แก่อิงทรัพย์ ทะเลาะวิวาท เรื่องส่วนตัว เมาสຸຣາ

ตารางที่ ๗๓ จำนวนคดีจำแนกตามประเภทความผิดเป็นรายปี พ.ศ. ๒๕๕๔ -๒๕๕๘

ประเภทความผิด	จำนวนคดี				
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
๑.คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	๒๑	๒๒	๒๓	๒๓	๖
๒.คดีชีวิตร่างกาย และเพศ	๑๕๖	๑๔๐	๑๓๗	๑๗๗	๘๑
๓. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	๓๐๐	๒๗๙	๒๘๑	๒๗๙	๑๔๘
๔. คดีที่น่าสนใจ	๑๖๑	๑๔๑	๑๔๐	๑๕๕	๑๒๕
๕. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๓,๒๐๗	๒,๘๘๔	๕,๑๕๒	๓,๐๓๒	๑,๒๑๔
รวม	๓,๘๔๕	๓,๔๖๖	๕,๗๓๓	๓,๖๖๖	๑,๕๗๔

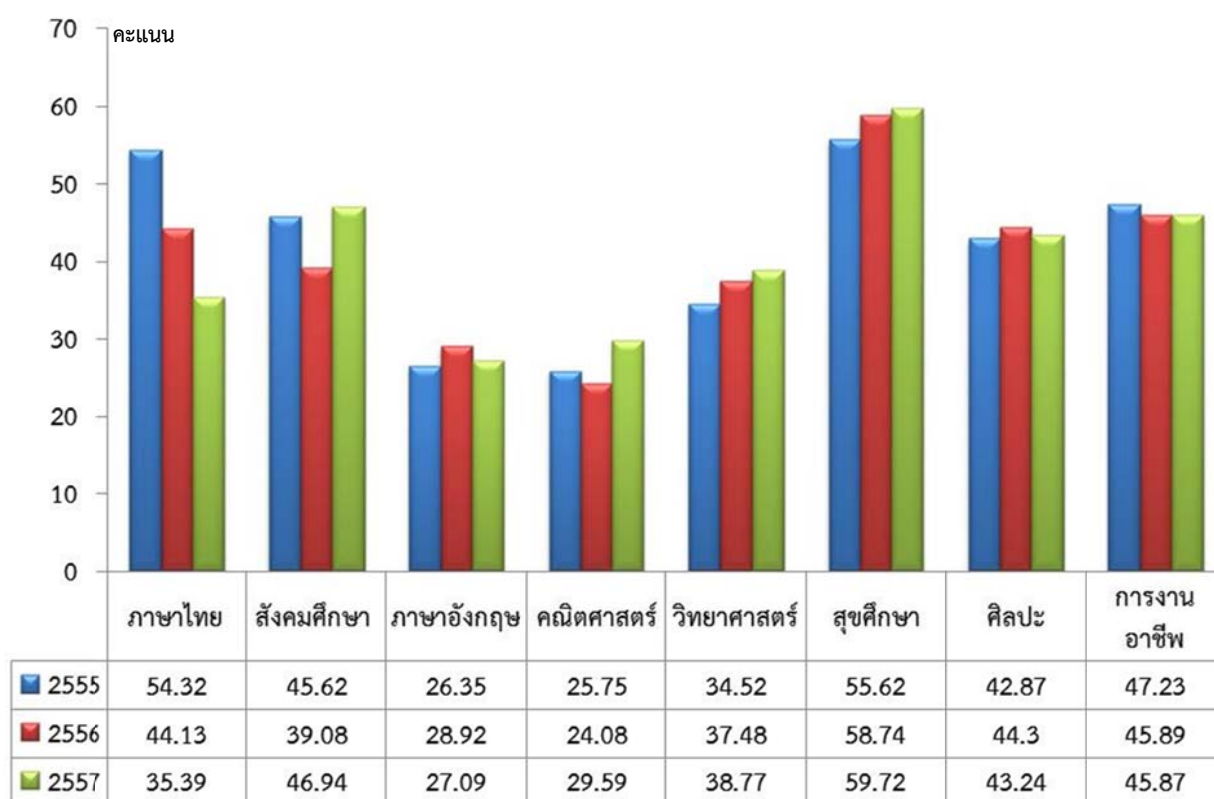
๒.๑.๗ ด้านสังคม

๒.๑.๗.๑ ด้านการศึกษา

ปี ๒๕๕๘ จังหวัดอ่างทองมีสถานศึกษาที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสิ้น ๑๙๔ แห่ง มีนักเรียน/นักศึกษา จำนวน ๔๖,๐๘๕ คน มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒,๘๘๗ คน คิดเป็นอัตราส่วน ครู ๑ คนต่อนักเรียน ๑๖ คน

ในส่วนของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) จังหวัดอ่างทองปีการศึกษา ๒๕๕๕-๒๕๕๗ ในปีการศึกษา ๒๕๕๗ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ร้อยละ ๔๐.๘๓ เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา ๒๕๕๖ ร้อยละ ๐.๕๐ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่ได้ผลการทดสอบร้อยละ ๔๐.๗๐ วิชาที่ได้คะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระศิลปะ กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระภาษาไทย กลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ ดังตาราง

แผนภูมิที่๔๓ คะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๕-๒๕๕๗

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๕๙

๒.๑.๗.๒ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจความคิดเห็นของสำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง เกี่ยวกับสถานการณ์ด้านแรงงานของจังหวัดอ่างทอง พบว่า ในปี๒๕๕๙ จังหวัดอ่างทอง มีประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๑๔,๔๙๓ คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๔๔,๔๖๑ คน มีงานทำ ๑๔๑,๔๕๒ คนว่างงาน ๓,๐๐๙ คนและรอฤดูกาล ๑๙๓ คน อัตราการว่างงานของจังหวัดอ่างทองคิดเป็นร้อยละ ๒.๐๘ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๑.๐๙

ตารางที่๗๔ จำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน พ.ศ.๒๕๕๔ - ๒๕๕๙

สถานภาพแรงงาน	ข้อมูลเฉลี่ย ๔ ไตรมาส					
	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ผู้อยู่ในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป)	๒๗๕,๖๖๙	๒๘๓,๙๒๒	๒๙๔,๗๙๕	๒๑๑,๑๙๕	๒๑๓,๒๗๖	๒๑๔,๔๙๓
๑. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๖๒,๑๐๙	๑๖๒,๒๗๔	๑๖๒,๑๒๙	๑๔๒,๘๕๕	๑๔๐,๐๒๕	๑๔๔,๔๖๑
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๕๕,๒๔๘	๑๕๙,๑๓๓	๑๕๙,๐๒๒	๑๔๐,๖๓๘	๑๓๗,๗๑๒	๑๔๑,๔๕๒
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๖,๘๖๑	๓,๑๔๑	๓,๑๐๖	๒,๒๑๗	๒,๓๑๓	๓,๐๐๙
๑.๓ ผู้รอฤดูกาล	๓๓๕	๓๒๕	๒๘๘	๘๐	๑๘๓	๑๙๓
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๑๓,๕๖๐	๑๒๑,๖๙๘	๑๓๒,๖๖๖	๑๖๘,๐๑๕	๑๗๓,๒๕๑	๑๗๐,๐๓๒
๒.๑ ทำงานบ้าน	๑๖,๔๓๒	๑๕,๓๒๙	๑๖,๘๘๓	๑๗,๙๒๑	๒๑,๖๑๕	๒๐,๐๙๖
๒.๒ เรียนหนังสือ	๑๗,๒๕๖	๑๖,๗๑๗	๑๗,๑๑๒	๑๔,๒๕๖	๑๓,๔๑๔	๑๓,๙๖๕
๒.๓ อื่นๆ (เด็กและคนชรา)	๗๙,๘๗๒	๘๙,๖๕๒	๙๘,๖๗๑	๑๓๖,๘๓๘	๑๓๘,๒๒๒	๑๓๖,๐๐๐
อัตราการว่างงาน (ค่าเฉลี่ยจังหวัด)	๑.๗๕	๑.๙๓	๑.๙๑	๑.๕๕	๑.๖๕	๒.๐๘
อัตราการว่างงาน (ค่าเฉลี่ยประเทศ)	๐.๖๘	๐.๖๖	๐.๗๒	๐.๘๔	๐.๗๕	๐.๙๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการมีงานทำจำแนกตามการประกอบอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด จำนวน ๒๘,๐๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘๖ รองลงมาคือ ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตรและการประมง จำนวน ๒๗,๙๐๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗๓ และ ผู้ปฏิบัติงานโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ จำนวน ๒๔,๐๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐๓

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน ๓๔,๕๓๖ คน หรือร้อยละ ๒๔.๔๒ รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒๗,๖๓๘ คน หรือร้อยละ ๑๙.๕๔

จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ทำงานนอกภาคเกษตร จำนวน ๑๐๙,๐๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๐๗ และทำงานในภาคเกษตร จำนวน ๓๒,๔๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙๓ โดยผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรสูงสุดคือสาขาการผลิต จำนวน ๓๓,๙๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๖ รองลงมาคือ สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน จำนวน ๒๕,๑๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๘๑

การว่างงาน จังหวัดอ่างทองมีผู้ว่างงาน จำนวน ๓,๒๒๖ คน หรือมีอัตราการว่างงานร้อยละ ๒.๒๓ เทียบกับไตรมาสที่ผ่านมามีผู้ว่างงานจำนวน ๓,๐๑๐ หรือมีอัตราการว่างงานร้อยละ ๒.๐๘

แรงงานนอกระบบ จากข้อมูลเบื้องต้น ปี ๒๕๕๙ มีผู้ทำงานอยู่ในแรงงานนอกระบบจำนวน ๖๖,๒๕๑ คน หรือร้อยละ ๔๖.๓๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด ทำงานในและนอกภาคเกษตรใกล้เคียงกัน คือเป็นแรงงานในภาคเกษตรจำนวน ๓๐,๒๑๒ คน (ร้อยละ ๔๕.๖๐) ขณะที่นอกภาคเกษตรมี ๓๖,๐๓๙ คน (ร้อยละ ๕๔.๔๐) ประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด คือ การขายส่ง การขายปลีกฯ จำนวน ๑๕,๕๗๒ คน (ร้อยละ ๔๓.๒๑) รองลงมา

คือ ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำนวน ๕,๗๒๒ คน (ร้อยละ ๑๕.๘๘) ส่วนสาขาอาชีพที่แรงงานนอกระบบทำงานสูงสุด คือ ด้านการเกษตรและประมง จำนวน ๒๖,๘๒๖ คน (ร้อยละ ๔๐.๔๙) รองลงมาเป็นพนักงานบริการ จำนวน ๑๙,๔๑๒ คน (ร้อยละ ๒๙.๓๐) สำหรับด้านการศึกษา แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่า ประถมศึกษา คือมีจำนวน ๒๕,๕๔๐ คน (ร้อยละ ๓๘.๕๕) รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๑๑,๘๗๘ คน (ร้อยละ ๑๗.๙๓) หากจำแนกตามอายุส่วนใหญ่มีอายุในช่วง ๖๐ ปีขึ้นไป มีจำนวน ๑๘,๑๒๔ คน (ร้อยละ ๒๗.๓๖) รองลงมาคืออายุ ๕๕ - ๕๙ ปี จำนวน ๙,๗๔๒ คน (ร้อยละ ๑๔.๗๐)

การบริการจัดหางานในจังหวัดอ่างทอง ในช่วงประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (มกราคม - ธันวาคม) นายจ้าง/สถานประกอบการได้แจ้งตำแหน่งงานว่างในจังหวัด จำนวน ๘๖๓ อัตรา โดยมีผู้ลงทะเบียนสมัครงานในจังหวัด ๑,๒๗๔ คน และ มีการบรรจุงานในจังหวัด จำนวน ๘๒๖ คน ตำแหน่งงานว่างจำแนกตามวุฒิการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการ ๓๑๐ อัตรา (ร้อยละ ๓๕.๙๒) รองลงมาเป็นระดับปวส. จำนวน ๑๙๕ อัตรา (ร้อยละ ๒๒.๖๐) และระดับ ปวช. จำนวน ๑๕๐ อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๘) ตามลำดับ ผู้ลงทะเบียนสมัครงานในจังหวัด จำแนกตามวุฒิการศึกษา สูงสุดคือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๔๑๙ คน (ร้อยละ ๓๒.๘๙) รองลงมาคือระดับปวส. จำนวน ๒๕๖ คน (ร้อยละ ๒๐.๐๙) และระดับปวช. จำนวน ๒๔๗ คน (ร้อยละ ๑๙.๓๙) การบรรจุงานในจังหวัดจำแนกตามวุฒิการศึกษา สูงสุดคือ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒๙๗ คน (ร้อยละ ๓๕.๙๖) รองลงมาคือ ระดับ ปวส. จำนวน ๑๘๘ คน (ร้อยละ ๒๒.๗๖) และระดับปวช. มีจำนวน ๑๔๔ คน (ร้อยละ ๑๗.๔๓)

อาชีพที่มีการบรรจุงานมากที่สุด คืออาชีพงานพื้นฐาน จำนวน ๓๖๔ คน (ร้อยละ ๔๔.๐๗) ช่วงอายุที่มีการบรรจุงานมากที่สุดคือ ช่วงอายุระหว่าง ๑๘-๒๔ ปี จำนวน ๓๕๑ คน (ร้อยละ ๔๒.๔๙) และอุตสาหกรรมที่มีการบรรจุงานมากที่สุด คือ การขายส่ง การขายปลีกฯ จำนวน ๓๐๒ คน (ร้อยละ ๓๖.๕๖)

แรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้รับใบอนุญาตให้ทำงาน (ข้อมูลเดือนธันวาคม ๒๕๕๙) มีจำนวน ๑,๑๓๕ คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวพม่าสัญชาติและได้รับใบอนุญาตทำงาน จำนวน ๕๘๓ คน (ร้อยละ ๕๑.๓๗) รองลงมาคือแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานตาม MOU จำนวน ๔๓๐ คน (ร้อยละ ๓๗.๘๙) ประเภทชั่วคราว (ม.๙) จำนวน ๗๖ คน (ร้อยละ ๖.๗๐) และประเภทส่งเสริมการลงทุนและกฎหมายอื่น (ม.๑๒) จำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๔.๐๕)

สำหรับแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมายแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ ๑)แรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติ มติ ครม. (เมียนมา ลาว กัมพูชา) ๒)แรงงานต่างด้าวที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย (บุคคลบนพื้นที่สูง) (ข้อมูล ณ ธันวาคม ๒๕๕๙) มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๐๔๒ คน โดยแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) มีจำนวน ๒,๐๐๕ คน จำแนกเป็นสัญชาติกัมพูชามากที่สุด จำนวน ๙๖๒ คน (ร้อยละ ๔๗.๑๑ ของแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายทั้งหมด) รองลงมาเป็นสัญชาติเมียนมา จำนวน ๙๖๐ คน (ร้อยละ ๔๗.๐๑) และสัญชาติลาว ๘๓ คน (ร้อยละ ๔.๐๖) ตามลำดับ ส่วนบุคคลบนพื้นที่สูงมีจำนวน ๓๗ คน (ร้อยละ ๑.๘๑)

แรงงานไทยไปทำงานต่างประเทศ ในช่วง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (มกราคม - ธันวาคม) จังหวัดอ่างทองมีผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๔๖ คน โดยแรงงานที่แจ้งความประสงค์ไปทำงานในต่างประเทศ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

แรงงานไทยในจังหวัดอ่างทองเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (มกราคม - ธันวาคม) จำนวนทั้งสิ้น ๑๙๑ คน จำแนกตามวิธีการเดินทาง พบว่าส่วนใหญ่จะเดินทางโดยวิธี Re-Entry (แจ้งการเดินทางกลับไปทำงานต่อ) จำนวน ๑๑๙ คน (ร้อยละ ๖๒.๓๐) ภูมิภาคที่แรงงานไทยจะไปทำงาน ส่วนใหญ่จะอยู่ในภูมิภาคเอเชียมากที่สุด จำนวน ๑๑๐ คน หรือร้อยละ ๕๗.๕๙ ของแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศทั้งหมด จำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน ๖๖ คน (ร้อยละ ๓๔.๕๕)

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผู้เข้ารับการฝึกเตรียมเข้าทำงานในจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๓๙ คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานในปีนี้ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวน ๑๖ คน รองลงมาเป็นช่างเครื่องกล จำนวน ๑๐ คน ช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๙ คน และช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และ คอมพิวเตอร์ ๔ คน ตามลำดับ

สำหรับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน จำนวน ๔๕๐ คน โดยกลุ่มอาชีพที่มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานในไตรมาสนี้ได้แก่ ธุรกิจและบริการ จำนวน ๒๗๓ คน รองลงมาเป็น ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และ คอมพิวเตอร์ จำนวน ๑๒๕ คน ช่างเครื่องกล จำนวน ๓๒ คน และ ช่างก่อสร้าง ๒๐ คน ตามลำดับ

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (มกราคม - ธันวาคม) พบว่า มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานจำนวน ๗๓๙ คน โดยมีกลุ่มอาชีพที่มีการฝึก ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ จำนวน ๕๓๗ คน รองลงมาเป็นธุรกิจและบริการ ๙๐ คน ช่างอุตสาหกรรม จำนวน ๗๕ คน ช่างเครื่องกล ๓๗ คน ตามลำดับ ทั้งนี้ มีผู้ผ่านการฝึก จำนวน ๕๗๘ คน และมีผู้ผ่านการฝึกและมีงานทำ จำนวน ๔๗๐ คน

การตรวจแรงงานในสถานประกอบการ มีสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งสิ้น ๑๔๙ แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ จำนวน ๑,๖๗๙ คน สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก ได้แก่ ขนาด ๑-๔ คน จำนวน ๔๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๒๐ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน มีการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการทั้งสิ้น ๗๙ แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจจำนวน ๑,๙๒๘ คน สถานประกอบการที่ได้รับการตรวจส่วนใหญ่เป็นสถานประกอบการขนาด ๑ - ๔ คน จำนวน ๒๔ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๘ ของสถานประกอบการที่ผ่านการตรวจทั้งหมด ผลการตรวจสถานประกอบการปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายความปลอดภัย ๕๙ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๖๘ และปฏิบัติไม่ถูกต้อง ๒๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๒

สถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติความปลอดภัยในการทำงาน ส่วนใหญ่เป็นประเภท อุตสาหกรรม การขายส่ง การขายปลีก จำนวน ๒๗ แห่ง เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการกับสถานประกอบการที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องโดยการออกคำสั่งให้ปรับปรุงให้ถูกต้องแล้ว

การเกิดข้อเรียกร้อง/ข้อพิพาทแรงงานและข้อขัดแย้งภายในจังหวัดอ่างทอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า มีการแจ้งข้อเรียกร้องในสถานประกอบการในจังหวัดอ่างทอง จำนวน ๑ แห่ง ๑ ครั้ง มีผู้เรียกร้อง จำนวน ๗๔๙ คน ข้อเรียกร้องดังกล่าวเกิดข้อพิพาทแรงงาน แต่สามารถยุติข้อเรียกร้องโดยตกลงกันได้

การเลิกกิจการ/เลิกจ้างแรงงาน ข้อมูลจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดอ่างทอง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า ไม่มีสถานประกอบการที่เลิกกิจการ และไม่มีลูกจ้างถูกเลิกจ้าง การสวัสดิการแรงงาน จังหวัดอ่างทองมีสถานประกอบการทั้งสิ้น ๑,๒๔๖ แห่ง มีลูกจ้างรวม ๑๒,๐๑๙ คน

การประกันสังคม ข้อมูลประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า จังหวัดอ่างทอง มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน ๙๗๙ แห่ง ผู้ประกันตน (มาตรา ๓๓) ทั้งสิ้น ๑๒,๘๕๐ คน และมีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคมที่เป็นสถานพยาบาลของรัฐบาลจำนวน ๑ แห่ง มีผู้ใช้บริการ ๕๒,๕๑๖ คน

กองทุนประกันสังคม ข้อมูลประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผู้ใช้บริการของกองทุนประกันสังคมจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามประเภทของประโยชน์ทดแทน จำนวน ๑๘,๑๕๐ ราย ประเภทประโยชน์ทดแทน ที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุด ได้แก่กรณีเจ็บป่วย จำนวน ๘,๘๖๓ คน หรือ ร้อยละ ๔๘.๖๓ ของผู้ใช้บริการทั้งหมด สำหรับปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่าการจ่ายเงินกรณีคลอดบุตรมีการจ่ายเงินสูงสุดถึง ๒๕,๘๘๘,๒๐๖.๕๐ บาท หรือร้อยละ ๔๐.๕๙ ของเงินประโยชน์ทดแทนที่จ่าย

กองทุนเงินทดแทน ข้อมูลประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียน จำนวน ๗๗๘ แห่ง ลูกจ้าง จำนวน ๙,๐๒๙

คนตารางที่ ๗๕ จำนวนสถานประกอบการและผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมพ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘

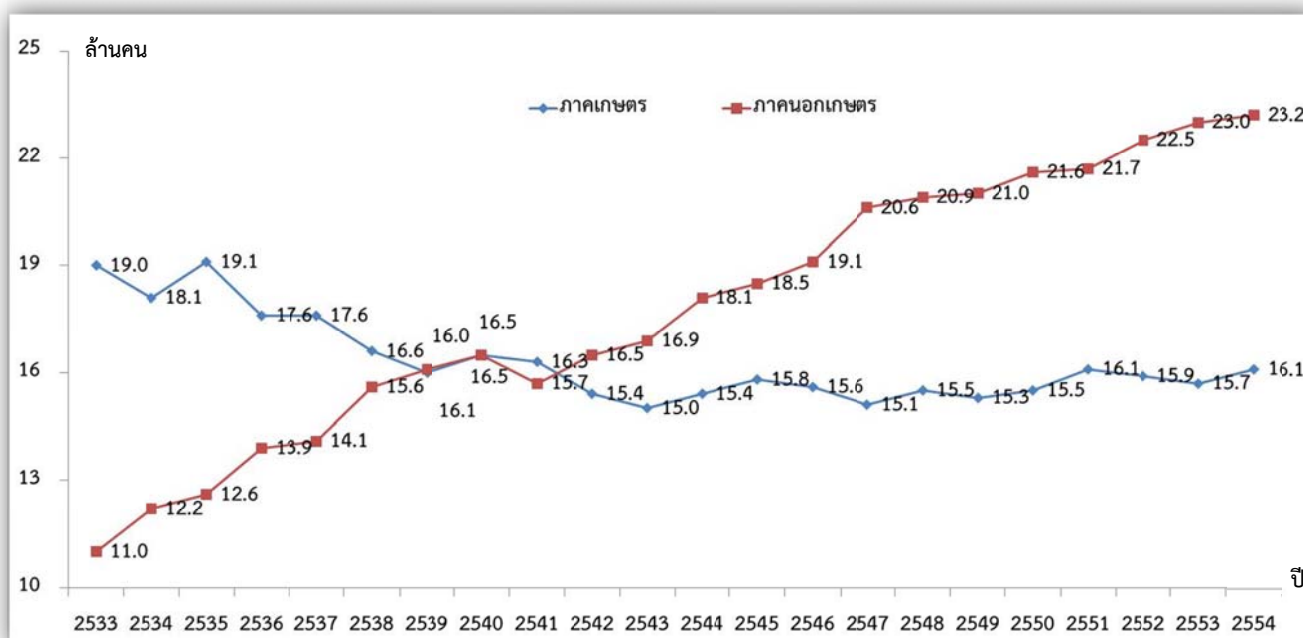
การประกันสังคม	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘
สถานประกอบการ(แห่ง)	๙๓๗	๙๔๑	๙๑๗	๙๒๓	๙๓๓
ผู้ประกันตน (คน)	๑๘,๖๒๙	๒๕,๒๔๑	๑๖,๐๐๐	๓๗,๑๙๕	๓๘,๘๕๕
- ผู้ประกันตนมาตรา ๓๓ (คน)	๑๑,๔๔๙	๑๑,๒๐๘	๑๑,๔๖๓	๑๑,๖๗๐	๑๒,๔๑๔
- ผู้ประกันตนมาตรา ๓๙ (คน)	๓,๒๐๘	๔,๒๔๓	๔,๕๓๗	๔,๕๐๓	๔,๕๗๑
- ผู้ประกันตนมาตรา ๔๐ (คน)	๓,๙๗๒	๙,๗๙๐	๑๒,๔๕๒	๒๑,๐๒๒	๒๑,๘๗๐

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐

การประสบอันตราย/เจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จังหวัดอ่างทอง มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำนวน ๘๘ คน โดยประเภทของความร้ายแรง พบว่า ส่วนใหญ่จะหยุดงานไม่เกิน ๓ วัน จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๙ และหยุดงานเกิน ๓ วัน จำนวน ๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๑๘ สูญเสียอวัยวะบางส่วน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๒ และตาย ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๑ ตามลำดับ

สาเหตุการประสบอันตราย ส่วนใหญ่เกิดจากวัตถุหรือสิ่งของพังทลายหล่นทับ และวัตถุหรือสิ่งของตัด/บาด/ทิ่มแทง จำนวนละ ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๖

แผนภูมิที่ ๔๔ จำนวนประชากรที่มีงานทำจำแนกตามลักษณะการทำงาน ปี ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕

สำนักงานสถิติแห่งชาติ,ทิศทางของภาวะแรงงานในประเทศไทย

พิจารณาแนวโน้มของแรงงานในจังหวัดอ่างทองกับแรงงานระดับประเทศ พบว่ารูปแบบการทำงานของประชากรเปลี่ยนไปอย่างเห็นได้ชัด จากที่ส่วนใหญ่ทำงานในภาคการเกษตรมาเป็นการทำงานนอกภาคเกษตร นับตั้งแต่

ประเทศไทยเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจเมื่อปี ๒๕๔๐ ซึ่งในขณะนั้นพบว่าแรงงานที่ทำงานในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรไม่แตกต่างกัน (๑๖.๕ ล้านคน) ต่อมาในปี ๒๕๔๑ ผลจากวิกฤติเศรษฐกิจทำให้มีแรงงานนอกภาคเกษตรจำนวนมากต้องออกจากงานและหวนกลับไปทำงานในภาคเกษตรจนทำให้มีจำนวนมากกว่าผู้ทำงานนอกภาคเกษตรอีกครั้ง แต่ภายหลังจากภาวะเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวแรงงานกลับเข้ามาทำงานนอกภาคเกษตรมากขึ้น และนับตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน พบว่า แรงงานนอกภาคเกษตรจะมีจำนวนและสัดส่วนมากกว่าในภาคเกษตร โดยมีความแตกต่างมากขึ้นตามลำดับ

ตารางที่ ๗๖ จำนวนแรงงานที่มีงานทำ จำแนกตามประเภทของอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

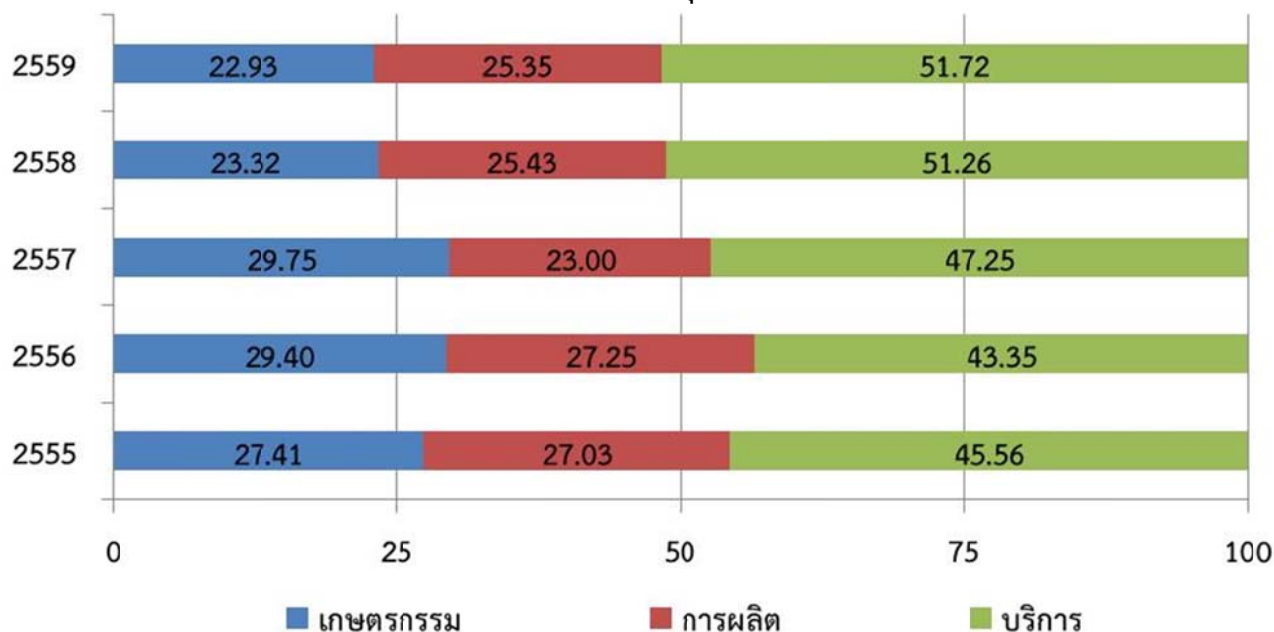
ประเภทของอุตสาหกรรม	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
แรงงานรวม	๑๕๙,๑๓๓	๑๕๙,๐๒๒	๑๔๐,๖๓๘	๑๓๗,๗๑๒	๑๔๑,๔๕๒
ภาคเกษตรกรรม	๔๓,๕๘๙	๔๖,๗๔๔	๔๑,๘๓๐	๓๒,๑๐๗	๓๒,๔๓๒
นอกภาคเกษตรกรรม	๑๑๕,๕๔๔	๑๑๒,๒๗๘	๙๘,๘๐๘	๑๐๕,๕๘๕	๑๐๘,๙๘๘
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๗๔๒	๓๕๖	๔๓๔	๔๐๗	๕๑๒
การผลิต	๔๑,๕๒๓	๔๑,๕๖๓	๓๐,๖๗๓	๓๓,๔๔๘	๓๓,๙๗๑
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๒๖๘	๓๗๑	๖๒๕	๘๓๙	๗๕๑
การจัดหา การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย	๔๔๘	๑,๐๔๒	๖๐๖	๓๑๔	๖๑๘
การก่อสร้าง	๑๑,๘๐๔	๑๒,๗๕๒	๑๒,๔๔๖	๑๓,๐๐๘	๑๑,๘๗๒
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์	๒๔,๐๑๔	๒๐,๙๐๙	๒๒,๔๕๓	๒๒,๗๐๙	๒๕,๑๙๓
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	๓,๘๐๔	๓,๔๒๙	๒,๓๖๘	๒,๒๕๕	๒,๕๕๒
กิจกรรมโรงแรม และการบริการด้านอาหาร	๖,๗๖๒	๗,๖๒๖	๖,๘๘๖	๘,๐๖๖	๗,๘๗๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๕๔๐	๒๓๔	๓๘๔	๔๖๒	๑๘๙
กิจการทางการเงินและการประกันภัย	๑,๒๓๒	๑,๔๐๐	๑,๗๖๓	๑,๔๖๘	๑,๔๖๓
กิจการอสังหาริมทรัพย์	๑๘๕	๘๖	๗๒	๑๔๕	๑๘๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๔๙๙	๑๙๗	๒๘๙	๓๘๑	๒๒๙
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๐๑๔	๑,๓๒๐	๘๒๒	๘๖๑	๑,๖๑๖
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ	๘,๔๑๖	๘,๑๘๔	๗,๔๖๓	๘,๔๙๘	๙,๓๓๔
การศึกษา	๕,๙๑๗	๕,๘๗๔	๔,๒๓๓	๔,๘๗๒	๕,๔๔๙
กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	๓,๔๖๐	๓,๑๑๙	๒,๖๑๘	๒,๓๖๕	๒,๒๖๓
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๑๐๐	๑,๓๙๗	๘๖๖	๑,๐๙๑	๑,๓๔๗
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒,๔๘๑	๑,๙๔๒	๓,๑๑๔	๓,๙๔๒	๒,๖๒๕
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	๑,๒๓๐	๔๗๐	๖๔๕	๔๕๓	๙๔๗

สอดคล้องกับข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ระบุว่าเกี่ยวกับทัศนคติของแรงงานรุ่นใหม่ ที่เห็นว่าอาชีพเกษตรกรรมเป็นงานที่หนัก เหนื่อยยากต้องพึ่งพาธรรมชาติ รายได้น้อยไม่แน่นอน และไม่มีสวัสดิการที่มั่นคง ส่งผลให้ทายาทเกษตรกรไม่สืบทอดต่ออาชีพหันเหจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมการผลิตและบริการเพิ่มขึ้น

ในปี ๒๕๕๕ จังหวัดอ่างทอง มีสัดส่วนแรงงานในภาคเกษตร ร้อยละ ๒๗.๔๑ ต่อมาในปี ๒๕๕๖ และ ปี ๒๕๕๗ รัฐบาลได้ออกนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการเกษตร ทำให้มีแรงงานนอกภาคเกษตรโดยเฉพาะภาคการผลิต เช่น การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน ดูดทราย และอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ ออกจากงานและหวนกลับไปทำงานในภาคเกษตร ปลายปี ๒๕๕๗ ถึงปี ๒๕๕๘ เกิดภาวะภัยแล้ง ปริมาณน้ำฝนที่ตกในพื้นที่จังหวัดอ่างทองน้อย

และอ่างทองเองก็ไม่มีน้ำต้นทุน ทำให้ต้นไม้ที่ปลูกได้รับความเสียหายยืนต้นตายจำนวนมาก ในทางกลับกันแรงงานได้ก้าวเข้าไปทำงานในภาคบริการ และภาคการผลิตเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะภาคบริการ (การขายส่ง การขายปลีก โรงแรมและภัตตาคาร การขนส่ง เป็นต้น) ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับอาชีพในภาคการผลิต (รวมการไฟฟ้า ประปา ก่อสร้าง) พบว่า สัดส่วนไม่เปลี่ยนแปลงมาก

ตารางที่ ๔๕ ร้อยละของแรงงานที่มีงานทำ จำแนกตามภาคอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ปัจจุบันแรงงานหันไปประกอบอาชีพด้านการผลิต และการบริการเป็นจำนวนมาก และทำงานด้านการเกษตรลดลงอย่างชัดเจน

หากสถานการณ์ยังเป็นเช่นนี้ต่อไปคาดว่าในอนาคตจังหวัดอ่างทองซึ่งเป็นจังหวัดอ่างทองเกษตรกรรมและหากจะคงความเป็น “แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย” อาจจะต้องหันไปพึ่งพาแรงงานข้ามชาติมากขึ้นเพื่อทดแทนแรงงานในภาคเกษตรที่ขาดหายไป ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเตรียมการวางแผนกำลังคนด้านนี้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนแรงงานและป้องกันปัญหาอื่นๆ ที่จะตามมาไม่ว่าจะเป็นปัญหาแรงงานข้ามชาติที่ผิดกฎหมาย อาชญากรรม โรคระบาดที่จะมาพร้อมกับแรงงานเหล่านี้

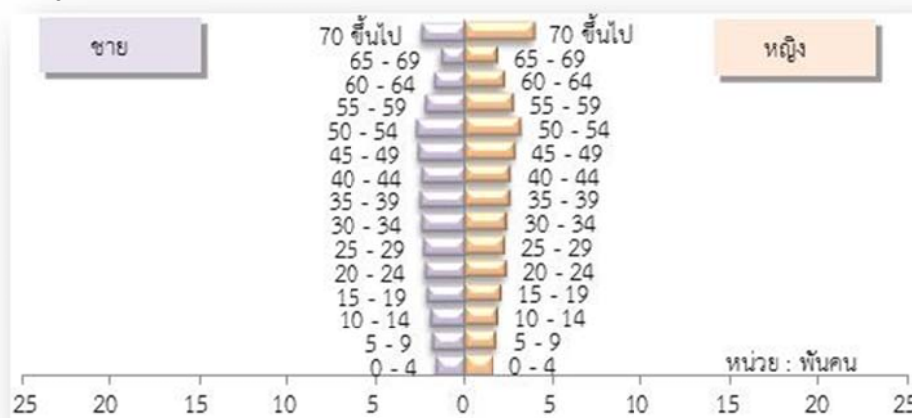
เพื่อให้โครงการตามยุทธศาสตร์ “ครัวสุขภาพสู่มหานคร” บรรลุตามเป้าประสงค์ ได้ต่อไป

๒.๗.๓ ด้านสาธารณสุข

พิจารณาแนวโน้มสถานการณ์ด้านสาธารณสุขของจังหวัดอ่างทองเรียงลำดับของความสำเร็จ ได้ดังนี้

๑. โครงสร้างประชากรของจังหวัดอ่างทองมีประชากรผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) ร้อยละ ๑๙.๕๘ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นปี ๒๕๕๙ มีสัดส่วนเพศหญิง ร้อยละ ๕๒.๐๕ เพศชายร้อยละ ๔๗.๙๕ พิจารณาสัดส่วนของประชากรจำแนกตามกลุ่มและช่วงอายุ พบว่า กลุ่มเด็ก ช่วงอายุ ๐-๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๑ อายุ ๕-๑๔ ปีร้อยละ ๑๐.๙๖ กลุ่มประชากรวัยทำงาน หรือ ประชากรที่มีอายุ ๑๕-๕๙ ปี ร้อยละ ๖๔.๗๕ และกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งมีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปนั้น ร้อยละ ๑๙.๕๘ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

แผนภูมิที่ ๔๖ จำนวนประชากรจากการทะเบียนจำแนกตามอายุและเพศ พ.ศ. ๒๕๕๙

๒. ประชากรในจังหวัดอ่างทองยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพฤติกรรมบริโภคที่ไม่เหมาะสม ขาดการออกกำลังกาย เกิดความเครียด หาทานออกโดยการกินอาหาร สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ทำให้มีภาวะน้ำหนักเกินและอ้วน เป็นสาเหตุหลักสำคัญทำให้เกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลทำให้เกิดการเจ็บป่วย พิกการ เสียชีวิต มีภาระค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพและการสูญเสียทางเศรษฐกิจตามมาอย่างมหาศาล ซึ่งประเทศไทยและจังหวัดอ่างทองก็กำลังเผชิญกับปัญหาที่วิกฤติเช่นกัน ต้องประสบกับแนวโน้มปัญหาที่เพิ่มขึ้นจากโรคที่ป้องกันได้ ที่สำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และโรคมะเร็ง

ตารางที่ ๗๗ จำนวนผู้ป่วยนอก จำแนกตามกลุ่มสาเหตุ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

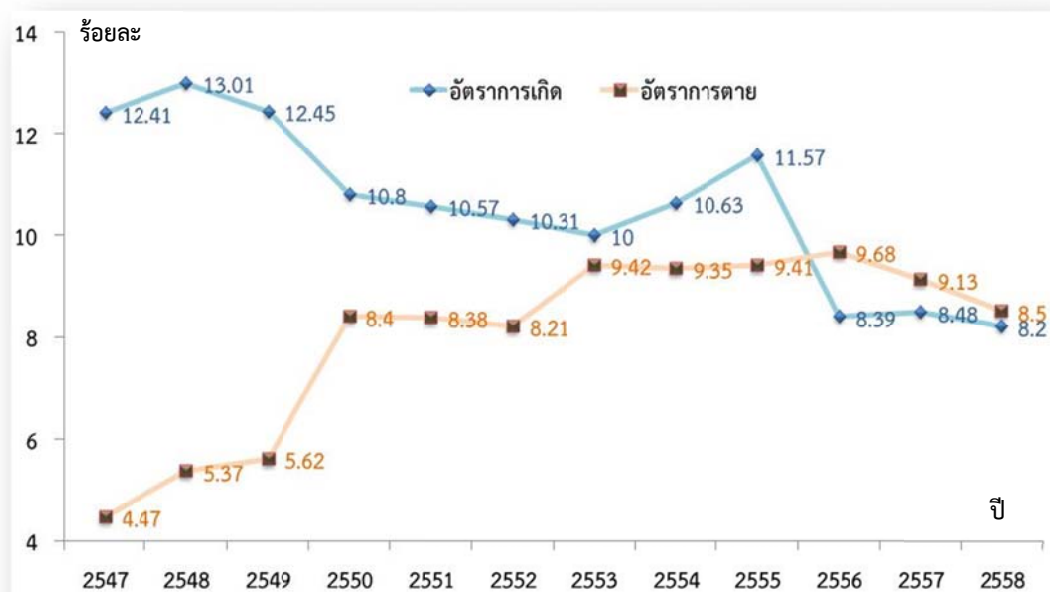
กลุ่มสาเหตุ	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	๒๑๘,๘๙๔	๒๓๑,๖๕๘	๒๔๖,๒๔๘	๒๔๔,๕๓๘	๒๗๓,๕๙๖
โรกระบบไหลเวียนเลือด	๒๓๖,๕๒๕	๒๔๗,๐๙๐	๒๔๐,๗๐๖	๒๔๔,๒๑๗	๒๑๕,๑๒๓
โรกระบบหายใจ	๑๘๙,๖๐๐	๑๗๘,๐๘๙	๑๖๑,๙๔๙	๑๕๐,๑๘๑	๑๐๙,๔๕๓
โรกระบบกล้ามเนื้อ รวมโครงร่าง และเนื้อเยื่อเสริม	๑๕๗,๐๔๕	๑๕๔,๐๕๖	๑๓๕,๕๕๐	๑๓๖,๗๐๔	๑๐๕,๔๗๔
โรกระบบย่อยอาหาร รวมโรคในช่องปาก	๑๔๔,๓๕๑	๑๔๙,๓๔๓	๑๓๔,๘๕๖	๑๓๕,๓๐๕	๙๙,๐๒๑
โรกระบบอวัยวะสืบพันธุ์ร่วมปัสสาวะ	๓๑,๑๒๖	๓๔,๑๑๒	๓๓,๗๒๖	๓๗,๓๙๖	๔๑,๙๓๘
ภาวะแปรปรวนทางจิตและพฤติกรรม	๒๙,๒๑๗	๓๑,๕๕๒	๓๒,๗๒๑	๓๔,๓๘๐	๓๘,๗๗๓
โรคติดเชื้อและปรสิต	๓๙,๓๑๔	๓๖,๖๙๖	๓๓,๙๓๕	๓๔,๔๙๐	๓๔,๕๘๖

๓. อัตราเพิ่มตามธรรมชาติของประชากรจังหวัดอ่างทองในอนาคตเพิ่มช้าลงไปเรื่อย ๆ จนเมื่อปี ๒๕๕๗ อัตราเพิ่มของประชากรในจังหวัดอ่างทอง จะใกล้เคียงกับศูนย์ และอาจเป็นไปได้ว่าอัตราเพิ่มประชากรลดลงไปจนต่ำกว่าศูนย์หรือติดลบ จำนวนประชากรของจังหวัดอ่างทองใกล้จะถึงจุดคงตัวแล้ว เมื่ออัตราเพิ่มประชากรใกล้เคียงกับศูนย์ ประชากรก็จะมีจำนวนคงตัวที่ประมาณ ๒๘๐,๐๐๐ คน

แผนภูมิที่ ๔๗ อัตราการเพิ่มเพิ่มตามธรรมชาติของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๘

แผนภูมิที่ ๔๘ อัตราการเกิดและอัตราการตายต่อของประชากรจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๘

๔. ประชากรของจังหวัดอ่างทองกำลังเพิ่มเข้าภาวะเจริญพันธุ์ที่ลดต่ำลง เป็นผลให้ประชากรในจังหวัดอ่างทองมีชีวิตรยืนยาวขึ้น ลักษณะเช่นนี้ทำให้โครงสร้างอายุของประชากรเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน

๕.สาเหตุการป่วยของประชาชนของจังหวัดอ่างทองที่สำคัญ ในปี ๒๕๕๙ ได้แก่ โรคปอดบวม จำนวน ๔,๘๐๑ ราย รองลงมาโรคโรคต่อกระຈกและความผิดปกติของเลนส์อื่นๆ จำนวน ๑,๕๕๐ รายอันดับถัดมา สาเหตุการป่วย โรคหลอดเลือดสมองอักเสบเฉียบพลัน และ การบาดเจ็บกระดูกเฉพาะอื่นๆ พบว่า มีจำนวนผู้ป่วย ที่ใกล้เคียงกัน จำนวน ๑,๔๖๑ และ ๑,๔๔๖ ราย ตามลำดับ

ตารางที่ ๗๘ ลำดับโรคของผู้ป่วยใน จำแนกตามสาเหตุการป่วย ๒๕๘ กลุ่มโรค พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

สาเหตุการป่วย	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
โรคปอดบวม	๔๗๕	๒,๖๒๓	๒,๖๑๐	๔,๘๐๑
โรคต่อกระຈกและความผิดปกติของเลนส์อื่นๆ	๑๓๐	๖๗	๑,๐๗๘	๑,๕๕๐
โรคหลอดเลือดสมองอักเสบเฉียบพลัน	๓๒๕	๑,๐๗๘	๘๗๙	๑,๔๖๑
การบาดเจ็บกระดูกเฉพาะอื่นๆ	๒๕๕	๖๒๗	๗๑๑	๑,๔๔๖
โรคโลหิตจางอื่นๆ	๓๒๔	๖๑๘	๙๗๑	๑,๓๔๖
ถูกลมโป่งพองและปอดชนิดอุดกั้นแบบเรื้อรังอื่น	๓๒๕	๕๘๘	๕๙๘	๙๘๐
โรคหัวใจล้มเหลว	๒๘๘	๗๑๘	๖๓๔	๙๒๒
โรคเบาหวาน	๔๐๖	๗๐๘	๖๔๑	๙๑๑
ไข้จากไวรัสที่นำโดยแมลงและที่เกิดจากไวรัสอื่นๆ	๓๔๙	๒๙๑	๑,๑๘๑	๙๐๔
โรคอื่นๆ ของหลอดเลือดอาหาร กระเพาะและดูโอเดนิม	๓๖๐	๖๑๕	๖๙๔	๘๔๐
โรคปอดบวม	๔๗๕	๒,๖๒๓	๒,๖๑๐	๔,๘๐๑
โรคต่อกระຈกและความผิดปกติของเลนส์อื่นๆ	๑๓๐	๖๗	๑,๐๗๘	๑,๕๕๐

นอกจากนี้เมื่อระดมความคิดจากผู้เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และภาคีเครือข่ายร่วมประชุมสะท้อนข้อมูลปัญหา วิเคราะห์ปัญหาสุขภาพ และร่วมหาแนวทางการแก้ไขปัญหา จากการวิเคราะห์ข้อมูลตาม ๔ H ได้แก่ ความรุนแรงของโรคที่ทำให้เสียชีวิตมากที่สุด (High risk), การป่วยด้วยโรคที่มีผู้เข้ารับบริการในสถานพยาบาลเป็นจำนวนมาก (High Volume), การเจ็บป่วยด้วยโรคที่มีค่าใช้จ่ายสูง (High cost) และความสอดคล้องของโรคที่เป็นปัญหากับนโยบายในแต่ละระดับ ได้แก่ ระดับกระทรวงสาธารณสุข ระดับเขต และระดับจังหวัด (High policy) เมื่อมีการถ่วงน้ำหนักคะแนน ในแต่ละโรค และนำมาจัดลำดับความสำคัญของปัญหา (Priority setting) พบว่า โรคและภาวะที่เป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญของจังหวัดอ่างทอง ๕ อันดับแรก ได้แก่ โรคมะเร็งทุกชนิด,หลอดเลือดสมอง (Stroke) , หัวใจขาดเลือด (STEMI) ,ความดันโลหิตสูง ,เบาหวาน ,วัณโรค ,อุบัติเหตุจากการขนส่ง,ไข้เลือดออก, ปอดบวม และไตวายเรื้อรัง ตามลำดับ โดยในช่วง ๖ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙) ข้อมูลจากสำนักรนโยบายและยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อัตราการตายด้วยโรคและภาวะที่เป็นปัญหาสำคัญของประชาชนในจังหวัดต่อประชากรแสนคน ของ ๕ อันดับดังกล่าวมีแนวโน้ม ดังนี้

ตารางที่ ๗๙ จำนวนประชากรที่ถูกวินิจฉัยว่าตายด้วยโรคมะเร็งทั่วไปต่อประชากรแสนคนปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนประชากร	ผลการวินิจฉัยว่าตายด้วยโรคมะเร็ง	อัตราการตายต่อประชากรแสนคน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๒๕๕๔	๒๘๔,๐๖๑	๓๐๗	๑๐๘.๐๘	๘.๙๕
๒๕๕๕	๒๘๓,๘๘๒	๓๐๐	๑๐๕.๖๘	-๒.๒๒
๒๕๕๖	๒๘๓,๗๓๒	๖๕๗	๒๓๑.๕๖	๑๑๙.๑๑
๒๕๕๗	๒๘๓,๕๖๘	๓๐๐	๓๙.๘๔	-๘๒.๘
๒๕๕๘	๒๘๓,๑๗๓	๓๔๙	๑๒๓.๒๓	๒๐๙.๓๑
๒๕๕๙	๒๘๒,๔๐๔	๖๖๔	๒๓๔.๖๓	๙๐.๔๐

ตารางที่ ๘๐ จำนวนประชากรที่ถูกวินิจฉัยว่าตายด้วยโรคหลอดเลือดสมองต่อประชากรแสนคนปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนประชากร	ผลการวินิจฉัยว่าตายด้วยโรคหลอดเลือดสมอง	อัตราการตายต่อประชากรแสนคน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๒๕๕๔	๒๘๔,๐๖๑	๑๘๐	๖๓.๓๗	๓๗.๔๖
๒๕๕๕	๒๘๓,๘๘๒	๑๗๓	๖๐.๙๔	-๓.๘๓
๒๕๕๖	๒๘๓,๗๓๒	๒๖๔	๙๓.๐๕	๕๒.๖๙
๒๕๕๗	๒๘๓,๕๖๘	๑๘๘	๗๐.๑๖	-๒๔.๖๐
๒๕๕๘	๒๘๓,๑๗๓	๑๗๙	๖๓.๒๐	-๙.๙๒
๒๕๕๙	๒๘๒,๔๐๔	๒๐๐	๗๐.๖๗	๑๑.๘๒

ตารางที่ ๘๑ จำนวนประชากรที่ถูกวินิจฉัยว่าตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือด ต่อประชากรแสนคนปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนประชากร	ผลการวินิจฉัยว่าตายด้วยโรคหัวใจขาดเลือด	อัตราการตายต่อประชากรแสนคน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๒๕๕๔	๒๘๔,๐๖๑	๑๒๒	๔๖.๙๕	-๑๙.๖๑
๒๕๕๕	๒๘๓,๘๘๒	๑๔๒	๕๐.๐๒	๖.๕๔
๒๕๕๖	๒๘๓,๗๓๒	๑๙๘	๖๙.๗๘	๓๙.๕๐
๒๕๕๗	๒๘๓,๕๖๘	๑๙๙	๔๘.๖๕	-๓๐.๒๘
๒๕๕๘	๒๘๓,๑๗๓	๓๔๐	๑๒๐.๐๕	๑๔๖.๗๖
๒๕๕๙	๒๘๒,๔๐๔	๒๐๕	๗๒.๔๔	-๓๙.๖๖

ตารางที่ ๘๒ จำนวนประชากรที่ถูกวินิจฉัยว่าตายด้วยอุบัติเหตุจากการขนส่งต่อประชากรแสนคนปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนประชากร	ผลการวินิจฉัยว่าตายด้วยอุบัติเหตุการขนส่ง	อัตราการตายต่อประชากรแสนคน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๒๕๕๔	๒๘๔,๐๖๑	๙๗	๓๔.๑๕	๕๘.๘๔
๒๕๕๕	๒๘๓,๘๘๒	๙๒	๓๒.๔๑	-๕.๑๐
๒๕๕๖	๒๘๓,๗๓๒	๑๑๖	๔๐.๘๘	๒๖.๑๓
๒๕๕๗	๒๘๓,๕๖๘	๑๑๓	๖๖.๒๘	๖๒.๑๓
๒๕๕๘	๒๘๓,๑๗๓	๑๙๗	๖๙.๕๖	๔.๙๕
๒๕๕๙	๒๘๒,๔๐๔	๘๕	๓๐.๐๔	-๕๖.๘๑

ตารางที่ ๘๓ จำนวนประชากรที่ถูกวินิจฉัยว่าตายด้วยโรคเบาหวานต่อประชากรแสนคนปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙

ปี	จำนวนประชากร	ผลการวินิจฉัยตายด้วยโรคเบาหวาน	อัตราการตายต่อประชากรแสนคน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๒๕๕๔	๒๘๔,๐๖๑	๓	๑.๐๖	-๘๗.๓๘
๒๕๕๕	๒๘๓,๘๘๒	๑	๐.๓๕	-๖๖.๙๘
๒๕๕๖	๒๘๓,๗๓๒	๓๐	๑๐.๕๗	๒๙๒๐.๐๐
๒๕๕๗	๒๘๓,๕๖๘	๔๘	๘.๑๑	-๒๓.๒๗
๒๕๕๘	๒๘๓,๑๗๓	๗๑	๒๕.๐๗	๒๐๙.๑๒
๒๕๕๙	๒๘๒,๔๐๔	๔๙	๑๗.๓๑	-๓๐.๙๕

๒.๑.๘ การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง (SWOT Analysis) เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ระยะ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๖๔) เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๐ สรุปผลได้ดังนี้

SWOT Analysis: จุดแข็ง (Strengths)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะสมกับการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ	ผลผลิตข้าวประมาณ ๖๕๖ กก./ไร่ สูงกว่าค่าเฉลี่ยผลผลิตข้าวรวมทั้งประเทศ ๔๓๖ กิโลกรัม/ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร,๒๕๕๗)
S๒. มีตลาดจำหน่าย พืชผัก ปลา น้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางตอนบน ทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน	๑. ตลาดปลาสุพรรณบุรี เทศบาลเมืองอ่างทอง ๒. มูลค่าการจำหน่ายสัตว์น้ำที่ตลาดสุพรรณบุรี พ.ศ.๒๕๕๒ มูลค่า ๑,๑๔๐,๒๐๒,๙๘๗ บาท พ.ศ.๒๕๕๓ มูลค่า ๑,๓๓๒,๘๘๖,๕๑๕ บาท พ.ศ.๒๕๕๔ มูลค่า ๑,๐๐๗,๘๖๕,๔๗๕ บาท พ.ศ.๒๕๕๕ มูลค่า ๑,๑๔๔,๕๕๙,๒๙๘ บาท พ.ศ.๒๕๕๖ มูลค่า ๑,๒๗๖,๒๒๖,๗๘๑ บาท พ.ศ.๒๕๕๗ มูลค่า ๑,๐๙๖,๘๖๘,๖๒๐ บาท ที่มา: บริษัทสุพรรณบุรี จำกัด,๒๕๕๙
S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยว และการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ด้วย กิจกรรมจากเรื่องเล่าของจังหวัดอ่างทอง	๑. โครงการฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริฯ(หนองหารจันทน์)ต.บ้านอิฐ อ.เมือง ๒. โครงการฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริฯ ตำบลสีบัวทอง อำเภอแสวงหา ๓. โครงการพัฒนาพื้นที่แก้มลิงหนองเจ็ดแสน ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก ๔. สวนพืชรื่นหลากหลายสายพันธุ์ ตำบลยี่ล้น อำเภวิเศษชัยชาญ ๕. สวนมะม่วงส่งออก ตำบลสามโก้ อำเภอสามโก้ ๖. บ้านทรงไทยโบราณที่สวยงาม ต.ไผ่คำพัฒนา อำเภวิเศษชัยชาญ ๗. หมู่บ้านทำกลองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก ๘. ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่เอกลักษณ์เฉพาะ ของ ตำบลบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง ๙. ตลาดเก่าศาลเจ้าโรงทอง อำเภวิเศษชัยชาญ ๑๐.วิถีชีวิตกลุ่มแม่น้ำน้อย อำเภโพธิ์ทอง และ อำเภวิเศษชัยชาญ
S๔.มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำ ที่เหมาะสมเชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ	อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครฯ เส้นทางรถยนต์ ๑๐๘ กิโลเมตร และมีเส้นทางถนนหมายเลข ๑ สายเอเชีย เชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจจากจังหวัดอ่างทอง ไปยัง แหลมฉบังนครสวรรค์ พิษณุโลกและเส้นทางน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาถึงตลาดท่าเตียน มีระยะทางประมาณ ๑๒๐ กม.นอกจากนี้ ระยะทางระหว่างอำเภอ-อำเภอภายในจังหวัดนั้น หมู่บ้านที่ไกลที่สุด มีระยะทางห่างจากศาลากลางจังหวัดอ่างทองเพียง ๓๗ กิโลเมตร (บ้านหนองเสือ หมู่ที่ ๙ ต.สีบัวทอง อ.แสวงหา)
S๕. ภาคเอกชนมีรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจากชุมชน	มีการรวมกลุ่มเครือข่ายการตลาด เช่น บริษัทประชารัฐรักสามัคคีจังหวัดอ่างทอง สหกรณ์บริการการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยชาวอ่างทอง

SWOT Analysis: จุดอ่อน (Weaknesses)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
W๑. เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมี	ภาคเอกชนมีการจูงใจให้เกษตรกรใช้สารเคมี โดยมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์เน้นของรางวัลอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการมอบสร้อยคอทองคำ พาไปเที่ยวต่างประเทศ (ข้อมูล จาก เว็บไซต์ บริษัทจำหน่ายปุ๋ย)
W๒. ประชาชนยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง ทำให้จำนวนผู้ป่วยและตาย ด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น	สถิติผู้ป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๔,๑๘๕ คน ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๔,๒๒๗ คน ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๕,๐๑๑ คน สถิติการตายด้วยโรคไม่ติดต่อ ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๒,๔๕๗ คน ปี ๒๕๕๔ จำนวน ๒,๔๗๔ คน ปี ๒๕๕๕ จำนวน ๒,๔๙๑ คน ที่มา:สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง,๒๕๖๐
W๔. การเข้าถึงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ประปาภูมิภาค ไฟฟ้าอินเทอร์เน็ต ยังไม่ครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่	การเข้าถึงน้ำประปาภูมิภาคของจังหวัดอ่างทองเท่ากับร้อยละ ๑๖.๖๗ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๑๕.๗๗ การเข้าถึงน้ำไฟฟ้าของจังหวัดอ่างทองเท่ากับร้อยละ ๘๘.๔๑ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๘๕.๗๑ การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของจังหวัดอ่างทองเท่ากับร้อยละ ๓๒.๘๖สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ร้อยละ ๓๒.๗๓
W๕. ปัญหาปริมาณมลพิษ (ขยะ การทิ้งสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำการ ไม่ทำท่อระบายน้ำ ฝุ่นละออง) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาวะของประชาชน	ปัญหาปริมาณขยะ ปัญหาน้ำท่วมขัง การระบายน้ำช้าเพราะคูคลองตื้นเขิน รวมถึงการรองรับการขยายตัวของสังคมเมืองทำให้มีเอกชนมาก่อสร้างหมู่บ้านจัดสรร แต่ ไม่ได้ทำท่อระบายน้ำอย่างถูกสุขลักษณะ และ ฝุ่นละอองจากการขนส่งทรายที่ อำเภอเมืองอ่างทองและอำเภอบ้านแพรก
W๖. สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะทำให้เกิดความเสี่ยงต่ออุทกภัยซ้ำซาก	การเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซาก

SWOT Analysis: โอกาส (Opportunities)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
๐๑. นโยบายของรัฐในการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตพื้นที่เพาะปลูกพืช และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออก	รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗: ด้านการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๐๒. นโยบายของรัฐในการจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น น้ำ ขยะ มลพิษต่างๆ เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน ด้วยการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการ	รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ : ด้านการรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
๐๓. นโยบายของรัฐเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน	รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗: ด้านด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ และด้านการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๐๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ	รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗: ด้านการเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ
๐๕. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุโดยจัดระบบการดูแลในสถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ทั้งของภาครัฐภาคเอกชน รวมทั้ง พัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีกิจกรรมที่เหมาะสม ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต	รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗: ด้านการลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ
๐๖. ภาครัฐกำหนดให้นโยบายยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ	รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗: ด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๐๗. กระแสของนิยมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ สินค้าเพื่อสุขภาพ ทำให้มีความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น	๑. ราคาสินค้าอาหารปลอดภัยในห้างสรรพสินค้ามีราคาสูงกว่าราคาอาหารปกติ ๒ เท่า ๒. ห้างสรรพสินค้ามีปริมาณสินค้าเพื่อสุขภาพมากขึ้น ๓. ผู้ประกอบการมีการวางแผนการตลาดด้วยการจำหน่ายสินค้าเฉพาะกลุ่มมากขึ้น

SWOT Analysis: อุปสรรค (Threats)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	๑. ค่าแรงไม่ว่าจะภาคเกษตรหรืออุตสาหกรรม ขึ้นต่ำ ๓๐๐ บาท/วัน ๒. สารเคมีที่ใช้ในการผลิต เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง มีแนวโน้มสูงขึ้น ๓. ค่าเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรสูงขึ้น
T๒. ต้นทุนสินค้าเกษตรปลอดภัยที่สูงกว่าสินค้าทั่วไป ทำให้เกษตรกรไม่เกิดแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสู่ภาคการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย	จากข้อมูลการวิเคราะห์แผนชุมชน ๒๕๕๙ จังหวัดอ่างทอง พบว่า ๑. การเชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรจากแปลงสินค้าเกษตรปลอดภัยไปยังแหล่งจำหน่าย เช่น ตลาดสด ตลาดนัดชุมชน ตลาดสีเขียว ยังมีต้นทุนที่สูงและเป็นสิ่งสำคัญของผู้ขายกับผู้ประกอบการของภาคเกษตรในจังหวัดอ่างทอง ๒. สินค้าเกษตรปลอดภัย ต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ซึ่งเป็นขบวนการใหญ่ทั้งภาครัฐและเอกชนควรร่วมบูรณาการทำงานส่งเสริมร่วมกัน เพราะนอกจากการเพาะปลูกสินค้าเกษตรปลอดภัยนั้นยากและต้นทุนค่อนข้างสูงและผลตอบแทนจูงใจที่แตกต่างกว่าสินค้าเกษตรทั่วไปไม่ชัดเจนเท่าไรนัก ทำให้เกษตรกรไม่ค่อยสนใจการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ๓. ตลาดในประเทศยังไม่ยั่งยืนมากเพราะผู้บริโภคในประเทศยังไม่ค่อยตระหนักถึงความสำคัญของสินค้าเกษตรปลอดภัยมากนัก ยิ่งไปกว่านั้นปัญหาในอนาคตที่มีแนวโน้มการถ่ายโอนงานรับรองมาตรฐาน GAP ไปให้เอกชนทำแทนนั้น มองว่าค่าใช้จ่ายการตรวจรับรอง GAP น่าจะสูงขึ้นและเป็นการผลักภาระต้นทุนไปให้เกษตรกรเกินไป เมื่อใด โอนไปให้เอกชนรับรองสินค้าตลาดต่างประเทศอาจจะจำเป็นต้องขอความร่วมมือบริษัทส่งออกในการช่วยเกษตรกร แต่สินค้าสำหรับตลาดในประเทศคงจะเป็นปัญหาในเรื่องต้นทุนที่สูงขึ้นและโครงการ ในอนาคตของจังหวัดจะนำร่องโครงการส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์กับกลุ่มจังหวัด
T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง	เกิดภัยแล้ง และเกิดภาวะฝนทิ้งช่วงในปี ๒๕๕๗-๒๕๕๙ ส่งผลต่อผลผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง
T๕. ทักษะคติของแรงงานรุ่นใหม่ ที่เห็นว่าอาชีพเกษตรกรเป็นงานที่หนักส่งผลให้ทายาทเกษตรกรไม่สืบทอดอาชีพ	ปี ๒๕๓๓ แรงงานภาคการเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ ๖๓.๓ ของผู้มีงานทำ ปี ๒๕๕๕ สัดส่วนกลับลดลงเหลือเพียงร้อยละ ๔๒.๑ ข้อมูล: ธนาคารแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๖
T๖. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่าย ด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพที่อยู่อาศัย ฯ เป็นต้น	สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุต่อประชากรรวมของประเทศไทย ปี ๒๕๓๓ สัดส่วน ๗.๓๖ ปี ๒๕๔๓ สัดส่วน ๙.๓๘ ปี ๒๕๕๓ สัดส่วน ๑๑.๘๙ ปี ๒๕๖๓ สัดส่วน ๑๗.๕๑

๒.๑.๘.๑ ภาพรวมของสภาวะแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths)	โอกาส (Opportunities)
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ S๒. มีตลาดจำหน่าย พืชผัก ปลา น้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางตอนบน ทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยว และการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด S๔. มีสภาพภูมิศาสตร์ ที่เหมาะสม เชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ ด้วยเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำ S๕. ภาคเอกชนมีรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจาก ชุมชน	O๑. นโยบายของรัฐในการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตพื้นที่เพาะปลูกพืช และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออก O๒. นโยบายของรัฐในการจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น น้ำ ชยะ มลพิษต่างๆ เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน ด้วยการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการ O๓. นโยบายของรัฐเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน O๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ ทำให้จังหวัดอ่างทองมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น O๕. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยจัด ระบบการดูแลในสถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ทั้งของภาครัฐภาคเอกชน รวมทั้ง พัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีกิจกรรมที่เหมาะสม ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต O๖. นโยบายของรัฐด้านยาเสพติดถูกกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ O๗. กระแสของนิคมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ สินค้าเพื่อสุขภาพ ทำให้มีความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น
จุดอ่อน (Weaknesses)	อุปสรรค (Threats)
W๑. เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมี W๒. ประชาชนยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ทำให้จำนวนผู้ป่วยและจำนวนการตาย ด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น W๓. ประชากรวัยแรงงานจำนวนมากไม่สมัครใจทำงาน มากกว่า ๖ เดือน W๔. การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคพื้นฐาน เช่น ประปาภูมิภาค ไฟฟ้า อินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่ W๕. ปัญหาปริมาณมลพิษ (ขยะ การทิ้งสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำการ ไม่ทำท่อระบายน้ำ ฝุ่นละออง) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน W๖. ประชาชนขาดความตระหนักในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ทำให้ ขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนอย่างแท้จริง	T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง T๒. ต้นทุนสินค้าเกษตรปลอดภัยที่สูงกว่าสินค้าเกษตรแบบใช้สารเคมีทำให้เกษตรกรไม่มีแรงจูงใจในเพาะปลูกสินค้าเกษตรปลอดภัย T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนสูงส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดโดยตรง T๔. สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะและเป็นเส้นทางระบาย ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซากในบางพื้นที่ T๕. ทิศนคติของแรงงานรุ่นใหม่ ที่เห็นว่าอาชีพเกษตรกรรมเป็นงานที่หนัก ส่งผลให้ทายาทเกษตรกรมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง T๖. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพ ที่อยู่อาศัย ฯ

๒.๑.๘.๒ วิเคราะห์ TOWS Matrix

แนวทางการแก้ไขปัญหา

การจัดทำกลยุทธ์ทางเลือกโดยใช้ TOWS Matrix

- ๑.The SO Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งเพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาส
- ๒.The WO Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยเอาชนะจุดอ่อนเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส
- ๓.The ST Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งหลีกเลี่ยงอุปสรรค
๔. The WT Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยใช้จุดอ่อนหลีกเลี่ยงอุปสรรค

จุดแข็ง (Strengths)	กลยุทธ์การเติบโตหรือขยายตัว (Growth Strategies) The SO Strategy : กลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งเพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาส
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ S๒. มีตลาดจำหน่าย พืชผัก ปลา น้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางตอนบน ทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยว และการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ด้วย กิจกรรมจากเรื่องเล่าของจังหวัดอ่างทอง S๔. มีสภาพภูมิศาสตร์ ที่เหมาะสม เชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ ด้วยเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำ S๕. ภาคเอกชนมีรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจาก ชุมชน	กลยุทธ์ SO S๑ O๑ : ยกระดับสินค้าเกษตรเข้าสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและพัฒนารูปผลิตภัณฑ์ แบบ People Life Style S๒ O๑: พัฒนารูปผลิตภัณฑ์ใหม่ Invention and Product Improvements สร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์มาตรฐาน GMP/HACCP S๒ O๔: พัฒนารูปผลิตภัณฑ์ แบบ People Life Style S๒ O๓ : ยกระดับความสามารถทักษะแรงงาน (Skilled Worker) S๒ O๖ : พัฒนาระบบการตลาดและเพิ่มช่องทางการจำหน่าย divide sale border ตามลักษณะของผู้บริโภค S๓ O๔: กลยุทธ์ customer (making lengthy friends)ด้วยการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว และพัฒนา ผลิตภัณฑ์ที่ตรงความต้องการ ของผู้บริโภคเป็นการเพิ่ม รายได้ด้านการท่องเที่ยว และ OTOP S๓ O๓ : การพัฒนาศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยวสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว S๓ O๖ : พัฒนาศักยภาพบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานด้านความมั่นคงและปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว
โอกาส (Opportunities)	
O๑. นโยบายของรัฐในการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น O๒. นโยบายของรัฐในการจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น น้ำ ขยะ มลพิษต่างๆ เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน ด้วยการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการ O๓. นโยบายของรัฐเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน O๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ O๕. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ O๖. ภาครัฐกำหนดให้นโยบายยาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ O๗. กระแสของนิยมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น สินค้าเพื่อสุขภาพ	

สีแดง คือ ศักยภาพโอกาสที่เด่นชัด หรือ Critical issues

สีเขียว คือ ชุดโครงการ/กิจกรรม สีน้ำเงิน คือ กลยุทธ์

จุดอ่อน (Weaknesses)	กลยุทธ์สร้างความแตกต่าง(Differentiation)
W๑.เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมี W๒.ประชาชนยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ทำให้จำนวนผู้ป่วยและจำนวนการตาย ด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น W๓.ประชากรวัยแรงงานจำนวนมากไม่สมัครใจทำงาน มากกว่า ๖ เดือน W๔.การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคพื้นฐาน เช่น ประปาภูมิภาค ไฟฟ้า อินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่ W๕.ปัญหาปริมาณมลพิษ (ขยะ การทิ้งสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำ การไม่ทำท่อระบายน้ำ ฝุ่นละออง) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน W๖.ประชาชนขาดความตระหนักในการแก้ไขปัญหาเสพติด ทำให้ ขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนอย่างแท้จริง	The WO Strategy : กลยุทธ์โดยเอาชนะจุดอ่อนเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส W๑ O๑ : เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในมาตรฐาน GAP W๑ O๒ : ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าตรวจรับรองมาตรฐาน GAP W๑ O๔ : สร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตร ด้วยการ พัฒนารูปผลิตภัณฑ์แบบ People Life Styleผลิตภัณฑ์ที่ระลึกด้านการท่องเที่ยว W๒ O๕ : ส่งเสริมการดูแลสุขภาพประชากรอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไปลดภาระสังคมผู้สูงอายุในอนาคต W๓ O๕ : จัดทำกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุ บรรเทาภาวะซึมเศร้า W๓ O๓ : พัฒนาหลักสูตรอาชีพที่เหมาะสมให้กับประชาชนที่ไม่สมัครใจทำงาน(ประชากรที่เลือกงาน) W๔ O๑ : พัฒนาสาธารณสุขภาคพื้นฐานให้ครอบคลุม ประชากรเข้าถึงแหล่งน้ำประปา ไฟฟ้า อินเทอร์เน็ต คมนาคม สะพาน W๕ O๒ : ส่งเสริมให้มีโครงการเพื่อการดูแลสิ่งแวดล้อมขยะ สิ่งปฏิกูลจากครัวเรือนริมน้ำลงสู่แม่น้ำ เอกชนและครัวเรือนที่สร้างอาคารที่พักแต่ไม่ทำท่อระบายน้ำทิ้งให้ถูกสุขลักษณะ ฝุ่นละออง แบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน W๖ O๗ : สร้างภาพลักษณ์ เมืองน่าอยู่ มิติ สงบ ด้านความมั่นคงและปลอดภัยของจังหวัดอ่างทอง ด้วยการตั้งจุดตรวจจุดสกัด จุดตรวจ เพื่อการป้องกันอุบัติเหตุต่างๆ
โอกาส (Opportunities)	
O๑. นโยบายของรัฐในการปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การแบ่งเขตพื้นที่เพาะปลูกพืช และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผลจนถึงการแปรรูปและการส่งออก O๒. นโยบายของรัฐในการจัดตั้งหรือกำหนดกลไกในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น น้ำ ขยะ มลพิษต่างๆ เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน ด้วยการนำเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในระบบของการบริหารจัดการ O๓. นโยบายของรัฐเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคงแก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน O๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ ทำให้จังหวัดอ่างทองมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น O๕. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยจัด ระบบการดูแลในสถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ทั้งของภาครัฐภาคเอกชน รวมทั้ง พัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและมีการมีกิจกรรมที่เหมาะสม ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต O๖. นโยบายของรัฐด้านยาเสพติดถูกกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ O๗. กระแสของนิคมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ สินค้าเพื่อสุขภาพ ทำให้มีความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น	

จุดแข็ง (Strengths)	กลยุทธ์ผสมผสานระหว่างสังคมและสิ่งแวดล้อม The ST Strategy : กลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งหลีกเลี่ยงอุปสรรค
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมกับการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ S๒. มีตลาดจำหน่าย พืชผัก ปลา น้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางตอนบน ทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ด้วย กิจกรรมจากเรื่องเล่าของจังหวัดอ่างทอง S๔. มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำ ที่เหมาะสม เชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ เช่น กรุงเทพมหานคร อยุธยา เป็นต้น S๕. ภาคเอกชนมีรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจากชุมชน	S๑ T๑ : ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการทำเกษตรด้วยทุนเดิมที่มีจาก “เกษตรกรต้นแบบ” เพื่อลดต้นทุนการผลิต ผสมกับ T๓. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีชีวภาพในการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการดูแลสิ่งแวดล้อม S๒T๒: พัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่การเป็น วิสาหกิจชุมชน ทำให้กำหนดข้อต่อรองทางการค้า และการลงทุน ผสมกับ S๕พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสู่ผู้ประกอบการ SME S๒T๒: พัฒนาศักยภาพเกษตรกร ปรับทัศนคติพัฒนา packaging ของสินค้าแต่ละประเภท ให้เหมาะสม เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มแก่สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน S๔ T๔: กลยุทธ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่ทำให้เกิดการทรุดตัวของดิน บริเวณเส้นทางน้ำลดความความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซากเพื่อการบริหารจัดการน้ำแบบยั่งยืน
อุปสรรค (Threats)	
T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง T๒. ต้นทุนสินค้าเกษตรปลอดภัยที่สูงกว่าสินค้าเกษตรแบบใช้สารเคมีทำให้เกษตรกรไม่มีแรงจูงใจในเพาะปลูกสินค้าเกษตรปลอดภัย T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนสูงส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดโดยตรง T๔. สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะและเป็นเส้นทางระบาย ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซากในบางพื้นที่ T๕. ทัศนคติของแรงงานรุ่นใหม่ ที่เห็นว่าอาชีพเกษตรกรเป็นงานที่หนัก ส่งผลให้ทายาทเกษตรกรมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง T๖. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพ ที่อยู่อาศัย ฯ	S๕ T๕ : กลยุทธ์ ส่งเสริมตลาดเชิงรุก พัฒนาแผนการตลาดที่เหมาะสมกับสินค้าของจังหวัดอ่างทอง และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าจากชุมชนสู่ผู้บริโภค

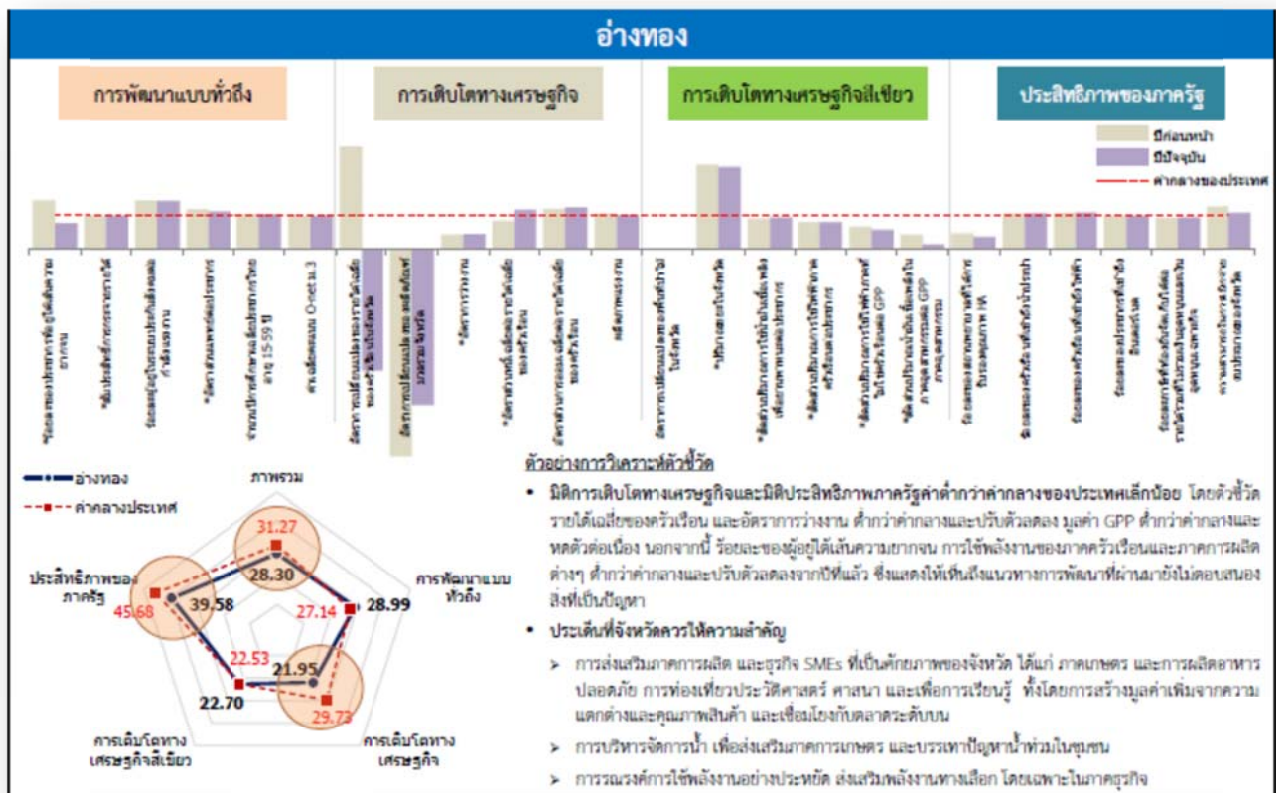
จุดอ่อน (Weaknesses)	The WT Strategy : กลยุทธ์โดยใช้จุดอ่อนหลีกเลี่ยงอุปสรรค
W๑.เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมี W๒.ประชาชนยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ทำให้จำนวนผู้ป่วยและจำนวนการตาย ด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น W๓.การเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาคพื้นฐาน เช่น ถนน ประปาภูมิภาค ไฟฟ้าอินเทอร์เน็ตยังไม่ครอบคลุมกับความต้องการของประชาชนในทุกพื้นที่ W๔.ปัญหาปริมาณมลพิษ (ขยะ การทิ้งสิ่งปฏิกูลลงสู่แม่น้ำการ ไม่ทำท่อระบายน้ำ ฝุ่นละออง) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน	W๓ T๕ : พัฒนาคณะความรู้ แก่ประชากรวัยแรงงานให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ภาคการเกษตร (Young Smart Farmers) W๑ T๒ : พัฒนาคณะความรู้ในการประกอบอาชีพแก่เกษตรกร ด้านพืช ปศุสัตว์ ประมงเพื่อลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร W๓T๔ : ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานลดความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซาก
อุปสรรค (Threats)	
T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง T๒. ต้นทุนสินค้าเกษตรปลอดภัยที่สูงกว่าสินค้าเกษตรแบบใช้สารเคมีทำให้เกษตรกรไม่มีแรงจูงใจในเพาะปลูกสินค้าเกษตรปลอดภัย T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนสูงส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง ส่งผลต่อผลผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง T๔. สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นแอ่งกระทะและเป็นเส้นทางระบาย ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซากในบางพื้นที่ T๕. ทักษะคติของแรงงานรุ่นใหม่ ที่เห็นว่าอาชีพเกษตรกรรมเป็นงานที่หนัก ส่งผลให้ทายาทเกษตรกรรมมีปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง T๖. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพ ที่อยู่อาศัย ฯ	

๒.๑.๘.๓ การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอ่างทอง เชื่อมโยงกับกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศ ๔ มิติ ตัวชี้วัดระดับการพัฒนา

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงการพัฒนาจากระดับนโยบายสู่ระดับพื้นที่ และใช้เป็นเครื่องมือที่จะเปรียบเทียบให้เห็นถึงสถานการณ์พัฒนาในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลการพัฒนาที่เชื่อมโยงจากนโยบายส่วนกลางสู่จังหวัด และกลุ่มจังหวัด โดยได้กำหนดตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดออกเป็น ๔ มิติ ประกอบด้วย

๑. การพัฒนาแบบทั่วถึง จำนวน ๖ ตัวชี้วัด
๒. การเติบโตทางเศรษฐกิจ จำนวน ๖ ตัวชี้วัด
๓. การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว จำนวน ๖ ตัวชี้วัดและ
๔. ประสิทธิภาพของภาครัฐ รวม ๒๔ ตัวชี้วัด

โดยสรุปผลการประเมินผลตัวชี้วัดทั้ง ๔ ด้าน รวม ๒๔ ตัวชี้วัด ของจังหวัดอ่างทอง ดังนี้

มิติการพัฒนาแบบทั่วถึง Growth & Competitiveness				
ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อมูล และเหตุผลสนับสนุน	ค่าเฉลี่ย		เปรียบเทียบ
		ประเทศ	อ่างทอง	ค่าเฉลี่ยประเทศ
ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน	ประชาชนยังไม่สามารถเข้าถึงความจำเป็นขั้นพื้นฐานของการดำรงชีพได้อย่างครอบคลุมทั้งจังหวัด	๑๐.๔๓	๑๓.๗๖	△
สัมประสิทธิ์ของการกระจายรายได้	การดำรงชีวิตของประชากรในจังหวัดอ่างทอง เป็นแบบสังคมชนบทส่วนมาก จึงมีค่าของความเหลื่อม ๐.๔๑๑	๐.๔๑๑	๐.๔๑๑	
ร้อยละผู้อยู่ในระบบประกันสังคมต่อกำลังแรงงาน	มีการรณรงค์ให้แรงงานเข้าสู่ระบบประกันสังคมโดยสมัครใจ ทำให้มีค่าสูง	๑๘.๗๖	๒๖.๖๙	△
อัตราส่วนแพทย์ต่อสัดส่วนประชากร ๒๕๕๗	การกระจายการให้บริการทางสาธารณสุขยังไม่ครอบคลุม แต่เนื่องจากโครงสร้างอัตรากำลังของจังหวัดอ่างทอง	๒,๙๘๐	๒,๖๗๖	▽
จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ ๑๕-๕๙ ปี	มีการรณรงค์ให้ประชากรไทยอายุ ๑๕-๕๙ ปี เข้าศึกษาต่อทั้งในระบบ และนอกระบบอย่างต่อเนื่อง	๘.๙๐	๙.๒	△
ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.๓	นักเรียนในระดับ ม.๓ มีความรู้ทางวิชาการต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไม่มากนัก ต่ำกว่าในส่วนวิชาภาษาไทย เนื่องจากขาดบุคลากรทางด้านนี้ที่มีความเชี่ยวชาญ	๓๔.๙๕	๓๔.๕๑	▽
มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจ				
ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อมูล และเหตุผลสนับสนุน	ค่าเฉลี่ย		เปรียบเทียบ
		ประเทศ	อ่างทอง	ค่าเฉลี่ยประเทศ
อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในจังหวัด		๑.๗๕	-๙.๒๔	▽
อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	สินค้าจากการผลิตอุตสาหกรรมจำหน่ายไม่มีจำหน่ายเพราะ	๐.๔๑	-๒.๘๕	▽
อัตราการว่างงาน	พฤติกรรมกรรมการเลือกงาน	๐.๗๕	๑.๖๕	△
อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน	เนื่องจากจังหวัดอ่างทองใกล้กรุงเทพฯ ทำให้เทคโนโลยี และความเจริญเข้าถึง ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดพยายามที่จะก้าวให้ทันเทคโนโลยี จึงทำให้มีหนี้สินต่อรายได้สูง	๖.๖๗	๕.๖๙	▽
อัตราส่วนการออมเฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน		๑๙.๙๗	๒๔.๗๔	△
ผลิตภาพแรงงาน	เนื่องจากจังหวัดอ่างทอง ใกล้กรุงเทพฯ ใกล้แหล่งอุตสาหกรรม จึงทำให้ประชากรในวัยแรงงานเข้าไปประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมมากขึ้น ทำให้ผลิตภาพแรงงานของจังหวัดสูง	๑๑๐,๘๙๕	๑๑๒,๑๑๗	△

การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว				
ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อมูล และเหตุผลสนับสนุน	ค่าเฉลี่ย		เปรียบเทียบ
		ประเทศ	อ่างทอง	ค่าเฉลี่ยประเทศ
อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้จังหวัดในจังหวัด		-	-	
ปริมาณขยะในจังหวัด	การจัดการขยะตาม Road Map อย่างมีส่วนร่วม	๒๔๗,๑๐๕	๑๐๓,๒๙๕	▽
สัดส่วนการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อยานพาหนะต่อประชากร	ประชากรในจังหวัดอ่างทองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในจังหวัดใกล้เคียง เช่น ลพบุรี สิงห์บุรี เป็นต้น ประชากรเหล่านี้เป็นประชากรแฝงกลางคืนของจังหวัดทำให้สัดส่วนการใช้พลังงานต่อยานพาหนะของประชากรสูงขึ้น พระนครศรีอยุธยา ทำให้ เชื้อเพลิง	๒๘๔	๓๐๒	△
สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร	ครัวเรือนเกษตรรายย่อย ขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร แก้ปัญหาด้วยการใช้เครื่องสูบน้ำเพื่อการเกษตรทำให้ทำให้สัดส่วนการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนสูงขึ้น	๔๖๔	๕๗๗	△
สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคที่ไม่ใช่ครัวเรือนต่อ GPP	ครัวเรือนมีการประกอบกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อม SME เพิ่มขึ้น เลี่ยงวิกฤตแล้งและแก้ปัญหาปากท้อง	๗,๒๘๙	๑๒,๕๓๘	△
สัดส่วนปริมาณเชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรมต่อ GPP ภาคอุตสาหกรรม	อุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัดอ่างทอง มีความต้องการใช้เชื้อเพลิงเพื่อการผลิตสินค้าสูงจึงทำให้ปริมาณใช้เชื้อเพลิงในภาคอุตสาหกรรม สูง	๑๗๘	๑,๑๐๖	△
ประสิทธิภาพของภาครัฐ				
ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดข้อมูล และเหตุผลสนับสนุน	ค่าเฉลี่ย		เปรียบเทียบ
		ประเทศ	อ่างทอง	ค่าเฉลี่ยประเทศ
ร้อยละของสถานพยาบาลที่ได้การรับรองคุณภาพ HA		๗๔.๗๖	๒๘.๕๗	▽
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา	การเข้าถึงครัวเรือนที่มีน้ำประปาสถานภูมิภาคยังไม่ครอบคลุมเนื่องจาก พระราชบัญญัติการประปาสถานภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๒๒ จังหวัดได้ใช้มาตรการการเข้าถึงแหล่งน้ำประปา ขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ครัวเรือนมีน้ำประปาใช้ครอบคลุมมากขึ้น	๑๕.๗๗	๑๖.๖๘	△
ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้า	การเข้าถึงครัวเรือนที่มีไฟฟ้าไม่ครอบคลุมเนื่องจาก การปลูกสร้างบ้านพักของครัวเรือนในที่ดิน ตาบอด การลงทุนเพื่อปักเสาไฟฟ้าที่จะให้ไฟฟ้าเข้าถึงต้องใช้ต้นทุนสูง	๘๘.๔๑	๙๕.๗๑	△
ร้อยละของประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต	การเข้าถึงครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตไม่ครอบคลุมแต่มีผู้รับสัมปทานเครือข่ายจึงทำให้ครัวเรือนที่มีอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้น	๓๒.๗๓	๓๒.๘๖	△
ร้อยละภาษีท้องถิ่นจัดเก็บต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บรายได้จากครัวเรือนได้ อย่างครอบคลุม	๑๒.๑๙	๑๑.๕๖	▽
ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณ		๙๒.๑๑	๙๗.๓๖	△

๒.๒ เป้าหมายเพื่อการพัฒนาจังหวัด

๒.๒.๑. วิสัยทัศน์

อ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าน้ำเขียว แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๒.๒.๒ พันธกิจ

- ๒.๒.๒.๑ พัฒนาจังหวัดอ่างทองให้เป็นเมืองน่าอยู่
- ๒.๒.๒.๒ ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- ๒.๒.๒.๓ ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๒.๒.๓. ตำแหน่งยุทธศาสตร์จังหวัด

- ๒.๒.๓.๑ เมืองน่าอยู่
- ๒.๒.๓.๒ แหล่งผลิต สินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน
- ๒.๒.๓.๓ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๒.๒.๔. เป้าหมายรวม

- ๒.๒.๔.๑ คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน
- ๒.๒.๔.๒ แหล่งผลิตสินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน
- ๒.๒.๔.๓ รายได้ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

๒.๒.๕. ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๒.๕.๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
- ๒.๒.๕.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล
- ๒.๒.๕.๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๒.๒.๖. ความเชื่อมโยงของตำแหน่งยุทธศาสตร์จังหวัดประเด็นยุทธศาสตร์และเป้าหมายการพัฒนา

ตำแหน่งยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมายการพัฒนา
เมืองน่าอยู่	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคม มั่นคง และเป็นสุข	จังหวัดอ่างทองได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างเป็นรูปธรรมไว้ 11 ประการ ประกอบด้วย 1. มีสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและที่อยู่สะอาดปลอดภัย 2. มีระบบนิเวศอยู่ในภาวะดุลยภาพและยั่งยืน 3. มีชุมชนเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน 4. ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด ควบคุม ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ 5. ประชาชนได้รับปัจจัยพื้นฐานของชีวิต (อาหาร น้ำ ที่พักอาศัย ความปลอดภัย มีรายได้และมีงานทำ) 6. ประชาชนมีสิทธิ มีโอกาสรับรู้ข่าวสาร มีการติดต่อประสานงาน และระดมความคิด ประสพการณ์ เพื่อทำ งานร่วมกันในชุมชน 7. มีระบบเศรษฐกิจที่หลากหลาย มีชีวิตชีวา มีนวัตกรรมอยู่เสมอ 8. มีการเชื่อมโยงมรดกทางวัฒนธรรม วิธีการดำรงชีวิต รวมทั้งเอกลักษณ์ของกลุ่มชนแต่ละชุมชน 9. มีการพัฒนาเป็นไปอย่างกลมกลืน และส่งเสริมคุณลักษณะที่ดี ที่มีมาในอดีต 10. มีระบบบริการทางสาธารณสุข และการรักษาพยาบาลที่ทั่วถึง เหมาะสมสำหรับประชาชนทุกคน 11. ประชาชนมีสภาวะสุขภาพดี มีอัตราการเจ็บป่วยในระดับต่ำ

ตำแหน่งยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าหมายการพัฒนา
-------------------	-------------------	------------------

แหล่งผลิต สินค้าเกษตร และอาหารปลอดภัย	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล	มีเป้าหมายการพัฒนา ๒ ประเด็น ๑. แหล่งผลิตสินค้าเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ที่มี“ระบบเกษตรดีที่เหมาะสม” หรือ GAP (Good Agricultural Practices , Good Animal Practices , Good Aquatic Practices) มาตรฐาน GAP ๒. พัฒนาสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการผลิตสินค้าเกษตรแบบยั่งยืน ดังนั้น ภายใน ๔ ปีเกษตรกรของจังหวัดอ่างทองจะสามารถผลิตสินค้าเกษตร ในรูปแบบที่ผู้บริโภคต้องการหรือการฉีกแนวรูปแบบผลิตภัณฑ์ โดยการขายในราคาที่สูงกว่าผลิตภัณฑ์เกษตรโดยทั่วไป
รายได้ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	เน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยว เพื่อชมสิ่งที่แสดงความเป็นวัฒนธรรมเช่น ปราสาท วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณีวิถีการดำเนินชีวิตศิลปะทุกแขนงและสิ่งต่างๆ ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง ที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย ผู้ท่องเที่ยวจะได้รับทราบประวัติความเป็นมาความเชื่อมุมมองความคิดความศรัทธา ความนิยมของบุคคลในอดีตที่ถ่ายทอดมาถึงคนรุ่นปัจจุบันผ่านสิ่งเหล่านี้

๒.๒.๗. ความเชื่อมโยงแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๐
วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์
“ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข”	“อ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย”

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๐
---	--

พันธกิจ	พันธกิจ
๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ ๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	๑. พัฒนาจังหวัดอ่างทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ ๒. ส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย ๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
เป้าประสงค์	เป้าประสงค์
๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดีครอบคลุมรอบด้าน ตลอดจนเป็น คนเก่งที่มีทักษะความรู้ ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึง ทรัพยากรและ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนา ศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความ เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็งของ ฐานการผลิต และบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจฐานรากและสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ ๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพ สิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการ เติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และมีการทำงานเชิง บูรณาการของภาคีการพัฒนา ๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒน ภาครัฐและเมืองเพื่อรองรับการ พัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ ๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยง กับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับ อนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและ สร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก	๑. คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน ๒. แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน ๓. รายได้ด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบพวน พ.ศ. ๒๕๖๐
ประเด็นยุทธศาสตร์	ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ๒. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๓. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๔. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๕. การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน ๖. การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๗. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๘. การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ๙. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๑๐. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา	๑. พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล ๓. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
--	---

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่	ชื่อประเด็นยุทธศาสตร์	ลำดับความสำคัญ
๑	พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข	๑
๒	พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล	๒
๓	ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	๓

๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

๒.๓.๑ แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ “อ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข

แบบ จ.๑-๑

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.)					กลยุทธ์
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๑-๖๔	
๑.ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข	ร้อยละของประชากรที่เจ็บป่วย(ผู้ป่วยใน) ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ = ๑๓.๘๔	๑๓.๑๕	๑๒.๖๐	๑๑.๙๑	๑๑.๑๙	๑๑.๑๙	๑. สร้างเสริมการ มีส่วนร่วม การ และเครือข่ายสังคม ๒. พัฒนาคุณภาพ ชีวิตและครอบครัว ๓.พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่ง อำนวยความสะดวก ๔.ส่งเสริมความสมดุล ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๕.ส่งเสริมการใช้ พลังงานอย่างคุ้มค่า
	การมีงานทำของผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี)เพิ่มขึ้น ค่าปีฐาน ๒๕๖๐ = ๓.๗๓	๓.๘๘	๓.๙๖	๔.๐๓	๔.๐๙	๔.๐๙	
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวม ค่าปีฐาน ๒๕๕๘ = ๘๗,๒๙๐	๘๙๙๐๘	๙๐๗๘๑	๙๑๖๕๔	๙๒๕๒๗	๙๒๕๒๗	
	รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนต่อเดือน ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ = ๒๓,๘๕๐	๒๔๕๗๐	๒๔๙๐๐	๒๕๑๒๐	๒๕๕๔๐	๒๕๕๔๐	
	ร้อยละของหมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การ ได้ตลอดปี ค่าปีฐาน ๒๕๕๗ = ๘๐.๗๒/๔๖๕	๔๘๒	๔๙๓	๕๐๖	๕๒๑	๙๐.๔๕	
	คุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลักที่อยู่ใน เกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น -แม่น้ำเจ้าพระยา ค่าปีฐาน WQI ๒๕๖๐=๗๑	๗๕	๗๙	๘๓	๘๕	๒	
	-แม่น้ำน้อย ค่าปีฐาน WQI ๒๕๖๐=๗๑					๓	
	ร้อยละที่ลดลงของการใช้พลังงานสิ้นเปลือง (ภาคครัวเรือน) ค่าปีฐาน ๒๕๕๘= ๕๗๗	๕๓๗	๔๘๘	๔๒๕	๔๐๐	๑๐	
๒.ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ ได้รับการพัฒนาอย่าง ยั่งยืน							

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ “อ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล

แบบ จ.๑-๑

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.)					กลยุทธ์
		๖๑	๖๑	๖๒	๖๓	๖๑-๖๔	
๑. แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน	๑. ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญต่อไร่ (เพิ่มขึ้น) - ข้าว ค่าปีฐาน ๒๕๕๗ = ๖๕๗.๒๐	๕	๘	๙	๑๒	ร้อยละ ๑๒	๑.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการผลิต ๒.พัฒนาศักยภาพเกษตรกร/ผู้ประกอบการและเครือข่าย ๓.ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร และการแปรรูป ๔.ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสินค้าและผลิตภัณฑ์แบบครบวงจร ๕. พัฒนาระบบการตลาดและเพิ่มช่องทางการจำหน่าย
	- มะม่วง ค่าปีฐาน ๒๕๕๗ = ๖๕๗.๒๐	๓	๕	๖	๗	ร้อยละ ๗	
	สัดส่วนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฟาร์ม GAP ต่อจำนวนฟาร์มทั้งหมด(เพิ่มขึ้น) ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ = ๓๓๓	๒	๓	๓	๕	ร้อยละ ๕	
	สัดส่วนมูลค่าสินค้าเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ = ๑๕.๖๓	๔๔๔	๕๔๖	๗๑๖	๘๒๑	๘๒๑ ราย	
	สัดส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ = ๘.๒๙	๘.๖๐	๘.๘๐	๙.๑๐	๑๐.๐๐	ร้อยละ ๑๐.๐๐	
๒.ผู้ประกอบการสามารถขยายช่องทางและสร้างโอกาสทางการค้า	สัดส่วนมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ = ๘.๒๙	๑๖.๑๓	๑๖.๕๓	๑๗.๐๓	๑๗.๖๓	๑๗.๖๓	๑,๓๔๒.๑๖ ล้านบาท
	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ = ๑,๑๖๗.๑ ล้านบาท	๗	๙	๑๑	๑๕	๑๕	

แบบฟอร์มการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

วิสัยทัศน์ “อ่างทองเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

แบบ จ.๑-๑

เป้าประสงค์ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (พ.ศ.)					กลยุทธ์
		๖๑	๖๒	๖๓	๖๔	๖๑-๖๔	
๑.ปัจจัยพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ๒.การท่องเที่ยวมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่น ๓.จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว ค่าปีฐาน ๒๕๕๙ ๘๑๘.๓๖ ล้านบาท	๕	๗	๙	๑๓	๙๒๔.๗๕ ล้านบาท	๑.พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว ๒.พัฒนาศักยภาพด้านบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ๓.พัฒนาผลิตภัณฑ์และกิจกรรมการท่องเที่ยว ๔.พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

๒.๓.๒ บัญชีรายการชุดโครงการ แบบ จ.๑/กจ.๑

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ(12)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ/ กิจกรรม	กลยุทธ	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2560-2564
รวมทุกประเด็น										
1					592,260,000	592,260,000	592,260,000	592,260,000	592,260,000	2,961,300,000
2					558,500,000	558,500,000	558,500,000	558,500,000	558,500,000	2,792,500,000
3					231,300,000	231,300,000	231,300,000	231,300,000	231,300,000	1,156,500,000
4					150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	750,000
ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 พัฒนาเมือง น่าอยู่ สู้สังคม มั่นคงและเป็นสุข										
1					486,760,000	486,760,000	486,760,000	486,760,000	486,760,000	2,433,800,000
2					494,500,000	494,500,000	494,500,000	494,500,000	494,500,000	2,472,500,000
3					223,500,000	223,500,000	223,500,000	223,500,000	223,500,000	1,117,500,000
4					-	-	-	-	-	-
โครงการส่งเสริม และพัฒนา จังหวัดอ่างทองให้ เป็นน่าอยู่ สู้ สังคมมั่นคงและ เป็นสุข										
1					486,760,000	486,760,000	486,760,000	486,760,000	486,760,000	2,433,800,000
2					494,500,000	494,500,000	494,500,000	494,500,000	494,500,000	2,472,500,000
3					223,500,000	223,500,000	223,500,000	223,500,000	223,500,000	1,117,500,000
4					-	-	-	-	-	-
กิจกรรมหลักที่ 1 เสริมสร้างความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	1		4	ที่ทำการ ปกครอง จังหวัด						
1					11,760,000	11,760,000	11,760,000	11,760,000	11,760,000	58,800,000
2					15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	75,000,000
3					9,500,000	9,500,000	9,500,000	9,500,000	9,500,000	47,500,000
4					-	-	-	-	-	-

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ(12)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ/ กิจกรรม	กลยุทธ	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2560-2564
กิจกรรมหลักที่ 2 ส่งเสริมความ เข้มแข็งของ ครอบครัวและ ชุมชน	1		2	สนง.พัฒนา สังคมและ ความมั่นคง ของมนุษย์ จังหวัด						
1					1,000,000	1,000,000	3,000,000	1,000,000	1,000,000	7,000,000
2					6,000,000	6,000,000	6,000,000	6,000,000	6,000,000	30,000,000
3					2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000
4					-	-	-	-	-	-
กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริมอาชีพ สร้างโอกาส สร้าง รายได้ของ ประชาชน	2		1	สนง.พัฒนา ชุมชน จังหวัด						
1					43,000,000	43,000,000	43,000,000	43,000,000	43,000,000	215,000,000
2					55,000,000	55,000,000	55,000,000	55,000,000	55,000,000	275,000,000
3					32,000,000	32,000,000	32,000,000	32,000,000	32,000,000	160,000,000
4					-	-	-	-	-	-
กิจกรรมหลักที่ 4 ส่งเสริมการมีสุข ภาวะที่ดีของ ประชาชน	2		2	สนง. สาธารณสุข จังหวัด						
1					2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000
2					20,000,000	20,000,000	20,000,000	20,000,000	20,000,000	100,000,000
3					1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	5,000,000
4					-	-	-	-	-	-
กิจกรรมหลักที่ 5 ปรับปรุงและ พัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน	3		1	สนง.โยธา การและผัง เมืองจังหวัด						
1					205,000,000	205,000,000	205,000,000	205,000,000	205,000,000	1,025,000,000
2					285,000,000	285,000,000	285,000,000	285,000,000	285,000,000	1,425,000,000
3					150,000,000	150,000,000	150,000,000	150,000,000	150,000,000	750,000,000
4					-	-	-	-	-	-

แบบ จ.๑/กจ.๑

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ(12)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ/ กิจกรรม	กลยุทธ	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2560-2564
กิจกรรมหลักที่ 6 บริหารจัดการน้ำ แบบบูรณาการ	4		1	โครงการ ชลประทาน อ่างทอง						
1					210,000,000	210,000,000	210,000,000	210,000,000	210,000,000	1,050,000,000
2					100,000,000	100,000,000	100,000,000	100,000,000	100,000,000	500,000,000
3					20,000,000	20,000,000	20,000,000	20,000,000	20,000,000	100,000,000
4					-	-	-	-	-	-
กิจกรรมหลักที่ 7 รักษาสมดุล ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	4		3	สนง. ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม จังหวัด						
1					14,000,000	14,000,000	14,000,000	14,000,000	14,000,000	70,000,000
2					13,500,000	13,500,000	13,500,000	13,500,000	13,500,000	67,500,000
3					9,000,000	9,000,000	9,000,000	9,000,000	9,000,000	45,000,000
4					-	-	-	-	-	-
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนา ผลิตภัณฑ์สู่ ระดับมาตรฐาน สากล										
1					17,500,000	17,500,000	17,500,000	17,500,000	17,500,000	87,500,000
2					52,500,000	52,500,000	52,500,000	52,500,000	52,500,000	262,500,000
3					4,200,000	4,200,000	4,200,000	4,200,000	4,200,000	21,000,000
4					100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000
โครงการส่งเสริม และพัฒนาการ ผลิตสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์										
1					17,500,000	17,500,000	17,500,000	17,500,000	17,500,000	87,500,000
2					52,500,000	52,500,000	52,500,000	52,500,000	52,500,000	262,500,000
3					4,200,000	4,200,000	4,200,000	4,200,000	4,200,000	21,000,000
4					100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000

แบบ จ.๑/กจ.๑

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ(12)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ/ กิจกรรม	กลยุทธ	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2560-2564
กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนา ปัจจัยพื้นฐานเพื่อ การผลิต	1		1	สนง.เกษตร จังหวัด						
1					1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	5,000,000
2					40,000,000	40,000,000	40,000,000	40,000,000	40,000,000	200,000,000
3					50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	250,000
4					50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	250,000
กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้าน การเกษตรและ ผู้ประกอบการ	2		1	สนง.เกษตร และ สหกรณ์ จังหวัด						
1					7,500,000	7,500,000	7,500,000	7,500,000	7,500,000	37,500,000
2					6,000,000	6,000,000	6,000,000	6,000,000	6,000,000	30,000,000
3					1,850,000	1,850,000	1,850,000	1,850,000	1,850,000	9,250,000
4					50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	250,000
กิจกรรมหลักที่ 3 ยกระดับคุณภาพ สินค้าเกษตรและ การแปรรูป	3		1	สนง.เกษตร และ สหกรณ์ จังหวัด						
1					5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	25,000,000
2					3,500,000	3,500,000	3,500,000	3,500,000	3,500,000	17,500,000
3					1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	5,000,000
4					-	-	-	-	-	-
กิจกรรมหลักที่ 4 พัฒนาช่องทาง การตลาด	4		1	สนง.เกษตร และ สหกรณ์ จังหวัด						
1					4,000,000	4,000,000	4,000,000	4,000,000	4,000,000	20,000,000
2					3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	15,000,000
3					1,300,000	1,300,000	1,300,000	1,300,000	1,300,000	6,500,000
4					-	-	-	-	-	-

แบบ จ.๑/กจ.๑

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ(12)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ/ กิจกรรม	กลยุทธ	แหล่ง งปม.	ผล ผลิต	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2560-2564
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม										
1					88,000,000	88,000,000	88,000,000	88,000,000	88,000,000	440,000,000
2					11,500,000	11,500,000	11,500,000	11,500,000	11,500,000	57,500,000
3					3,600,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000	18,000,000
4					50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	250,000
โครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จังหวัดอ่างทอง										
1					88,000,000	88,000,000	88,000,000	88,000,000	88,000,000	440,000,000
2					11,500,000	11,500,000	11,500,000	11,500,000	11,500,000	57,500,000
3					3,600,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000	3,600,000	18,000,000
4					50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	250,000
กิจกรรมหลักที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการท่องเที่ยว	1		1	สนง. ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัด						
1					28,000,000	28,000,000	28,000,000	28,000,000	28,000,000	140,000,000
2					6,000,000	6,000,000	6,000,000	6,000,000	6,000,000	30,000,000
3					1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	7,500,000
4					50,000	50,000	50,000	50,000	50,000	250,000
กิจกรรมหลักที่ 2 พัฒนาศักยภาพบุคลากร การท่องเที่ยว	2		1	สนง. ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัด						
					15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	
1					15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	75,000,000
2					1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	5,000,000
3					400,000	400,000	400,000	400,000	400,000	2,000,000
4					-	-	-	-	-	-

แบบ จ.๑/กจ.๑

บัญชีรายการชุดโครงการ (Project Idea)					งบประมาณดำเนินการ(12)					
ประเด็นยุทธศาสตร์/ โครงการ/ กิจกรรม	กลยุทธ	แหล่ง งบประมาณ	ผล ผลิต	หน่วย ดำเนินการ	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2560-2564
กิจกรรมหลักที่ 3 การพัฒนา ผลิตภัณฑ์และ กิจกรรมการ ท่องเที่ยว	3		1	สนง. ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัด						
1					30,000,000	30,000,000	30,000,000	30,000,000	30,000,000	150,000,000
2					3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	3,000,000	15,000,000
3					700,000	700,000	700,000	700,000	700,000	3,500,000
4					-	-	-	-	-	-
กิจกรรมหลักที่ 4 พัฒนาการตลาด และการ ประชาสัมพันธ์	4		1	สนง. ท่องเที่ยว และกีฬา จังหวัด						
1					15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	15,000,000	75,000,000
2					1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	7,500,000
3					1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	1,000,000	5,000,000
4					-	-	-	-	-	-

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคงและเป็นสุข
 กลยุทธ์ที่ ๑ สร้างเสริมการมีส่วนร่วม การเรียนรู้และเครือข่ายสังคม
 กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว
 กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
 กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมความสมดุลของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดอ่างทองให้เป็นเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคง และเป็นสุข
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเชิงพื้นที่มากขึ้น โดยได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม ซึ่งนัยยะหมายถึงการพัฒนาเมืองอย่างครอบคลุมทั้งในด้านเศรษฐกิจ ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถอำนวยความสะดวกให้คนทุกกลุ่ม ด้านคุณภาพชีวิต ต้องเป็นเมืองที่ประชาชนที่อาศัยอยู่นั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีระบบบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานครอบคลุมทั่วถึง ด้านสังคม ต้องเป็นเมืองที่มีความสงบสุขปลอดภัยจากอาชญากรรม และการใช้ความรุนแรงในทุกรูปแบบทุกระดับ และเป็นเมืองที่มีคุณภาพการศึกษาที่ดี ด้านสิ่งแวดล้อม ต้องเป็นเมืองที่มีสภาพแวดล้อมที่ใสสะอาด ปราศจากมลพิษ โดยที่สภาพของจังหวัดอ่างทองในปัจจุบัน พบว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวอยู่ที่ ๘๗,๒๙๐ บาท (ปี ๒๕๕๘) อยู่ในอันดับที่ ๔๔ ของประเทศ ซึ่งลดลงจากเดิมคือ ๙๔,๖๒๖ บาท (ปี ๒๕๕๗) อยู่ในลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ ขณะเดียวกัน จำนวนประชากรผู้สูงอายุในจังหวัดอ่างทองมีจำนวน ๕๓,๖๕๕ คน (ปี ๒๕๕๘) จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒๘๓,๑๗๓ คน (ปี ๒๕๕๘) คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๖ ของจำนวนประชากรทั้งจังหวัด เท่ากับว่าจังหวัดอ่างทองได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุ (Aging society) และกำลังจะก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged society) เหล่านี้ถือเป็นความท้าทายที่จังหวัดอ่างทองต้องเผชิญและเร่งหาทางแก้ไขและรับมือโดยเร่งด่วน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สู้สังคมมั่นคงและเป็นสุข ๒. เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และพลังงานได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. การบริหารจัดการด้านการพัฒนาสังคมน่าอยู่ ๒. การบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕ .ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สุขุมมั่งคั่งและมีความสุข ๒. ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และพลังงานได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : - ด้านความมั่นคง - ด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพคน - ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม - ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม - ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ : - ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ - ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม - ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน - ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย - ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ - ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : - ๔) ยุทธศาสตร์จังหวัด : พัฒนาเมืองน่าอยู่ สุขุมมั่งคั่ง ปลอดภัย และเป็นสุข ๕) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ : เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์ พัฒนาประชาชนจังหวัดอ่างทองให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ความพร้อมของโครงการ : มีความพร้อมดำเนินการได้
๗. ระยะเวลา	พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๕๘,๘๐๐,๐๐๐บาท ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานแรงงานจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานประกันสังคมจังหวัดอ่างทอง, ที่ทำการปกครองอำเภอทุกอำเภอ

หัวข้อ	รายละเอียด
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอ่างทอง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมอาชีพ สร้างโอกาส สร้างรายได้ ของประชาชน ๒๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง, สำนักงานแรงงานจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานจัดหางานจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานพัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดอ่างทอง, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการมีสุขภาวะที่ดีของประชาชน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง, ที่ทำการปกครองอำเภอทุกอำเภอ
๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ๑,๐๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอ่างทอง แขวงทางหลวงอ่างทอง, แขวงทางหลวงชนบทอ่างทอง, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๘.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ๑,๐๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โครงการชลประทานอ่างทอง สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดอ่างทอง, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๘.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การรักษาสมดุลธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ๗๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดอ่างทอง, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพเกษตรกร/ ผู้ประกอบการ

กลยุทธ์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรและการแปรรูป

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสินค้าแบบครบวงจร

กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาระบบการตลาดและการประชาสัมพันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการ	ส่งเสริมและพัฒนากการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่มาตรฐานสากล
๒.ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ให้มีความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืนโดยเฉพาะในปัจจุบัน รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากระดับพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ลดการพึ่งพาการส่งออกและการลงทุนจากต่างประเทศจากข้อมูลล่าสุดพบว่า ในปี ๒๕๕๘ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ขยายตัวขึ้นร้อยละ ๒.๙ โดยมีปัจจัยสำคัญมาจากการบริโภคและการลงทุน แต่การผลิตในภาคเกษตรลดลงร้อยละ ๕.๗ เนื่องจากผลผลิตพืชหลักลดลงจากภาวะภัยแล้ง ซึ่งจังหวัดอ่างทองก็ได้รับผลกระทบในส่วนนี้ด้วย เนื่องจากเกษตรกรรมถือเป็นอาชีพหลักที่สร้างมูลค่าและหล่อเลี้ยงระบบเศรษฐกิจในพื้นที่ จึงทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของจังหวัดอยู่ที่ ๘๗,๒๙๐ บาท (ปี ๒๕๕๘) อยู่ในอันดับที่ ๔๔ ของประเทศ ซึ่งลดลงจากเดิมคือ ๙๔,๖๒๖ บาท (ปี ๒๕๕๗) อยู่ในลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ ด้วยเหตุนี้ จังหวัดอ่างทองจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องเพิ่มศักยภาพการผลิตของเกษตรกรและผู้ประกอบการในจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า รวมทั้งสามารถเจาะตลาดและกลุ่มลูกค้ารายใหม่ เพื่อสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการในจังหวัดต่อไป
๓.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยให้ได้มาตรฐาน ๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถขยายช่องทางและสร้างโอกาสทางการค้า
๔.ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑.ร้อยละของแปลงฟาร์มที่ผ่านการรับรองมาตรฐานมาตรฐานGAP ๒.ร้อยละการบริหารจัดการด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑.แหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน ๒.ผู้ประกอบการสามารถขยายช่องทางและสร้างโอกาสทางการค้า

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : - ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ : - ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน - ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : -พัฒนาการตลาด ระบบ Logistic และการผลิตอาหารปลอดภัย ๔) ยุทธศาสตร์จังหวัด : พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ระดับมาตรฐานสากล ๕) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ : ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ความพร้อมของโครงการ : มีความพร้อมดำเนินการได้
๗. ระยะเวลา	พ.ศ. ๒๕๖๐- ๒๕๖๔
๘. กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อการผลิต ๕,๐๐๐,๐๐๐บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง, สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง, โครงการชลประทานอ่างทอง
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเกษตรกร/และผู้ประกอบการ ๓๗,๕๐๐,๐๐๐บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง,สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง,สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง, สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอ่างทอง
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ยกระดับคุณภาพสินค้าการเกษตรและการแปรรูป ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง ,สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง ,สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาช่องทางการตลาด ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานพาณิชย์จังหวัดอ่างทอง สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง

แบบ จ.๑-๑/กจ.๑-๑

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาผลิตภัณฑ์และกิจกรรมการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดอ่างทอง
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ให้มีความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อย่างยั่งยืนโดยเฉพาะในปัจจุบัน รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากระดับพื้นที่ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ลดการพึ่งพาการส่งออกและการลงทุนจากต่างประเทศจากข้อมูลล่าสุดพบว่า ในปี ๒๕๕๘ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ขยายตัวขึ้นร้อยละ ๒.๙ โดยเฉพาะการผลิตในภาคบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ขยายตัวร้อยละ ๑๔.๖ จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย (ปี ๒๕๕๘) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐.๖ โดยเฉพาะในภาคกลางนั้น การผลิตภาคนอกเกษตร(ซึ่งรวมถึงภาคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว) ในปี ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๒ ในขณะที่จังหวัดอ่างทอง มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของจังหวัดอยู่ที่ ๘๗,๒๙๐ บาท (ปี ๒๕๕๘) อยู่ในอันดับที่ ๔๔ ของประเทศ ลดลงจากเดิมคือ ๙๔,๖๒๖ บาท (ปี ๒๕๕๗) อยู่ในลำดับที่ ๓๙ ของประเทศ ด้วยเหตุนี้ จังหวัดอ่างทองจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งเป็นภาคการผลิตนอกภาคเกษตรที่สำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดอ่างทอง ทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองขยายตัวเพิ่มขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน ๒. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีภาพลักษณ์ที่โดดเด่น ๓. เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น
๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว
๕. ผลผลิต/ผลลัพธ์	๑. ปัจจัยพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวมีคุณภาพได้มาตรฐาน ๒. ภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองดีขึ้น ๓. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดอ่างทองเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่มีรายได้

หัวข้อ	รายละเอียด
--------	------------

๖.ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์	๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : - ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ : - ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน - ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ๓) ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : สร้างมูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวจากฐานความรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔) ยุทธศาสตร์จังหวัด : ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๕) นโยบายสำคัญ หรือ อื่นๆ : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา - ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน - ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว - ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และสนับสนุนการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว ความพร้อมของโครงการ : มีความพร้อมดำเนินการได้
๗.ระยะเวลา	พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔
๘.กิจกรรมหลักของโครงการ	
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว ๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดอ่างทอง, แขวงทางหลวงอ่างทอง, แขวงทางหลวงชนบทอ่างทอง ,องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาศักยภาพบุคลากรการท่องเที่ยว ๗๕,๐๐๐,๐๐๐บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาผลิตภัณฑ์และกิจกรรมการท่องเที่ยว ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การพัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์ ๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอ่างทอง

**รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด
และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑
จังหวัดอ่างทอง**

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
๑) ตรวจสอบความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้ ☒ มอบให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา หรือบุคคลอื่นใด ทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☒ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.จ. ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่น ทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☐ แต่งตั้งคณะกรรมการของ ก.บ.จ. ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ ประสานงานเพื่อให้ได้ ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด ☐ ดำเนินการอื่นตามที่ ก.บ.จ. เห็นสมควร โดยดำเนินการ.....	✓	
๒) จัดประชุมหรือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัด ไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้ง ผู้แทนภาคประชาสังคม และ ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟัง ความคิดเห็น เกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่ง พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑	✓	
๓) การประชุมของ ก.บ.จ. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด	✓	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) มาพร้อมนี้ด้วย

๑. /

สรุปผลการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

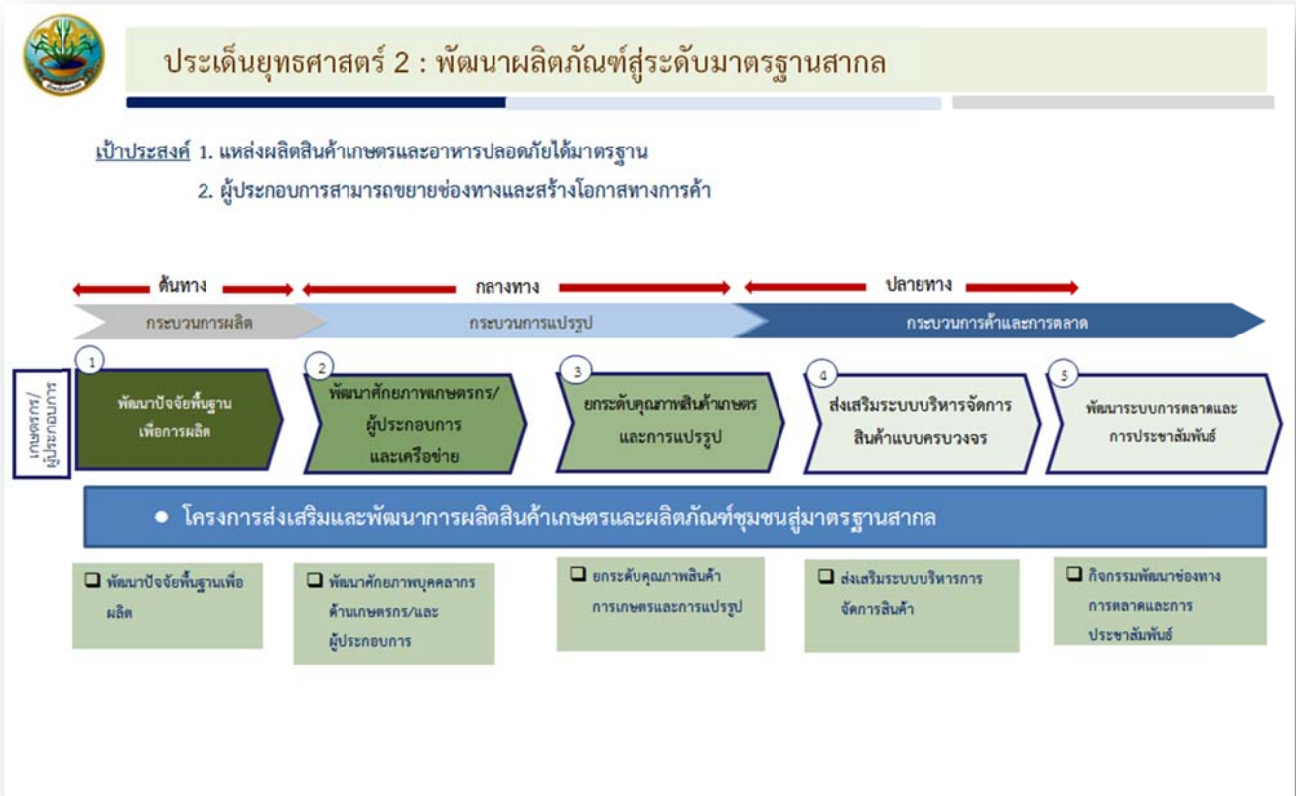
หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)	แผนพัฒนา จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวน สิงหาคม ๒๕๖๐	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
วิสัยทัศน์	“อ่างทองเมืองน่า อยู่ น่าเที่ยว แหล่งผลิต อาหาร ปลอดภัย”	“อ่างทองเมืองน่า อยู่ น่าเที่ยว แหล่ง ผลิตสินค้า เกษตรอาหาร ปลอดภัย”	เพื่อให้วิสัยทัศน์ของจังหวัดอ่างทองมีความชัดเจน สอดคล้องกับโอกาส / ศักยภาพที่แท้จริง/ความต้องการ ของประชาชน และสภาพปัญหาในปัจจุบันของจังหวัด ยิ่งขึ้น รวมทั้งมีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 และ ยุทธศาสตร์การพัฒนากาด เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
ตำแหน่ง ยุทธศาสตร์ จังหวัด	เมืองน่าอยู่	เมืองน่าอยู่	จังหวัดอ่างทองได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการ พัฒนาเมืองน่าอยู่อย่างเป็นรูปธรรมไว้ 11 ประการ ประกอบด้วย (1) มีสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและที่อยู่สะอาด ปลอดภัย (2) มีระบบนิเวศอยู่ในภาวะดุลยภาพและยั่งยืน (3) มีชุมชนเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่เอาัดเอา เปรียบกัน (4) ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด ควบคุม ตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ (5) ประชาชนได้รับปัจจัยพื้นฐานของชีวิต (อาหาร น้ำ ที่พักอาศัย ความปลอดภัย มีรายได้และมั่งคั่ง) (6) ประชาชนมีสิทธิ มีโอกาสรับรู้ข่าวสาร มีการ ติดต่อประสานงาน และระดมความคิด ประสพการณ์ เพื่อทำ งานร่วมกันในชุมชน (7) มีระบบเศรษฐกิจที่หลากหลาย มีชีวิตชีวา มี นวัตกรรมอยู่เสมอ (8) มีการเชื่อมโยงมรดกทางวัฒนธรรม วิธีการดำ รงชีวิต รวมทั้งเอกลักษณ์ของกลุ่มชนแต่ละชุมชน (9) มีการพัฒนาเป็นไปอย่างกลมกลืน และส่งเสริม

หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)	แผนพัฒนา จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวน สิงหาคม ๒๕๖๐	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
			คุณลักษณะที่ดี ที่มีมาในอดีต (10) มีระบบบริการทางสาธารณสุข และการ รักษาพยาบาลที่ทั่วถึง เหมาะสมสำหรับประชาชนทุกคน (11) ประชาชนมีสภาวะสุขภาพดี มีอัตราการ เจ็บป่วยในระดับต่ำ
	น้ำเที่ยว	น้ำเที่ยว	เน้นพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เช่น ปราสาท วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณีวิถีการดำเนินชีวิตศิลปะทุกแขนงและสิ่งต่างๆ ที่ แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง ที่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับ สภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตของบุคคลในแต่ละยุคสมัย ผู้ท่องเที่ยวจะได้รับทราบประวัติความเป็นมาความเชื่อ มุมมองความคิดความศรัทธา ความนิยมของบุคคลใน อดีตที่ถ่ายทอดมาถึงคนรุ่นปัจจุบันผ่านสิ่งเหล่านี้
	แหล่งผลิตอาหาร ปลอดภัย	ผลิตสินค้าเกษตร อาหารปลอดภัย	เพื่อความชัดเจน สอดคล้องกับ ศักยภาพของจังหวัด
เป้าประสงค์ รวม	1. เศรษฐกิจของ จังหวัดขยายตัว เพิ่มขึ้น 2. ประชาชนมี ความสุข เพิ่มขึ้น 3. พัฒนาแหล่ง ผลิตสินค้า เกษตรและ ผลิตภัณฑ์ ชุมชนให้ได้ มาตรฐาน อุตสาหกรรม ภายใน ๔ ปี	๑ คุณภาพชีวิตที่ ดีขึ้นของ ประชาชน ๒ แหล่งผลิต สินค้าเกษตร และ อาหารปลอดภัยที่ ได้มาตรฐาน ๓ รายได้ด้านการ ท่องเที่ยวที่ เพิ่มขึ้น	เพื่อให้การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนา ในภาพรวม ชัดเจนยิ่งขึ้น สามารถวัดผลได้ โดยสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ กำหนด

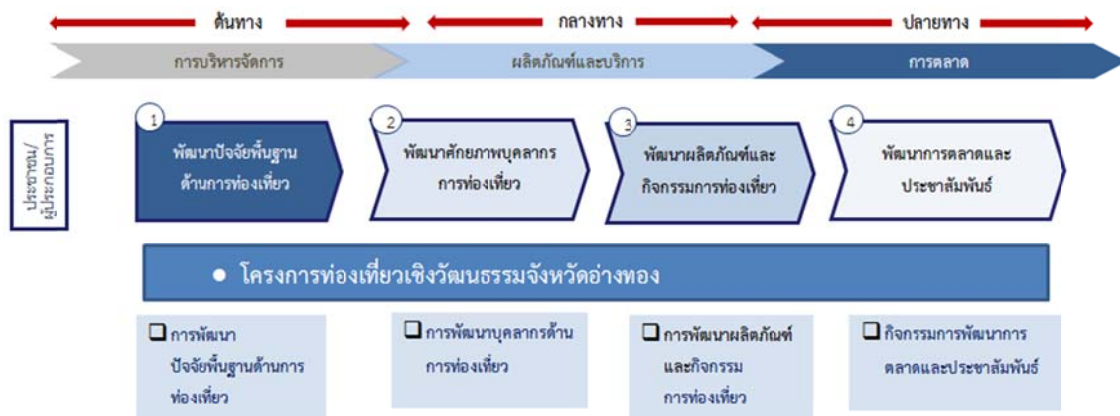
หัวข้อ	แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)	แผนพัฒนา จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ทบทวน สิงหาคม ๒๕๖๐	เหตุผลของการปรับเปลี่ยน
	4. รายได้จากการ ท่องเที่ยว เพิ่มขึ้น		
ประเด็น ยุทธศาสตร์	1. พัฒนาเมืองน่า อยู่ สู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข 2. พัฒนา ผลิตภัณฑ์ 3. สู่ มาตรฐานสากล 3. ส่งเสริมการ ท่องเที่ยว	๑.พัฒนาเมืองน่า อยู่ สู่สังคมมั่นคง และเป็นสุข ๒ พัฒนา ผลิตภัณฑ์สู่ระดับ มาตรฐานสากล ๓ ส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม	เพื่อให้ประเด็นยุทธศาสตร์มีชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีความ สอดคล้องเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ และเป้าประสงค์รวม สามารถนำไปสู่การบรรลุเป้าประสงค์รวม และวิสัยทัศน์ของ จังหวัดได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ 3 : ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

- เป้าประสงค์**
1. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
 2. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีภาพลักษณ์ที่โดดเด่น

**จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดและรายจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด
ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔**

กลุ่มจังหวัดภาค กลางตอนบน ๒	ลพบุรี	ชัยนาท	อ่างทอง	สิงห์บุรี
 เกษตรปลอดภัย	แหล่งผลิตเกษตรปลอดภัย (ข้าว อ้อย)		แหล่งผลิตเกษตรปลอดภัย (ข้าว ปลานิล นกกระทา แพะ)	แหล่งผลิตเกษตรปลอดภัย (ข้าว อ้อย)
 ท่องเที่ยว	ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (อารยธรรมขอม)		การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (กิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย)	
 การค้าและการลงทุน			- เส้นทางการค้าสู่สากล (ระบบโครงสร้างพื้นฐาน) - พัฒนาการค้า การบริการ (แรงงาน/OTOP)	
 มั่นคง	- คุณภาพชีวิตที่ดี (ปัญหาเสถียร/.....) - ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	คุณภาพชีวิตที่ดี (ปัญหาเสถียร/สุขภาวะ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม น้ำ	- คุณภาพชีวิตที่ดี (ลดครัวเรือนยากจนปัญหาเสถียร/ฝึกอาชีพ) - ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชยะ	- คุณภาพชีวิตที่ดี (ปัญหาเสถียร/.....) - ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	ทาง ร้ของแต่ ้โดดเด่น ากกลุ่ม	าง เองแต่ ดเด่น ากลุ่ม	เ แต่ละ เด่น ลุ่ม	ต์ น เ